

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

1940

1949

ΜΗΝΙΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
ΣΠΟΥΔΗΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

(1941-1949)

ΤΟΜΟΣ

● Τό βιβλίο «ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ» τυπώθηκε σέ 1000 (χίλια) ἀριθμημένα ἀντίτυπα.

● Γιά κάθε μεμονωμένο ή όμαδικό έγκλημα τών συμμοριτών τοῦ Κ.Κ.Ε. συγκεντρώθηκαν μέ έπιμονή όλα τά στοιχεῖα πού διέθεταν ή μπορούσαν νά έξεύρουν οί συγγενεῖς τών θυμάτων.

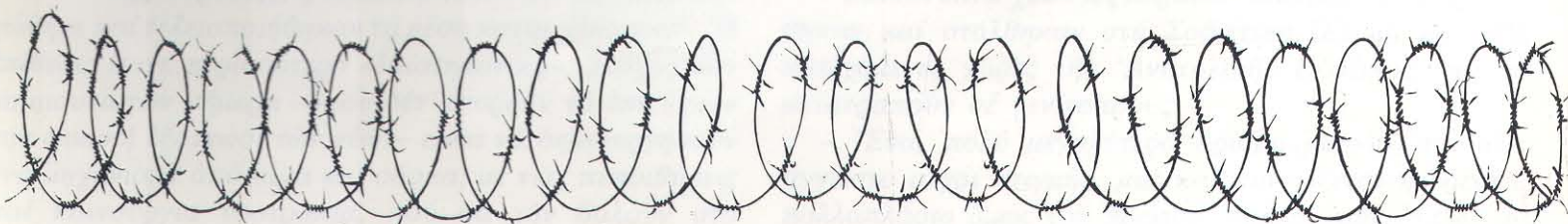
Κάθε νέο στοιχείο, έγγραφο ή φωτογραφία πού θά έξευρεθῇ ἀργότερα, θά παρουσιάζεται στό τέλος κάθε νέου Τόμου καί θά γίνεται σχετική υπόμνησις.

● Όλα τά γεγονότα καί τά στοιχεῖα πού παρατίθενται στούς Τόμους «ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ» εἶναι ἀπολύτως ἀκριβῆ καί έχει γίνει έξακρίβωσις καί λεπτομερής έλεγχος. Όποιαδήποτε ἀποκατάστασις τυχόν λάθους θά γίνεται μόνον σέ περίπτωσι θεμελιωμένης ἀποδείξεως ή κατόπιν έκδόσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως.

ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

(1941-1949)

ΤΟΜΟΣ Ι

Η νύκτα του τρόμου

Μέ τον τόμο αυτόν –τόν πρώτο από τούς εκατό, πού έχουν έτοιμασθή μέχρι αυτή τή στιγμή– τό Περιοδικό «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949», παρουσιάζει στον έλλη-νικό λαό ένα φοβερό καί ανατριχιαστικό έγκλημα του ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμού. Ένα έγκλημα μοναδικό στην Ίστορία του ανθρώπινου γένους, σέ σύλληψι καί εκτέλεσι.

Ο γενικός τίτλος των τόμων αυτών είναι «ΠΑΙΔΟΜΑ-ΖΩΜΑ». Δέν αφορά όμως μόνον αυτό τήν άρπαγή, δηλαδή, των χιλιάδων μικρών Έλληνοπαιδων καί τήν μεταφορά τους στα σκλαβοπάζαρα του σλαβισμού. Γιατί ή άρπαγή των παιδιών, όσο κι' αν αυτό αποτελεί ένα μεγάλο καί ανατριχιαστικό έγκλημα, είναι ουσιαστικά «άσήμαντο», αν αναλογισθοῦμε τό σύνολο των έγκλημα-τικων όργίων πού έχουν διαπραχθή από τά ανθρωπόμορ-φα κτήνη του Κ.Κ.Ε. καί τίς συμμορίες των «άγωνιστών» τής «έθνικης αντίστασης» σέ βάρος των μικρών παιδιών από είκοσι χρονών καί κάτω –μέχρι νηπίων καί άδάπτι-στων.

Τά παιδιά –καί τά θρέφη άκόμη– ήταν καί θά είναι πάντοτε ό μόνιμος στόχος όλων των ολοκληρωτικών καθεστώτων. Από τήν εποχή των Φαραώ, των Ρωμαίων αυτοκρατόρων, των Όθωμανών σουλτάνων μέχρι τον Χίτλερ καί τον Στάλιν (άλλά καί του άηδιαστικού Χομεϊνί), ή κάθε μορφής κτηνωδία σέ βάρος των νέων υπήρξαν από τά χαρακτηριστικώτερα γνωρίσματα αυτών των καθεστώτων.

Μέ τήν επικράτησι του κομμουνισμού στη Σοβιετική Ένωσι καί τήν επιβολή του εν συνεχεία μέ τίς σοβιετικές λόγχες καί τά τάνκς καί στίς κατεχόμενες χώρες τής Ανατολικής Ευρώπης, ή επίθεσις κατά των νέων ολοκλη-ρώθηκε καί τελειοποιήθηκαν τά μέσα καταναγκασμού. Η επίθεσις έγινε περισσότερο «έπιστημονική». Στόχος των κομμουνιστών σήμερα –όπου δέν μπορούν νά επιτύχουν τήν φυσική έξόντωσι των νέων– είναι νά δημιουργήσουν ένα μηχανισμό από αίμα καί σάρκα, μέ νέες πεποιθήσεις καί καινούργια νοοτροπία, πού θά τήν δάλουν στο

αίχμαλτο κορμί. Μέ τον τρόπο αυτό οί κομμουνιστές καί οί αναισχυντοι συνοδοιπόροι τους, επιδιώκουν νά δη-μιουργήσουν μιά ράτσα σκλάβων πού, αντίθετα μέ τούς σκλάβους των αρχαίων χρόνων, θά δίνουν κάθε σιγουριά, πώς δέν θά ξεσηκωθοῦν ποτέ τους, πώς πάντοτε θά υπακούουν στα ένστικτά τους. Σκοπός τους είναι νά έκμηδενίσουν τό ανθρώπινο γένος!

Η βάρβαρη επίθεσις έναντίον των νέων, στην Ελλάδα, άρχισε συγκεκριμένα στα τέλη Ίουνίου 1941, όταν τήν μαύρη αυτή ήμέρα ό Γερμανός Ταγματάρχης Διοικητής τής Γκεστάπο καί ό Γραμματέας τής Βουλγαρικής Πρε-σβείας Άθηνών, άπελευθέρωσαν από τό κέντρο παραθε-ρισμού τής Άκροναυπλίας τήν ήγεσία τής «έθνικης αντίστασης»! Η τρομοκρατία πού άκολούθησε κατά τήν μετέπειτα περίοδο, στα χρόνια τής ξενικής κατοχής, μέ αποκορύφωμα, ιδιαίτερα, τήν πενταετία τής σλαβικής - κομμουνιστικής επιβουλής του 1945 έως τό 1949, δέν έχει κανένα προηγούμενο στην ανθρώπινη ίστορία. «Όργια καί κραυγαί καί αίματα καί καπνοί καί ερείπια, ήταν ό δρόμος των βαρβάρων!»....

Τό φοβερό δράμα των Έλληνοπαιδων είναι άγνωστο στο λαό μας καί ιδιαίτερα στους νέους! Στην περίοδο του συμμοριτισμού γράφτηκαν λίγα πράγματα, μόνον για τίς είκοσι όκτώ χιλιάδες Έλληνόπουλα πού άπράχτηκαν από τίς άγκαλιές των manάδων τους, έγινε κάποιος «θόρυβος» καί μετά –όπως γίνεται συνήθως– ξεχάστηκαν όλα. Μά, καί αυτά πού γράφτηκαν τότε –καί ξεχάστηκαν τώρα–, όπως τονίσθηκε καί άνωτέρω, αποτελούν ένα «μικρό», «άσήμαντο» περιστατικό!

Τά γεγονότα, σέ γενικές γραμμές, έχουν ως εξής:

– Είκοσι όκτώ χιλιάδες περίπου Έλληνόπουλα άρπά-ρθηκαν καί στάλθηκαν στη Σοβιετική Ένωσι καί στίς κατεχόμενες χώρες τής Ανατολικής Ευρώπης, για νά μετατραποῦν σέ γενίτσαρους.

– Ένα, πολύ μεγαλύτερο αριθμό μικρών παιδιών, άγνωστο μέχρι στιγμής, μιά καί συνεχίζεται ή έρευνα, πολλαπλάσιο όμως του πρώτου, δηλαδή των 28.000, τά

ἀκρωτηρίασαν ἀπάνθρωπα, τὰ κρέμασαν σέ κάποιο δένδρο, τὰ στραγγάλισαν, τὰ ἔκαψαν ζωντανά ἢ τὰ πέταξαν σέ κάποιο βάραθρο ἢ πηγάδι.

— Ένας ἄλλος, ἄγνωστος μέχρι στιγμῆς ἀριθμός παιδιῶν, πέθαναν ἀπό τήν πείνα καί τό κρύο, ὅταν οἱ δολοφόνοι τοῦ συμμοριτισμοῦ, τὰ ἔσερναν γυμνά καί ἀνυπόδητα μέσα στίς χαράδρες καί τὰ χιονισμένα βουνά, κατευθυνόμενοι στό σοδιετικό παραπέτασμα τῆς φρίκης ἢ δολοφονήθηκαν καθ' ὁδόν, γιατί ἦσαν ἐμπόδιο στήν ἀσφαλῆ κίνησή τους.

— Ένας, ἄγνωστος ἐπίσης ἀριθμός παιδιῶν, ἰδιαίτερα 13, 14, 15 καί 16 χρονῶν —τά «ἀετόπουλα» ὅπως τὰ ὀνόμαζαν τότε, (τώρα τὰ ὀνομάζουν «Νέους Πρωτοπόρους») — χρησιμοποιήθηκαν ἀπό τούς θρασυδελούς κομμουνιστοσυμμοριῖτες, σέ ἀποστολές αὐτοκτονίας: γιά διάνοιξι ναρκοπεδιῶν, γιά «στόχοι» κατά τίς ἀεροπορικές ἐπιδρομές — γιά νά γλυτώνουν τὰ πυρά οἱ ἴδιοι! — γιά σύνδεσμοι καί ἄλλα.

— Οἱ διασμοί τῶν μικρῶν κοριτσιῶν (γιά τίς μεγάλες, δέν ὑπάρχει ἀρχή καί τέλος), «κατά φύσιν, παρὰ φύσιν καί κατ' ἐξακολούθησιν», ἦταν φαινόμενο καθολικό καί «ἐπιστημονικά» ὀργανωμένο. Ἡ σφαγή, μετά τόν διασμό (ἀτομικό ἢ ὁμαδικό), ἦταν, κι αὐτό, φαινόμενο καθημερινό.

— Ἀκόμη, ἓνας ἀρκετά μέγας ἀριθμός νέων, πού εἶχαν ἤδη γίνει γενίτσαροι καί μέλη τῆς «Κομμουνιστικῆς Νεολαίας Ἑλλάδας», χρησιμοποιήθηκε ἀπό τούς κτηνανθρώπους τοῦ Κ.Κ.Ε. γιά τήν δολοφονία ἄλλων συντρόφων τους καί συμμαχητῶν τους. Θῦτες καί θύματα συγχρόνως!

Οἱ φρικτές αὐτές πράξεις —τό παιδομάζωμα, ἡ παιδοκτονία καί οἱ διασμοί τῶν μικρῶν κοριτσιῶν— σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς κατοχῆς καί τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτισμοῦ, δέν ἀποφασίσθηκαν ἀπό μερικούς ἐγκληματίες, παρανοϊκούς δολοφόνους τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀντίθετα, ὅλα τὰ στοιχεῖα πού ὑπάρχουν —ἐπίσημα ἐγγράφα, καταθέσεις, ὁμολογίες κλπ— μᾶς πείθουν ὅτι τό τρομερό αὐτό ἐγκλημα σχεδιάσθηκε καί ὀργανώθηκε στή Μόσχα, στή Σόφια καί στό Βελιγράδι. Οἱ ἐκφυλοὶ παιδευαστές τοῦ Κ.Κ.Ε. στή συνέχεια τό ἐξετέλεσαν «ὑποδειγματικά», χωρίς νά φέρον καμμιᾶ ἀπολύτως ἀντίρρηση στ' ἀφεντικά τους! Αὐτό, ἄλλωστε, τό ὁμολόγησε καί ὁ ἴδιος ὁ Ν. Ζαχαριάδης —ὁ ἀρχηγός τοῦ συμμοριτισμοῦ— διακηρύσσοντας ὅτι, ὅλα ὅσα διέπραξαν στήν Πατρίδα μας, δέν ἦταν μόνο ἰδική τους θέλησις καί ἀπόφασις, ἀλλά, κυρίως ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ «διεθνιστικοῦ καθήκοντός» τους! Ὁ σλαδισμός ἤθελε νά πλήξῃ τήν Ἑλλάδα στίς ρίζες τῆς —τά κτήνη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξετέλεσαν πειθήνια τίς ἐντολές του!...

Ἡ Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δέν ἔχει νά παρουσιάσῃ παρόμοια ἐγκληματικότητα, ἀλλά συνάμα καί τέτοια ἰδιάζουσα θρασύτητα. Ὁ ξενοκίνητος συμμοριτισμός καί οἱ ἀνέντιμοι συνοδοιπόροι του καί θαυμαστές του, γυρίζουν σήμερα ἐλεύθεροι —καί «ἰσότιμοι»!!!! — ἀνάμεσά μας. Δέν φοβοῦνται, πλέον, ἔχουν γίνει ἀκόμη πιο θρασεῖς καί —ὅπως εἶναι φυσικό—, ἐξαπέλυσαν μιὰ νέα ἐπίθεσι, ἀκόμη πιο ὑπουλή, ἐπικίνδυνη καί ἐγκληματική,

ἐναντίον τῶν νεῶν κυρίως. Τούτῃ τῇ στιγμῇ —προσωρινά— ἡ ἀπειλή ἔχει πάρει τή μορφή τῆς παραποιοσεως τῆς Ἱστορίας μας καί τῆς διαστρεβλώσεως τῶν γεγονότων. Εἶναι ὁ πιο μέγας κίνδυνος καί συγχρόνως πρόκλησις γιά τόν μάρτυρα καί ἀγωνιζόμενο λαό μας.

Γι' αὐτή τήν ἐπικίνδυνη κατάστασι ἡ εὐθύνη βαρύνει ὅλους μας.

Τά ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ στή Χώρα μας εἶναι τεράστια σέ ἀριθμό καί ἀνατριχιαστικά σέ ἐπινοήσεις. Μά ἡ δική μας εὐθύνη —ἡ εὐθύνη ὅλων μας ἀνεξαιρέτως— εἶναι, ἀκόμη πιο μεγάλη.

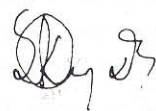
— Ἡ εὐθύνη τῆς πολιτικῆς, τῆς θρησκευτικῆς, πνευματικῆς κλπ ἡγεσίας τοῦ Τόπου μας εἶναι μεγάλη. Ἀδιαφόρησε γιά τήν Ἱστορία μας, παρ' ὅλο ὅτι εἶχε τίς δυνατότητες, τὰ μέσα, ἀλλ' ἰδιαίτερα τό καθήκον καί τήν ὑποχρέωσι νά τήν ἔχῃ γράψει. Ὅχι μόνο δέν φρόντισε γι' αὐτό, ἀλλά σήμερα τοποθέτησε τούς δολοφόνους πιο πάνω ἀπό τά θύματα καί δικαίωσε μέ ἠθικές καί ὑλικές ἀμοιβές, τούς ἀποτρόπαιους δολοφόνους τοῦ συμμοριτισμοῦ.

— Ἡ εὐθύνη τοῦ λαοῦ μας, εἶναι κι' αὐτή μεγάλη. Ἴσως μεγαλύτερη! Ξεχάσαμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τήν Ἱστορία μας. Τήν μνήμη τοῦ σφαγμένου παιδιοῦ μας, τῆς διασμένης ἀδελφῆς μας, τῆς ἀτιμασμένης μάνας μας! Τό φαινόμενο αὐτό εἶναι μοναδικό στοὺς λαούς τῆς γῆς. Στοὺς λαούς πού δέν ἐπιθυμοῦν νά τὰ ὑποστοῦν ἄλλη μιὰ φορά.

Πρὶν λίγο μόλις καιρό —γιά ν' ἀναφέρουμε ἓνα μόνο περιστατικό— ἐμφανίστηκε ἀπό τὰ μέσα «ἐνημερώσεως» —ἀπό τήν ΕΡΤ! μιὰ ἀτεκνη γρηά, μιὰ πού ποτέ δέν πόνεσε γιά κάποιο δικό της παιδί, μιὰ πού ποτέ δέν ἄκουσε, πού ποτέ δέν ἔνοιωσε τῇ μοναδικῇ χαρᾷ γιά μιὰ γυναικα νά τήν φωνάζουν «μανούλα» καί ἀνερευθρίαστα ἐξεθείασε τό παιδομάζωμα καί τούς ἐκφυλοὺς δολοφόνους καί παιδευαστές τοῦ Κ.Κ.Ε.! Ἐάν ὁ λαός μας καί ἰδιαίτερα οἱ νέοι μας, γνώριζαν τί ἔγινε κάποτε σ' αὐτό τόν Τόπο, ποτέ δέν θά ἐμφανίζόταν αὐτή ἡ ἴδια γιά νά πῇ ὅσα εἶπε καί ποτέ κανένας δέν θά τολμοῦσε νά τῆς προτεῖνῃ κάτι παρόμοιο.

Ὁ ξενοκίνητος κομμουνιστοσυμμοριτισμός ἔσφαξε τὰ παιδιά μας μέ τὰ μαχαίρια, μέ τὰ πριόνια καί μ' ἀνοιγμένα κονσερβοκούτια. Πολλά ἀπό τὰ μικρά ἀγόρια καί κορίτσια τὰ κρέμασε σέ κάποιο δέντρο, ἢ, ζωντανά ἀκόμη, τὰ πέταξε σέ κάποιο βάραθρο. Ἐάν ὁ λαός μας εἶχε πληροφορηθῇ ἐγκαιρα τήν φοβερή αὐτή σφαγή —τήν ἴδια του τήν Ἱστορία— θά εἶχε «κόψει» μιὰ γιά πάντα καί τήν γλῶσσα τῆς κάθε μιᾶς γρηᾶς καί τό χέρι οἰουδῆποτε ἄλλον θρασυ «ἱστορικοῦ» τοῦ συμμοριτισμοῦ. Χωρίς νά χυθῇ οὔτε μιὰ σταγόνα αἷμα.

Ποτέ δέν εἶναι ἀργά!...

Κωνσταντῖνος Σειράς

Ἐκδότης

«... Οί μητέρες τους ήλθαν και μου ζήτησαν βοήθεια. Είδα την απελπισία μέσα στα μάτια τους κι' άκουσα τόν σπαρακτικό τους θρήνο. Μέ τη δική τους βασανισμένη ψυχή και μέ τ' άδεια τους χέρια, στρέφομαι σήμερα προς όλους σας και σ'άς ίκετεύω έν όνόματι του Θεού και προς χάριν τών παιδιών σας, βοηθήστε με νά ξυπνήσω την συνείδησιν της Οίκουμένης, ένώστε την φωνή σας μέ την δική μας, για νά ξαναφέρωμε πίσω τά παιδιά μας, στην άγκαλιά της μάνας τους. Πάρα πολύν καιρό έχει μείνει σιωπηλός ό πολιτισμένος κόσμος. Ή σιωπή έμπρός σέ μιá τόσο βαρειά προσβολή μεγαλώνει τό έγκλημα και μ'ας κάνει όλους συνενόχους...».

Φρειδερίκη

«... Αὐτά τὰ παιδιά εἶναι δικά μου!...»

Τοῦ Γάλλου Δημοσιογράφου Γεωργίου Κέντ

Ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ Περιοδικὸ «ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ» τῆς Μακρονήσου – Ὀκτώβριος 1950 – Ἀριθ. τεύχους 6, σελίς 16

Στὴ διάρκεια τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1948 οἱ συμμοριῖτες κομμουνιστὲς ἄρπαξαν σχεδὸν 25.000 Ἑλληνόπουλα ἀπ' τὰ χωριά τους καὶ τὰ ἔσυραν, σάν κοπάδια, πρὸς τὴν Ἀλβανία, τὴν Βουλγαρία καὶ τὴν Γιουγκοσλαβία, μέσ' ἀπὸ τ' ἀπόκρημνα βουνά. Περισσότερα ἀπὸ

τά μισὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιά ὠδηγήθηκαν στὴν Ρουμανία, στὴν Πολωνία, στὴν Τσεχοσλαβία, στὴν Οὐγγαρία ἓνας μικρὸς ἀριθμὸς στὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία καί, μερικὰ ἴσως, στὴν Ρωσία. Τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη ἔκαναν «συστάσεις» γιὰ τὴν ἐπιστροφή τους.

Αὐτὰ τὰ μικρά παιδιά, ἀκόμη καὶ τὰ μωρά, ἤθελαν ν' ἄρπάξουν οἱ βρωμεροὶ προδότες τῆς 5ης Ὀλομέλειας καὶ νὰ τὰ μετατρέψουν σιγά - σιγά σὲ γενίτσαρους τοῦ ολαβισμού. Τὶς μεγαλύτερες κοπέλλες τὶς προόριζαν γιὰ τὶς κομμουνιστοσυμμορίες καὶ συνάμα γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὰ κτηνώδη ἔνστικτά τους! Εἶναι ἡ φρίκη τῆς ἐποχῆς τοῦ ξενοκίνητου συμμορισμοῦ.

Στὴ φωτογραφία μιὰ μητέρα ἔχει πάρει τὰ παιδιά της καὶ ὅ,τι ἄλλο πρόχειρο μπόρεσε καὶ ἔχει καταφύγει σὲ μιὰ γειτονικὴ πόλι' τὸν ἄνδρα της ἴσως νὰ τὸν ἔχουν κατακρεουργήσει. Ἐδῶ, σ' ἓναν ἀπεσταλμένο τοῦ ΟΗΕ ἀφηγεῖται τὸ μαρτύριό της. Στὴν ἴδια φωτογραφία, ἐμπρὸς δεξιὰ, φαίνεται ἄλλο ἓνα μικρὸ παιδί καὶ τὸ χέρι ἑνὸς μεγάλου, πού ἴσως ἀποτελοῦν τὰ τραγικὰ πρόσωπα μιᾶς ἄλλης οἰκογενείας.

‘Ο Διεθνής Έρυθρός Σταυρός επέμεινε ζωηρά ν’ αποδοθούν στίς οικογένειές τους. ‘Αλλά μέχρι σήμερα κανένα απ’ αυτά τὰ ‘Ελληνόπουλα δέν ξαναγύρισε ακόμη σπίτι του!

Περνώντας τὰ όρεινά χωριά μέ τζίπ, καθάλλα σέ μουλάρι καί συχνά πεζός, κουβέντιασα μέ μερικούς γονείς πού τούς έχουν οί συμμορίτες άρπάξει τὰ παιδιά.

Στό χωριό Κόττα, κοντά στ’ ‘Αλβανικά σύνορα, βρήκα έννέα γυναίκες μαυροφόρες, πού κάθονταν ζαρωμένες ή μία κοντά στην άλλη κι’ άκουμπισμένες σ’ έναν τοίχο. ‘Η μία απ’ αυτές ήρθε κοντά μου.

– Κυττάχτε, μου είπε, δείχνοντάς μου τίς συντρόφισσές της μέ τό χέρι. Πρίν είμαστε χαρούμενες, χορεύαμε, φορούσαμε κόκκινες κάλτσες, ρούχα πολύχρωμα καί ποδιές ριγωτές. Τώρα όμως κυττάχτε! Οί ρόμπες μας είναι μαύρες, όπως και οί καρδιές μας.

Οί άλλες γυναίκες σηκώθηκαν. ‘Αρχισαν νά κλαίνε δυνατά. Αυτή πού μου είχε μιλήσει φώναξε ξαφνικά:

– Είχα τρία παιδιά. Σήμερα δέν μούμινε πιά κανένα.

Τόν ‘Απρίλη καί τόν Μάη του 1948 οί συμμορίτες επισκέφθηκαν μεθοδικά καθένα σπίτι γιά ν’ άρπάξουν όλα τὰ παιδιά από 3 έως 24 χρονών. Γενικά οί συμμορίτες παρουσιάζονταν τό βράδυ κι’ άρπαζαν τὰ παιδιά απ’ τὰ κρεβάτια τους, απ’ τό τραπέζι, τήν ώρα του φαγητού ή από τό μέρος πού έπαιζαν. Τήν ήμέρα άδειάζαν τὰ σχολεία από τὰ παιδιά καί έψαχναν στά βοσκοτόπια, αναζητώντας εκεί του νεαρούς βοσκούς πού φύλαγαν τὰ πρόβατά τους. ‘Υστερα σέ ομάδες από 50, 60 ή 100 έσερναν τὰ παιδιά πεζή μέσα στά βουνά.

‘Από τὰ 200 περίπου παιδιά πού είχε τό χωριό Κόττα δέν έμειναν παρά μόνο 40 καί 6 μόνο από τὰ 153 του χωριού Νυμφαίου. Στην ‘Οξυά γλύτωσε 1 καί στον Γαύρο 10. Σέ κάθε χωριό ξετυλίχθηκε ή ίδια τραγωδία. Σέ μερικές κοινότητες πού δίδασκαν πέντε δάσκαλοι δέν υπάρχει πιά εργασία τώρα παρά μόνον γιά ένα. Στά μέρη αυτά σήμερα βλέπομε περισσότερα σκυλιά καί γάτες παρά παιδιά!

‘Όταν οί γονείς διαμαρτύρονταν οί άρπαγες τούς χτυπούσαν μέ τὰ μπαστούνια τους ώσπου νά λιποθυμήσουν, τούς κρεμούσαν από τὰ χέρια ή τούς καταπλήγωναν μέ τίς μαχαίριές.

Πολλές οικογένειες στοίβαξαν τὰ παιδιά τους σέ καταφύγια μέσα, πού είχαν άνοιξει κάτω από τὰ σπίτια τους. ‘Ένα μικρό παιδί έμεινε κρυμμένο τέσσερις μήνες σ’ ένα τάφο μέσα. ‘Αλλα κρύφτηκαν στους κάμπους, στά δάση, στά πηγάδια. ‘Ανανεώνοντας τό στρατήγημα πού χρησιμοποίησε ό ‘Οδυσσεάς καί οί σύντροφοί του γιά νά γλυτώσουν από τόν Πολύφημο, μερικά παιδιά στό χωριό Μελάνθιο σκεπάστηκαν μέ τομάρια από πρόβατα γιά νά μοιάζουν μέ κοπάδι καί τράβηξαν στά γύρω ύψώματα. ‘Έτσι εξασφάλισαν τήν σωτηρία τους.

Οί μαζικές συλλήψεις είναι παλιά τακτική του ήμπεριαλισμού. Οί Ρωμαίοι τίς εφήρμωσαν στην αρχαιότητα, οί Τούρκοι στον 18ο αιώνα καί οί Γερμανοί στην διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

Μετά τόν πόλεμο, όταν ό άγών άρχισε μεταξύ της κυβερνήσεως καί των κομμουνιστών, οί τελευταίοι διέθεταν ήδη ένα σχέδιο άρπαγής τέλει σ’ όλα τὰ σημεία. ‘Όταν οί κομμουνιστοσυμμορί-

Οί δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε. είχαν διακηρύξει ότι, τὰ παιδιά πού άρπαζαν από τίς άγκαλιές των μανάδων τους ή από τὰ σχολεία, θά τὰ έστελναν στό Παραπέτασμα γιά νά γλυτώσουν από τό μαχαίρι των... φασιστών καί από τό... παιδομάζωμα της Φρειδερίκης! Στή φωτογραφία, ανάμεσα από τρεις συμμορίτες, νέους κι’ αυτούς, ένα μικρό παιδάκι του Δημοτικού Σχολείου. Τό άρπαξαν μέ τήν βία, του έδωσαν ένα πουκάμισο, ένα στρατιωτικό παντελόνι καί ένα όπλο. Καί τό έστελναν ν’ άνοιγή διαδρόμους στά ναρκοπέδια γιά νά μπορούν τὰ κτήνη του Κ.Κ.Ε. νά διέρχονται άκίνδυνα!

[Φωτογραφία Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

τες κατεβαίνοντας από τις ύποταχτικές στά Σοβιέτ χώρες πού βρίσκονται στά βόρεια τής Ελλάδος, εισέδυσαν στήν χερσόνησο, ή πρώτη τους φροντίδα ήταν ν' αναγγείλουν από τό ραδιόφωνο ότι είχαν τήν πρόθεσι νά πάρουν 60.000 παιδιά «γιά νά τά σώσουν από τήν πείνα, τήν καταδίωξι, τίς βόμβες καί τίς όβίδες τών Άγγλοαμερικανών ιμπεριαλιστών».

Άργότερα οί κομμουνιστές έκαναν καί απογραφή τών παιδιών από σπίτι σέ σπίτι. Κι' αυτή τή φορά στάθηκε αδύνατο νά γλυτώση κανένα. Ό τελευταίος σταθμός τής εργασίας τους αυτής ήταν ή άρπαγή. Στο χωριό Ζέρμα οί συμμορίτες έξετέλεσαν τόν δάσκαλο καί τόν παπα καί έδωσαν καθαρά στόν κόσμο νά καταλάβη πώς τήν ίδια τύχη έπεφύλασσαν σ' όποιον θ' άντιστεκόταν. Ένας πατέρας τόλμησε νά ύψωση τήν φωνή του:

– Αλλά τά παιδιά είναι δικά μου, είπε. Έγώ θ' αποφασίσω τί θά κάνουν καί πού θά πάνε.

Τόν ώδήγησαν άμέσως σ' ένα μοναστήρι τών περιχώρων πού είχε μεταβληθή σέ φυλακή, τόν κρέμασαν από τά χέρια, σ' ένα δωμάτιο καί τόν χτύπησαν μέ χοντρά ξύλα. Σέ μιά στιγμή ένας από τούς δεσμοφύλακες του άνέβηκε εις τούς ώμους του κρεμασμένου γιά νά δυναμώσει τούς πόνους του σχοινιού. Αυτό τό μαρτύριο κράτησε πέντε μέρες. Ένας άνυπόταχτος στους συμμο-

ρίτες γείτονάς του είχε τήν ίδια μεταχείρισι. Όταν οί δύο άνδρες καταπληγωμένοι καί μισοπεθαμένοι από τόν φόβο ξαναγύρισαν στο χωριό, κάθε άντίστασι έπαψε.

Πέρασα ένα πρωινό στο χωριό Βατοχώριο, στο σπίτι τής Καλλιόπης Θεοδωρίδου. Η ιστορία αυτής τής γυναίκας είναι ίδια μέ τήν ιστορία πολλών άλλων Έλληνίδων.

Ό άνδρας τής, γνωστός γιά τά αντικομμουνιστικά του φρονήματα, έφυγε από τό χωριό όταν μπήκαν οί συμμορίτες. Έμεινε μονάχη μέ τά τέσσερα παιδιά τής καί εργαζόταν μέ τόν κασμά καί τό φτυάρι στο χέρι, γιά τήν κατασκευή όχυρώσεων προορισμένων γιά τούς συμμορίτες. Ένα βράδυ κατά τίς 10 ή ώρα, τέσσερις άνδρες ώπλισμένοι χτύπησαν τήν πόρτα τής. Τά παιδιά κοιμόντουσαν.

– Φέρε μας τά παιδιά! είπε ένας από αυτούς.

Αυτή διαμαρτυρήθηκε. Εκείνος τήν διέταξε νά σωπάση καί πρόσθεσε πώς τό μέτρο αυτό παιρνότανε γιά τό ίδιο τό συμφέρον τών παιδιών. Ήταν δύο αγόρια καί δυό κορίτσια, κάτω τών 12 χρονών τό καθένα. Τό πιό μικρό δέν ήταν παρά 6 χρονών.

– Καί σύ θάρθης μαζί μας, είπε ό άρχηγός.

Τά έσυρε μέσα στή νύχτα καί τά ώδήγησε σ' ένα μέρος, όπου καμιά σαρανταριά άλλες μητέρες καί 70 παιδιά περίπου ήταν

Μία συγκλονιστική φωτογραφία από τή σλαβική έπιδρομή κατά τής Ελλάδος τήν περίοδο 1941-1949. Πάμπτωχοι άγρότες –κυρίως γυναίκες καί γέροι– τών όρεινών περιοχών τής πατρίδος μας, έχουν πάρει τά παιδάκια τους καί κατευθύνονται πρós τίς μεγαλύτερες πόλεις, γιά ν' αποφύγουν τό φρικιαστικό παιδομάζωμα.

Η φωτογραφία είναι χαρακτηριστική. Νέοι δέν υπάρχουν σχεδόν καθόλου: Οί περισσότεροι έχουν φύγει από καιρό' πολλούς τούς έχουν άρπάξει οί κομμουνιστοσυμμορίτες! Όλα τά παιδάκια είναι ξυπόλητα καί τό μόνο άντικείμενο πού μεταφέρουν είναι ένα παγούρι ή κάποιο άλλο σκεύος γιά νά βάλουν λίγο νερό. Ούτε μιά άλλαξιά ρούχα δέν έχουν μαζί τους! Έχουν εγκαταλείψει τά πάντα, προκειμένου νά φύγουν γρήγορα γιά νά γλυτώσουν από τούς έκφυλους δολοφόνους καί παιδεραστές του Κ.Κ.Ε - τούς σημερινούς «πολιτικούς πρόσφυγες»!

μαζεμμένα. Τά παιδιά έκλαιγαν. Οί μητέρες άναστέναζαν και φώναζαν. 'Ο καιρός ήταν βροχερός.

— Προχωρείτε! φώναζε ό άρχηγός τών συμμοριτών.

Καί ή μικρή πομπή κινήθηκε στόν δρόμο, πού χθές ακόμη ό καθένας άπ' αυτούς έκανε ξένοιαστο και χαρούμενο περίπατο.

Δυό ώρες συνέχεια γυναίκες και παιδιά σέρνονταν στόν δρόμο ώσπου έφτασαν τέλος στό μεγάλο χωριό Άνταρτικό. Έκεί, κάτω άπό γερή φρουρά, πέρασαν τήν υπόλοιπη νύχτα. "Όταν ξημέρωσε έδωσαν στίς μητέρες ένα φύλλο χαρτί άσπρο και τίς πρόσταξαν νά υπογράψουν. "Υστερα δακτυλογράφησαν πάνω σ' αυτό τήν παρακάτω δήλωση και πάνω άπό τίς υπογραφές:

«Έμείς οί μητέρες του Βατοχωρίου δώσαμε θεληματικά τά παιδιά μας γιά νά σωθούν άπό τίς άγγλοαμερικανικές βόμβες και τό πυροβολικό».

Τά παιδιά τραβήχτηκαν πρós τά σύνορα, ενώ ή φρουρά μέ τά όπλα έσπρωχνε βίαια τίς μητέρες και τίς υποχρέωνε νά γυρίσουν πίσω.

— Μās βεβαίωσαν πώς τά παιδιά μας θά ξαναγυρίσουν όταν πάψουν οί βομβαρδισμοί! μου είπε ή Καλλιόπη Θεοδωρίδου.

Πάνω άπό δύο χρόνια πέρασαν και τά παιδιά δέν ξαναγύρισαν ακόμη. "Εστειλαν γράμματα στους γονείς τους, αλλά άπ' όλα όσα διάβασα κανένα δέν φαίνεται νά έχη γραφή ελεύθερα. Καθαρά φαίνεται πώς έχουν άντιγραφή ή ύπαγορευτή και είναι βαθειά

ποτισμένα άπό τήν κομμουνιστική ιδεολογία:

«'Η ζωή μας είναι ένας παράδεισος», διάβασα σ' ένα άπό αυτά, πού στάλθηκε άπό τήν Ούγγαρία.

«Κοιμόμαστε σέ μεταξένια σεντόνια και τρώμε καλύτερα άπ' όλα τ' άλλα παιδιά τής Ούγγαρίας. Έδώ δέν περιμένουμε τίς άμερικανικές βόμβες...».

Μαθαίνουν εκεί τά παιδιά πώς ή 'Ελληνική Ιστορία αρχίζει άπό τό 1821, πού έγινε ή έθνική επανάσταση εναντίον τών Τούρκων. Σήμερα, τούς λέει ό δάσκαλός τους στό σχολείο, Τούρκοι είναι οί Άμερικανοί και οί Άγγλοι. Είδα ένα άναγνωστικό βιβλίο, τυπωμένο στην ελληνική, γιά τά παιδιά του Κιντναπέ, πού δείχνει έναν Στάλιν μέ ύφος φιλικό και στοργικό, περιτριγυρισμένο άπό μικρά παιδιά. Τό βιβλίο περιέχει επίσης κεφάλαια γιά τόν Λένιν και τόν Μάρξ.

Τώρα τελευταία πήρα ένα γράμμα άπό τόν δάσκαλο τής Πυρσόγιαννης, ενός χωριού άπό αυτά πού έπισκέφθηκα. Έκφράζει όλο τόν πόνο πού μπορεί νά δοκιμάση ένας πατέρας:

«Έχασα ένα μικρό μου παιδί πού έκλεινε τά τρία του χρόνια. Ήταν τό μοναδικό μου παιδί αυτό. Ήταν τόσο νέο κι είχε ακόμη ανάγκη τόσο άπό χάδια, όσο και άπό τροφή και ζαχαρωτά. Δέν είχαμε κανένα μέσο νά τό προστατέψουμε. Ή λύπη ήταν τό μοναδικό μας όπλο...».

Χαρούμενοι γονείς και χαρούμενα παιδάκια πού γλύτωσαν άπό τό παιδομάζωμα, άπό τήν σφαγή, τό παλούκωμα και τήν άτίμωση. Θά περάσουν τώρα, μακριά άπό τά χωριά τους, δύσκολες ακόμη ήμέρες. Μέχρι τήν στιγμή πού κι ό τελευταίος αλήτης του «Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας» έκδιωχθή άπό τήν γαλάζια χώρα μας.

[Φωτογραφία Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

«...Ὁ κομμουνισμός είναι ἐχθρός καί τοῦ Ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας...»

Γεώργιος Παπανδρέου (Ε.Π. 1010/11 - 3 - 1965)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘ/ΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ Μ.Ε.
ΚΗ' ΕΚΠ/ΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἐμπιστευτικόν

Ἐν Πύργῳ τῇ 16-3-65

Ἀριθ.Ε.Π. Ι

Πρός

τοῖς κ.κ. Δ/ντάς τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας,
Δημοσίων καί Ἰδιωτικῶν

Κοινοποιοῦντες κατωτέρω, ὡς ἔχει, τήν ὑπ' ἀριθ.Ε.Π.1010/II-3-65 ἐγκύκλιον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, παραναλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικήν συνεδρίαν τῆς Συλλόγου λάβῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς καί ἐν συνεχείᾳ ἐξετασθῇ ὁ τρόπος ἀντιδράσεως τοῦ σχολείου πρὸς ἐξουδετέρωσιν τυχόν ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος τῆς Νεολαίας Λαμπράκη, χωρὶς, βεβαίως, νά ἐγερθῇ θόρυβος. Εἰς τήν κατὰ τό τέλος ἐνάστου μηνός ὑποβαλλομένην ἡμῖν ἐκθεσιν πρὸς κομμουνιστικῆς κινήσεως ἐν τῇ σχολείῳ, θά γίνεται εἰδική μνεία περί τῆς τυχόν ἐπιμελουμένης τοιαύτης παρὰ τῆς Νεολαίας Λαμπράκη.

Ἐπιθεωρητής

Π. Μπαργιάννης

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητάς τῆς Ἑκπαιδεύσεως

Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Νεολαία Λαμπράκη καταβάλλει μεγάλας προσπάθειας προσεταιρισμοῦ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ποσοστὸν 12% ὁπαδῶν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εὐνόητον εἶναι ὅτι θά ὑπάρχουν καί μαθηταὶ ἐμποτισμένοι ἀπὸ τὰς οἰογενεῖας τῶν μέ ἀριστερῶν ιδεολογιῶν. Καί αὐτοὺς βεβαίως, κατὰ πρῶτον λόγον, θά χρησιμοποιοῖ ἡ Κομμουνιστικὴ προπαγάνδα πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν νέων. Ἐφιστῶ διὰ τοῦτο καί πάλιν τήν προσοχὴν ὅλων τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καί τοὺς καθιστῶ ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Ὁ κομμουνισμός ἐστὶν ἐχθρὸς καί τοῦ Ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας. Καί τοῦτο πρέπει νά πατασθῇ συνείδησις τῆς Νέας Γενεᾶς.

Ὁ Ἐθνικὸς φρονηματισμός, καθὼς καί ἡ ἠθικὴ καί πολιτικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασίου. Καί εἰς αὐτὴν ὀφείλουν νά ἐπιδοθοῦν. Τὰ ἰδιὰ μας ἰδανιὰ εἶναι τὰ ἰδανιὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολετισμοῦ Ἐλευθερία (Ἐθνικὴ καί Πολιτικὴ) καί Δικαιοσύνη. Ἀγάπη καί Θυσία. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἰδεώδη μας καί μέ αὐτὰ πρέπει νά ἐμποτισθῇ ἡ νέα Γενεά. Ἑλλάς καί Δημοκρατία. Ἀληθὴς Δημοκρατία.

Πᾶσα ἐντροπὴ πρέπει νά κολάζεται ἀύστηρότατα. Καί ἂν συμβῇ νά ὑπάρξουν διδάσκαλοι, ὅχι ἀνῆκοντες, ἀλλὰ καί ἀπλῶς συμπαθοῦντες, ἢ ἀνεχόμενοι τήν κομμουνιστικὴν προπαγάνδα δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν Ἑκπαίδευσιν.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ ἰδεώδη τῶν, τὰ υπερασπίζονται. Καί τήν υπεράσπισιν τῶν ἰδανιῶν μας καί τήν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἰς τὸν Ἑκπαιδευτικὸν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πολλαὶ σχετικαὶ ἐγκύκλιοι. Ἀλλὰ ἐπεθύμουν, λόγω τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέματος, νά ἐπικοινωνήσω καί ἐγὼ προσωπικῶς μεθ' ὑμῶν.

Παραναλῶ, ὅπως εἰς τό τέλος ἐνάστου μηνός ὑποβάλλητε (Ὑπουργεῖον Παιδείας, Γραφεῖον Ὑπουργοῦ-Ἐμπιστευτικῶς) σχετικὴν ἐκθεσιν, δεχθῆτε καί διαβιβάσατε πρὸς ἅπαντας, διδάσκοντας καί διδασκόμενους, τοὺς ἐγκαοδίους χαιρετισμούς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Οί ελεύθεροι άνθρωποι προστατεύουν τά παιδιά τους...

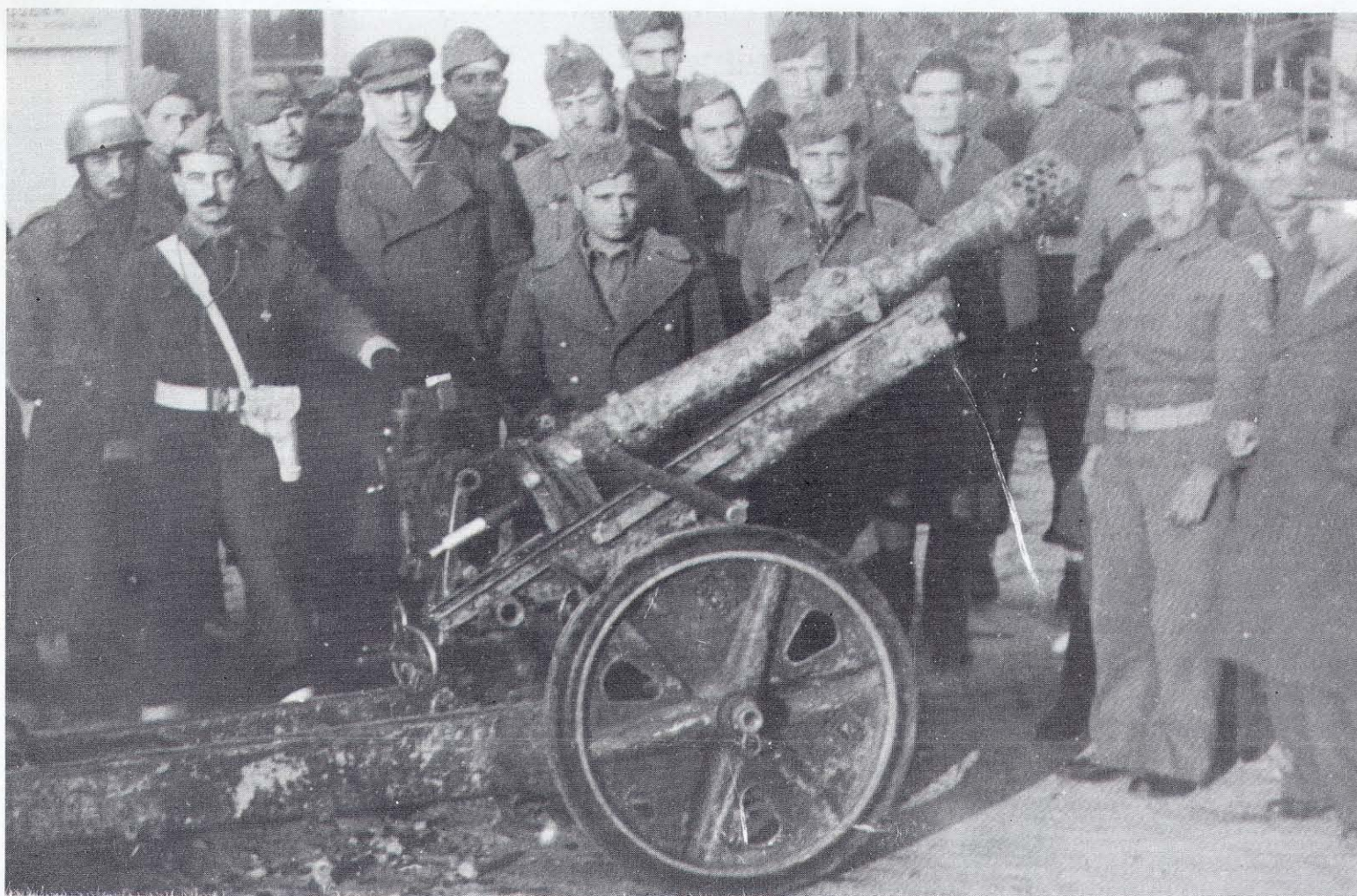

Δύο χαρακτηριστικές φωτογραφίες από τις προσπάθειες των ελεύθερων ανθρώπων να προστατεύσουν τά μικρά παιδιά από την δολοφονική αρπάγη των κομμουνιστών. Οί φωτογραφίες αυτές δέν είναι από την Έλλάδα, αλλά από την Γερμανία - τό Βερολίνο. Καί έχουν πολλά κοινά σημεία μέ τόν άγώνα του δικού μας λαού νά προστατεύση τά δικά του παιδιά. Στη μικρή φωτογραφία (άνω), βρετανική περίπολος έπιβαίνουσα τεθωρακισμένου καί μέ τούς άνδρες νά έχουν τό δάκτυλο στή σκανδάλη των όπλων τους, συνοδεύει έναν μικρό μαθητή ενώ πηγαίνει στο σχολείο καί είναι αναγκασμένος νά περάση δίπλα από τό «τείχος της ντροπής», δίπλα από τά ναρκοπέδια καί τά ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα μέ τά όποια κρατείται αιχμάλωτος ό λαός της 'Ανατολικής Γερμανίας. Στη μεγάλη φωτογραφία (δεξιά), ή ίδια περίπου σκηνή: "Ένας άλλος μαθητής έχει φθάσει κι' αυτός στόν προορισμό του μέ την συνοδεία βρεττανών στρατιωτών καί εύχαριστεί τόν επί κεφαλής αξιωματικό.

Η προστασία των μικρών παιδιών από τούς κτηνανθρώπους της Μόσχας είναι πρωταρχική καί επείγουσα ύποχρέωση όλων των ανθρώπων της γής.

Οι έκφυλοι...

Τό πυροβόλο μέ τό όποίο οί συμμορίτες τοῦ Μάρκου Βαφειάδη προσέβαλαν τήν Θεσσαλονίκη – γερμανικῆς κατασκευῆς καί «άγνώστου» προελεύσεως. Ἴσως νά τόν παρεχώρησαν οί ναζί ὡς δῶρο στόν «ἀρχιστράτηγο» μετά τήν ὑπογραφή τῆς «συμφωνίας» στό Λειβάδι Χαλκιδικῆς. Ἡ οἱ Γιουγκοσλάβοι καί οἱ Βούλγαροι μετά τήν ἀνακήρυξι τοῦ σλαβομακεδονικοῦ κράτους, ἤ οἱ Τούρκοι μετά τήν δημιουργία τῆς ... «Δημοκρατίας τῆς Θράκης»!

[Φωτογραφία τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Φεβρουαρίου 1948 μιά συμμορία κομιτατζήδων τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας» – μιά «ταξιαρχία» ὅπως τήν ὀνόμαζαν– μέ διοικητή ἕναν βρωμερό προδότη, τόν Βουλγαροκομιτατζή Νίκο Τριανταφύλλου, κινήθηκε ἀπό τήν περιοχή Μπέλλες - Κρουσιών, μέ σκοπό νά προσβάλῃ τήν

Θεσσαλονίκη, καί, στό πέρασμά της, νά βιάσῃ, νά σφάξῃ καί νά ληστέψῃ ὅλα τά μικρά χωριά τῆς περιοχῆς.

Ἡ συνολική δύναμις τῆς «ταξιαρχίας», ὅπως διαπιστώθηκε ἀργότερα, ἦταν 580 περίπου ἑνοπλοὶ κομμουνιστοσυμμορίτες, συγκροτημένοι σέ τρία «τάγματα»: τά 579, 581, καί 582. Ἦταν μιά

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΝΑΚΥΝΩΘΕΝ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΗΣ 15)2)48

Τμήματά μας της Κεντρικής Μακεδονίας, στο χρονικό διάστημα 8 με 12 Φλεβάρη, ενήργησαν πολλές επιθετικές κρούσεις κατά εχθρικών στόχων στην περιοχή Ανατολικά της Θεσσαλονίκης. Τη νύχτα της 9 προς 10, έβαλαν με πυροβολικό στόχους στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Βλήθηκαν συνολικά περί τα 150 βλήματα.

Οι επιχειρήσεις αυτές τελείωσαν το βράδυ στις 12 Φλεβάρη σύμφωνα με το σχέδιο και στέφθηκαν με πλήρη επιτυχία.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΔΣ.

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τό πραχτορείο «Ελευθερη Ελλάδα» μετέδωσε χτές βράδυ τις παρακάτω ειδήσεις για τις μάχες του ΔΣ στην περιοχή ανατολικά της Θεσσαλονίκης.

Από τις 8)2 σε πολλά σημεία της περιοχής ανατολικά της Θεσσαλονίκης αρχισαν να διεξάγονται μάχες του ΔΣ ενάντια στους μοναρχοφασίστες. Ζωηρές κινήσεις των δυνάμεων στρατού και χωροφυλακής που τις χαρακτήριζαν ή ανησυχία και ο πανικός έγιναν αντιληπτές από τους κατοίκους της γύρω περιοχής. Δρόμοι καταστρέφονταν, γέφυρες, αυτοκίνητα ανατινάσσονταν από τμήματα του ΔΣ που έκαναν επιθετική εξόρμηση.

150 ΒΛΗΜΑΤΑ

Και την νύχτα τις 9 προς 10 του Φλεβάρη και ώρα 2.30 έως 3.30 πυροβολικό του ΔΣ έβαλε 150 εϋστοχα βλήματα κατά στόχων στη Θεσσαλονίκη.

Στις 9)2 τμήματα του ΔΣ χτύπησαν τους μοναρχοφασίστες στο χωριό Έξαμηλιά του Λαγκαδά.

Την ίδια μέρα, τμήματα του ΔΣ χτύπησαν τους μοναρχοφασίστες στην Λητή του Λαγκαδά 9 έδνοφρουροί παραδόθηκαν άμαχητεί.

Αλλά τμήματα του ΔΣ την ίδια μέρα μπήκαν στα Λαϊνά του Λαγκαδά. Στην εμφάνιση των τμημάτων του ΔΣ οι δυνάμεις χωροφυλακής και Μάυδων έφυγαν.

Την ίδια μέρα τμήματα του ΔΣ ανατίναξαν γέφυρα στο 7ο χιλιόμετρο στο δρόμο Θεσσαλονίκης-Σερρών κοντά στη Θεσσαλονίκη. Αλλά τμήματα του ΔΣ την ίδια μέρα ανατίναξαν με νάρκες 4 αυτοκίνητα στους δρόμους Θεσσαλονίκης-Σερρών και Θεσσαλονίκης-Λαγκαδά.

Στις 10)2 τμήματα του ΔΣ χτύπησαν 100 χωροφύλακες στη Δορκάδα—Λαγκαδά και τους προξένησαν σοβαρές απώλειες.

Στις μάχες που έδωσαν τα τμήματα του ΔΣ στην περιοχή ανατολικά της Θεσσαλονίκης στις 10, 11, και 12)2 ενάντια στις μοναρχοφασιστικές δυνάμεις τους προξένησαν σκληρές απώλειες.

Οι μοναρχοφασίστες έχασαν περί τους 50 νε-

54 ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε. ΚΑΝΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΨΕΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

....Μείς οι μόνιμοι συνάδελφοί σας προερχόμενοι απ' το σώμα των μόνιμων αξιωματικών που πολεμήσαμε μαζί όταν πραγματικά η πατρίδα μας κινδύνευε σάς καλούμε με ειλικρίνεια στο λαογέννητο στρατό της αναγεννώμενης Δημοκρατικής Ελλάδας.

Ελάτε μαζί μας να οργανώσουμε και διοικήσουμε το Δημοκρατικό στρατό που αγωνίζεται για τα πραγματικά ιδανικά της πατρίδας. Στο στρατό που βαδίζει σταθερά προς τη νίκη και είναι στρατός του μέλλοντος. Στο Δ.Σ. δά βρήτε τη δέση σας και την εθνική υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια, δά βρήτε τον ιδανικό στρατιώτη, πειδαρχικό εκτελεστή των διαταγών σας, δά νοιώσετε τι είναι συνειδητή πειδαρχία και δά σάς περιβάλλει η αγάπη και η έμπιστοσύνη των στρατιωτών και του λαού μας.

Μή μένετε στις τάξεις του στρατού μιας προδοτικής κυβέρνησης, διαχωρείστε τις εθδυνες σας απ' τους νέους Κουσίλιγκας πράχτορες των αγγλοσαξόνων, χωρίς αναβολή.

Ο Τζαίημς Βάν Φλίτ σάς προετοιμάζει για νέα εκστρατεία. Μή δεχτείτε να χύσετε το αίμα σας για τα συμφέροντα των Ξενων.

ΣΤΗ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑ: Σήμερα δά γίνεται η συζήτηση στη βουλή του Μπέβιν για το βομβαρδισμό και τις επιχειρήσεις της Θεσσαλονίκης. Προβλέπεται πώς δά τεθεί ζήτημα έμπιστοσύνης της ψευτοκυβέρνησης.

Πολλοί βουλευτές δά καταψηφίσουν τη κυβέρνηση αν και οι αμερικάνοι κάνουνε το πάν για να αποφευχθεί αυτό. Ο έδνοπροδότης Σοφούλης για να καθιστάσει τους πανικόβλητους βουλευτές του δά το νίσει πώς η ψευτοκυβέρνησή μετή βοήθεια των συμμάχων της των Ένωμένων Πολιτειών και Αγγλίας έκανε ότι μπορούσε για τη συντριβή της ανταρσίας.

κρούς και τραυματίες. Απώλειες των τμημάτων του Δ.Σ. ήτανε 7 τραυματίες και 3 αγνοούμενοι.

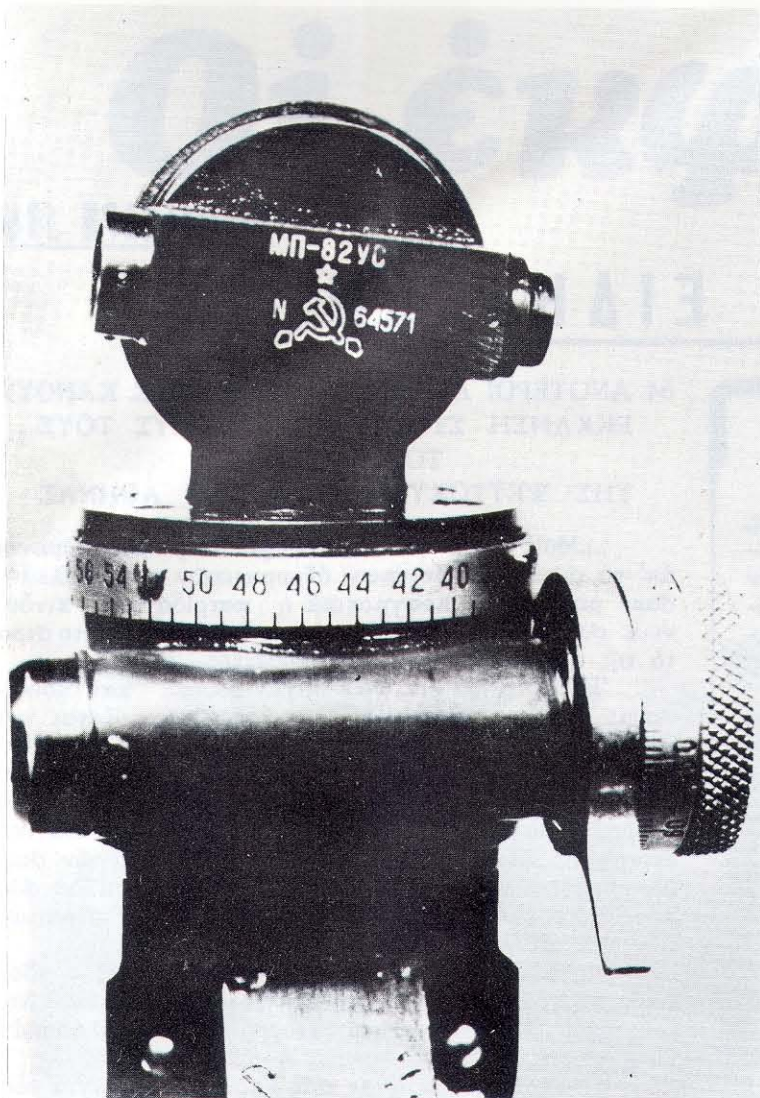
Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΤΟΥΣ

Πληροφορίες από διάφορες πηγές αναφέρει το πραχτορείο «Ελευθερη Ελλάδα» αναφέρουν ότι τόσος ήτανε ο πανικός και η τρομάρα των μοναρχοφασιστών, όταν άκουσαν τους κρότους και δέν ήξεραν αν ήτανε κανονιοβολισμός ή αεροπορικός βομβαρδισμός.

Δέν μπορούσαν να συνέλθουν και δέν μπορούσαν να καταλάβουνε αν πραγματικά αντάρτες είναι αυτοί που έκαναν τό τόλημα αυτό.

Από την άλλη μεριά η χαρά και ο ένδοξος έθνος του λαού της Θεσσαλονίκης εκδηλωνότανε ανοιχτά.

Ο κόσμος ειρωνευότανε τους μοναρχοφασίστες και τό μοναρχοφασιστικό στρατό που δέχονταν τα βλήματα του Δ.Σ. μέσα στη φωλήα του.

Ἡ σλαβική βοήθεια ἔφθανε χωρίς καμμία διακοπή καί μέ τό ἀζημίωτο. Ὅλος ὁ γερμανικός ὀπλισμός πού βρέθηκε στή Γιουγκοσλαβία καί στή Βουλγαρία, διοχετεύθηκε σιγά - σιγά στούς κομμουνιστοσυμμοριτες. Ὅταν αὐτός δέν ἐπαρκοῦσε, συμπληρωνόταν ἀπό γνήσιο κομμουνιστικό.

[Φωτογραφία τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

ἀπό τίς ἐπίλεκτες συμμοριακές ὁμάδες –οἱ περισσότεροι ἦσαν ἐπαγγελματίες δολοφόνοι– καί διέθετε βαρὺ ὀπλισμό, ἀποτελούμενο ἀπὸ ὅλμους, ἀντιαεραπορικά πολυβόλα, πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καί μεγάλες ποσότητες πυρομαχικῶν τὰ ὁποῖα μετεφέροντο ἐπὶ ζώων. Ἡ συμμορία μετέφερε ἐπίσης ἐπὶ κτηνῶν ἕνα ὀρειβατικό πυροβόλο τῶν 75 χ.μ. γερμανικῆς κατασκευῆς, καθὼς ἐπίσης καί ἕναν μεγάλο ἀριθμὸ βλημάτων.

Ἡ ἰσχυρή αὐτή κομμουνιστοσυμμορία, διὰ τοῦ δρομολογίου Ποντοκερασιά - Ἀναβρυτόν - Κορωνοῦδα κλπ. ἔφθασε τὸ βράδυ τῆς 10ης Φεβρουαρίου βορείως τῆς Θεσσαλονίκης καί ἔταξε τὸ ὀρειβατικό πυροβόλο στή στενωπὸ παρὰ τὸ Δερβένι, λίγα μόνις χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Ἀπὸ τὴν θέσι αὐτὴ ἔρριξε ἀπὸ τῆς 2ας πρωινῆς κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης– χωρίς, σχεδόν, καμμία σκόπευσι ἢ κάποιο συγκεκριμένο στόχο– ἐνενήντα βλήματα!

Ἀπὸ τὰ βλήματα αὐτὰ φονεύθηκε ἕνας Βρετανὸς ὀπλίτης (σκοπὸς τῆς νύκτα σ' ἕνα γκαράζ) καί ἄλλοι δύο τραυματίσθηκαν. Ἀπὸ τὸν ἄμαχο πληθυσμὸ δολοφονήθηκαν 5 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων μιά γυναίκα καί ἄλλοι 8 τραυματίσθηκαν. Ὅλοι αὐτοὶ δολοφονήθηκαν στὸν ὕπνο τους, στὰ κρεβάτια τους, στὰ φτωχό-

Ἀπὸ ὅπου περνοῦσαν ὁ δολοφόνος τοῦ Κ.Κ.Ε. σκόρπιζαν τὴν φωτιά καί τὴν καταστροφή. Στὴ φωτογραφία, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά –ὅσοι ἐπέζησαν ἀπὸ τὴν σφαγὴ τῶν Μουριῶν, περιμένουν στὸν Σιδηροδρομικὸ Σταθμὸ κάποιο μέσο γιὰ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ χωριὸ τους. Φεύγουν γιὰ κάποια πόλι παίρνοντας μαζί τους ἕνα «μπογαλάκι» –ὅτι τοὺς ἀπέμεινε ἀπὸ τὴν σλαβικὴ ἐπιδρομὴ.

σπίτα τῶν δυτικῶν συνοικιῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Πέρασαν αἰμόφυρτοι ἀπὸ τὴν ζωὴ στο θάνατο χωρίς νὰ τὸ καταλάβουν, χωρίς νὰ ξέρουν πῶς καί γιατί!...

Μέ τίς πρῶτες ἐκρήξεις ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης καί ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς κινητοποιήθηκαν ἀστραπιαῖα καί ἔλαβαν ὅλα τὰ μέτρα, τόσο ἐντὸς τῆς πόλεως, γιὰ πιθανὴ δράσι αὐτοαμυνιτῶν ἢ ἄλλων ὁπαδῶν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ὅσο καί ἐκτός, γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν συμμοριακῶν ὁμάδων.

Στὴν πόλι δέν κινήθηκε οὔτε ἕνας! Ὅλοι τους, δειλοὶ καί ἀνέντιμοι ὅπως εἶναι, προτίμησαν νὰ παραμείνουν στὰ κρεβάτια τους. Πάντοτε, ἄλλωστε, οἱ συμμοριτες, τοῦ Κ.Κ.Ε. προτιμοῦσαν τοὺς θιασμούς καί τίς σφαγές νὰ τὰ διαπράττουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Τὸ θράσος πού ἐπιδεικνύουν πολλές φορές, εἶναι ἀνάλογο καί ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν ἀνοχή πού τοὺς δείχνουν οἱ Ἕλληνες... Ἐξω ἀπὸ τὴν πόλι, κυρίως στὴν περιοχὴ Λαγκαδᾶ, σέ μάχες πού κράτησαν τρεῖς ἡμέρες, ἐξοντώθηκε τὸ σύνολο τῆς κομμουνιστοσυμμοριακῆς αὐτῆς «ταξιαρχίας».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας, ὁ «ταξίαρχος», ὁ ἀρχιδολοφόνος καί προδότης Νίκος Τριανταφύλλου, εἶχε σκοτωθῇ. Καταμετρήθη-

καν ακόμη, 158 κομμουνιστοσυμμοριτες νεκροί. Ένας άλλος αριθμός νεκρών συμμοριτών βρέθηκε πολύ αργότερα, μέσα στους βάλτους των λιμνών της περιοχής Λαγκαδά, καθώς επίσης και αρκετοί στους βάλτους των μικρολιμνών Β.Α. του Σωχού. Άλλοι δέν βρέθηκαν ποτέ. Σύμφωνα με καταθέσεις συμμοριτών, ένας σημαντικός αριθμός τραυματιών κρύφθηκε σε γειτονικές δασωμένες περιοχές. Από αυτούς, άλλοι πέθαναν και άλλοι βρέθηκαν αργότερα. Κατά την τριήμερη μάχη συνελήφθησαν ή παρεδόθησαν 141 κομμουνιστοσυμμοριτες.

Τά λάφυρα ήταν πλούσια –όλος σχεδόν ο όπλισμός και τά υλικά της «ταξιαρχίας». Εκτός από αρκετά αυτόματα και όπλοπολυβόλα που κράτησαν διάφορες ομάδες Μ.Α.Υ. και τμήματα Χωροφυλακής, μεταφέρθηκαν στη Θεσσαλονίκη: 19 όπλοπολυβόλα Μπρέν, 12 γερμανικά μυδράλλια, 21 αυτόματα, 1 όλμος 81 χ.μ., 5 όλμοι άτομικοί, 230 τυφέκια, 50.000 φυσίγγια, 600 χειροβομβίδες, 80 βλήματα πυροβόλου, 134 βλήματα όλμων, ο άσυρματος της «ταξιαρχίας» (μαζί, βεβαίως, με τον άσυρματιστή και κρυπτογράφο του «άρχηγείου» Μπέλλες), δεκάδες φορτωμένα ζώα με υλικά των συμμοριτών και όλα τά κλοπιμαία που οί ληστές του

ξενοκίνητου συμμοριτισμού είχαν αρπάξει από τά διάφορα χωριά. Βρέθηκαν, επίσης τά τεμάχια του συμμοριακού πυροβόλου (εκτός από τό κλείστρο και τό έλκυθρο) καθώς και ή πυροβολαρχική διόπτρα.

Ανεξάρτητα από τό αποτέλεσμα αυτό, την ολοκληρωτική δηλαδή εξόντωση της κομμουνιστοσυμμοριακής «ταξιαρχίας», οί απώλειες των Έλλήνων μπορεί νά θεωρηθούν σημαντικές. Εκτός από τους 5 οί όποιοι δολοφονήθηκαν και τους 8 που τραυματίστηκαν, άθώους κατοίκους της Θεσσαλονίκης, ο Έλληνικός Στρατός, είχε 4 νεκρούς και 7 τραυματίες όπλίτες. Για την εξόντωση των παιδεραστών του Κ.Κ.Ε. οί απώλειες αυτές ήταν σοβαρές...

Οί 141 αιχμάλωτοι κομμουνιστοσυμμοριτες, τά στελέχη, οί «ταγματάρχες», «λοχαγοί», και «καπετανέοι», οί βιαστές και τά θύματα, τά φορτωμένα κτήνη, όλος ο όπλισμός και τά υλικά της «ταξιαρχίας», μαζί με τό πυροβόλο και τά βλήματα, αποφασίσθηκε νά μεταφερθούν την επομένη του τερματισμού των μαχών, διά των οδών της Θεσσαλονίκης, στην έδρα του Γ' Σώματος Στρατού.

Μόλις ή πληροφορία διαδόθηκε στη Θεσσαλονίκη, πραγματοποιήθηκε μιά ανεπανάληπτη κινητοποίησης και μιά τεραστία

Οί βιαστές και παιδεραστές του Κ.Κ.Ε. και του «Δημοκρατικού Στρατού», λίγο πριν οδηγηθούν ενώπιον του ελληνικού λαού, σε μιά χαρακτηριστική φωτογραφία που έχει ληφθή κατά τίς μάχες μετά την προσβολή της Θεσσαλονίκης. Στο δεξιό μέρος ένας Έλληνας Στρατιώτης κρατάει τό αυτόματο του κομμουνιστοσυμμορίτου, ενώ με τό άλλο χέρι του κρατάει τό δικό του αυτόματο, έχοντας τό δάκτυλό του στη σκανδάλη. Τό ίδιο κάνει και ο άλλος Στρατιώτης που διακρίνεται πίσω από τόν συμμορίτη, στο μέσον της φωτογραφίας.

[Φωτογραφία του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»]

συγκέντρωση λαού. Κατά εκατοντάδες χιλιάδες οι κάτοικοι από όλους τους συνοικισμούς και τα γύρω χωριά κατέλαβαν, πολλές ώρες πριν, θέσεις σε όλους τους δρόμους, τις ταράτσες, τα μπαλκόνια και τα δένδρα, για να δουν και να αποδοκιμάσουν τους βρωμερούς προδότες και βιαστές του Κ.Κ.Ε. και του «Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας».

[Για την «ύποδοχή» των συμμοριτών του Κ.Κ.Ε. από τον λαό της Θεσσαλονίκης, εκτός από τα πολλά ντοκουμέντα και τις χιλιάδες φωτογραφίες, υπάρχει και μία πλήρης και κατατοπιστική κινηματογραφική ταινία. Θα κυκλοφορήσουν προσεχώς σε Βιντεοκασέτες από τις εκδόσεις «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

Έδω, στο σημείο αυτό, θα πρέπει να αναφερθεί κάτι τό σημαντικό: Ο ελληνικός λαός, την εποχή αυτή δεν είχε υποστεί την κτηνώδη πλύση εγκεφάλου που αργότερα του υπέβαλαν, επίμονα και συστηματικά τα ανθρωποειδή της συνοδοιπορίας. Υπερήφανος, αγωνιστής και μάρτυρας ο ίδιος, μετά την «ύποδοχή» των συμμοριτών και τις εορτές για την Μεγάλη Νίκη, χωρίς καμιά καθυστέρηση, χωρίς ενδοιασμούς, αμφιβολίες ή ταλαντεύσεις –μέσα σε λίγες ημέρες– στις 27 Φεβρουαρίου 1948, ωδήγησε τους βρωμερούς προδότες του Κ.Κ.Ε. ενώπιον του Έκτακτου Στρατοδικείου.

Οι συμμορίτες του Κ.Κ.Ε. –τό σύνολον σχεδόν από αυτούς–

ήσαν «αγωνιστές» της «έθνικης αντίστασης»!– Παρουσιάσθηκαν ενώπιον του ελληνικού λαού, σε δύο ομάδες: Οι 111 αποτελούσαν την πρώτη οι υπόλοιποι, κυρίως τραυματίες, την δεύτερη.

Η πρωτοφανής, ή βρωμερή και αηδιαστική αυτή κατάσταση έπρεπε να ξεκαθαρισθεί άμέσως... Καί ξεκαθαρίσθηκε. Στην αίθουσα του Έκτακτου Στρατοδικείου του Ελληνικού Λαού, αρχικά. Μετά από μερικά είκοσιτετράωρα, «στόν συνήθη τόπο των εκτελέσεων...»!

Η λεπτομερής περιγραφή της προσβολής της Θεσσαλονίκης και όσα μετά από αυτήν επηκολούθησαν, είναι αντικείμενο ενός ξεχωριστού βιβλίου που έχει προγραμματισθεί να κυκλοφορήσει προσεχώς. Έδω, σε αυτό το σημείο θα αναφερθούν μερικά –ελάχιστα μόνον– σημεία, ούτε καν τα πιο σημαντικά, από τα επίσημα πρακτικά της δίκης των βουλγαροκομιτατζήδων του «Δημοκρατικού Στρατού». Ελάχιστα από αυτά που ακούσθηκαν στις δύο αυτές δίκες. Γιατί αυτά που απέκλυψαν κυρίως οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι, συνετάραξαν τότε, όχι μόνον τον μαρτυρικό ελληνικό λαό, αλλά ολόκληρη την παγκόσμια κοινή γνώμη, όλους τους ανθρώπους του κόσμου.

Ο αρχηγός της Αμερικανικής Αποστολής, ο υπέροχος αυτός φίλος της Ελλάδος και του λαού της, ο Στρατηγός Βάν Φλντ, ακούγοντας και βλέποντας τί συνέβαινε, απέκλεσε κάποτε τους συμμορίτες «έκφυλους». Αυτός ο χαρακτηρισμός, όπως φαίνεται και από τα πρακτικά της δίκης, είχε εντυπωσιάσει τον Επίτροπο του Στρατοδικείου Λοχαγό Δημήτριο Σπυρόπουλο, ο οποίος στην εκπληκτική πράγματι άγρευσί του τό ανέφερε, λέγοντας επί λέξει: «... Χαρακτηριστικότεραν κρισιολόγησιν του τύπου και του ποιού των (των κομμουνιστοσυμμοριτών) δεν γνωρίζω...».

Για την αντιμετώπιση της ολαβικής επίδρομής και την εξόντωση των παιδεραστών του «Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας» ή συνδρομή και βοήθεια του Αμερικανού στρατηγού Βάν Φλντ ήταν αποφασιστική. Στις δύο φωτογραφίες, ο μεγάλος αυτός φίλος της Ελλάδος συνομιλεί και παρασημοφορεί Έλληνες στρατιώτες στην Κορέα.

[Φωτογραφία του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

Ἡ λέξις «ἔκφυλος», σύμφωνα μέ τό Νέο καί Μεγάλο Ὁρθογραφικό καί Ἑρμηνευτικό Λεξικό τοῦ Δ. Δημητράκου (σελίς 509) ἀποδίδει ὀρθά, ἴσως, καί τόν «τύπο» καί τό «ποιόν» τῶν βρωμερῶν αὐτῶν κτηνῶν πού, δυστυχῶς, ἄρκετοί ἀπό αὐτούς, ἀπό κάποια κακή τύχη τῆς Ἑλλάδος, γεννήθηκαν σ' αὐτό τόν Τόπο!

Γράφει τό Λεξικό: **Ἐκφυλος**: ὁ ἀπολέσας τās χαρακτηριστικάς ιδιότητάς τοῦ εἶδους ἢ τῆς φυλῆς του... ἐπί ἀνθρώπων: διεφθαρμένος ἢ σεξουαλικῶς διεστραμμένος.

Ὁ χαρακτηρισμός ὅμως αὐτός εἶναι συγχρόνως καί παραπλανητικός. Μέ τήν λέξι αὐτή, τίς περισσότερες φορές σήμερα, χαρακτηρίζουμε ἀνθρώπους μέ πολύ λιγότερες ἐγκληματικές διαθέσεις. Καί διαβάζοντας ἢ ἀκούγοντας κανεῖς γιά τά ὄργια τῶν συμμοριτῶν στήν Ἑλλάδα, λίγοι θά εἶναι αὐτοί πού θά ἀνατρέξουν στά Λεξικά...

Ὅσοι διαβάσουν τά ἐλάχιστα –ἄλλωστε– ἀποσπάσματα αὐτῆς τῆς δίκης, τά ὄργια τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν σ' αὐτό τόν Τόπο, τίς σφαγές καί τοὺς βιασμούς τῶν μικρῶν ἀθώων Ἑλληνοπαίδων πού ἀναφέρονται στούς ἑκατό (100) πρώτους τόμους τῆς σειρᾶς αὐτῶν τῶν βιβλίων, ἄς βροῦν μόνοι τους τίς λέξεις καί τοὺς χαρακτηρισμούς πού ταιριάζουν περισσότερο στούς διεστραμμένους δολοφόνους τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης», στούς «ἄνδρες» τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας», στούς «πολιτικούς πρόσφυγες» καί τοὺς ὁμοίους τους.

Ἄς βροῦν μόνοι τους, ἂν τό «ἔκφυλοι» τοῦ μεγάλου Βάν Φλήτ, εἶναι «ὕβρις» ἢ τίτλος ὑψίστης τιμῆς γι' αὐτά τά κτήνη....

Ἐνα τμήμα ἀπό τόν «στρατό» τοῦ Μάρκου Βαφειάδη –τοῦ κατὰπτυστου συνεργάτου τῆς χιτλερικῆς Γκεστάπο, ἐνῶ διέρχεται τοὺς δρόμους τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ ἀλητεῖς αὐτοί, οἱ παιδοκτόνοι, οἱ παιδεραστές, οἱ βιαστές (καί οἱ βιασμένες), θά ὀδηγηθοῦν χωρίς καμμία καθυστέρησι ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά νά δώσουν λόγο γιά τίς ἐγκληματικές τους πράξεις. Γιά ν' ἀπαλλαγῇ μιὰ γιά πάντα ὁ τόπος αὐτός ἀπό τά βρωμερά κτήνη τοῦ Κ.Κ.Ε.

[Φωτογραφία τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»]

«... ήσελγήθη παρά φύσιν συστηματικῶς...»

Μετά τήν ἀπολογία τοῦ ἰαβρά, ὁ Πρόεδρος δίνει ἐντολή εἰς τόν Γραμματέα καί αὐτός διαβάζει τήν Ἱατροδικαστικήν Ἐκθεσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κωνσταντίνου Ἡλιάκη, περί τῆς σωματικῆς ἐξετάσεως τῶν συμμορισσῶν. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐγένε κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Στρατοδικείου.

1- Σοφία Νικολαΐδου, ἐτῶν 17. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλά φέρει ψωριακόν ἐξάνθημα.

2- Κυριακή Ἀφεντουλίδου, ἐτῶν 17. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλά ήσελγήθη παρά φύσιν συστηματικῶς.

3- Ναταλία Ζαχαριάδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος.

4- Ἄννα Ἡλιάδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλά ήσελγήθη παρά φύσιν.

5- Χρυσούλα Καζαντζίδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος.

6- Ρεβθέκα Κυνηγίδου. Δέν εὐρέθῃ παρθένος, ἀλλά ήσελγήθη καί παρά φύσιν.

7- Φεβρωνία Παπαδοπούλου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλά ήσελγήθη παρά φύσιν.

8- Χρυσούλα Ράντζου, ἐτῶν 18. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλά ήσελγήθη παρά φύσιν.

9- Οὐρανία Σαουλίδου. Ἀνατομικῶς εὐρέθῃ μὲν παρθένος, ἀλλά ήδύνατο ἐκ τῶν ὀργανικῆς τῆς καταστάσεως νά συνευρίσκειται. Ὁμοίως ήσελγήθη παρά φύσιν.

10- Μαργαρίτα Παπαδήμου. Δέν εὐρέθῃ παρθένος.

11- Εὐμορφία Σιδηροπούλου, ἐτῶν 14. Ἀνατομικῶς εὐρέθῃ παρθένος, ἀλλά ήδύνατο ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῆς καταστάσεως νά συνευρίσκειται.

12- Ροδόπη Ἀγγελάκη. Ἀνατομικῶς παρθένος.

13- Σουλτάνα Συμεωνίδου. Δέν εὐρέθῃ παρθένος καί ήσελγήθη παρά φύσιν.

Ἐπίσημα πρακτικά συνεδριάσεων Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης - Συνεδριάσεις 27-2 ἕως 20-3-1948 - Ἀριθ. Ἀποφάσεως 70/48

Αὕτη ἡ ἀτέλειωτη φάλαγγα τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, δέν εἶναι ἀπό τήν μάχη τοῦ Λαγκαδά - Θεσσαλονίκης. Εἶναι ἀπό τήν μάχη τῶν Μεταξάδων στόν Ἑβρο, γιά τήν ὁποία θ' ἀναφερθοῦμε λεπτομερῶς σ' ἄλλον τόμο. Ἐδῶ, θά πρέπει νά θυμηθοῦμε ἄλλη μιά φορά, τί εἰπώθηκε στή δίκη τῶν παιδεραστῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. στή Θεσσαλονίκη: «...Γέροντες μετά μिरακίων καί θήλεα άσελγή μετά διειστραμμένων καί ἀνωμάτων ἐκφύλων...»!

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΤΟΜΟΣ

Όσο κι' αν απαγορεύτηκε η ταινία με τον προκλητικό και πολύ σαγηνευτικό τίτλο «Ο δράκος — το πρόσωπο της ημέρας» και 15 κινηματογράφοι, μόνο στην Αθήνα, ή θα κλείσουν ή θ' αλλάξουν έργο, η σκιά των «δράκων» με την τελευταία άγρια επιδρομή τους σ' ολόκληρη τη χώρα θα βαραίνει και στις γυναίκες και στους ανύποπτους φιλήσυχους ανθρώπους που τρέμουν για τα παιδιά τους.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ

ΟΙ «ΔΡΑΚΟΙ»

Τόσο, λοιπόν, ο τρόπος της προβολής από την τηλεόραση του δράκου της Αθήνας όσο και η τρομακτική ταινία για τα έργα και τις ημέρες του άλλου δράκου της Θεσσαλονίκης αναστάτωσε τις οργανώσεις, των γυναικών όλης της χώρας από τις πιο μικρές μέχρι τις μεγαλύτερες. Η Ένωση Ελληνίδων Νομικών αποφαινεται «Η τεράστια προβολή - ηρωοποίηση του νοσηρού φαινομένου των βιαστών σε μια κρίσιμη, σαν την παρούσα, περίοδο, έχει σαν σίγουρο αποτέλεσμα την εξοικείωση της κοινής γνώμης με το φαινόμενο και την αποδοχή του ίσως από μια μερίδα κυρίως νέων ατόμων που ακόμη αναζητούν χώρους ή πρότυπα ιδεολογικού προσανατολισμού...».

Τι τρομερός, αλήθεια, για τους νέους μας — αν υπάρχουν τέτια νοσηρά νιάτα — αυτός ο «ιδεολογικός» προσανατολισμός στο βιασμό ανύποπτων γυναικών και στα ειδεχθή εγκλήματα του στραγγαλισμού κοριτσιών μέσα στη νύχτα που περιγράφονται με φρικιαστικές λεπτομέρειες από ορισμένα έντυπα!

Τι θα γίνει όμως με τους χειμάρρους του εγκλήματος και της υποβάθμισης της ζωής μας στου κακού τη σκάλα που πλημμυρούν τη χώρα μας και τις παρθένες ψυχές των παιδιών μας από χίλια κανάλια, όπως μας έρχονται από το Σικάγο, το Λας-Βέγκας κι ολόκληρη την επικράτεια της αμερικάνικης ιμπεριαλιστικής γκαγκστερίας με 15 εκατομμύρια άνεργους και με το τρομερό ρεκόρ της αυτοκτονίας ή απόπειρας αυτοκτονίας 1.000.000 παιδιών ηλικίας 15-24 ετών κάθε χρόνο;

Τι θα γίνει με το προχτεσινό οργανωμένο φασιστικό όργιο που εξαπόλυσαν οι άγριες ορδές ακροδεξιών στο κέντρο της Αθήνας με ρόπαλα και με σήματα της ΟΝΝΕΔ και σπάσαν στο ξύλο δεκάδες ανύποπτους πολίτες; Τι θα γίνει με τα αρπακτικά μεγαθήρια του πλούτου;

Α! πολλοί οι «δράκοι» του καιρού μας και μεγάλη η ανάγκη της πραγματικής αλλαγής που θα φέρει την περιπόθητη κάθαρση στην ηλιόχαρη χώρα μας!

ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΚΟΣ

Οί δράκοι καί οί «δράκοι»!...

Ένα «χρονογράφημα» του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» τής Τετάρτης 9 'Οκτωβρίου 1983 (σελίς 4), γραμμένο για φυτά καί αποθλακωμένους αναγνώστες! Έτσι, χωρίς καμιά ντροπή, από κάποιον Ν. Φιλικό!...

Έδω τό Κ.Κ.Ε. (καί ή «Ένωση Έλληνίδων Νομικών») ανέκάλυψαν ότι οί «δράκοι» στήν Έλλάδα «μάς έρχονται από τό Σικάγο, τό Λας Βέγκας κι' ολόκληρη τήν επικράτεια τής αμερικάνικης ιμπεριαλιστικής γκαγκστερίας...» καί από τίς «άγριες ορδές ακροδεξιών» πού «μέ ρόπαλα καί μέ σήματα τής Ο.Ν.ΝΕ.Δ., σπάσαν στό ξύλο δεκάδες ανύποπτους πολίτες...»! Ακόμη, τά «παιδιά» του Κ.Κ.Ε... ανέκάλυψαν (μόλις σήμερα) τόν «βιασμό ανύποπτων γυναικών» καί «είδεχθή εγκλήματα στραγγαλισμού κοριτσιών μέσα στή νύχτα...»!!!

Όποιος αναγνώστης έχει αξιοπρέπεια καί θέλει νά μάθη τήν αλήθεια, νά μάθη δηλαδή, ποιόί είναι οί δράκοι, από πού μάς ήλθαν (καί μάς έρχονται) καί πού ζούν σήμερα, όσοι θέλουν νά μάθουν ποιός βιάζε «ανύποπτες γυναίκες» καί ποιόί «στραγγάλιζαν κορίτσια μέσα στή νύχτα» (άλλά καί μέρα, μεσημέρι), ας διαβάση, γιά παράδειγμα, τά πρακτικά τής δίκης τής Μάχης του Λαγκαδά (καί τήν 'Ιατροδικαστική Έκθεσι), ή τήν επιστολή του «ταξιάρχου» του Δ.Σ.Ε. Πεσεκσίδη (καπετάν Φωκά, πού δημοσιεύθηκε στήν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» τής 17 - 5 - 1979. Ας διαβάση, αν θέλη, τά τεύχη του Περιοδικού «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ», τά «ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΛΗΣ» ή τίς διάφορες εισηγήσεις γιά τήν «ΙΙΙ Συνδιάσκεψη του Κ.Κ.Ε.». Θά του συνιστούσαμε επίσης «ένθερμα» νά διάβαζε τό βιβλίο «ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΕ» κάποιου Θωμά Δρίτσιου, στελέχους του Κ.Κ.Ε. καί του συμμορισμού.

Έτσι, γιά νά δούμε, πώς θά έξοντώσουμε τούς άπαίσίους αυτούς δράκους, γιά νά φέρουμε «τήν περιπόθητη κάθαρση στήν ηλιόχαρη χώρα μας!».

Τά παιδάκια πού είχαν «ὄνειρο τήν εἰρήνη», τά ἔσφαξαν!...

Ἄς προσέξουν οἱ γονεῖς πῶς οἱ συνοδοιπόροι ἀποπροσανατολίζουν τούς νέους μας, πῶς τούς ἐξαπατοῦν καί πῶς τούς παγιδεύουν στά πλοκάμια τοῦ κομμουνισμοῦ. Ποιά μορφή ἔχει πάρει σήμερα τό νέο παιδομάζωμα! Οἱ σκηνές αὐτῆς τῆς φωτογραφίας εἶναι ἀπό τήν ὁμαδική σφαγή τῶν παιδιῶν τοῦ χωριοῦ Καστανούσα, ἀπό τούς συμμορίτες (3-5-1947). Ἡ φωτογραφία τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949» προέρχεται ἀπό τό Ἀρχεῖο τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καί Πληροφοριῶν. Τήν ἴδια ἀκριβῶς φωτογραφία, σέ διαστάσεις 30 x 30 εκ. δημοσιεύει καί ὁ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» (Ἰδιοκτησία τοῦ «σοσιαλιστοῦ» Λαμπράκη) Τεύχος 1547, 5-1-1984, σελ. 50, σέ μία εἰκονογραφημένη «ἱστορική ἔρευνα» μέ τόν τίτλο «ΕΜΦΥΛΙΟΣ», κάποιες Δόμνας Δοντά (108 εἰκονογραφημένες σελίδες). Σ' ὁλόκληρη τήν «ἔρευνα» τονίζονται καί προβάλλονται τά... ἐγκλήματα τῶν Ἑλλήνων, οἱ... διωγμοί τῶν «ἀγωνιστῶν» τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» καί ἄλλα παρόμοια. Στή συγκεκριμένη φωτογραφία ἡ Δόμνα τοποθέτησε μία μεγάλη ἐπεξηγηματική «λεζάντα» μέ τίτλο «Τό ὄργιο τῆς τρομοκρατίας» καί, μεταξύ τῶν ἄλλων σπαραξικάρδιων προσθέτει: «... Οἱ Ἀγγλοι, ὄχι μόνον παρακολουθοῦσαν ἀπαθῶς αὐτόν τόν διωγμό, ἀλλά καί τόν καλλιεργοῦσαν (...) Ὅμοδες τρομοκρατῶν λυμαίνονταν τήν ὑπαιθρο, βασάνιζαν, θίαζαν, σκότωναν (...) Κοντά στούς ἀνεπίσημους καί οἱ ἐπίσημοι διωγμοί: Συλλήψεις, φυλακίσεις, δίκες καί καταδίκες. - Στή μεγάλη φωτογραφία: Μία συνηθισμένη εἰκόνα ἀπό τίς φρικαλεότητες τῆς ἐποχῆς. - Ἀρχεῖο Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καί Πληροφοριῶν!

Θαυμάστε θράσος καί ἀναισχυντία συνοδοιπόρων! Ἡ Δόμνα πήρε μία φωτογραφία ἀπό τά ἀνατρίχιαστικά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν καί τήν παρουσιάζει στίς χιλιάδες ἀπληροφόρητους ἀναγνώστες τοῦ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ», θάζοντας καί μία παραπλανητική ἐπεξήγηση, ὡς ἐγκλήματα τῶν Ἑλλήνων!!! Εὐκολά, τώρα, μπορεῖ νά ἀντιληφθῇ κανεῖς, γιατί σήμερα πολτοποιοῦν τά βιβλία τῆς ἱστορίας μας καί γιατί καταστρέφονται οἱ Φάκελλοι τῶν δολοφόνων!

«... Σφάζαν γυναικόπαιδα!...»

Χρίστος Κατσούδης (Πρόεδρος της Κοινότητας χωρίου Λαϊνών): Κύριε Πρόεδρε, έκοιμώμουν στο σπίτι μου, όταν πυκνοί πυροβολισμοί και κρότοι αυτόματων όπλων μέ ξύπνησαν και μου έδωσαν νά καταλάβω ότι κυτοῦσαν τό χωριό μας.

Όταν οί συμμορίται πλησίασαν τό φυλάκιο τών Λαϊνών, οί ἔξι ἄνδρες αὐτοῦ τούς ἐκάλεσαν νά σταθοῦν. Οἱ συμμορίται ὅμως ἐφώναζαν: «Δημοκρατικός Στρατός» καί συμπλήρωσαν μέ καγχασμό: «Βουλγαρικός Στρατός». Ἐπειτα ἐπετέθησαν κατά τών ὀλίγων αὐτῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν καί τούς αἰχμαλώτισαν, ὕστερα ἀπό μάχη, ἀφοῦ τελείωσαν τά πυρομαχικά τους (σ.σ. πρόκειται περί 6 ἔθνοφρουρῶν ὀπλιτῶν).

Κατόπιν οἱ συμμορίται, μέ λύσσα καί ἀγριότητα σλαβική, τράβηξαν πρὸς τά σπίτια τών φοβισμένων χωρικῶν καί παραβιάζοντας τίς πόρτες, ἔμπαιναν μέσα καί λεηλατοῦσαν τά πάντα. Στίς γρηές ἐφώναζαν μέ σαρκασμό: «Ποῦ εἶναι οἱ κόρες σας καί οἱ γιοί σας; Ποῦ κρύφθηκαν; Βλέπομε φουστάνια καί κουστούμια κρεμασμένα στίς ντουλάπες!».

Πέντε ἀπό αὐτούς τούς κτηνανθρώπους –συνεχίζει ὁ μάρτυς– ἄρπαξαν μία γυναίκα, τό ὄνομά της εἶναι Γεωργία (σ.σ. παραλείπονται ἐδῶ δι' εὐνοήτους λόγους τό Ἐπώνυμον, ἡ φωτογραφία καί ἡ ἱατροδικαστική Ἐκθεσις κλπ.), ἀπό τή Λητή, τήν ὁποίαν ἐγώ τήν ἄλλη μέρα συνώδευσα

στό χωριό της, καί τήν ἐβίασαν δέκα φορές. Τήν γυναίκα αὐτή τή βρῆκα σέ ἀθλία κατάστασι καί μέ σχισμένα ὅλα της τά ρούχα.

Ἄλλοι μπῆκαν στό σπίτι τοῦ γέρω-Ρομπότα. Αὐτός εἶναι παληός Μακεδονομάχος, ἡλικίας 77 ἐτῶν. Ὁ Ἕλλην αὐτός γέρος, βλέποντας τούς ληστές νά τά κλέβουν ὅλα, ἀκόμη καί τά ρούχα του, τούς εἶπε ἀγέρωχα: «Καί ἐγώ ἦμουν ἀντάρτης κάποτε, ἀλλά δέν ἐσκότωνα Ἕλληνες. Ἐσκότωνα Βουλγάρους καί Τούρκους. Ἐσεῖς εἶστε κλέφτες!» Ἀσυγκίνητοι οἱ Ἑαμοσλάβοι τοῦ ἀπάντησαν: «Σκάσε, βρέ κακόγερε, γιά νά μή μετανοιώσης τήν ὥρα πού γεννήθηκες. Τώρα φεύγουμε, γιατί μᾶς πῆρε ἡ μέρα».

Πρόεδρος: Μόνο στό χωριό σας ἐφέρθηκαν ἔτσι οἱ συμμορίται;

Μάρτυς: Παντοῦ τά ἴδια κάνουν, κ. Πρόεδρε. Δουλειά τους εἶναι νά σφάζουν γυναικόπαιδα, νά ληστεύουν, νά καίουν, νά θιάζουν καί ὅ,τι παίρνουν νά τό πηγαίνουν στή Βουλγαρία καί νά τό ἀνταλλάσσουν μέ σιτάρι. Ἐνα παιδάκι, ἐπειδή δέν βρῆκαν τόν πατέρα του - σᾶς ὀρκίζομαι - τό ἄρπαξαν ἀπό τά πόδια καί τό κτύπησαν στόν τοῖχο! Ἐγέμισε τό δωμάτιο αἵματα καί τό πάτωμα ἀπό τά μυαλά τοῦ ἀθώου μικρούλη.

Ἐπίσημα πρακτικά συνεδριάσεων Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης - Συνεδριάσεις 27-2 ἔως 20-3-1948 - Ἀριθ. Ἀποφάσεως 70/48

Ὁ ἑλληνικός λαός εὐχαριστεῖ τόν μεγάλο φίλο της Ἑλλάδος, Πρόεδρο τών ΗΠΑ Χάρυ Τρουμαν, γιά τήν βοήθεια πού προσέφερες ὁ ἀμερικανικός λαός καί ὁ ἴδιος προσωπικά, γιά τήν συντριβή τών βιαστῶν καί παιδεραστῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Στή φωτογραφία, ἀπό ἀριστερά, ὁ Ἀμερικανός πρεσβευτής στήν Ἀθήνα Χένρυ Λαμπούις, ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Σταῦρος Κωστόπουλος, ὁ ἀξέχαστος Πρόεδρος Τρουμαν, ὁ Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου καί ὁ Ὑπουργός Συντονισμοῦ Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Τά μικρά παιδιά ήταν καί είναι καί σήμερα ὁ κύριος στόχος τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῶν συνοδοιπόρων του. Μέ συνθήματα γιά τό Ναγκασάκι καί τήν Χιροσίμα, μέ πορείες ἐναντίον τῶν... βάσεων τοῦ θανάτου καί τῶν ἀμερικανικῶν πυραύλων, προσπαθοῦν νά ἀποπροσανατολίσουν τούς νέους, νά παγιδεύσουν ἄλλη μιά φορά τά παιδιά καί τούς γονεῖς, γιά νά δοῦμε πάλι σκηνές ὅμοιες μ' αὐτές τῆς ἄλλης σελίδος. Στή φωτογραφία, ἓνας Ἕλληνας Στρατιώτης προστατεύει ἓνα τρομαγμένο κοριτσάκι πού μόλις γλύτωσε ἀπό τά ἀρπακτικά νύχια τῶν συμμοριτῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μέσα σ' αυτά τα ξύλινα φέρετρα είναι τά μικρά παιδιά της Κωνσταντίας, ενός μικρού χωριού Β.Α. της Ἀρδέας. Δολοφονήθηκαν ομαδικά από τούς βρωμερούς προδότες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ», τό βράδυ τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947. Δολοφονήθηκαν γιατί ἦσαν μικρά παιδιά, γιατί ἀγαποῦσαν τήν ζωή καί τήν Εἰρήνη. Ζητοῦσαν κι' αὐτά – ὅπως ὅλα τά παιδιά τοῦ κόσμου – «Ὁχι ἄλλη Χιροσίμα, ὄχι ἄλλο Ναγκασάκι»! Νά ποιά εἶναι ἡ τύχη τῶν παιδιῶν πού πέφτουν στήν παγίδα τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῶν συνοδοιπόρων τους.

Αὐτός ἦταν ὁ «Δημοκρατ -οί «πολιτικοί πρόσφυγες

● Ἐκφυλοί

● Βιαστές «κατά φύσιν» καί «παρά φύσιν» -
συστηματικῶς καί κατ' ἐξακολούθησιν - μι-
κρῶν κοριτσιῶν

● Δολοφόνοι μικρῶν παιδιῶν

Οἱ γυναῖκες, τὰ μικρά κορίτσια καί τὰ παιδιά- τότε καί τώρα- εἶναι ὁ μόνιμος στόχος τῶν δολοφόνων καί βιαστῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Δημιουργοῦν συνεχῶς «σωματεῖα», «συλλόγους» καί «ὀργανώσεις» γυναικῶν -μέ-
ωραίους καί ὑψηλοῦς σκοποῦς, ὅπως λένε -ἀλλά στήν πραγματικότητα μέ ἓνα καί μοναδικό σκοπό: τόν
ἐξευτελισμό τῶν Ἑλληνίδων, τήν ταπείνωσί τους καί τήν διαφθορά ὀργανα ἄβουλα στά χέρια τῶν
πρακτόρων τοῦ σλαβισμού. Δῆτε καί θαυμάστε! Αὐτά τὰ κορίτσια, τὰ περισσότερα 15, 16 καί 17 χρονῶν, τὰ
ἄρπαξαν ἀπό τὰ φτωχόσπιτά τους, μέ τήν «ὑπόσχεσι» νά τίς ὀδηγήσουν στίς «Λαϊκές Δημοκρατίες», «...
μακρὰ ἀπό τίς βόμβες τοῦ Τρούμαν, τοῦ φασίστα τό μαχαίρι καί τό παιδομάζωμα τῆς Φρεΐκης...»! Κοιτάξτε
τώρα πῶς τὰ κατήνησαν -μιά μόνο πτυχή τοῦ φοβεροῦ δράματος τῶν Ἑλληνοπαίδων...

«...ικός Στρατός 'Ελλάδας» ». Θαυμάστε τους!...

- Σιχαμεροί καί ἀνδιαστικοί παιδεραστές
- Προαγωγοί, πόρνες καί σωματέμποροι
- 'Οκρανίτες, συνεργάτες τῶν Βουλγάρων
- Ληστές καί ἐμπρηστές τῶν σπιτιῶν καί τῶν χωριῶν τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν

Στή φωτογραφία, ἀριστερά: Μετά τήν σύλληψή τους στή «Μάχη τοῦ Λαγκαδά» διέρχονται ἀπό τοὺς δρόμους τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ ἓνα καί πλέον ἑκατομμύριο κάτοικοι τῆς πόλεως καί τῶν γύρω χωριῶν, ἀποδοκιμάζει καί καταριέται τοὺς θρωμεροὺς βιαστές καί παιδεραστές τοῦ «στρατηγοῦ - ρολογᾶ» Μάρκου Βαφειάδη. Στό κέντρον: Στό προαύλιο τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ τά θλιβερά θύματα τοῦ κομμουνισμοῦ, λίγο πρὶν γίνη τό ὀριστικό «ξεκαθάρισμα» τῶν βιαστῶν ἀπὸ τά θύματα. Τῶν βιασμένων, ἀπὸ τίς πόρνες καί τίς προαγωγούς. Δεξιά: Τώρα, ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τό ἀποζωωμένο ὕφος καί ἡ ἀπερίγραπτη ρυπαρότητα, δείχνουν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη περιγραφή, τήν ζωὴ πού περνοῦσαν στίς συμμαριακές ὁρδές.

- 'Από τήν Ε.Ο.Ν. τοῦ Ι. Μεταξᾶ, στήν Ε.Π.Ο.Ν. τῶν ἀλητῶν τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης».
- 'Από τήν Ε.Π.Ο.Ν. στόν Ε.Λ.Α.Σ. καί στόν «Δ.Σ.Ε.»
- 'Εμπρηστής τῆς Καστανούσης· δολοφόνος τῶν μικρῶν «'Αετόπουλων» – τῶν «Νέων Πρωτοπόρων».
- Τετράκις εἰς θάνατον!

.....
Πιλᾶτος Θεόδωρος: Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 1940 ἦμουν στὴν Ε.Ο.Ν. Ὅταν γύρισα ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, πῆρα τὴν ἀδελφή μου καὶ ἤρθαμε στὰ Πλατανάκια, γιατί στὴ Δράμα, τὴν πατρίδα μου, εἶχαν ἔρθει Βούλγαροι. Ἐκεῖ, ὅταν ἦρθε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ὠργανώθηκα καὶ ἐγὼ μέχρι τῆ Βάρκιζα. Ὅταν διαλύθηκε ὁ Ε.Λ.Α.Σ., μετὰ τῆ Βάρκιζα καὶ πρὶν ἔρθῃ ὁ Ἑλληνικός Στρατός, μιά βραδυὰ ἦρθαν στὸ χωριό μας κάτι στελέχη τοῦ Ε.Α.Μ. τῆς περιοχῆς καὶ μᾶς εἶπαν, πῶς τὰ πράγματα θὰ εἶναι πολὺ ἀνώμαλα...

Πρόεδρος: Τί εἶδους ἀνώμαλα;

Κατηγορούμενος: Νά, ὅτι θὰ ἔχῃ τρομοκρατία καὶ γι' αὐτό, εἶπαν, ὅτι καλλίτερα θὰ εἶναι νὰ βγοῦμε στὸ θουνό γιὰ λίγο καιρό, ὥσπου νὰ ἡσυχάσῃ ἡ κατάσταση καὶ ἔπειτα ξαναγυρνᾶμε.

Αὐτό, ὅμως κ. Στρατοδίκαι, ἦταν πρόσχημα. Γιατί, μόλις μᾶς πῆραν ἀπάνω, μᾶς πῆγαν στὸ Μπέλλες καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Βουλγαρία. Μᾶς ἔβαλαν σ' ἓνα μοναστήρι γιὰ λίγες μέρες καὶ ὕστερα μᾶς πῆγαν στὴ Σερβία, στὸ Νόβισατ. Αὐτὰ γίνονταν τὴν 1η Ἰουνίου τοῦ 1945. Σὲ λίγο καιρό μᾶς πῆγαν στὸ Μπουλκες, ὅπου ἦταν τὸ μεγαλύτερο φυτώριο στελεχῶν γιὰ τὸ συμμαρτιακὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγὼ καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶχαμε καταλάβει πιά ὅτι, μπλέξαμε σὲ ἐπικίνδυνη καὶ ἀνθελληνικὴ δουλειά, ἀλλὰ δὲν μπορούσαμε νὰ φύγουμε. Ἡ Υ.Τ.Ο. ἀγρυπνοῦσε, ὅποιοι δραπετεύαν καὶ πιανόντουσαν, χάνονταν. Γιατί ἡ Υ.Τ.Ο., ἀφοῦ τοὺς σάπιζε στὸ ξύλο, τοὺς παράδωνε στὴν Ο.Ζ.Ν.Α.

Μᾶς ἔβαλαν, λοιπόν, καὶ δουλεύαμε στὰ χωράφια, ὅπου ὑποφέραμε πολὺ, γιατί ἡ δουλειὰ ἦταν χαμάλικη καὶ μισθὸς τίποτα. Ἄλλοι, πάλι, πῆγαιναν καὶ παρακολουθοῦσαν στρατιωτικὰ σχολεῖα καὶ μάθαιναν ὅ,τι χρειάζονταν γιὰ τὸν συμμαρτιακὸ πόλεμο. Ὅποιοι τελείωναν τὰ μαθήματα, ἔφευγαν καὶ ἔρχονταν στὴν Ἑλλάδα. Γι' αὐτοὺς δίδεωσαν πῶς πῆγαιναν σ' ἄλλο μέρος τῆς Γιουγκοσλαβίας γιὰ δουλειά, ἀλλὰ ποίος πίστευε σὲ τέτοια παραμῦθια.

Ἔτσι τὸν Μάρτιο τοῦ 1947 μέ φώναξαν κι' ἐμένα καὶ μέ ἔστειλαν μέ τραῖνο στὰ Σκόπια. Ἀπὸ κεῖ στὴ Δοϊράνη μέ αὐτοκίνητο καὶ ὕστερα μέ τὰ πόδια στὸ «ἀρχηγεῖο» τοῦ Μπέλλες.

Πρόεδρος: Ἐλαβες μέρος σὲ λεηλασίες ἑλληνικῶν χωριῶν;

Κατηγορούμενος: Μόνο στὴ Τέρπουλο πῆγα. Ἦμουν ὁμαδάρχης, ἀλλὰ στὸ Λόχο Διοικήσεως. Ἐπειτα, μέ τοποθέτησαν στὸ συγκρότημα Σαΐκα(;) καὶ τοῦ Καραφωτιά μέ τοὺς ὁποίους πῆγα στὴ Καστανούσα, γιατί εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὴν κάψουν. Στὴν ἐπιχείρησι αὐτή...

Πρόεδρος: Στὸ ἐγκλημα αὐτό, θέλεις νὰ πῆς.

Κατηγορούμενος: Ναι... Λοιπὸν ἐγὼ μέ μιά νοσοκόμα καθήσαμε στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ, ἐνῶ ὁ Καραφωτιάς ἔκαιγε, τὰ σπίτια καὶ σκότωνε τὸν κόσμο. (σ.σ. Στὸ χωριὸ αὐτό οἱ κομμουνιστοσυμμοριτὲς ἔσφαξαν πολλοὺς χωρικοὺς καὶ ὅλα τὰ μικρά παιδιά καὶ τὰ βρέφη!).

Πρόεδρος: Γιὰ σένα κατηγορούμενε, κατατέθηκε ὅτι ἦσουν διμοιρίτης «ἀετόπουλων».

Κατηγορούμενος: Ὅταν ἦρθαν τὰ «ἀετόπουλα» μοῦ εἶπε ὁ Φοῖβος νὰ τὰ πάρω καὶ νὰ ἀκολουθήσω τὸ «ἀρχηγεῖο». Ἦσαν μωρά καὶ καταπληγωμένα.

Πρόεδρος: Τί ἀπέγιναν αὐτὰ τὰ παιδιά, πού ἐσύ ὁ ἴδιος τὰ λές μωρά;

Κατηγορούμενος: Δὲν ξέρω. Ὅταν μᾶς κτύπησε ἡ ἀεροπορία, μετὰ τὴν Καστανούσα, σκόρπισαν σάν φοβισμένα σπουργίτια. Πολλὰ θὰ σκοτώθηκαν.

Πρόεδρος: Κι' ἐσύ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν «ἀετόπουλων», ὁ «σταυραετός», νὰ ποῦμε, τί ἔκανες; Τὰ παράτηρες στὸ ἔλεος τῶν πολυθῶλων καὶ ἐγινες λαγός;

Κατηγορούμενος: Ἐγὼ ἀκολούθησα τὸ «ἀρχηγεῖο» κι' ἔκρυψα μέσα μου τὴν ἀηδία πού ἐννοίωσα γιὰ τὸ αἷσχος. Ὅταν ἀργότερα ἐγινε ἀνασυγκρότησι μέ ἔστειλαν στὸ Πάικο καὶ μ' ἔκαναν «λοχαγὸ».

Πρόεδρος: Ἐπειδὴ «καθάρισες» τὰ «ἀετόπουλα». Ἦταν ἀναγνώρισις ὑπηρεσιῶν.

Κατηγορούμενος: Σταθῆτε νὰ δῆτε. Ὅταν ἐγινε ἓνα ἀκτίφ, ἐγὼ καυτηρίασα αὐτά, γιατί μετὰ τὴν Καστανούσα, ἀρχισα νὰ ἀλλάζω, νὰ ἀνανύπτω ὅπως λένε. Ἡ «ὀλομέλεια» ἀποφάσισε νὰ μέ καθαιρέσῃ ἀλλὰ περιορίσθηκε μόνο νὰ μοῦ ἀφαιρέσῃ τὴ διοίκηση τοῦ Λόχου γιὰ ἓνα μῆνα.

Πρόεδρος: Θὰ ἦσουν μεγάλος ἐγκληματίας, γιὰ νὰ σοῦ ξαναδώσουν τὸν βαθμὸ σου.

Κατηγορούμενος: Δὲν ἔκανα ἐγκλήματα.

Πρόεδρος: Στὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις, τὸν Μάιο, ἔλαβες μέρος;

Κατηγορούμενος: Μάλιστα.

Πρόεδρος: Στὶς ἐπιδρομὲς κατὰ τῶν Μουριῶν ἔλαβες μέρος;

Κατηγορούμενος: Μάλιστα, εἶχα ἀπασχόλησι.

Πρόεδρος: Ποιὲς γέφυρες τίναξες;

Κατηγορούμενος: Μεταξὺ Βυρωνείας καὶ Μανδράκι. Ἀλλὰ δὲν εἶχα ἐγὼ τὸ πρόσταγμα.

Πρόεδρος: Ἀπὸ μάρτυρες κατατέθηκε ὅτι ἐλεηλάτησες καὶ τὰ Λαϊνά.

Κατηγορούμενος: Ὅχι. Ἦμουν στὴν πλαγιά τοῦ λόφου.

Πρόεδρος: Τώρα πού ἦρθατε στὴ Θεσσαλονίκη, ἦσουν διοικητὴς Λόχου;

Κατηγορούμενος: Ὅχι.

Πρόεδρος: Ἦταν, Δεβετζή;

Κατηγορούμενος: Ἀθανάσιος Δεβετζῆς (κρυπτογράφος «ἀρχηγείου» Μπέλλες); Μάλιστα.

.....
Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Θεσσαλονίκης (Πρακτικά) - Ἀριθ. Ἀποφάσεως 70/48. Δευτέρα ὁμᾶς κομμουνιστοσυμμοριτῶν, Συνεδρίασις 26-31/3/1948.

Ἐντίχριστοι!...

— Καλεῖται νά ἀπολογηθῇ ἡ Σοφία Νικολαΐδου (17 ἐτῶν), ἡ ὁποία λέγει τὰ ἑξῆς:

Σοφία Νικολαΐδου: Εἴμασταν συμμοριόπληκτοι καί καθόμασταν στό σπῖτι τοῦ Προέδρου Κοινότητος Κριστώνος, γιατί στίς 14 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα τοῦ Σταυροῦ, μπήκαν στόν χωριό μας, τό Μηλοχώρι, οἱ συμμορίτες καί ἄρπαξαν τόν κόσμο. Ἐγώ γλύτωσα τότε, γιατί πρόλαβα καί κρύφθηκα πάνω στή στέγη τοῦ σπιτιοῦ μας.

Καταφύγαμε, λοιπόν, γιά περισσότερη ἀσφάλεια στή Κριστώνα. Ἀλλά κι' ἐκεῖ δέν μᾶς ἄφησαν ἡσυχους οἱ ἐντίχριστοι. Μπήκαν στό χωριό τό βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς, χρονιάρα μέρα πού ὅλοι οἱ Χριστιανοί καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου γιόρταζαν. Ἐμένα μέ βρῆκαν στό κρεβάτι μου. Μέ ξύπνησαν καί μέ διέταξαν νά τοὺς ἀκολουθήσω στά Κρούσια. Ἐγώ ἐκλαιγα καί τοὺς παρακαλοῦσα νά μέ λυπηθοῦν, ἀλλά αὐτοί πήγαν στήν κουζίνα καί ἄρχισαν νά κλέβουν ὅ,τι εὑρίσκαν. Βρῆκα, τότε, εὐκαιρία καί πήδηξα ἀπό τό παράθυρο στόν ἀχυρῶνα. Καί ἐκεῖ, ὅμως, μέ ἀνεκάλυψαν, γιατί ἦρθαν νά κλέψουν τό ζευγάρι τοῦ Προέδρου.

Ἔτσι μέ ἔβγαλαν ἀπό τόν κόρφο τῆς οἰκογένειάς μου καί μέ τράβηξαν στό βουνό, ὅπου ἔμεινα ὡς τήν ἡμέρα πού κτύπησε ἡ συμμορία τήν Θεσσαλονίκη. Τότε, ἀπάνω στό κυνήγι πού ἔφαγαν οἱ συμμορίται, βρῆκα τήν εὐκαιρία καί παραδόθηκα στίς ἀρχές.

Ἐχρανῖτες!...

— Καλεῖται νά ἀπολογηθῇ ὁ συμμορίτης - κομιτατζῆς Ἰωάννης Βαμπερτζῆς, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι δικάσθηκε ἀπό τό Δικαστήριο Δοσιλόγων ὡς Ἐχρανῖτης καί ἐκτοπίσθηκε στή Λήμνο. Ὅταν ἐγύρισε ἀπό τήν ἐξορία,

βρῆκε τήν οἰκογένειά του στό χωριό Λαϊνᾶ. Ἐκεῖ, λέγει, ὅτι ἔμεινε λίγες ἡμέρες καί τόν στρατολόγησαν οἱ συμμορίται θιαίως.

● Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λαϊνῶν καταθέτει εἰς τό σημεῖο αὐτό, διά τόν κατηγορούμενον Ἰωάννην Βαμπερτζῆν ὅτι, ὅταν οἱ συμμορίται μπήκαν τόν Ἰανουάριο στά Λαϊνᾶ, αὐτός κοιμόταν στό σπῖτι τοῦ Σκουφᾶ καί, ἐνῶ ὁ Σκουφᾶς κρύφθηκε, ὁ Ἰωάννης Βαμπερτζῆς πήρε τό μουλάρι του καί ἔφυγε μέ τοὺς συμμορίτες.

● Ἡ μάρτυς Μαρία Ἰωαννίδου καταθέτει διά τόν ἴδιον κατηγορούμενον κομιτατζῆ ὅτι, εἶχε πολυθόλο καί τόν εἶδε νά βάλῃ κατά τῶν ἀεροπλάνων.

● Ὁ συμμορίτης Ἰωάννης Βαμπερτζῆς, ἰσχυρίζεται ὅτι παρεδόθη αὐθορμήτως κατά τήν μάχην τοῦ Λαγκαδά.

Βούλγαρος εἶμαι;

— Ὁ Ἀπόστολος Χατζηπαυστόλου, 18 ἐτῶν, μάρτυς ὑπερασπίσεως τοῦ κατηγορουμένου Νικολάου Χατζηπαυστόλου, ἡλικίας 14 ἐτῶν, καταθέτει τὰ ἑξῆς:

Εἶμαι θεῖος τοῦ κατηγορουμένου. Μαζί μᾶς στρατολόγησαν μέ τήν θία οἱ συμμορίται ἀπό τό χωριό μας, τό Πυργωτό. Ἐγώ, κατόπιν, ἔφυγα, ἀλλά ὁ ἀνηψιός μου δέν τό κατῴρθωσε.

Πρόεδρος: Γιατί, μάρτυς, ἔφυγες ἀπό τοὺς συμμορίτας.

Μάρτυς: Τί νά κάνω μέ αὐτούς; Βούλγαρος εἶμαι;

Πρόεδρος: Ὁ ἀνηψιός σου Βούλγαρος εἶναι καί ἔμεινε;

Μάρτυς: Ὁχι, ἀλλά δέν μπορούσε νά φύγῃ, γιατί ἦταν στό Μπέλλες. Μπροστά του σκότωσαν ἕναν ἄλλο, πού ἤθελε νά φύγῃ.

Πρόεδρος: Ὅταν ἦσουν στοὺς συμμορίτας, σέ πήγαν στή Σερβία;

Μάρτυς: Μάλιστα. Μᾶς πέρασαν ἀπό τό σερβικό ἔδαφος γιά νά μᾶς πᾶν στό «ἀρχηγείο». Μᾶς εἶδαν καί οἱ Σέρβοι σκοποὶ τῶν φυλακίων.

ΝΕΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ

Για να μη μείνει όνειρο η ειρήνη

«... 'Ο θάνατος θά είναι ή μόνη έλπίς καί λύτρωσις...»!

Στίς μαύρες ημέρες του ξενοκίνητου συμμορισμού, γιά τούς δολοφόνους, τούς βιαστές καί τούς παιδεραστές του Κ.Κ.Ε. ο έλληνικός λαός είχε δημιουργήσει τά Έκτακτα Στρατοδικεία. 'Η θέσις των θρωμερών προδοτών της «5ης 'Ολομέλειας», των πρακτόρων της Μόσχας, της Σόφιας καί του Βελιγραδίου, ήταν εκεί...

'Ανάμεσα όμως στους συμμορίτες των βουνών καί των όπαδών τους των πόλεων καί των χωριών, υπήρχαν πολλοί πού θρέθηκαν στά πλοκάμια του Κ.Κ.Ε., αθέλά τους! 'Ήσαν πολλοί πού είχαν πιστέψει κατά την περίοδο της κατοχής ότι, τό Κ.Κ.Ε. θά πολεμούσε τούς κατακτητές καί προσεχώρησαν στίς συμμορίες του Ε.Λ.Α.Σ. 'Ήσαν, ακόμη περισσότεροι, πού είχαν πιστέψει πρὸς στιγμή στά κηρύγματα του Κ.Κ.Ε. καί του Ε.Α.Μ., γιά έλευθερία, ανεξαρτησία, κοινωνική δικαιοσύνη κ.ά. Οί περισσότεροι από αυτούς δέν ήσαν ούτε προδότες, ούτε δολοφόνοι· ήσαν άγνοί καί ώραίοι Έλληνες καί έπρεπε σύντομα νά ξεχωρίσουν από τούς άλητες του Κ.Κ.Ε. Έλεύθεροι πλέον άνθρωποι νά επιστρέψουν στά σπίτια τους καί τίς οικογένειές τους.

Γιά τόν λόγο άκριβώς αυτόν, ο έλληνικός λαός δημιούργησε «στό νησί της 'Ωραίας 'Ελένης» ένα 'Εθνικό Κέντρο - τήν «Μακρόνησο». 'Ένα Κέντρο, πού πολύ επιτυχημένα, ο τότε 'Υπουργός Στρατιωτικών Παναγιώτης Κανελλόπουλος, όνόμασε «ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ». Καί έτσι πράγματι ήταν. Τό 'Εθνικό Κέντρο της Μακρονήσου προσέφερε άνεκτίμητες υπηρεσίες στον μαχόμενο λαό μας καί βοήθησε αποφασιστικά στην επιβίωση της Φυλής μας! Χωρίς τόν «ΝΕΟ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ», δέν θά υπήρχε αυτή τήν στιγμή ούτε ο Παρθενώνας του Περικλέους, ούτε ή 'Ελλάδα, ούτε ο λαός της! Μπορεί να πη κανείς άδίστακτα, ότι χωρίς τόν «ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ» της Μακρονήσου, ο άγώνας έναντίον του σλαβισμού θά είχε άπολεσθή!

'Ο κίνδυνος πού διέτρεξε τότε ο λαός μας από τόν ξενοκίνητο κομμουνιστοσυμμορισμό, ήταν τεράστιος. Χαρακτηριστικά, ο τότε Πρωθυπουργός της 'Ελλάδος, ο μεγάλος αυτός αγωνιστής Θεμιστοκλής Σοφούλης έλεγε: «...ή άνταρσία αντιπροσωπεύει τήν μεγαλύτερη άπειλή πού εγνώρισε ποτέ ή 'Ελλάς. Ουδέποτε τό 'Έθνος ήπειλήθη καί εκινδύνευσε τόσον, όσον σήμερα. Διακυβεύονται τώρα όσα δίδουν περιεχόμενον καί αξίαν εις τήν ζωήν των έθνών καί των ατόμων. Κινδυνεύει καί ή άκεραιότης μας καί ή ανεξαρτησία μας καί ο πολιτισμός μας. 'Αν δέν συντριβή ή άνόσια άνταρσία, θά γίνωμεν σκλάβοι ενός άπεράντου καί σκυθρωπού στρατοπέδου συγκεντρώσεως, όπου ο θάνατος θά είναι ή μόνη έλπίς καί λύτρωσις...» (Θεσσαλονίκη, 20 - 11 - 1947). Δύο χρόνια ένωρίτερα, στίς 18 - 10 - 1945, ένας άλλος μεγάλος ήγέτης, ο Γεώργιος Παπανδρέου, άναφερόμενος στην πρώτη, τήν Δεκεμβριανή συμμοριακή επιδρομή, είχε πει γιά τό ίδιο ζήτημα, τά ίδια άκριβώς λόγια: «...Ουδέποτε εις τήν 'Εθνικήν μακραίωνα 'Ιστορίαν της ήπειλήθη ή 'Ελλάς από τόσον μέγαν κίνδυνον όπως ήτο ή παγίωσις της κομμουνιστικής τυραννίας...». («'Η Απελευθέρωσις της 'Ελλάδος» - Τρίτη 'Εκδοσις, σελίς 290).

Στίς 23 Μαρτίου 1949 έπισκέφθηκαν τόν Παρθενώνα του Νέου 'Ελληνισμού οί βασιλείς της 'Ελλάδος, ο 'Υπουργός Δικαιοσύνης Γεώργιος Μελάς, ο 'Υπουργός Στρατιωτικών Παναγιώτης Κανελλόπουλος καί ο 'Αρχηγός της 'Αμερικανικής 'Αποστολής, Στρατηγός Βάν Φλήτ. Στην σελίδα (δεξιά) του βιβλίου 'Επισκεπτών του Β' Τάγματος Σκαπανέων, βλέπουμε νά γράφουν: 'Ο Βασιλεύς Παύλος, ή βασίλισσα Φρειδερίκη καί ο Πρίγκιψ Γεώργιος, θέτουν άπλως τήν υπογραφή τους· τό ίδιο καί ο Στρατηγός Βάν Φλήτ. 'Ο 'Υπουργός Γ. Μελάς, γράφει: «... μία από τίς ευτυχέστερες ημέρες της ζωής μου. 'Αληθινόν 'Εθνικόν βάπτισμα...». 'Ο 'Υπουργός Παν. Κανελλόπουλος, συμπληρώνει: «Είμαι υπερήφανος...».

43

Επίσκεψις τῶν Α.Μ. τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ Α.Υ. τῶν ὁρίων. Γερμανία τῆς 23/3/49

Πορτογαλία

Πορτογαλία

44

Επίσκεψις τῶν Α.Μ. καὶ τοῦ Α.Υ. τῶν ὁρίων. Γερμανία τῆς 23/3/49.

Η σήμερον ἐστὶν ἡμέρα ἐν Μαρτίῳ τῆς 23/3/49.
 ὅτι ἐστὶν ἡμέρα ἐν Μαρτίῳ τῆς 23/3/49.
 ὅτι ἐστὶν ἡμέρα ἐν Μαρτίῳ τῆς 23/3/49.

James A. Van Fleet
 U. S. Army.

45

Επίσκεψις τῶν Α.Μ. καὶ τοῦ Α.Υ. τῶν ὁρίων. Γερμανία τῆς 23/3/49.

Εἶπα ὑμῖν τὸν Στ. ἀντίμαχον,
 Στ. τῶν Β' Τάξεως Στ. ἀντίμαχον.
 Στ. οὐχὶ καὶ Στ. ἀντίμαχον
 ἡ μάχη γινέσκει καὶ Στ. ἀντίμαχον
 // Μαρτίου Καρπιδίου
 23 Μαρτίου 1949

«Ένα «Μνημείο Αντίστασης» — τό Μνημείο τῆς Ντροπῆς! Ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν χώρο, ἔχουν ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τόν ἑλληνικό λαό οἱ ἀποτρόπαιοι δολοφονίες καὶ πρобоτές τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ οἱ ἀνδραγαδικοὶ καὶ ἔκφυλοι παιδεραστές τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας»! Ἀπὸ τόν Ἀντὼν Κάλτσεφ ἕως τόν δολοφόνον τῶν μικρῶν, «ἀετόπουλων», «ἀετοπούλων» καὶ τῶν «Νέων Πρωτοπόρων» Δημήτριο Πιλάτο. Ἀπὸ τὴν προαγωγὴ Ναταλία Ζαχαριάδου καὶ τόν Ὀχραντὴ κομπατίζη Ἰωάννη Βαρμπερτζὴ ἕως τούς ἐπαγγελματίες δολοφόνους τῆς «Αὐτοάμυνας»! Γιά ὅλους αὐτούς θά «στηθῇ» σήμερα ἓνα μνημεῖο. Τό «ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ»!

Μνημεῖο Αντίστασης στο Γεντί Κουλέ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (του ανταποκριτή μας) — Σε χώρο πράσινου καὶ παιδικῶν χαρῶν, ὅπου στο κέντρο του θα δεσπόζει τὸ μνημεῖο τῆς Ἐθνικῆς Αντίστασης, μετατρέπεται ἡ ἔκταση τῶν 2.200 τ.μ. πίσω, ἀπὸ τὶς φυλακές τοῦ Γεντί Κουλέ. Τὸ χώρο αὐτὸ πότισαν με τὸ αἷμα τους τὰ μαύρα χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ εμφύλιου πολέμου ἑκατοντάδες ἐκτελεσμένοι πατριῶτες.

Πρωτεργάτης τῆς ἀναμόρφωσης τοῦ χώρου ὁ Δήμος Συκεῶν, που με τὸν ἀξιο δῆμαρχο τοῦ Παναγιώτη Αφαλή χρόνια ολόκληρα ἀγωνίζονταν νὰ μὴν πέσει σε χέρια οὐκοπεδοφάγων καὶ νὰ περιέλθει στὴν κυριότητα τοῦ δήμου.

«Μόλις τὸ 1966, λέει ὁ τότε καὶ τώρα πάλι δῆμαρχος Π. Αφαλῆς, καταφέραμε με τὸ πρόσχημα ὅτι θέλουμε τὸν χώρο γιὰ τὸ κτίσιμο ἐκκλησίας, νὰ μας τὸν παραχωρήσει τὸ υπουργεῖο Γεωργίας στο ὁποῖο ἀνήκε. Στὰ χρόνια τῆς χουντικῆς 7ετίας βρεθήκαμε οἱ περισσότεροι στὶς φυλακές καὶ στὶς ἐξορίες καὶ ἔτσι παρέμεινε ἀναξιοποίητος...»

Μετά τὴ μεταπολίτευση ἐπανεκλέγεται δῆμαρχος ὁ Π. Αφαλῆς καὶ συνεχίζει τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναμόρφωση τοῦ φοβεροῦ τόπου ἐκτέλεσης καὶ μαρτυρίου ἑκατοντάδων ἀγωνιστῶν.

«Απὸ τὴ μέρα —λέει καὶ πάλι ὁ δῆμαρχος— που κατορθώσαμε καὶ πήραμε τὸν χώρο δε ξαναμίλησαμε ποτὲ γι' αὐτόν. Οὔτε ποτὲ εἶπαμε σε κανέναν τίποτε ἀπὸ τὸ φόβο μὴ τυχόν ἀπὸ κάποιο ἀναπάντεχο γεγονός τὸν χάσουμε.

Μας ζητήθηκε πολλές φορές ἀπὸ τὸ κράτος νὰ τοῦ υποδείξουμε ἀκάλυπτους δημοτικούς χώρους. Εμεῖς καμιά κοῦβεντα γιὰ τὸν τόπο ἐκτέλεσης. Υποδείχναμε ἄλλους. Ἦρθε ἡ ΔΕΗ «πέταξε» τοὺς στῆλους τῆς μέσα κι εμεῖς πάλι τσιμουδιά. Ὁ φόβος ὅτι μπορεῖ νὰ καταληφθεῖ αὐθαίρετα ἀπὸ ἰδιώ-

Ο χώρος που προορίζεται γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ τὸ πάρκο τῆς Αντίστασης.

Πρὶν δύο χρόνια περιφράχθηκε ἀπὸ τὸν δήμο. Καὶ σε μὴ ἀπὸ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀποφασίστηκε ἡ διαμόρφωσή του σε «πάρκο τῆς Ἐθνικῆς Αντίστασης» καὶ ἡ ἀνέγερση μνημείου. Παράλληλα, ἐγκρίθηκε πίστωση 5.700.000 δρχ. Ὁ προϋπολογισμὸς δαπάνης ὁμῶς τοῦ ἔργου φτάνει τὰ 10.000.000 δρχ. καὶ ἤδη ὁ δήμος ἀνοίξε ἐιδικὸ λογαριασμὸ στὴν Ἰονικὴ - Λαϊκὴ τράπεζα, παράρτημα Διοικητηρίου 15, με ἀριθμὸ θυρίδας ΚΑ 81199582, γιὰ ἐθελοντικὲς ἐισφορές τῶν κατοίκων.

Ὅπως λέει χαρακτηριστικὰ ὁ πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Συκεῶν τῆς ΠΕΑΕΑ Κώστας Μητσόπουλος ἦρθε ἡ ὥρα ἐπιτέλους οἱ Συκιεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονικῆς νὰ τιμῇ με τὸν πιο κατάλληλο τρόπο τὴ μνήμη αὐτῶν που ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ ἔρθε ὅσο γινόταν πιο γρήγορα ἡ λευτεριά στὴ σκλαβωμένη πατρίδα μας.

Ὁ ἴδιος ἔχει ἓνα θῦμα στὸν τόπο αὐτὸ τοῦ μαρτυρίου. Τὸν ἀδελφὸ τοῦ Νίκο Μητσόπουλο, που τὸν ἐκτέλεσαν στὶς 15 τοῦ Δεκέμβριου τοῦ 1947 μαζί με ἄλλους ἀγωνιστὲς τῆς Ἐθνικῆς Αντίστασης.

«Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, λέει, βρισκόμουν ἐξόριστος στὴ Γαῦδο καὶ ἐκεῖ ἔμαθα γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἀδελφοῦ μου. Γιὰ τὸν τόπο αὐτὸ τοῦ Γολγοθᾶ τὸς και τὸς καιρὸ ἀγωνιστῶν, δὲν ἔχω νὰ πῶ τίποτε ἄλλο παρά νὰ καταθέσω ἓνα κομμάτι χαρτί με τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ ἀδελφοῦ μου, που τὸ φυγάδευσε μέσα σ' ἀποφάγια ἀπὸ τὶς φυλακές τοῦ Γεντί Κουλέ, ἓνα μῆνα πρὶν τὴν ἐκτέλεσή του».

Τὸ μῆνυμα τοῦ μελλοθάνατου καὶ ἀθάνατου πια ἀγωνιστῆ ἔγραψε:

Ἐν Θεσ/νίκῃ τὴν 14/11/47.

Ἀγαπητὲ μου ἀδελφε Κώστα γειά σου, υγεία ἔχω καὶ υγεία ποθῶ καὶ γιὰ σὰς. Κώστα χθες ἦρθε ἡ Κατίνα καὶ μου εἶπε νὰ σου γράψω δύο λέξεις γιὰ νὰ πειστέις πὺς εἶμαι καλά. Ὅταν περάσω ἀπὸ τὸ δικαστήριό γιὰ νὰ μᾶθεις, γιὰτὶ στεναχωριέσαι Κωστή, θὰ σου γράψω δύο λέξεις.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ στεναχωριέσαι, γιὰτὶ ὁ ἀγῶνας ἔχει καὶ πολλές θυσίες καὶ γιὰ κείνο δὲν πρέπει νὰ στεναχωριέσαι Κώστα.

Θάρρος πρέπει νὰ ἔχουμε καὶ μὲνα ἀν σκοτώσουν οἱ φασίστες δε θὰ πει πὺς θὰ χαθεῖ ὁ κόσμος. Ἀλλὰ δὲν ἔχει ἔχω νὰ σου γράψω...

Γειά σου, ὁ ἀδελφός σου...

«... Ἡ ἀνθρωπότης

θά τό μνημονεύῃ εἰς τοὺς αἰῶνας...»

Εἶμι βεβαιῶτα ἐκαστομελός.

Τὸ ἔργον σου θεωρεῖται εὖ
αἰετὶ μέγα. Ἡ ἑλπίς τοῦ ἀν-
θρώπου γὰρ ὑπερβάλλει·
καὶ ἡ ἀνθρωπότης δὲ τοῖς
μελλοντοῦσι εἰς τοὺς αἰῶνας.

|| Μαριέττα Κανελλοπούλου
Ἡ σύγχρονη Σφαιρική

Μακρόνησος - 23 Σεπτεμβρίου 1949
Νίτσα Κανελλοπούλου

«... "Όργια καί κραυγαί καί αἵματα
καί καπνοί καί ἔρείπια ὁ δρόμος
τῶν βαρβάρων..."»

Μιά ομάδα από παιδεραστές τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας», μερικοί ἀπ' αὐτούς πού συνελήφθησαν κατὰ τήν σλαβική ἐπιδρομή κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Αὐτά πού ἀπεκάλυψαν τά κτήνη τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τήν δίκη πού ἀκολούθησε, συνετάρaxαν τότε ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ἦταν ἄλλη μιά ἀπόδειξις τῆς ποιότητος τοῦ Δ.Σ.Ε., τῶν ἀλητῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., πού πολλοί ἀπό αὐτούς περιφέρονται σήμερα ἐλεύθεροι ἀνάμεσά μας - οἱ «πολιτικοί πρόσφυγες».

[Φωτογραφία τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»]

Σᾶς παρουσιάζω τόν «Δημοκρατικό Στρατό» - Θανμάστε τον...

Καλοθεληταί ξένοι καί ἐντόπιοι μύωπες ὑπέθετον κάποτε ὅτι τόν «Δημοκρατικό Στρατό» ἀπαρτίζουν νέοι φερέλπιδες καί ἰδεολόγοι, ἀγωνιζόμενοι διὰ τήν ἀποτίναξιν ἀπαραδέκτου διὰ τήν Ἱστορίαν τῆς χώρας των ζυγοῦ.

Ἄς ἔλθουν ἐδῶ ὅσοι ἀκόμη κλείουν τά μάτια τους καί ὅσοι ἐκ καλῆς πίστεως ἐγεννήθησαν Θωμάδες. Ἄς ἔλθουν ἐδῶ νά ἴδουν ἓνα τμήμα, μίαν ἐπίλεκτον ἑκατοντάδα τοῦ δημοκρατικοῦ συρφετοῦ.

Γέροντες μετὰ μεираκίων καί θήλεια ἀσελγῇ μετὰ διεστραμμένων καί ἀνωμάτων ἐκφύλων, ἄνθρωποι ἐλθόντες ἐδῶ ἀπό ἐδάφη, ὅπου ἔζων ληστικῶς κατὰ νομάδας. Ἰδοῦ ποῖοι τόν πλαισιώνουν!

Εἶναι οἱ «ἐκφυλοι» τοῦ Βάν Φλῆτ, οἱ κατωτέρας διανοητικῆς καταστάσεως. Ἄτομα ἀπωλέσαντα τό αἶσθημα τῆς τιμῆς. Χαρακτηριστικωτέραν κρισιολόγησιν τοῦ τύπου καί τοῦ ποιοῦ των δέν γνωρίζω. Χωρίς δαπάνην χρόνου, μέ καταπλήσουσαν ὀξυδέρκειαν καί ἀντικειμενικότητα, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνέλυσε τό ποιόν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Ὅ,τι βρωμερόν καί ἀνυπόληπτον, ἀλλά καί κοινωνικῶς ἀνυπολόγιστο, ἔζη ὑπό τήν γενικήν ἐκδήλον περιφρόνησιν, ἀνεσύρθη εἰς τήν ἐπιφάνειαν καί ἐρρίφθη, ὥς μάζα ἀλογίστων κτηνῶν, ἐναντίον παντός μή ἐνδίδοντος.

Ἐκ τῶν συνόρων ὠρμήθησαν στίφη ἑκατοντάδων ἀνάνδρων, ἀγρίως ἀλαλάζοντα. Ἐκ τῶν συνόρων ὠρμήθησαν ὀρδαί ἐρυθρῶν καννιβάλων.

Ἐκ τῶν ὁμόρων χωρῶν ἐξαπελύθησαν συρφετοί προδοτῶν ἀργυρονήτων, διὰ νά πατήσουν τήν Θεσσαλονίκην! Ὅργια καί κραυγαί καί αἵματα καί καπνοί καί ἐρείπια ὁ δρόμος τῶν βαρβάρων.

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Ο Γεώργιος Μανούκας ήταν δάσκαλος και στέλεχος του Κ.Κ.Ε. και του συμμορισμού. Τόν 'Απρίλιο του 1948 ο συνεργάτης των Γερμανών «Πρωθυπουργός» Μάρκος Βαφειάδης τόν διόρισε «Γενικό 'Επιθεωρητή» του Παιδομαζώματος και τόν τοποθέτησε ύπαρχγό του Πέτρου Κόκκαλη, «ύπουργού» κι' αυτού, ό όποϊος κατηύθυνε τούς πραιτωριανούς του Κ.Κ.Ε. στην άρπαγή των Έλληνοπαίδων.

Ο Γεώργιος Μανούκας από τήν θέσι του αυτή έλαβε ένεργό μέρος στην άρπαγή των παιδιών μας και στή συνέχεια μέ συνεχείς έπιθεωρήσεις και έλέγχους στίς χώρες του παραπετάσματος, έδινε τίς «κατάλληλες» οδηγίες γιά τήν «διαπαιδαγώγησί» τους.

Τό 1961, ό Γεώργιος Μανούκας είχε ήδη επιστρέψει στην Έλλάδα και κυκλοφόρησε ένα βιβλίο μέ τόν τίτλο «ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ» (Έκδοσις του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ). Τά στοιχεία πού περιέχει τό βιβλίο αυτό είναι αξιόλογα, είναι πληροφορίες «άπό πρώτο χέρι» και γιά τόν λόγο αυτόν παραθέτουμε έδώ όρισμένα άποσπάσματά του. Οί φωτογραφίες και τά έγγραφα πού παρατίθενται είναι άπό τό 'Αρχείο του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949».

Στό σημείο αυτό θά πρέπει νά σημειώσουμε και τό έξης: 'Ο Πέτρος Κόκαλλης, ό άθλιος αυτός συνεργάτης του Μάρκου Βαφειάδη και δεξί χέρι του άρχηγού του συμμορισμού, τιμάται ιδιαίτερα σήμερα στην Έλλάδα!!! Σέ νοσοκομείο τής Θεσσαλονίκης - ίσως και άλλου - σέ όρισμένες πτέρυγες, έχει δοθεί τό όνομά του!!! Καί ή τηλεόρασις δέν χάνει εύκαιρία πού νά μήν προβάλη τό έργο του!!! 'Ισως, γιατί έκτός άπό τό παιδομάζωμα, στην κλινική του Πέτρου Κόκκαλη, κατ' έντολήν του Ν. Ζαχαριάδη, «πέθανε» και ό Γεώργιος Σιάντος!

Διορίζομαι «Γενικός Έπιθεωρητής» του Παιδομαζώματος!

Κατά τις 20 Ἀπριλίου τοῦ 1948 μοῦ ἔστειλε ἡ «Κυβέρνηση» τοῦ Κ.Κ.Ε. ἕνα τηλεγράφημα – ἤμουν στήν περιφέρεια Καστοριάς – Γράμμου νά ἀναχωρήσω διὰ τό Βελιγράδι μέσω Ἀλβανίας. Μοῦ ἔδόθη προφορικά ἀπό «εἰδικό» τό δρομολόγιό μου (Μοσχχωῖρι Ἑλλάδος, Κορυτσά Ἀλβανίας, Σκόπια Γιουγκοσλαβίας καί Βελιγράδι).

Ἀκολουθώντας τό δρομολόγιο αὐτό καί μέ «ἀρκετές προφυλάξεις» νά μή γίνω ἀντιληπτός ἀπό «δεξιά στοιχεῖα» ἔφθασα στό Βελιγράδι. Μέ ὠδήγησαν στήν «Γιάφκα» κι' ἀπό ἐκεῖ τήν ἄλλη ἡμέρα στόν ξενῶνα τῆς «Ἑλληνικῆς κομμουνιστικῆς πρεσβείας». Ἐκεῖ ἔκαμα γνωριμίες μέ τόν «πρεσβευτή» Ἀναστασιάδη. Ἐκεῖ μέ περίμενε καί ὁ «ὑπουργός» Κόκκαλης.

Ὁ Κόκκαλης μοῦ ἀνεκοίνωσε τό σκοπό τῆς μεταβάσεώς μου. Μοῦ ἀνεκοίνωσε δηλαδή, ὅτι μέ ἀπόφασι τῆς «Κυβερνήσεως» τοποθετήθηκα «Γενικός Ἐπιθεωρητής» τοῦ παιδομαζώματος. Μέ ἔστειλε στό Μπουλκες διὰ καμμιά 15ριά ἡμέρες ὥσπου νά ἐτοι-

μασθοῦν τά χαρτιά μου. Πήγαινε μοῦ εἶπε καί «... κατά τό διάστημα αὐτό τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν νά μελετήσης τήν κοινωνία τοῦ Μπουλκες». Ἐφυγα λοιπόν ἀπό τό Βελιγράδι καί ἔφθασα στό Μπουλκες. Ἐκεῖ μοῦ ἀπεδόθησαν καί «τιμές» μιά καί προορίζομαι διὰ «μεγάλο διοικητικό πόστο» στό «ἔξωτερικό».

Ἀφοῦ ἐτοιμάσθησαν τά χαρτιά μου, πῆγα πάλι στό Βελιγράδι. Ἐκεῖ μέ πήρε πρῶτα καί μέ «ξομολόγησε» ὁ «πρεσβευτής», μοῦ «ἐνεχείρησε» διορισμόν «Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Παιδομαζώματος» καί μοῦ ἀνεκοίνωσε, ὅτι τοῦ λοιποῦ θά ἀνήκω στό «διπλωματικών» σῶμα καί θά συνεργάζομαι μέ τούς κατά χώρες «πρεσβευτές» τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐπειτα ἔλαβε σειρά ὁ Κόκκαλης. Μέ ἐκείνον «συνεδριάσαμε» πολύ. Βάλαμε τά σχέδια τῆς ὁργανώσεως τῆς «νέας κοινωνίας» (παιδομαζώματος). Μοῦ ἔδωσε ἀρκετές ὁδηγίες, πρό παντός διὰ τήν ἀνάπτυξιν τοῦ «πολεμικοῦ μένους» καί παλμοῦ τῶν παιδιῶν. Συγχρόνως μοῦ ἀνεκοίνωσε, ὅτι σύμφωνα μέ ἀπόφασι τῆς «Κυ-

Μία μοναδική φωτογραφία ἀπό τά χρόνια τοῦ ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ καί τό ἀπαίσιο παιδομάζωμα. Ἀπό τίς κτηνωδίες τῶν ἀλητῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ δολοφόνου Πέτρου Κόκκαλη, τῆς Ἑλλῆς Ἀλεξίου καί τῶν ὁμοίων τους: τά παιδιά μας, τό 1948 στήν κατεχόμενη Ρουμανία! (Δυστυχῶς, ὁ Γάλλος δημοσιογράφος στόν ὁποῖο ἀνήκει ἡ φωτογραφία δέν δίνει ἄλλες πληροφορίες). Ὅμως ὁ κάθε Ἕλληνας μπορεῖ καί μόνος του ν' ἀντιληφθῇ, τί περίμενε τό κάθε Ἑλληνόπουλο στά κάτεργα τοῦ σλαβισμού, στά χέρια τῶν δολοφόνων πραιτωριανῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῶν θαυμαστῶν τους!...

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ

[Μόνιμος Γυναικεία Ἀντιπροσωπεία διά τήν Εἰρήνην - Ἐθνικόν Συμβούλιον διά τήν Εἰρήνην]

6 Rue de la Paix - Paris - 2 E Art.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Κατά τόν σημερινό πόλεμο στήν Ἑλλάδα χιλιάδες παιδιά ξερριζώθηκαν ἀπό τίς οἰκογένειές τους. Αὐτές οἱ ἀπαγωγές ἦταν ἀντικείμενο ἑνός ἐκτεταμένου σχεδίου.

Εἴκοσι ὀκτώ χιλιάδες παιδιά ἀρπάχτηκαν ἀπό τίς οἰκογένειές τους γιά ν' ἀνατραφοῦν στίς δορυφόρες χώρες τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἐκεῖ λαμβάνουν μίαν μόρφωσιν φανατική, ἡ ὁποία θά τοὺς κάνη στρατιῶτες ἱκανοὺς νά ἐγκαθιδρύσουν μέ τήν βία ἕνα ὁλοκληρωτικό καθεστῶς στήν Ἑλλάδα.

Παρά τήν διαμαρτυρίαν τοῦ Ο.Η.Ε.

Παρά τό διάβημα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἑνώσεως τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Καμμία ἀπόδοσις παιδιῶν δέν ἔλαβε χώραν.

Εἶναι καθῆκον τοῦ πολιτισμένου κόσμου νά ὑψώσῃ φωνή διαμαρτυρίας.

Ὑπάρχουν εἰς τήν Ἑλλάδα χιλιάδες μητέρες πού ἀνησυχοῦν ὅταν τά παιδιά τους βγαίνουν ἔξω.

Ὑπάρχει μία ἔλλειψις κοινωνικῆς ἰσορροπίας στήν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία προξενεῖται ἀπό τόν κίνδυνον πού ἐπικρέμμεται πάνω ἀπό τά παιδιά.

Ὑπάρχουν χιλιάδες γυναῖκες στήν Ἑλλάδα πού ἀρνοῦνται νά γίνουν μητέρες μέ τήν προοπτική ὅτι μποροῦν νά διατρέξουν κίνδυνον τά παιδιά τους.

Εἶναι καθῆκον στίς μητέρες καί γυναῖκες τῆς Γαλλίας νά ἀλληλοβοηθήσουν τίς Ἑλληνίδες καί νά διαμαρτυρηθοῦν ἐν ὀνόματί τους καί ἐν ὀνόματι τῶν Ἑλληνίδων μητέρων.

Εἶναι καθῆκον κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος μάχεται διά τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, νά ὑψώσῃ φωνή διαμαρτυρίας.

Εἶναι καθῆκον σέ ὅποιον πιστεύει σέ μία θρησκεία, σέ μία φιλοσοφία, νά ὑπερασπίσῃ τίς ἀξίες τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης φθορᾶς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει νά στρέψῃ τά παιδιά ἐναντίον τῶν γονέων καί τῆς Πατρίδος των.

Ἄνδρες καί γυναῖκες τῆς Γαλλίας.

Θυμηθῆτε τοὺς διωγμούς τῶν Ναζί ἐναντίον τῶν παιδιῶν μας, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τήν ἀγανάκτησιν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Ἀκούσατε τήν ἐκκλησίαν μας: Οἱ ἀρπαγές τῶν παιδιῶν συνεχίζονται.

Μία παράβασις ὁλοφάνερη τῆς Παγκοσμίου Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Μία παράβασις ὁλοφάνερη τῆς Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ, γνωστῆς ὑπό τό ὄνομα «Διακήρυξις τῆς Γενεῦσης».

Ἑνώσατε τήν διαμαρτυρία σας μαζί μέ τήν ἰδικήν μας.

Γαλλίδες μητέρες, μήν ἀφήσετε νά ὁλοκληρωθῇ αὐτό τό τερατῶδες προηγούμενον.

Βοηθήσατε τό διάβημα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἑνώσεως τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τῶν Ἑλληνίδων:

Βοήθησατέ μας νά ἀποδώσουμε τά παιδιά στοὺς γονεῖς των καί βοηθήσατε τίς Ἑλληνίδες μητέρες νά δημιουργήσουν τίς ἀπαραίτητες συνθήκες προστασίας.

Ὅλες οἱ γυναῖκες, ὅλες οἱ μητέρες, ὅλοι οἱ γυναικεῖοι σύλλογοι, ὅλες οἱ κοινωνικές καί ἀνθρωπιστικές ὀργανώσεις πρέπει νά συμμετάσχουν αὐτῆς τῆς κινήσεως.

Μόνιμος Γυναικεία Ἀντιπροσωπεία διά τήν Εἰρήνην, συγκεντροῦσα τίς κυριώτερες Ἑνώσεις καί γυναικεῖες προσωπικότητες τῆς Γαλλίας.

Ένας «πίνακας» από την Φαραωνική, ιμπεριαλιστική Σοβιετική Ένωση – ένας «πίνακας» πού θα μπορούσε κάλλιστα να ονομασθή «τά παιδιά και τό κτήνος»! Τά παιδιά της φωτογραφίας δέν είναι βέβαια Έλληνόπουλα του Παιδομαζώματος, αν και δέν αποκλείεται νά είναι και κανένα από αυτά. Ίσως είναι παιδιά μόνον από τήν Σοβιετική Ένωση και μερικά από τίς κατεχόμενες χώρες τής Ανατολικής Εύρώπης ή τής Ασίας. Κουρεμένα όλα βαθειά – όπως και τό κτήνος – ομοίμορφα ντυμένα και πειθαρχημένα. Είναι οί πραιτωριανοί του κομμουνισμού, οί «νέοι σοβιετικοί άνθρωποι» – τά ρομπότ! Έπάνω από τά παιδιά, ή φωτογραφία του «πατερούλη» Στάλιν (τότε) και λίγο άριστερά ή φωτογραφία ενός «παρφουμαρισμένου», μέ περούκα πρίγκιπα τής Αυτόκρατορικής Ρωσίας! Ό τσαρικός και ό σοβιετικός ιμπεριαλισμός σέ όλο του τό μεγαλείο!...

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

θερνήσεως» ιδρύθη ειδική επιτροπή διά τό παιδομάζωμα, μέ δύο μέλη. Πρόεδρος αυτής διωρίσθη ό ιατρός Φωτόπουλος και μέλη – μοναδικό μέλος – εγώ. Ό πρώτος διά τά πολιτικά και διοικητικά ζητήματα και εγώ διά τά εκπαιδευτικά.

«Έννοείται, μου εξήγησε, ότι ό κομματικός αντιπρόσωπος – δηλ. ό «πρεσβευτής» – θά αποτελέη μέλος, χωρίς νά φαίνεται γραμμένος πουθενά!» Έδρα τής επιτροπής ώρίσθη ή Βουδαπέστη.

Ό «πρεσβευτής» επιπροσθέτως μου έβγαλε διαβατήριο άπ' τή Γιουγκοσλαβική κυβέρνηση. Μέ έφερε σάν κάτοικο Βελιγραδίου! Άλλά... μέ τό όνομά μου. Έτσι ξαναγεννήθηκα στό Βελιγράδι (!) και άργότερα στό... Βουκουρέστι!

Άφου μέ έφωδίασαν μέ επίσημα χαρτιά (διορισμός «Γεν. Έπιθεωρητοϋ», μέλος τής επιτροπής, διαβατήριο γενικό κλπ) άρχισα τήν πρώτη γενική περιοδεία, άρχίζοντας άπ' τή Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ούγγαρία, Τσεχοσλοβακία.

Πρώτη γενική περιοδεία στό Παραπέτασμα

Όταν έφωδιάσθηκα μέ τά «διπλωματικά» ντοκουμέντα, άρχισα γενική περιοδεία σ' όλες τίς χώρες του Παραπετάσματος όπου είχαν «τοποθετηθή» τά Έλληνόπουλα! Και μιά και ήμουν στήν Γιουγκοσλαβία άρχισα πρώτα άπ' εκεί. Θά άκολουθοϋσα τό έξης δρομολόγιο: Γιουγκοσλαβία - Βουλγαρία - Ρουμανία - Ούγγαρία - Τσεχοσλοβακία - Άλβανία!

Γιουγκοσλαβία: Από 1-10 Μαΐου έπεςκέφθην τό Μπούλκες. Δέν βρήκα παιδιά διότι τά είχαν προωθήσει στήν Τσεχοσλοβακία, μά εκεί έμελέτησα τή ζωή τής θλιβερής αυτής «κοινότητας» πού τό όνομά της ντρέπονται νά προφέρουν και αυτοί οί κομμουνιστάι τής Ελλάδος. Μερικοί δάσκαλοι πού παρευρίσκονταν εκεί, μου εξήγησαν πώς λειτουργοϋσαν τά σχολεία και τό νηπιαγωγείο τής «κοινότητας». Πώς μετέφρασαν στά Έλληνικά μερικές Ρώσικες μεθόδους και μ' αυτές «φώτιζαν» τά παιδιά. Πώς διεμορφώθη τέλος ή ζωή τής «κοινότητας»

Έν συνεχεία έπεςκέφθην μερικούς σταθμούς πού είχαν παιδιά, όπως τό Νέρου, Μπέλλα Τσέρκβα, Βούρσα από 10-15 Μαΐου 1948.

Έδωσα μερικές οδηγίες στό Έλληνικό προσωπικό και γύρισα στό Βελιγράδι. Εκεί μέ περίμενε ό Κόκκαλης. Του έδωσα «άναφορά» και έπειτα τράβηξα διά τή Βουλγαρία, μέσω Νύσσης.

Βουλγαρία: Στή Βουλγαρία έμεινα άπ' τίς 20-30 περίπου Μαΐου του 1948. Ήλθα σέ έπαφή μέ τίς Βουλγάρικες άρχές μέσω του «πρεσβευτή» Σιαπέρα, και έπεςκέφθην τά κέντρα συγκεντρώσεως των Έλληνοπαίδων: Τό Μπάγκες, κάποιο μέρος μέσα στή Σόφια, τό Μπότσεβγκραδ, τό Ζέμες. Εκτός άπ' τό Μπάγκες πού ήταν ύποφερτά τά κτίρια των παιδιών, τά άλλα ήταν από εκείνα πού μόνον αϊχμάλωτοι και κατάδικοι θά άξιζε νά καθίσουν! Παληές στρατώνες έγκαταλελειμμένες, ύπόστεγα και ένα παλιό μοναστήρι. Οί υπεύθυνοι Βούλγαροι μέ διαβεβαίωσαν, ότι θά «διορθωθοϋν» όλα. Όμως τά κτίρια αυτά έμειναν διά πάντα μόνιμη κατοικία των παιδιών! Όσα μου είπαν διά «διόρθωση τής καταστάσεως» ήσαν διά τά

μάτια, ώσπου νά τούς ξεφορτωθώ! Έν συνεχεία είδα τίς άλλες συνθήκες διαβίωσης. Τροφή, ρούχα, υποδήματα, μέτρα διά τήν υγιεινή περίθαλψι. Μιά καί μέ διαβεβαίωσαν ότι «όλα θά διορθωθούν», δέν έβαλα ζητήματα διά λύσιν! Είχα άλλωστε καί ρητή έντολή άπ' τόν «ύπουργό μου» καί τούς «πρεσβευτάς» νά φέρωμαι μέ τό γάντι στους «φίλους μας» Βουλγάρους. Δηλαδή δουλικά-τατα.

Σεβόμενος λοιπόν καί εγώ τίς σχέσεις, έγραφα στίς εκθέσεις μου πρós τό Κ.Κ.Ε. εκείνα πού επέβαλε ή προπαγάνδα καί μερικές φορές μέχρις Ούρανού εκθειάσεις. Τί νά κάμω; Έπρεπε νά τηρώ «άπαρεγκλήτως» τόσον τά προσχήματα τής «διπλωματίας», όσο καί τούς «ιδιαίτερους δεσμούς μέ τό αδελφό Κ. Κόμμα»! Άργότερα μετά από δύο χρόνια πού παρεσπόνδησα στίς αρχές τής κομμουνιστικής «πολιτικότητας» πάρα λίγο νά τό πληρώσω μέ τή ζωή μου.

Έκαμα λοιπόν τήν εκθεσί μου, χάρηκαν καί οι «σύντροφοι Βούλγαροι» πού έμαθαν πώς έγραψα στό κόμμα μου καλά πράγματα. Στήν εκθεσί μου δέν παρέλειψα νά γράψω, ότι τόσος ένθουσιασμός επικρατεί, ώστε καί ή γυναίκα του Δημητρώφ έπεσκέφθη τά παιδιά καί μοίρασε ένα αυτοκίνητο γεμάτο μέ δώρα!

Άφού μείναμε όλοι «εύχαριστημένοι», έφυγα διά τή Ρουμανία. Ή Βουλγάρικη Άσφάλεια μέ συνώδευσε ως τό Γιούργεβο, στά σύνορα Βουλγαρίας-Ρουμανίας, «γιά νά μή πάθω κανένα κακό στό δρόμο»!

Ρουμανία: Στή Ρουμανία έφθασα καί έμεινα περίπου από 1-10 Ίουνίου 1948. Συνεδέσθην άμέσως μέ τόν Άποστόλου. Έκείνος μέ συνέδεσε μέ τούς Ρουμάνους καί έπεθεώρησα βασικούς σταθμούς. Τά περισσότερα παιδιά ήταν συγκεντρωμένα σέ δύο μεγάλες παιδοπόλεις. Στή Σινάια περί τά 1.500 παιδιά καί στό Καλλιμανέστι 1.000.

Έπεσκέφθην τή Σινάια όπου ήταν τά πιο πολλά παιδιά. Σέ δύο μεγάλα ξενοδοχεία «Πάλλας» καί «Καραϊμάν» είχαν τοποθετήσει 1.500 παιδιά. Μεγάλο προαύλιο κατάφυτο από δέντρα συνέδεε τά δύο μεγάλα ξενοδοχεία. Τό μέρος αυτό σάν κέντρο παραθερισμού είναι αρκετά καλό, μολοντί είναι κλεισμένο ανάμεσα σέ δύο βουνά.

Είναι αλήθεια, ότι εύχαριστήθηκα πολύ άπ' τή θέα αύτών των κτιρίων. Έμαθα ότι ήσαν κατασχεμένα από πρώην δεξιούς. Τούτο δέν μέ ένδιέφερε φυσικά. Ούτε καί μέ θάμπωσαν οι αρχιτεκτονικές τους. Προχώρησα στή μελέτη τής ζωής των παιδιών. Άφησα κατά μέρος τίς υποκειμενικές μου έντυπώσεις καί προσεπάθησα νά μετατεθώ στή θέσι των παιδιών πού δέν τά συγκινούσαν οι σκάλες καί οι μεγάλες τραπεζαρίες ούτε αν τά κρεβάτια τους ήσαν στό Β' ή Γ' πάτωμα. Όταν έβγαιναν σέ ένα αϋλόγυρο, όσο καί μεγάλος κι' αν ήταν, ξεχύνονταν κοπάδια-κοπάδια! Φαντασθήτε 1.000-1.500 παιδιά νά εύρίσκωνται έγκλωβισμένα! Έν πάσει περιπτώση, είδα μία καλή εκ πρώτης όψεως κατάστασι.

Τό 1954 ή Έλληνική Κυβέρνησις επέτρεψε τήν επάνοδο στήν Ελλάδα πολλών συμμοριτών, κυρίως αύτών γιά τούς οποίους δέν υπήρχαν κατηγορίες γιά έγκληματικές πράξεις. Παρά τήν άπεγνωσμένη προσπάθεια τής ήγεσίας του Κ.Κ.Ε. επέτρεψαν στήν Ελλάδα μερικές χιλιάδες συμμοριτες καί μαζί μ' αυτούς καί 520 παιδάκια από τήν Ούγγαρία, 611 από τήν Ρουμανία, 296 από τήν Τσεχοσλοβακία καί 6, μόνον, από τήν Βουλγαρία! Οι δολοφόνοι του Ζίθκωφ, περισσότερο από όλους τούς άλλους, ήθελαν νά μείνουν τά Έλληνόπουλα εκεί, νά τά μετατρέψουν σέ γενίτσαρους, γιά νά μπόρουν πιο εύκολα - κάθε φορά πού οι περιστάσεις τό επιτρέπουν - νά διεκδικούν τά ελληνικά εδάφη! Στήν φωτογραφία επιστροφή οικογενειών καί παιδιών από τίς κατεχόμενες χώρες τής Άνατολικής Εύρώπης.

[Φωτογραφία του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ΤΡΙΤΟΣ
ΤΟΜΟΣ

Ἡ διατροφή τους δὲν μοῦ ἄρесе τόσο ποσοτικά, ὅσο καὶ ποιοτικά διότι διέθεταν τότε 4 δρχ. Ρουμανικές διὰ τὴ μερίδα τοῦ παιδιοῦ, ποσὸν ποὺ δὲν ἔπαρκοῦσε. Ἀργότερα τὶς ἔκαμαν 5 ἡμερησίως. Ἀλλὰ τί φαγητό ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ σὲ καζάνια διὰ 1.000–1.500 παιδιά; Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν νὰ εἶναι καὶ ποιοτικά καὶ ποσοτικά κατώτερο. Ἐκεῖνο ποὺ συνεζήτησα μὲ τοὺς ὑπευθύνους ἦταν τοῦτο: Μολοντὶ ἐγκατεστάθῃ ἱατρεῖο, δὲν ἔπαυε ὁ συνωσι-σμός ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ παιδιῶν στὸ ἴδιο κτίριο, νὰ ἐγκυμονῇ μεγάλους κινδύνους ἐπιδημιῶν, πράγμα ποὺ ἀργότερα μετὰ ἡμῶν δὲν ἀπεφεύχθη. Διὰ τὰ ἄλλα παιδιά ποὺ ἐπεσκέφθην στὴν παιδόπολι Καλλιμανέστι, τὸ μόνο ποὺ σοβαρὰ μὲ ἀνησύχησε ἦταν τὸ γεγονός ὅτι ὅλα τὰ παιδιά, περίπου 1.000, ἦσαν μέσα σὲ ἓνα ξενοδοχεῖο, ποὺ ἦταν κατασκευασμένο ἐσωτερικὰ μὲ ξυλεία. Διέ-θλεψα ἓνα μελλοντικὸν κίνδυνον πυρκαϊᾶς. Ἀργότερα ποὺ ξανα-πέρασα βρῆκα τὰ παιδιά πεινασμένα! Στὸν σταθμὸ αὐτὸ μεγάλα παιδιά ἔψαχναν νὰ βροῦν στὰ σκουπίδια τὰ κοτσάνια καὶ τὰ φύλλα ἀπ' τὰ κραμβολάχανα. Ἐκαμα μιά «ἐξαιρετική» ἔκθεσι στὸ Κ.Κ.Ε. Μετεφράσθη στὰ Ρουμάνικα, ἔμειναν καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐμεῖς «οἱ μεγάλοι εὐχαριστημένοι» καὶ ἔφυγα διὰ τὴν Οὐγγαρία.

Οὐγγαρία: Στὴν Οὐγγαρία ἔμεινα ἀπὸ τὶς 10–20 Ἰουνίου. Πρῶτα-πρῶτα ἔφαγα μιά ἄνευ προηγουμένου «κατσάδα» ἀπ' τὸν ἀντιπρό-σωπο τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν Οὐγγαρία, Φῶτῃ Ἀλευρά. Αὐτός ὁ ὑπέρ-κομματικός, ὁ «συνωμότης», εἶχε τρυπώσει κάπου καὶ εἶχε τὸ θρά-

σος νὰ βαδίζουμε ἀπὸ νύχτα σὲ νύχτα διὰ νὰ τὸν βροῦμε, διὰ νὰ μᾶς συνδέσῃ μὲ τὶς Οὐγγρικές ἀρχές ποὺ εἶχαν τὴν ἐπίβλεψι τῶν παιδιῶν. Ἐπαιρνε δὴθεν μέτρα συνωμοτικά, νὰ μὴ μάθουν τίποτε οἱ Οὐγγροι (οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι δεξιοὶ) καὶ γίνεῖ σκάνδαλο! Ὡσὰν νὰ μὴ εἶχαν μάτια οἱ Οὐγγροι νὰ ἰδοῦν ποὺ εἶχαμε τὴν «πρεσβεῖαν»!

Ἀφοῦ συνεδῆθην μὲ τοὺς Οὐγγρους, ἐπεσκέφθην μερικοὺς σταθμοὺς γύρω τῆς λίμνης Μπάλατον. Εἶχαν ἐπιτάξει μερικά κτί-ρια, πρῶν ἐξοχικὰ κέντρα καὶ ἐκεῖ εἶχαν τοποθετήσῃ τὰ παιδιά. Δὲν ἦτο καθόλου καλὴ ἡ κατάστασις τῆς διατροφῆς. Εἶχε ὅμως ληφθῇ μέριμνα νὰ ἐκδηλώνωνται πλούσια σὲ μαρξιστικές ἐκδηλώ-σεις ὅλα τὰ παιδιά. Μὲ τὴν παραγγελίαν ὅτι θὰ ἔκανε περιοδεῖαν τὸ ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ ἔμεινε στὴ Βουδαπέστη, ἔφυγα διὰ τὴν Τσεχοσλοβακίαν.

Τσεχοσλοβακία: Στὴν Τσεχοσλοβακία συνήντησα σοβαρὲς δυσ-κολίες. Πρῶτον ἐπικρατοῦσε μιά κατάστασις πολιτικοῦ ἀναθρα-σμοῦ, διότι ἦταν οἱ ἡμέρες ποὺ εἶχαν διακοπεῖ αἱ σχέσεις Γιουγ-κοσλαβίας καὶ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος. Ἐπειτα ἐγίνοντο τοπικὲς ἐθνικὲς γιορτὲς καὶ ἦσαν ἀπασχολημένοι ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι μὲ τὶς γιορτὲς τους. Μετὰ βασάνων κατάρθωσα καὶ ἀπέσπασα ἓνα αὐτοκίνητο νὰ κάμω περιοδεῖα στοὺς παιδικούς σταθμούς. Οἱ σταθμοὶ ἦσαν διασκορπισμένοι σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Τσεχοσλοβακία. Ἐπεσκέφθην τοὺς σπουδαιότερους. Οἱ Τσέχοι, δὲν ἐτοποθέτησαν καθόλου καλὰ τὰ παιδιά. Ἀποτέλεσμα ἦταν, ὅτι ἐσημειώθη ἐπιδη-

Ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1950 ἕως 10 Μαρτίου 1954 οἱ Γιουγκοσλάβοι ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα 634 παιδιά. Στὴ φωτογραφία μικρὰ Ἑλληνόπουλα μόλις ἔχουν περάσει τὰ σύνορα, χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα, περιμένουν νὰ συναντήσουν τοὺς γονεῖς τους. Ἐχουν γλυτώσει ἀπὸ τὰ κάτεργα τοῦ σλαβισμού.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

μία τύφου καί χάσαμε πολλά παιδιά. 'Ο "Έλλην «πρεσβευτής» του Κ.Κ.Ε. στην Πράγα μου έλεγε, ότι συναντούσε σοβαρές δυσκολίες. 'Από άλλες πηγές έμαθα, ότι οι Τσέχοι δέν ήσαν καθόλου διατεθειμένοι νά δεχθουν τά παιδιά μας καί ότι αυτό τούς έπεβλήθη χωρίς νά τό θέλουν. "Όπου υπήρχε περιποίηση παιδιών, τούτο ώφείλετο στον ανθρωπισμό πού έτυχε νά έχουν οι Τσέχοι διευθυνταί! Δουλειά από συνείδησι ανθρωπίνη καί όχι από καθήκον προς τό κόμμα τους!

Ζήτησα νά θέσω τά ζητήματα των παιδιών υπ' όψιν της αρμοδίας

Τσεχικής επιτροπής. Κατώρθωσα καί ήλθα σ' επαφή μέ τον ύπουργόν τότε της Προνοίας πού ήταν καί Πρόεδρος της Τσεχικής επιτροπής διά την "προστασίαν των Έλληνοπαίδων". Έλαβε μόνον σημειώσεις.

'Αργότερα μετέβη στην Τσεχοσλοβακία καί ο Πρόεδρος της Έλληνικής επιτροπής διά νά παρακολουθήση την κατάστασιν των παιδιών. Είχα σχηματίσει την πεποίθησιν πλέον, ότι δέν ήθελαν οι Τσέχοι διόλου στή χώρα τους παιδιά. Έχρειάσθη αργότερα νά κάμη συστάσεις ή Κομινφόρμ, διά νά διορθωθή κάπως ή κατάστασις.

Πρίν αρχίσουν οι κομμουνιστοσυμμοριτες ν' αρπάζουν τά παιδιά μας, κατέστρεψαν ολόκληρη την Έλλάδα! "Έκαψαν τά σπιτια των χωρικών, τά σχολεία καί τίς εκκλησίες» αρπαξαν τά ζωα από τούς πτωχούς αγρότες καί κατέστρεψαν την παραγωγή τους— ό,τι ελάχιστο τούς είχε απομείνει από τούς θάρβαρους κατακτητές. Στή φωτογραφία, ένα χωριό κατεστραμμένο από τούς συμμοριτες στή Βόρειο Έλλάδα, κοντά στά βουλγαρικά σύνορα. 'Ο Γάλλος δημοσιογράφος Paul G. Almsy (Rue de Messine 1, Paris - 8) στον όποιο ανήκει ή φωτογραφία, δέν αναφέρει γιά ποιό χωριό πρόκειται. Αυτό όμως δέν έχει ιδιαίτερη σημασία. Μετά τό πέρασμα των κομμουνιστοσυμμοριτών, όλα τά χωριά της Έλλάδος παρουσίαζαν την ίδια όψιν: καταστροφή, πτώχεια καί πείνα!...

Μία ομάδα Έλληνοπαίδων έχει περάσει τὰ Έλληνογιουγκοσλαβικά σύνορα καί τὰ παιδάκια έχουν συναντήσει τούς γονείς τους. (21 παιδιά - ἄφιξις 25 - 11 - 1950). Οἱ ρυπαροί προδότες τοῦ Κ.Κ.Ε. κατέβαλλαν ἀπεγνωσμένες προσπάθειες ὥστε τὰ παιδιά νά μὴν ἐπιστρέψουν στήν Ἑλλάδα, ἀλλά νά προωθηθοῦν στή Βουλγαρία τοῦ Δημητρώφ καί τοῦ Ζίβκωφ. Γιά νά μποροῦν οἱ ὕαινες τῆς Σόφιας - ὅταν οἱ συνθήκες τό ἐπιτρέπουν - νά διεκδικοῦν τὰ ἑλληνικά ἐδάφη!

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ἔντυπώσεις ἀπ' τὴν περιοδεία στό Παραπέτασμα

Ὁ ἓνας σκληρός χωρισμός διαδέχεται τόν ἄλλον. Τό δράμα τοῦ χωρισμοῦ ἀνάμεσα στά ἴδια τ' ἀδελφία! Τό καθένα παίρνει τό δρόμο του! "Ἄλλο σέ μιά χώρα, ἄλλο σ' ἄλλη!

Στά κέντρα συγκεντρώσεως τῆς Ἀλβανίας καί Γιουγκοσλαβίας ἦταν στιθαγμένα τὰ παιδιά, κατά ἑκατοντάδες καί χιλιάδες. Τραῖνα ἀπ' τὴν Οὐγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλαβία καί Ρουμανία, περίμεναν νά «φορτώσουν». Ὁδηγοῦνται τὰ παιδιά κοπάδια - κοπάδια στά θαγόνια! Σ' ἄλλο τραῖνο τό ἓνα ἀδελφάκι, σ' ἄλλο τό ἄλλο, σέ ἄλλο ἢ μάνα! Καί τό κάθε τραῖνο παίρνει καί τό δικό του δρόμο! "Ἄλλο διά τὴ Ρουμανία, ἄλλο διά τὴν Οὐγγαρία, ἄλλο διά τὴν Γιουγκοσλαβία ἢ Τσεχοσλοβακία. Πᾶνε οἱ παρέες πού εἶχαν κάμει τὰ παιδιά! "Ἄλλοι «παιδαγωγοί» ἐρύθμισαν τίς παρέες τους! Κι' ἐνῶ ὡς προχθές ἀποτελοῦσαν συγκροτημένη οἰκογένεια στό ἄμορφο σπιτάκι τους, χθές ἔμειναν μόνα, μὰ σήμερα ὁμως ἐγιναν σαράντα κομμάτια! Δέν τὰ ἐνώνει ἡ κοινὴ τύχη. "Ἄλλοι κανονίζουν τίς τύχες τους!

καί τό δράμα ἐξακολουθεῖ. Τὰ θαγόνια πού φθάνουν σέ μιά χώρα, «ξεφορτώνουν» σέ κέντρα «γενικά». Κι' ἐκεῖ... ἄλλη κατανομή! "Ἄλλα στέλνονται στόν ἄλφα παιδικό σταθμό, ἄλλα στόν βῆτα. Καί ἀπέχουν οἱ σταθμοὶ ἡμέρες ὁλόκληρες μέ τό τραῖνο. Καί δέν φθάνει αὐτό. Δέν τελειώνει ἀκόμη τό μαρτύριο τῆς διαιρέσεως καί ὑποδιαιρέσεως. Πρέπει νά ὁλοκληρωθῇ καί νά μὴ μείνῃ μισοτελειωμένο. Κι' ἐκεῖ λοιπόν πού φθάνουν, στήν ἴδια ἄς ποῦμε πόλι, πρέπει νά χωρίσουν. Ἄλλοι τὰ ἀγόρια, ἄλλοι τὰ κορίτσια. Κι' ἄλλοι τὰ μικρά ἀγόρια ἢ κορίτσια ἄλλοι τὰ μεσαῖα καί ἄλλοι τὰ μεγάλα! Χθές συγκεντρωμένα στό ἴδιο σπιτί, στό ἴδιο καλύβι, σήμερα σέ «κοινόβια» ἀπό σαράντα καρυδιές καρύδια! Ἐδῶ λοιπόν ἐτοιμάζονται οἱ «σοφοί» νά κάνουν τὰ παιδιά «ἀνθρώπους».

Ἀπ' τὰ «γενικά» κέντρα συγκεντρώσεως στήν Ἀλβανία καί Γιουγκοσλαβία, ἀποστέλλονται στή Ρουμανία, στήν Οὐγγαρία, στήν Τσεχοσλοβακία καί Γιουγκοσλαβία, ἀπό 3-4 χιλιάδες παιδιά. Ἡ Βουλγαρία δέχεται τὰ παιδιά τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί

Θράκης. Ἡ Ἀλβανία δέν μπορεῖ νά συντηρήσῃ τόσα παιδιά καί κατ' ἀρχὴν χρησιμοποιήθηκε ὡς μεταβατικός σταθμός. Δέχεται καί προωθεί.

Τόν Ἰούνιο τοῦ 1948 ἀπεμονώθη ἡ Γιουγκοσλαβία, λόγω διακοπῆς τῶν σχέσεων τῆς μέ τὴν Κόμινφορμ. Αὐτό προκαλεῖ σοβαρές δυσκολίες στό παιδομάζωμα. Πρῶτα-πρῶτα ἀπεμονώθησαν τὰ παιδιά αὐτά πού ἦταν μέσα στή Γιουγκοσλαβία καί δεύτερον ἐμποδίζονται μετακινήσεις παιδιῶν ἀπό χώρα σέ χώρα. Ἀφοῦ ἐγιναν αἱ «κατ' ἀρχὴν τοποθετήσεις» ἄρχισαν σιγά-σιγά γενικές μετακινήσεις ἀπό χώρα σέ χώρα, τόσο διά νά πέσουν τὰ βάρη ἴσα, ὅσο καί νά τοποθετηθοῦν παιδιά καί σέ ἄλλες χώρες. Ἔτσι τόν Ὀκτώβριον (1-5) τοῦ 1948 μεταβαίνω προσωπικῶς στήν Πολωνία ἐπικεφαλῆς 500 παιδιῶν ἀπό τὴ Ρουμανία. Ἐν συνεχείᾳ ξαναγυρίζω στή Ρουμανία καί παίρνω ἄλλα 500 διά τὴν Πολωνία. Διά τὴν Πολωνία θά μιλήσω ἰδιαίτερα πιό κάτω.

Τό φθινόπωρο (τέλος Νοεμβρίου 1948) ἡ Ἀλβανία στέλνει στή Ρουμανία τό σύνολο τῶν παιδιῶν πού εἶχαν μείνει ἐκεῖ. Τόν Μάρτιο τοῦ 1949 πηγαίνω πάλι στήν Οὐγγαρία, παραλαμβάνω 500-600 παιδιά προερχόμενα ἀπό τὴ Γιουγκοσλαβία καί τὰ ὀδηγῶ στήν Πολωνία. Ἀκολουθῶς πηγαίνω στή Ρουμανία διά πολλοστήν φοράν καί παίρνω ἄλλα 500 παιδιά διά τὴν Πολωνίαν.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1949 ἄρχισε ἀεροπορικὴ μεταφορὰ παιδιῶν ἀπὸ τὰ Τίρανα στή Βουδαπέστη. Στήν Ἀλβανία, εἶχαν συγκεντρωθῇ παιδιά ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη δέ, ἄλλα μένουν ἐκεῖ, ἄλλα στέλνονται στήν Τσεχοσλοβακία, ἄλλα στήν Πολωνία. Ἀπεφασίσθη μέ μεσολάβησι τῆς Κόμινφορμ, νά σταλοῦν παιδιά καί στήν Ἀνατολικὴ Γερμανία. Ἔτσι τόν Ἰούλιο τοῦ 1949 στέλνονται «συμβολικῶς» στήν Ἀνατολικὴ Γερμανία 300 παιδιά πού προέρχονται ἀπὸ τὴ Θεσσαλία - Ἡπειρο - Ρούμελη!

Στὴ Ρουμανία ἐξακολουθοῦν νά στέλνονται ὅσα παιδιά καταφθάνουν ἐξ Ἀλβανίας, καί ἀπ' ἐκεῖ μοιράζονται «δίκαια» σ' ὅλες τίς ἄλλες χώρες! Τόν Μάιον τοῦ 1950 στέλνονται ἑκατοντάδες παιδιά

Αυτό τό κτήνος είναι «άνδρας» του «Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας» και συνελήφθη στο Βίτσι μετά την τελική έφοδο του Στρατού μας τόν Αύγουστο του 1949. Σ' αυτούς τούς ρυπαρούς προδότες είχε αναθέσει ο αηδιαστικός «Υπουργός του Παιδομαζώματος» Πέτρος Κόκκαλης την «διαπαιδαγώγηση» των μικρών Έλληνοπαίδων στο Βίτσι, όσο χρόνο θά ήσαν στο ελληνικό έδαφος. Μετά, στίς χώρες του παραπετάσματος, του τρόμου και της ντροπής, τόν ρόλο αυτόν θά τόν ανέλαμβαναν άλλα, παρόμοια κτήνη.

[Φωτογραφία Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

από την Βουλγαρία στη Γερμανία και Ρουμανία. Είχε υπερφορτωθῇ ἡ Βουλγαρία καί δέν «άντειχε» στό βάρος.

Τό φοβερό δράμα τῶν μετακινήσεων, τοῦ «άλωνίσματος» ἀπό τόπο σέ τόπο, δέν σταμάτησε. Ἐξηκολούθησε διά πολλὰ χρόνια! Στό μεταξύ μετά τήν κατάρρευσι, ὅταν κατέφυγαν στίς χώρες τοῦ Παραπετάσματος γονεῖς, ἀρχισε ἄλλος χορός. Παιδιά ἐστάλησαν στούς παιδικούς σταθμούς διότι δέν ἤμποροῦσαν νά τά ζήσουν. Μικρά παιδιά – ἀνταρτάκια – προωθήθησαν κι' αὐτά στούς παιδικούς σταθμούς. Ἐν συνεχείᾳ ἐγιναν ἄλλες μεγάλες «παιδοπόλεις», ἄλλες μετακινήσεις, ἄλλοι χοροὶ τοῦ «Ἡσαΐα» συμπτώξεων καί ἀποκεντρώσεων. Θά ἔπρεπε βιβλίο ὁλόκληρο νά γραφῇ μόνον διά τίς μετακινήσεις καί τό «χορό» πού ἔχουν τραβήξει αὐτά τά ἄμοιρα παιδιά!!!

Καί τά δικά τους; Τί τά ἔκαναν τά δικά τους παιδιά οἱ ἀρχηγοί; Οἱ «ὑπουργοί», οἱ «στρατηγοί» καί οἱ «πρεσβευταί»;

Ὁ Ζαχαριάδης, ὅσο ἦταν στό Γράμμο «λιακάδες» καί «ἡσυχία», γύριζε μέ τό παιδί του, μέ ἓνα στέν στήν πλάτη! Νά τό παιδί τοῦ ἀρχηγοῦ, σοῦ ἔλεγε ὁ ἄλλος. «Πολεμιστής κι' αὐτός τῆς λευτεριάς!» Μά ὅταν ἀρχισαν τά ἀνιχνευτικά ἀεροπλάνα, οἱ «γαλατάδες», τότε στή Βουδαπέστη... κι' ἀπ' ἐκεῖ στή Μόσχα ὁ μικρός «μαχητής». Ἄλλοι ἔκρυβαν τά παιδιά τους στούς σταύλους διά νά μή τά πάρῃ τό παιδομάζωμα καί οἱ «Ἀρχηγοί» στή Μόσχα!

Κι' ὁ «ὑπουργός» τοῦ παιδομαζώματος; Ὅπου αὐτός κι' ἐκεῖνα! Στά μέγαρα καί στήν τρυφή. Καί δέν ἐφθανε αὐτό. Μαζί μέ αὐτά καλοπερνοῦσαν καί τά παιδιά τῆς ὑπηρετρίας! Μετακινήσεις τοῦ Πέτρου; Μετακινήσεις καί τῶν παιδιῶν του, μετακινήσεις καί τῶν παιδιῶν τῆς ὑπηρετρίας! Τό ἴδιο καί τά παιδιά «τῶν πρεσβευτῶν», «τῶν στρατηγῶν» κλπ. Στούς παιδικούς σταθμούς – φυλακές – παιδιά τῶν «ἀγωνιστῶν».

Τραγωδίες στό Παραπέτασμα

(Σημειώσεις ἀπ' τά ἡμερολόγια τῶν περιοδειῶν μου)

α) «Ἐφθασα στήν Τσεχοσλοβακία. Σ' ὅλους τούς σταθμούς τό ἴδιο παράπονο, τά ἴδια κλάματα ἀπ' τά παιδιά. –Συναγωνιστή, αὐτοῦ πού γυρίζεις μήν εἶδες τά ἀδελφάκια μου; Ὅταν μᾶς ἔβαλαν στό τραῖνο στή Γιουγκοσλαβία, ἐμένα μέ ἔβαλαν σέ ἄλλο τραῖνο, τόν ἀδελφό μου τόν μικρότερο σέ ἄλλο καί τήν ἀδελφούλα μου σέ ἄλλο! Καί τό κάθε τραῖνο πῆρε τό δρόμο του! Γιατί συναγωνιστή μᾶς χωρίσατε;...»

β) «... Νά, συναγωνιστή πάρε αὐτά τά γράμματα κι' ὅπου θρῆς τά ἀδελφάκια μου, νά τά δώσης καί νά τούς πῆς πῶς εἴμαστε στήν Τσεχοσλοβακία». Αὐτά μοῦ λέγαν ἄλλα παιδιά σέ ἄλλους σταθμούς.

γ) Καί φθάνω σέ ἄλλο σταθμό! Ἐκεῖ ἄλλο δράμα. Εἶδα μιά γυναίκα νά κλαίῃ. Τήν ἐπλησίασα. Δέν εἶχε τό κουράγιο νά μοῦ μιλήσῃ. Προσπάθησα νά ἰδῶ τί συμβαίνει. Ἀρχισε νά μοῦ κἀν παράπονα καί κατάρεις. «Καταστρέψατε τήν οἰκογένειά μου» μοῦ λέγει! Μαζί μέ τά παιδιά τοῦ χωριοῦ τῆς, πῆραν κι' αὐτήν οἱ συμμορίτες σάν ἐπικεφαλῆς χωρίς νά ξέρῃ ὁ ἄνδρας τῆς! Καί ὁ ἄνδρας τῆς ἦταν συμμορίτης! Μοῦ διηγεῖται τόν τραγικό χωρισμό πού τῆς ἔκαναν στήν Γιουγκοσλαβία. «Μέ χώρισαν, μοῦ λέγει, στή Γιουγκοσλαβία. Ἡ Ἑλληνική ἐπιτροπή πού κανόνιζε τίς ἀποστολές γιά τίς χώρες τοῦ Παραπετάσματος, μέ ἔβγαλε ἔξω ἀπό τό βαγόνι πού ἦταν τά δυό μου παιδάκια καί μερικά ἄλλα τοῦ χωριοῦ μου. Δέν ἔξω πού εἶναι. Σκοτώστε με ὅπως κατάντησα! Ἐχασα τά παιδιά μου!!».

Κατά σύμπτωσιν τά δυό τῆς παιδιά τά γνώριζα ἀπ' τήν Ἑλλάδα, καί βλέποντάς τα στή Μπέλα Τσέρκβα τῆς Γιουγκοσλαβίας τά θυμήθηκα. Τά ρώτησα διά τή μάνα τους, μά ἐκεῖνα δέν ἤξεραν πού ἦταν. Ἀφοῦ δέν ἤξερε ἡ μάνα πού εἶναι τά παιδιά, περίμενα ἐγώ νά ξέρουν τά παιδάκια διά τή μάνα! Ἐτοί λοιπόν στή Γιουγκοσλαβία, μετριάσθηκε ὁ πόνος τῆς, ἀφοῦ ἔμαθε ὅτι τά παιδιά τῆς ἦσαν ζωντανά.

δ) Τό καλοκαίρι τοῦ 1948 βρίσκονται στό Τούλκες τῆς Ρουμανίας. Ἐκεῖ οἱ Ρουμανικές ἀρχές εἰσέμαζαν σέ μιά ἐρημική περιοχή τῶν Καρπαθίων, νά μετατρέψουν κάτι παλῆους στρατώνες στά παλιά Οὐγγρο-Ρουμανικά σύνορα, σέ παιδόπολι. Κάναμε συνεδρίασι (ἐγώ καί οἱ Ρουμάνοι ἀντιπρόσωποι). Μιά ὁλόκληρη νύχτα ἡ συνεδρίασις ἀσχολήθηκε μέ τή διαίρεσι τῶν παιδιῶν, μέσα στήν ἴδια παιδόπολι. Χωρίσανε τά παιδιά κατά ἡλικία καί τά τοποθετήσανε σέ διάφορα κτίρια. Ἀδελφοῦλες μικρές ἢ μικρά ἀδελφάκια πού ὡς χθές κοιμοῦντανε πλάι-πλάι σκεπάζοντας τό ἓνα τό ἄλλο, βρέθηκαν ὅλα χωρισμένα. Καί δέν ἐπιτρεπότανε νά πηγαίνουνται στά κτίρια, ἐκτός μιά φορά τήν ἐβδομάδα! Ἐτοί εἶχε κανονισθῇ ἡ ἐπίσκεψις!

ε) Στή συνεδρίασι ἐκεῖνη, μεταξύ ἄλλων εἶπα: «Συναγωνισταί, αὐτό τό δράμα τοῦ χωρισμοῦ, τοῦ φοβεροῦ χωρισμοῦ, πρέπει, ἂν δέν μπορέσῃ νά λείψῃ, τουλάχιστο νά μετριάσῃ. Δέν ἡμπορῶ νά ὑποφέρω τό παράπονο τῶν παιδιῶν. Στίς περιοδεῖες μου ἀντιμετωπίζω φοβερή κατάστασι. Ὅλα τά παιδιά πετάγονται ἐπάνω μου καί τό μόνο πού ζητοῦν, εἶναι νά τά πληροφορήσω, τί κάνουν τά ἀδέλφια τους, πού εἶναι σέ ἄλλους σταθμούς. Παιδιά ἀδέλφια, πού ζοῦνε στήν ἴδια χώρα, βρίσκονται σέ διάφορες πόλεις. Καί πέρασε τώρα ἓνας χρόνος πού δέν συναντηθήκανε. Προτείνω ἀμέσως νά συγκεντρωθοῦν τά ἀδέλφια στήν ἴδια παιδόπολι καί νά ἀφίσουμε ἐλευθέρῃ τήν ἀλληλογραφία τῶν παιδιῶν. Μᾶλλον νά ὑποχρεώσουμε τά παιδιά κάθε Σάββατο νά κάνουν γράμματα πρὸς τούς φίλους τους, πρὸς τούς γνωστούς. Καί τήν ἀλληλογραφία νά τήν διανέμουμε ἐμεῖς μέ εἰδική ὑπηρεσία καί γρήγορα. Νά ξαναξεστά-νουμε μέ αὐτόν τόν τρόπο τῇ παλιᾷ ζωῇ τῶν παιδιῶν!...»

στ) Ἰούνιος 1949. Βρίσκονται στή Βουδαπέστη. Ἐκεῖ συνεκέντρωσαν μερικά παιδιά πού τά ἔστελναν ἀεροπορικῶς ἀπό τήν Ἀλβανία. Ἡ «Κυβέρνηση» μετά ἀπό μεσολάβησι τῆς Κόμινφορμ, ἐπρόκειτο νά στείλῃ 300 παιδιά κατ' ἀρχήν, στήν Γερμανία.

Νά, τὶ τὰ ἤθελαν τὰ παιδιά μας!..

Ὁ Κόκκαλης ἔδωσε ἐντολή νὰ σταλοῦν «μόνο Ἑλληνόφωνα». Οὔτε ἓνα Μακεδονόπουλο, δὲ θὰ σταλῇ εἶπε. Καί ἔτσι ξεχωρήσαμε 300 παιδάκια «καθαρόαιμα» καί ἐτοιμάσθηκαν διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Γερμανία. Ἐπίσης μοῦ ἔδωσε προσωπικὴ διαταγή, νὰ διαλέξω παιδιά πειθαρχικά, νὰ ἀποκλεισθοῦν παιδιά «πού βαρύνονται μέ παρελθόν». Καί νὰ εἶναι ὅλα ἡλικίας 8-14 χρονῶν. «Οὔτε ἓνα μοῦ εἶπε δὲν θὰ κινηθῇ πρὸς Γερμανίαν ἂν δὲν εἶναι πειθαρχικό καί ἂν δὲν ἔχει τὴν ἡλικία πού σὰς εἶπα...» Ξεκίνησα λοιπὸν νὰ τακτοποιήσω τὰ ζητήματα, ὅπως μοῦ τὰ ἔβαλε σάν καθῆκον ὁ «ὑπουργός» μου.

Πρῶτα-πρῶτα ζήτησα στοιχεῖα διὰ τὰ παιδιά. Οἱ «παιδαγωγοί» πού συνώδευαν τὰ παιδιά ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, μοῦ εἶχαν στείλει κατάστασι «βεβαρυμένων» καί μέ βάσι αὐτὴν ἀπεφάσισα νὰ ξεχωρίσω τὰ «βεβαρυμένα μέ κακό παρελθόν». Τί παιδιά ἦσαν; Πληρο-

φορήθηκα λοιπὸν, ὅτι ἦταν μερικά ἡλικίας 14-16 χρονῶν, πού εἶχαν στρατολογηθῇ εἰς τὴν Ρουμανία τὰ ἔστειλαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσουν καί ἐπειδὴ ἐκεῖ δὲν τὰ κατέφεραν, δεῖλιασαν καί τὰ ξανάστειλαν νὰ τὰ ἐκπαιδεύσουμε καλύτερα δι' ἄλλην ἀποστολὴν...! Ἀλλὰ μέ «φάκελλο βεβαρυμένο!» Ἀφοῦ λοιπὸν ἔμαθα ποιὰ παιδιά ἦσαν, τὰ κάλεσα ἰδιαιτέρως μέ τὴν διακαιολογίαν ὅτι θὰ τοὺς ἀναθέσω κάποια σοβαρὴ δουλειά, καί τὰ κράτησα... Δὲν τὰ ἔστειλα εἰς τὴν Γερμανία! Ἔτσι ἀμείφθηκαν διὰ τὴν «λιγοψυχίαν τους»!

Ἡ) Σύμφωνα μέ τὴν διαταγὴν τοῦ «ὑπουργοῦ» ἐρευνῶ τὰ στοιχεῖα τῶν παιδιῶν. Κυρίως τὴν ἡλικία. Εἶχα διαταγὴ νὰ ξεχωρίσω διὰ τὴν Γερμανία παιδιά ἡλικίας 8-14 χρονῶν. Δυσκολεύθηκα φοβερά! Βρῆκα πολλὰ μικρά. Καί μικρά πού ἦταν μαζί μέ τὰ μεγάλα τους ἀδελφία. Πῶς λοιπὸν νὰ ξεχωρίσω τὰ ἀδελφία; Τὰ παιδιά παρετάχθησαν ἑνωρὶς στὸν περίβολο τῶν «διερχομένων» καί περιμέναν νὰ

Οἱ ἀλήτες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας» διατυμπάνιζαν ὅτι τὰ μικρά παιδιά θὰ τὰ ἔστειλαν εἰς τὰς κατεχόμενες χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης γιὰ νὰ... γλυτώσουν ἀπὸ τὸ «παιδομαζωμα τῆς Φρειδερίκης» (!!!) καί τό ... μαχαίρι τῶν δολοφόνων τοῦ Τρούμαν! Νά ὅμως μιά χαρακτηριστικὴ φωτογραφία, μιά ἀπὸ χιλιάδες παρόμοιες, πού δείχνουν τί ἐπεδίωκαν οἱ συμμορίτες μέ τὴν ἀρπαγὴ τῶν παιδιῶν μας. Στὸ παραπέτασμα τοῦ τρόμου καί τῆς ντροπῆς, ἔστειλαν μόνον τὰ νήπια -ὅσα τελικὰ ἔφθαναν μέχρι ἐκεῖ. Τὰ ἄλλα, ὅλα ὅσα μπορούσαν νὰ περπατήσουν, τὰ ἐνέτασσαν εἰς κομμουνιστοσυμμορίες καί τὰ χρησιμοποιοῦσαν σὲ ἀποστολὰς αὐτοκτονίας. Στὰ κείμενα τῶν τόμων πού ἀκολουθοῦν, ὁ ἀναγνώστης θὰ βρῇ περιστάτικα, πού ἡ ἐγκληματικὴ τους σύλληψις εἶναι πρωτοφανὴς εἰς τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Πώς ή νεολαία πορεύεται προς τήν ντροπή και

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ

Εντυπωσιακή συμμετοχή στην πορεία ειρήνης

Πάνω από 500 συνδικαλιστές και στελέχη του μαζικού κινήματος υποστηρίζουν την Πενταπλή Πορεία Ειρήνης στη μνήμη του Γρηγόρη Λαμπράκη, που πραγματοποιείται την Κυριακή 15.5

Στο μεταξύ σε πολλές περιοχές της Αθήνας και του Πειραιά συγκροτούνται τοπικές οργανωτικές επιτροπές, ενώ η κεντρική οργανωτική επιτροπή της Πορείας, με κείμενο που υπογράφουν οι Ασπα Μανδηλαρά, Ζωή Νικηφορίδη, Αθηνά Παναγούλη, Πότα Πέτρουλα και Ιωάννα Τσαρουχά, καλεί τις γυναίκες να πάρουν μέρος σ' αυτή.

Μηνύματα συμπαραστάσης στην πορεία έχουν σταλεί από κινήσεις

ειρήνης της Ιαπωνίας, της Φινλανδίας και από προσωπικότητες από διάφορα μέρη του κόσμου. Ακόμη από τα μέλη της κίνησης «Στρατηγοί για την Ειρήνη και τον Αφοπλισμό» που συναντήθηκαν πρόσφατα στη Βιέννη.

Η επιτροπή Ειρήνης Νεολαίας έχει προγραμματίσει επίσης σήμερα Τετάρτη, συναυλία στις 8 το βράδυ στην πλατεία Κυψέλης. Αύριο Πέμπτη, το πρωί εξόρμηση στα εργοστάσια του Περιστερίου και το απόγευμα στο κέντρο της Αθήνας.

Την Παρασκευή, εξόρμηση στα εργοστάσια των βορείων προαστίων και στις 7 το απόγευμα συναυλίες στις συνοικίες αυτές. Το Σάββατο, στις 7.30 το απόγευμα

συναυλία στην πλατεία της Νέας Μάκρης με τον Αμερικανό τραγουδιστή Ντιν Ρήντ.

Εξάλλου, προχωρούν οι προετοιμασίες για την «κατασκήνωση Ειρήνης» που θα γίνει το Σάββατο 14 Μάη στον Μαραθώνα. Οι κατασκηνωτές θα ξεκινήσουν με πούλμαν το Σάββατο στις 10 το πρωί από την πλατεία Κάνιγγος και από τις διάφορες συνοικίες, με ευθύνη των μαζικών οργανώσεων των συνοικιών αυτών. Δηλώσεις συμμετοχής θα γίνονται δεκτές μέχρι το βράδυ της Παρασκευής.

Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με το τηλέφωνο 3644878.

τόν θάνατο!...

”Έχουν καί... τηλέφωνο!...

Νά καί μία... Διακήρυξη «Συνδικαλιστών Προσωπικοτήτων»! από τήν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» τῆς Τετάρτης 11 Μαΐου 1983 (σελίς 2). Ἐάν κανεῖς ἀνατρέξη στίς ἐφημερίδες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῆς συνοδοιπορίας τῆς περιόδου 1945 - 1946, θά βρῇ χιλιάδες τέτοιες «Διακηρύξεις» καί πολλές «προσωπικότητες» πού καλοῦσαν τοὺς νέους σέ παρόμοιες πορείες εἰρήνης ἢ κινητοποιήσεις ἐναντίον τῶν ξένων βάσεων (τότε, Ἀγγλικῶν). Ὅπως ἦταν φυσικό, πολλά παιδιά τότε παρασύρθηκαν, ἀφοῦ οἱ «Διακηρύξεις» καί οἱ «προσωπικότητες», εἶχαν καί... τηλέφωνα! Ἡ «εἰρήνη» ὅμως γιά τό Κ.Κ.Ε. καί τοὺς συνοδοιπόρους, ἦταν ἓνα σύνθημα παραπλανητικό. Ἦταν μιά χονδροειδής ἀπάτη! Τά παιδιά, χωρίς νά τό πολυκαταλάβουν - ἀπό τό σχολεῖο τους ἢ τά σπίτια τους, βρέθηκαν στά βουνά, μέ μιά βρωμοστολή καί ἓνα βουλγάρικο ὄπλο, νά στέλνονται σέ ἀποστολές αὐτοκτονίας! Γιά νά σκοτώνονται τά παιδιά καί νά καλοπερνοῦν οἱ «προσωπικότητες»!

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

πάρουν διαταγή νά προχωρήσουν διά τό τραῖνο! Δυό διαταγές μέ πίεζαν. Ἡ μία ἀπ' τούς Ούγγαρέζους νά δώσω ἀμέσως κατάστασι τῶν παιδιῶν πού ἐπρόκειτο νά ἀναχωρήσουν ἀπ' τή χώρα τους! Καί ἡ ἄλλη ἡ διαταγή τοῦ «ὑπουργοῦ» μου πού μέ ἐπίεζε νά ξεχωρίσω τά μικρά! Καί μία ἄλλη διαταγή, αὐτή ἦταν ἡ χειρότερη, πού ἔβγαине μέσα ἀπό τή συνείδησί μου καί μοῦ ἔλεγε: «... πρόσεχε μή κάνης αὐτό τό ἐγκλημα! Μή χωρίσης τά ἀδελφάκια...». Καί βρέθηκα ἀπολιθωμένος! Ἐφερνα θόλτες στό γραφεῖο σάν τρελλός! Τί νά κάνω; Ἀπεφάσισα λοιπόν, νά μή κάνω τό ἐγκλημα! Ἐσχισα ὄλες τίς καταστάσεις πού ἔγραφαν τήν ἡλικία τῶν παιδιῶν, κι' ἔκανα μία καινούργια, γράφοντας ὅλα τά παιδιά ἡλικίας 8-14 χρονῶν! Ἐτσι ξεκίνησαν διά τό σταθμό. Στό δρόμο δέ φαινότανε ποιά ἦταν μικρά καί ποιά μεγάλα, διότι ἦσαν μέσα στά αὐτοκίνητα! Ὅμως στό

σταθμό ὅταν παρετάχθηκαν ἐκεῖ «ξεσκεπάστηκα» κυριολεκτικά. Ὅσα παιδάκια ἦταν 5,6 καί 7 χρονῶν, κατάφερα καί τά δικαιολόγησα. Εἶναι ἡ «ράτσα» τους ἔλεγα. Δέν εἶναι μικρά, ἀλλά μεγάλα σέ ἡλικία. Καί τά μικρά χαϊθάνια, μέ κυττοῦσαν κατάματα ἄν θά καταφέρω νά ξεγελάσω τήν ἐπιτροπή, νά μή ἀποσπασθοῦν ἀπ' τά χέρια τῶν μεγαλύτερων ἀδελφῶν τους! Ἐτσι τά κατάφερα! Μά δέ μόρεσα νά ὁλοκληρώσω τό ἔργο μου! Διότι ἓνα κοριτσάκι ἡλικίας 2-3 χρονῶν, δέν ἤμπορούσε νά σταθῇ στή γραμμή! Καί τό κρατοῦσε ὁ ἀδελφός του στήν ἀγκαλιά του! Τό ἄρπαξαν λοιπόν ἀπ' τήν ἀγκαλιά, τό διέγραψαν ἀπ' τήν κατάστασι πού τούς εἶχα δώσει καί... τό τραῖνο ἔφυγε καί ἐκεῖνο μέ τεντωμένα τά χεράκια φώναζε... «ἀδελφούλη μου πού μέ ἀφίνεις»!

Δέν θυμᾶμαι τό ὄνομα τοῦ κοριτσιοῦ. Τό μόνο πού θυμᾶμαι εἶναι ὅτι ἦταν καί αὐτό «λάφυρο» ἀπ' τίς ἐπιχειρήσεις τῆς Καρδίτης.

Γιά νά γλυτώσουν τά παιδιά τους ἀπό τά κτήνη τοῦ ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, οἱ ἴδιες οἱ Μητέρες εἶχαν πάρει τά ὅπλα! Γιά νά προστατεύσουν τά παιδάκια τους ἀπό τήν ἄρπαγή· τίς ἴδιες καί τίς μικρότερες ἀδελφές τους, ἀπό τόν θιασμό καί τήν ἀτίμωσι· γιά νά ζήσουν σάν τίμιες Ἑλληνίδες καί Ἀνθρώποι. [σ.σ. Ὅπως καί γιά κάθε ἄλλη φωτογραφία, ἔτσι καί μ' αὐτή, παρακαλεῖται ὁ κάθε ἀναγνώστης πού ἔχει ὁποιοδήποτε συμπληρωματικό στοιχείο, ὅπως ὄνομα χωριοῦ, χωρικών κ.τ.λ., νά ἐπικοινωνήσῃ μέ τήν Διεύθυνσι τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Σκηνή από τὰ Ἑλληνογιουγκοσλαβικά σύνορα. Μικρά Ἑλληνόπουλα μέ τούς γονεῖς τους, ἐπιστρέφουν πάλι στήν Πατρίδα. Μέ τήν βοήθεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θά προωθηθοῦν τώρα στά χωριά τους.

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ἀπ' τό πατρικό σπίτι στό «στρατῶνα»

(Ἐντυπώσεις ἀπ' τήν περιοδεία μου)

«... Χιλιάδες παιδιά ἄφισαν τήν ὀμορφιά τοῦ σπιτιοῦ καί βρέθηκαν σέ ἀγνώστους κόσμους, ὅπου παράξενα στοιχεῖα συνθέτουν τή ζωή. Ἡ μιά πλάνη διαδέχεται τήν ἄλλη: Ἡ μικρή φαντασία τους βασανίζεται νά ἀνακαλύψῃ πῶς τὰ Ἀρβανιτάκια ἢ τὰ Οὐγγαρεζάκια μιλοῦν παράξενες γλώσσες.

Χθές στήν ἀνεξαρτησία τοῦ σπιτιοῦ, σήμερα στήν πειθαρχημένη ζωή τοῦ «στρατῶνα»!...

... Μικρέ μου, δέν ξανακοιμᾶσαι δίπλα στό ἀδελφάκι σου, ἀλλά δίπλα σέ ἄλλα δυό... πέντε... δέκα... ἑκατό! Καί δέν θά κλείσῃ τὰ ματάκια σου τό νανούρισμα τῆς μάνας, ἀλλά τό πρόσταγμα τῆς παραμάνας: Καί τώρα κλείσε τὰ ματάκια σου! Μέ τό ἕνα... δυό, νά ἐτοιμασθῇς... μέ τό τρία... τσιμουδιά! Οὔτε ξανακοῦς τό παραμῦθι τῆς γιαιγιάς! Καί τό πρῶι δέν θά σέ ξανασηκώσῃ τό ἀπαλό χᾶδι τῆς μάνας, ἀλλά ἡ ἀπαίσια σφυρίχτρα τοῦ «παιδαγωγοῦ» ἢ τῆς παραμάνας!

Οὔτε θά ξανακαθίσῃς στό πατρικό τραπέζι, ἀλλά στό πάγκο μαζί μέ ἄλλα 40-50. Ἐκεῖ θά σπρώχνεσαι νά πάρῃς θέσι καί μή περιμένῃς νά ἔλθῃ ἡ μάνα σου νά σέ σερβίρῃ καί νά σοῦ κάμῃ τὰ γούστα σου. Μή γκρινιάζῃς διότι ἀργεῖ τό πιάτο! Θά φᾶνε 500-1000 πρῶτα κι' ἔπειτα ἐσύ. Ἀδικά γκρινιάζεις καί θυμώνεις. Κανένας δέν πρόκειται νά συγκινηθῇ. Φωνάρες θά εἶναι ἡ πληρωμή σου ἂν σοῦ ἀπαντήσουν!

Ἐκεῖ ψηλά στή γωνιά τοῦ δωματίου σου, δέν θά ξαναδῇς τό εἰκονισματάκι τῆς Παναγίας μέ τό παιδάκι στά χέρια! Θά ἴδῃς ἄλλες

ἀπαίσιες μορφές! Τό Μάρκο, τό Ζαχαριάδη, τό Δημητρώφ, το Χότζα. Ἀπό χθές ὡς σήμερα, βλέπεις, ἄλλαξε ὁ Θεός σου! Δέν θά κάνῃς τό σταυρουδάκι ὅπως σ' ἔμαθε ἡ μάνα σου, ἀλλά θά σέ μάθουν νά κλείνῃς τή γροθιά σφιχτά, νά τήν τεντώνεις καί νά λές!... «Γιά τή λευτεριά μέ τό Μάρκο ἐμπρός».

Αὔριο εἶναι ἡ γιορτή σου. Ξέχαρες; Μή περιμένεις νά ἔλθῃ ὁ θεῖος ἢ ἡ θεία μέ τή γιαιγιά νά σοῦ φέρουν καραμέλλες ἢ τό δῶρο τῆς γιορτῆς σου. Οὔτε «χρόνια πολλά» θ' ἀκούσῃς, οὔτε «Χριστός Ἀνέστη». Κάποια ἄλλη γιορτή μπῆκε στή μέση! Ἡ γιορτή τοῦ Στάλιν καί τὰ γενέθλια τοῦ δημίου σου Ζαχαριάδη! Τότε θά μπῇς στή γραμμή, θά περιμένῃς νά ἔλθῃ ἡ σειρά σου, θά περάσῃς μπροστά σέ κείνη πού βαστάει τό κανίστρι μέ τὰ «δῶρα» καί θά πάρῃς... Πρόσεξε μή κάνῃς νάζια, γιατί δέν ξαναβλέπεις τίποτα ὅταν περάσῃ ἡ σειρά σου, κανένας δέν συγκινεῖται ἀπό τό παράπονό σου! Τέντωσε λοιπόν τό χέρι, πάρε ὅ,τι σοῦ θάλουν στό παλαμάκι σου καί δρόμο!

Στό διάλειμμα θά θγῇς καί θά μπῇς στή σειρά. Δέ μπορεῖς νά ἀνοίξῃς τίς πόρτες τῆς φυλακῆς διά νά πᾶς στό προαύλιο! Θά ὑπομείνῃς ὥσπου ἔλθῃ ἡ ὥρα πού θά σφυρίξουν οἱ «παιδαγωγοί»! Οὔτε θά ἀνεβοκατεβαίνῃς τίς σκάλες νά παίξῃς ὅπως ἦσουν «κακομαθημένο» στό σπίτι σου. Θά κατέβῃς ρυθμικά, θά ζαρῶσῃς στήν ἄκρη τῆς σάλας, θά μπῇς στή γραμμή καί μέ τό ἕνα, δύο... τρία θά ξεκινήσῃς τραγουδώντας! Ἐδῶ ἔτσι εἶναι ἡ ζωή μικρούλη μου! Ὅλα τὰ κανονίζει τό ἕνα, δυό... τρία!! Ἡ πειθαρχημένη ζωή!!».

Κατάρρα στους κο πού σείς άρπαξαν

Κομμουνιστάς από κοντά μας

Μετά την όριστική διακοπή των σχέσεων των συμμοριτών του Βελιγραδίου με τους άρχισυμμοριτες της Μόσχας, ή θέσις της Γιουγκοσλαβίας είχε γίνει εξαιρετικά έπισημής και μία σοβιετική επίθεσις έναντίον της άνεμένετο τότε, από στιγμής εις στιγμήν. Στά άνατολικά της, οί ύαινες της Σόφιας, πού την τελευταία μόλις στιγμή έχασαν την λεία τους με την συντριβή των κομμουνιστοσυμμοριτών στό Γράμμο και στό Βίτσι, είχαν στραφή τώρα έναντίον των πρώην «φίλων» και «συμμάχων» τους. Έτσι, ξαφνικά, ή Γιουγκοσλαβία βρέθηκε άπομονωμένη! Κάτω από αυτές τίς πιέσεις, προτιμούσε νά έχη στά νώτα της μία «φασιστική», αλλά όχι έχθρική Έλλάδα, παρά τους άλητες του Κ.Κ.Ε., πού άποδεδειγμένα ήσαν πειθήνια όργανα και πράκτορες της Μόσχας. Έτσι, σέ μία προσπάθειά της νά κατευνάση τά πνεύματα στην Έλλάδα, από τίς 25 - 11 - 1950 άρχισε τμηματικά τόν έπαναπατρισμό των άρπαγέντων Έλληνοπαίδων, αυτών, δηλαδή, πού είχε άναλάβει νά μετατρέψη σέ γενίτσαρους του σλαβισμού. Τό 1954 επίσης, μετά από συνεχείς πιέσεις της Έλληνικής Κυβερνήσεως επέστρεψαν στην Έλλάδα, από την Ούγγαρία 520 Έλληνόπουλα, από την Ρουμανία 611, από την Τσεχοσλοβακία 296 και από την Βουλγαρία, μόνον 6!

Στή φωτογραφία, στην παραλία της Ήγουμενίτσας, στην Ήπειρο, χιλιάδες κάτοικοι της περιοχής και οί μαθητές των Σχολείων, περιμένουν την άφιξη της πρώτης άποστολής.

[Φωτογραφία του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Στήν αγκαλιά της παραμόνας!

(Έντυπώσεις από την περιοδεία μου)

Οι παραμόνες, οι επαγγελματίες «μητέρες», μοιράσθηκαν τα παιδιά, όπως μοιράζει ο τσέλιγκας τό κοπάδι! Μαλώνουν ποιά νά πάρη τό πιό «πειθαρχημένο» κοπάδι! Κι' αν δέν συμφωνούσαν βάζαν κλήρο! Καί αν δέν τούς πέση τό τυχερό «πειθαρχημένο», τό επιβάλουν οί φωνάρες τους, τά μαλώματα, τά σπρωξίματα, τά μουντζώματα οί κλωτσιές καί τό ξύλο! «Απειθαρχα παιδιά σου λένε, όλο γκρινιάζουν καίτσιρίζουν, σάν κάτι νά τούς λείπη. Νά! Όλα τά έχουν. Τί τούς λείπει;»

Καί νά περιμένης τήν νταντά (τήν Άρβανίτισσα καί τή Βουλγάρα νταντά) νά σοῦ καθαρίση τά παιδιά, σ' αυτές πού ή ψείρα καί ή ψώρα είναι μόνιμο φαινόμενο.

Κι' αν ὑπῆρχε καμμιά ἐλπίδα σέ μερικές μάνες πού συνώδευσαν τά παιδιά απ' τά σπίτια τους ή καλλίτερα σ' εκείνες πού ανέθεσαν καί ἐμπιστεύθηκαν μερικοί γονεῖς τά παιδιά τους, αυτές χάθηκαν! Μπήκαν καί εκείνες σέ «πειθαρχημένη» ζωή. Πλύνουν τά πιάτα, σφουγγαρίζουν τά τραπέζια, καθαρίζουν τά λάχανα καί τίς πατάτες, τούς διαδρόμους καί τά αποχωρητήρια. Τί, θέλει καί ρέστα; Εἶχε τήν ἀπαίτησι νά γίνη ἀφεντικό;

Σέ ποιόν λοιπόν οί ἀγνές παιδικές ψυχές νά εἰποῦν τό παράπονο, τίς παιδικές ιδιοτροπίες; Στή μάνα; Τώρα ἔχει ἄλλη μάνα! Καί αὐτή δέν δουλεύει ὅπως ή μάνα, ή πραγματική μάνα. Αὐτή ξέρει μόνο ὀκτάωρο. Ὁκτάωρη «ἀγάπη στό παιδί». Ἄλλως τε σάν τούς ἀρέσει! Αὐτή εἶναι! Δέν ἔψαξαν νά τίς θροῦν ἀλλά εἶναι ὅλες ἀπό εκείνες πού «προσφέρθηκαν» νά κάνουν τό θωρο! Καί σάν τῆς κάνουν μιᾶς νταντάς τήν «παρατήρηση» οἱ ξένοι ή τήν «κριτική» οἱ δικοί μας οἱ

κουκουέδες, διότι δέν βγῆκε στό πρόγραμμα καλά, τότε βρίσκει τή λύσι, διότι εἶναι τόσο εὐκολή! Ἀρπάζει τό παιδί απ' τά χέρια ή καί τά μαλλιά – ὄχι καί τόσο σπάνια – καί σπρώχνοντάς το τό βάζει γρήγορα-γρήγορα στή γραμμή καί νά! Πρώτη ή ὁμάδα της στό φαί, πρώτη στή σάλα πού περιμένουν νά συνταχθοῦν ὅλα διά νά κάμη ἐπιθεώρησι, ή «ἀρχιμένα». Καί σάν τελειώσει τό θωρο τότε πάλι ή παραμόνα κάνει τό «καθήκον» της: Περνάει στά πεταχτά καί γρήγορα-γρήγορα ἀπό τό θάλαμο, τά βλέπει – καί κείνα στέκουν ξερά, ἀμίλητα – τά «χαϊδεύει» καί τότε ὅλοι μαζί, παραμόνα καί παιδιά «καληνύχτα ή καλημέρα» καί δρόμο διά τό σπίτι της! Ἐκεῖ στή γειτόνισσα ή στή «συνάδελφο» κάνει τόν «ἀπολογισμό» τῆς δουλειᾶς. Πρώτα-πρώτα ἐκφράζει ὅλη τή «συμπόνια» διά τά καημένα τά Ἑλληνόπουλα: «Ἄχ τά κακόμοιρα! Νάξερεις πόσο τά ἀγαπῶ! Ἄλλά εἶναι καί πολλά θρωμιάρικα... καί παράξενα... δέν σέ καταλαβαίνουν... ποιός ξέρει τί γονεῖς εἶχαν!.. Τσιγγάνους!... Νά, δέν βλέπεις, τά πιό πολλά εἶναι μαῦρα! Ἄλλά τί τά θέλεις, ἐγώ τά ἀγαπῶ. Μακάρι νά τά ἀγαποῦσαν κι' οἱ ἄλλες ἔτσι! Μακάρι νά τά ἀγαποῦσαν καί οἱ μάνες τους ἔτσι! Δέ βλέπεις πῶς μᾶς τά φέρανε; Καί πῶς... λαμποκοποῦνε τώρα;»

Κι' ἔχουν χρόνια τώρα αὐτή τή μόνιμη «ἀγάπη». Μ' αυτές τίς ἐξεζητημένες φιλοφρονήσεις, μ' αὐτά τά παγερά φιλιὰ τῆς Βουλγάρας, πού ἀντικατέστησε τό θερμό φιλή της πραγματικῆς μάνας!

Όταν τελείωσε ή γενική περιοδεία υπέβαλα στην Έπιτροπή των παιδιών γενική έκθεση, αναφέροντας τίς σπουδαιότερες παρατηρήσεις μου διά τή ζωή των παιδιών. Ξεχωριστό λόγο έκαμα διά τό ήθικό των παιδιών. Έτόνισα ιδιαιτέρως ένα πράγμα πού μου έκαμε κατάπληξι: Ότι «πολεμικό πνεύμα και στρατιωτική άγωγή έχαρακτηρίζε σχεδόν όλους τούς παιδικούς σταθμούς όλων των χωρών» τού Παραπετάσματος. Ποιός λοιπόν διωχέτευε αυτή τή γραμμή;

Τή διωχέτευσαν οί έπιθεωρηταί και οί έπιτροπές πού διωρίσθηκαν άπ' τήν κομμουνιστική όργάνωσι Μπουλκες. Είχαν «γραμμή» άπό τό κλιμάκιο τού Κ.Κ.Ε. στό Μπουλκες! Καί άρχιζαν νά τήν εφαρμόζουν άπό τήν πρώτη ήμέρα πού ήλθαν σ' έπαφή μέ τά παιδιά.

Τήν γραμμή αυτή είχα έντολή άπό τόν Πέτρο Κόκκαλη νά εφαρμόσω κι' εγώ! «Θά προσέξης ιδιαιτέρως, μου έτόνισε ό Κόκκαλης στό Βελιγράδι, κατά τήν εκεί συνεδρίασίν μας, νά καλλιεργηθούν συνθήκες ώστε νά αναπτυχθή ό επαναστατικός παλμός των παιδιών, πράγμα πού δέν θά άφίση τά παιδιά νά ξεχάσουν τόν άγώνα...».

Είχαμε έντολή νά καλλιεργούμε τόν «επαναστατικό παλμό». Νά κάμωμεν τά παιδιά νά «ανάψουν», νά διψάνε διά πόλεμο και διά αίμα! Ξεχάσαμε εκείνο πού είπαμε στούς γονείς όταν τά πήραμε: «... Θά στείλουμε τά παιδιά στίς γειτονικές λαϊκές δημοκρατίες, νά ζήσουν ήσυχα, νά μήν άκούνε τά άεροπλάνα τού Τρούμαν, νά κάνουν τόν περίπατό τους ήσυχα, νά χαίρωνται τή ζωή τους, χωμένα μέσα στην καλοπέραση άπ' τά μέσα που τά περιμένουν στίς λαϊκές δημοκρατίες...!»

Νά, σέ ποιά κατάστασι βρήκα ύστερα άπό 3-4 μήνες άπό τήν ήμέρα πού έφυγαν άπ' τήν πατρίδα τους (σημειώσεις άπ' τό ήμερολόγιό μου). «Ταχτοποιήθηκαν» τά παιδιά στίς χώρες μά φάνηκαν άμέσως μαχητικές έκδηλώσεις. Ούρανομήκεις ζητωκραυγές υπέρ τού Κ.Κ.Ε. και των ήγετών του, υπέρ τού Στάλιν, Δημητρώφ, και των άρχηγών των άλλων κομμουνιστικών κομμάτων! Διακεκομένες φωνές άντηχοΰσαν στόν άέρα: «Στά-λιν, Τί-το, Δη-μη-τρώφ, Ζα-χα-ρι-ά-δης, Χό-τζα...». Μικρά παιδιά πού δέν ήμπορούσαν νά άρθρώσουν λέξι ή πού δέν έφθανε ή φωνή τους, μάθαιναν νά σηκώνουν τή γροθιά και νά τήν κινούν ρυθμικά, όταν άλλοι έζητωκραύγαζαν υπέρ των άρχηγών των κομμουνιστικών κομμάτων.

Κάθε κίνησις ομάδων παιδιών στά γύρω των παιδικών σταθμών μέρη, στην πόλι ή στούς περιπάτους, έπρεπε νά γίνεται μέ βήμα και νά συνοδεύεται μέ επαναστατικά τραγούδια, και άπό καιρό σέ καιρό, νά διάκόπουν μέ ζητωκραυγές. Ό κόσμος, ό ξένος κόσμος, έμενε κατάπληκτος άκούοντας αυτές τίς έκδηλώσεις. Έσχημάτιζε τήν έντύπωσιν ότι οί παιδικοί σταθμοί δέν ήσαν κέντρα παιδικά, αλλά στρατώνες!

Μέσα στούς θαλάμους διαμονής είχαν άναρτηθή εικόνες των άρχηγών τού Κ.Κ.Ε. και των συμμοριτών. Διάφορα συνθήματα επαναστατικά στούς τοίχους. Μπροστά άπό κάθε φαγητό και στό τέλος, προτού κοιμηθούν τά παιδιά, προτού άρχίσουν νά λένε κανένα ποιηματάκι, έπρεπε νά τεντώσουν τή γροθιά και νά φωνάζουν ομαδικά: «Μέ τό Μάρκο - ή μέ τό Ζαχαριάδη έμπρός γιά τή λευτεριά». Όταν έπιαναν νά γράψουν κάτι, έπρεπε νά άρχίσουν έτσι: «Γιά τή λευτεριά μέ τό Ζαχαριάδη έμπρός» και όταν τελείωναν, νά κλείσουν τό γραπτό τους έτσι: «Θάνατος στό φασισμό, λευτεριά στό λαό».

Συγκεντρώνονταν σέ μία μεγάλη αίθουσα και αυτή τήν ώνόμαζαν «λέσχη». Τό μάθημά τους εκεί ήταν φανταστικές περιγραφές άπό «καθοδηγητές» τού Κόμματος των δήθεν «στρατοπέδων συγκέντρωσης των Έλληνοπούλων στην Έλλάδα, πού πήρε μέ τή βία ό μοναρχοφασιστικός στρατός και τά κάνει γενιτσάρους»! Καί ότι «πεθαίνουν κατά έκατοντάδες άπ' τίς στερήσεις και τήν πείνα»! Εκεί έξεσκούντο νά ζωτόκραυγάζουν ρυθμικά διάφορα επαναστατικά συνθήματα των συμμοριτών. Έπαιζαν θεατράκια και σκέτς, προπαρασκευασμένα έτσι, πού νά φαίνεται «έξόντωση στρατιωτών, χωροφυλάκων και δεξιών, άπό άγανακτισμένους άντάρτες». Τά παιδιά σπαρταρούσαν άπ' τά γέλια! Άπ' τις ψεύτικες

υποβολές πολλές φορές παιδάκια συγκινούντο και έκλαιγαν άπό τό δήθεν «έξόντωμα παιδιών» τά όποία είχαν μείνει στην Έλλάδα και «δέν πρόλαβαν νά φύγουν και κείνα» όπως έφυγαν αυτά και «σώθηκαν». Καί φούντωνε τό μίσος των παιδιών έναντίον των «φασιστών» πού ήσαν αίτιοι!

Τά μεγάλα παιδιά στην πλειοψηφία τους έφεραν δίκωχα και σχεδόν όλα, διάφορα διακριτικά συνθήματα τού Κ.Κ.Ε. και τού «Δ.Σ.Ε.».

Οί σταθμοί, έρυθμίσθη άπ' τό Κ.Κ.Ε. νά είναι μικτοί κατ' άρχήν άπό παιδιά Έλληνόφωνα και σλαυόφωνα και μεταξύ τους νά φωνάζουν διάφορα συνθήματα «άλληλεγγύης και ισότητας». (Τότε ίσχυε ή άρχή της «ισότητος των έθνοτήτων», σύμφωνα μέ άπόφασι τού Κ.Κ.Ε. Άργότερα, όταν άπεφασίσθη ή «άυτονομία των Μακεδόνων», τά παιδιά χώρισαν).

Μιά τέτοια πολεμική άγωγή τί ήμπορούσε νά φέρη στά παιδιά; Δίψα διά πόλεμο! Καί δέν άργησε νά έλθη. Ύστερα άπό 8-10 μήνες σχηματίσθηκαν τάγματα άπό παιδιά, ώδηγήθηκαν στην Έλλάδα και έλαβαν μέρος στό συμμοριτοπόλεμο.

Οί παιδικοί σταθμοί είχαν μεταβληθή σέ κέντρα εκπαιδεύσεως μικρών στρατιωτών και όχι σέ κέντρα χαράς!

Ένας πάμπτωχος Έλληνας χωρικός έχει γλυτώσει τό παιδάκι του άπό τά κάτεργα τού σλαβισμού. Καί είναι χαρούμενος κι' εύτυχισμένος.

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Σ' όλη τή Γιουγκοσλαβία συνεχίζονται οι έρα-
νοι για βοήθεια στη Δημοκρατική Ελλάδα. Σέ πολλά
μέρη συγκεντρώθηκαν μεγάλες ποσότητες από ρου-
χιισμό, φάρμακα και χρήματα.

Τά συνδικάτα της Σλοβενίας πρόσφεραν σάν
πρώτη δόση 400.000 δηνάρια.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΑΥΤΕΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΦΟΡΤΩ ΣΟΥΝ ΕΦΟΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΠΑΡΙΣΙ. 'Η Γαλλική έφημερίδα «Σέ Σοάρ»
γράφει ότι οι Έλληνες ναύτες πού βρίσκονταν στο
λιμάνι της Δουγκέρκης έκδηλώνουν τήν άλληλεγγύη
τους προς τόν άγώνα του έλληνικού λαού.

Τό πλήρωμα του έλληνικού πλοίου «Έβινος»
πού βρίσκεται στη Δουγκέρκη παρά τίς συστάσεις και
τήν πίεση του πλοιάρχου, άρνήθηκε νά φορτώσει
εφόδια πού προορίζονταν για τήν κυβέρνηση της
Αθήνας.

Σέ ένδειξη άλληλεγγύης προς τούς ναύτες του
πληρώματος του πλοίου «Έβινος» τά πληρώματα και
τών άλλων έλληνικών πλοίων άρνήθηκαν νά φορ-
τώσουν τά εφόδια.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΟΔΗΜΟΚΡΑ- ΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στην Ελεύθερη Ελλάδα τό παιδί γίνεται αντι-
πείμενο της πιο ευφελούς στοργής και μέριμνας της
λαϊκής εξουσίας, χωρίς νά εξετάζεται αν οι γονείς
του παιδιού είναι δημοκρατικοί ή μοναρχοφασίστες.

Τελευταία τά λαϊκά συμβούλια στις ελεύθερες
περιοχές συζητούν πολλές φορές μέ τούς γονείς
τό ζήτημα της διατροφής των παιδιών. Όστερα από
πολλές συζητήσεις και συνεδριάσεις αποφάσισαν και
άπευδύνθηκαν στις λαϊκές οργανώσεις των λαϊκοδη-
μοκρατικών χωρών της Ευρώπης πού ανέλαβαν νά
πάρουν τά παιδιά στις χώρες τους και νά τά δάσουν
όλη τή βοήθεια και τή φροντίδα πού έχουν ανάγκη.

Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή απ' τούς Έλληνες
γονείς, άντρες και γυναίκες μέ αγωνιστικές έκδηλώ-
σεις χαράς, ανακούφισης και εθγνωμοσύνης. Έτσι ά-
ποφασίστηκε νά σταλούν στην Τσεχοσλοβακία, Πολω-
νία, Ρομανία, Γιουγκοσλαβία μέχρι της στιγμής από
59 μόνο χωριά δύο επαρχιών 4.784 παιδιά από 3-13
χρόνια. Για κάθε 25 παιδάκια αποφασίστηκε νά στα-
λει και από μία δασκάλα—παιδαγωγός πού εκλέχτη-
κε μέ συνέλευση των γονέων.

Μ' αυτό τόν τρόπο τά παιδάκια θά σωθούν απ'
τίς πακουχίες και τίς στερήσεις, και οι γονείς άπερί-
σπαστοι θά συγκεντρώσουν όλες τους τίς δυνάμεις
στην πολεμική προσπάθεια για τή συντριβή του μο-
ναρχοφασισμού για τήν άπελευθέρωση της Ελλάδας
απ' τούς άμερικάνους ιμπεριαλιστές.

Θαυμάστε τούς δολοφόνους του συμμοριτι-
σμού - τούς «πολιτικούς πρόσφυγες»! Δια-
βάστε τί γράφουν οι πράκτορες του ολαβι-
σμού στο δίπλανό «ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ» της
3 Μαρτίου 1948, για νά παγιδεύσουν τά παι-
διά μας! Τό παιδί της φωτογραφίας τό άρ-
παξαν από τό σπίτι του για νά τό... σώσουν!
Και αφού τό εκπαιδύσαν 2-3 μήνες, του
έδωσαν μία στολή και ένα όπλο και τό έστει-
λαν νά σκοτωθή σε κάποια άποστολή αύτο-
κτονίας. Είναι ή εποχή του ξενοκίνητου κομ-
μουνιστοσυμμοριτισμού.

ΟΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΙ ΛΑΟΙ ΒΟΗΘΑΝΕ Μ’ ΟΛΗ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ.—’Η έφημερίδα «Μπόρμκα» του Βελιγραδίου δημοσιεύει ανταπόκριση του άπεσταλμένου της στά Σκόπια πού επισκέφτηκε τούς Έλληνες πρόσφυγες. ’Ανάμεσα στ’ άλλα γράφει και τά εξής:

Στό Μπράλοβο κοντά στό Περλεπέ της Λ.Δ. της Μακεδονίας, 300 σπίτια είναι γεμάτα από πρόσφυγες Έλληνες και σλαβομακεδόνες. ιΑνάμεσά τους είναι 35 γέροι, 100 γυναίκες και 400 παιδιά. Οί λαοί της Γιουγκοσλαβίας και οί μαζικές όργανώσεις τους, δίνουν κάθε βοήθεια στους Έλληνες πρόσφυγες, γιατί δοκίμασαν κι’ αὐτοί τή φρίκη του πολέμου, τά δεινόπαθήματα, τήν πείνα, τή γύμνια και τή φασιστική τρομοκρατία. Γι’ αὐτό και μέ όλη τους τήν καρδιά δέχονται τά προσφυγόπουλα πού έρχονται άπ’ τήν Έλλάδα.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ
ΣΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

ΠΡΑΓΑ.—Στήν Τσεχοσλοβακία συνεχίζονται οί έρανοι για τήν ενίσχυση του ελληνικού λαού. ’Η Ένωσή πρώην πολιτικών κρατουμένων συγκεντρώσε μέ έράνους 7,5 εκατομμύρια κορώνες για ενίσχυση του ελληνικού και ισπανικού λαού.

ΟΙ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΑΡΑΔΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

ΑΘΗΝΑ.—’Η γερμανίδα Φρίκη και οί άμερικάνοι άφέντες αποφάσισαν νά συγκεντρώσουν τά παιδιά και νά τά μεταφέρουν στά ιταλικά χτίρια στή Ρόδο.

’Η άπαγωγή αὐτή των παιδιών και ή μεταφορά τους σέ άμερικάνικη στρατιωτική βάση είναι ουσιαστικά παράδωσή τους στά χέρια των άμερικανών γκάγκστερς. Τά ελληνόπουλα αὐτά οί άμερικανοί τά προορίζουν για τή λεγεώνα των ξένων όπου όπως είναι γνωστό συγκεντρώνονται, όλοι οί έγκληματίες πολέμου. ’Απ’ τή στιγμή πού θά παραλάβουν οί μοναρχοφασίστες τά παιδιά για νά τά στείλουν στή Ρόδο, είναι χαμένα για τούς γονείς τους και τήν Έλλάδα. Θά τά μεταβάλουν σέ γκάγκστερς, όργανα των άμερικανών.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

’Ο άμερικανός βουλευτής Τέϋλор μιλώντας στή Γερουσία επέκρινε μέ δρυμύτητα, τήν άμερικάνικη έξωτερική πολιτική και τόν άμερικάνικο τίπο για τήν ξετσιπωτή έμπρηστική προπαγάνδα πού διεξάγει.

’Ο Τέϋλор τόνισε ότι τό σχέδιο Μάρσαλ παραγκωνίζει τόν ΟΗΕ και οδηγεί τόν κόσμο στήν καταστροφή. Τό σχέδιο αὐτό, είπε, αποτελεί συνομασία των άμερικανών μονοπωλίων πού αποβλέπουν στήν παγκόσμια κυριαρχία.

’Ο Τέϋλор επέκρινε επίσης τήν άμερικανική κατάσταση στήν Έλλάδα, και πρόσθεσε ότι αὐτή ή επέμβαση θα φέρει στόν ελληνικό λαό ακόμα μεγαλύτερα βάσανα, έρείπια και καταστροφή.

Στήν Έλλάδα υπάρχουν, συνέχισε, άμερικάνικη στρατιωτική άποστολή, οικονομική άποστολή, στρατηγοί και πρεσβευτής—Θά μπορούσε άραγε νά γίνουν οί μαζικές συλλήψεις άν δέν έγκρίνονταν από τούς άμερικάνους; Καταλήγοντας ό Τέϋλор, τόνισε ότι ή ευθύνη για τήν τρομοκρατία στήν Έλλάδα πέφτει αποκλειστικά στήν άμερικάνικη κυβέρνηση.

Οί άλήτες της «Λαϊκής Δημοκρατίας της Μακεδονίας», της «Δημοκρατίας της Θράκης», οί κατάπτυστοι προδότες της «5ης Όλομέλειας» και του Γερμανοντυμένου «άρχιστρατήγου» και «πρωθυι ουργού» Μάρκου Βαφειάδη, όργιάζαν στήν Έλλάδα τό 1948. Άρπαζαν τά παιδιά μας, δολοφονούσαν τούς νέους, θίαζαν τίσ γυναίκες και τά κορίτσια! Καί χωρίς ντροπή — πού άλλωστε νά τήν βρουν; — διακήρυσσαν ότι, τά παιδιά, πού μέ πρωτοβουλία της Βασιλίσσης Φρειδερίκης προστάτευε ό λαός μας, τά έστελναν στή... Λεγεώνα των Ξένων!!! «όπου όπως είναι γνωστό συγκεντρώνονται όλοι οί έγκληματίες πολέμου!» («ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ» — 15.3.1948).

Μ’ αὐτές τίσ αισχρότητες και τίσ θρωμερές άπάτες οί επαγγελματίες φονιάδες του καπετάν Γιώτη και των όμοίων του, προσπαθούσαν νά παραπλανήσουν τούς γονείς και ν’ άρπάξουν τά παιδιά τους. Για νά τά στείλουν στά σκλαβοπάζαρα του σλαβισμού ή σέ άποστολές αυτόκτονίας! Για νά πολεμήσουν μαζί, δίπλα — δίπλα μέ τούς δολοφόνους του πατέρα τους ή του άδελφού τους.

’Επαγγελματίες δολοφόνοι και επαγγελματίες άπατεώνες!...

Σκηνές από τό «Τείχος του Αΐσχους»!...

Σκηνές ὅμοιες μ' αὐτές πού βλέπαμε στήν Ἑλλάδα κατά τήν περίοδο τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» καί τῆς ξενοκίνητης κομμουνιστικῆς σλαβικῆς ἐπιδρομῆς. Σκηνές ὅμοιες μ' αὐτές τοῦ Βιετνάμ, τῆς Καμπότζης, τῆς Κορέας, τοῦ μακρινοῦ Ἀφγανιστάν, τῆς ὑπόδουλης Πολωνίας, τῆς Οὐγγαρίας καί τῆς Τσεχοσλοβακίας. Σ' ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου – ἐλεύθερες ἢ ὑπόδουλες – στόχος τῶν κομμουνιστῶν καί τῶν συνοδοιπόρων τους εἶναι οἱ νέοι, τά παιδιά μας. Ὁ χωρισμός τους ἀπό τίς οἰκογένειές τους, τά ναρκωτικά, ἡ πείνα καί ὁ τρόμος. Ὅπου μποροῦν, ἡ φυσική τους ἐξόντωση.

[Φωτογραφίες Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Δραγατσάνι

(Σημειώσεις από το ημερολόγιό μου. 'Αρχές
'Οκτωβρίου 1948)

Μέ ειδοποίησε ό 'Ερυθρός Σταυρός τής Ρουμανίας νά έτοιμασθώ νά κάνουμε μέ αντιπρόσωπό του ένα γύρω στά διάφορα μέρη τής Ρουμανίας διά νά θρούμε κατάλληλη θέσι διά εγκατάστασι μιās νέας Παιδοπόλεως μέ 'Ελληνόπουλα. Ξεκίνησα από τό Βουκουρέστι κατευθυνόμενος πρός τά δυτικά τής Ρουμανίας. Κατά τό μεσημέρι έπαθε τό αυτοκίνητο θλάβη. Τράβηξα πιό πέρα σ' ένα ύψωματάκι, νά θαυμάσω τή φύσι, ώς πού νά επιδιορθωθῇ τό αυτοκίνητο. Ήταν ώραίο πραγματικά μέρος. Μικρά-μικρά θουνάλακια κατάφυτα από άμπέλια! Γύρω-γύρω δάση καί πιό κάτω στήν κοιλάδα μιá άρκετά όμορφη πόλι. Πήγα γρήγορα γρήγορα στό Ρουμάνο πού συνταξιδεύαμε καί έζήτησα πληροφορίες διά τήν πόλι καί τά ώραία αυτά μέρη. Μοῦ άπήντησε μέ πολύ λίγα λόγια: «Ναί ώραίο είναι! Κάνει τά καλύτερα κρασιά τής Ρουμανίας! Τό λένε Δραγατσάνι καί νομίζω, όπως άκουσα μιá φορά πού ήμουν

μαθητής, ότι εδώ σκοτώθηκαν κάτι δικά σας παιδιά!»

'Ανέβηκα άμέσως στό ύψωμα. "Αρχισα νά κλονίζωμαι! Ξέχασα πώς θρισκόμουνα στή Ρουμανία. Στό μυαλό μου άρχισε νά περνά σάν κινηματογραφική ταινία όλο τό 1821! Ξέχασα - δέν έθλεπα πλέον - τίς όμορφιές τής φύσεως αλλά τίς όμορφιές τής ιστορίας μας! "Αρχισα νά μιλάω... μέ τούς δασκάλους μου, πού μέ δίδασκαν πώς στό Δραγατσάνι τής Ρουμανίας έθυσιάσθησαν οί ίερολοχίτες πολεμώντας ύπέρ ιερών καί όσίων! Καί έπειτα νά μαλώνω μέ τόν έαυτό μου! Διά ποιόν σκοπόν πολεμάω έγώ; «Τούτο τό έδαφος πού πατάς, μοῦ έλεγαν μερικές φωνές δέν δικαιούσαι νά τό πατάς. Τό μολύνεις!!!»

"Εφυγα καί τραβήξαμε τό δρόμο! Προσπαθοῦσα νά άποκρύψω τή συγκίνησί μου, αλλά καί τή συντριβή μου. Είχα νικηθῇ από τούς ίερολοχίτες κατά κράτος!!

Μετά τήν «καταδίκη» τής Γιουγκοσλαβίας από τούς άρχισυμμορίτες τής Μόσχας καί μετά από τό «πισώπλατο χτύπημα» τοῦ Τίτο έναντίον τών πρώην ύποτακτικών του, οί συμμορίτες τοῦ Βελιγραδίου κατέβαλλαν κάθε προσπάθεια νά άποδесμευθοῦν καί από άλλες «ύποχρεώσεις» πού είχαν αναλάβει άπέναντι στοῦς άλήτες τοῦ Κ.Κ.Ε. Τήν έπιστροφή, τμηματικώς, τών 'Ελληνοπαίδων πού θρίσκονταν εκεί. Στή φωτογραφία μιá ομάδα άρπαγέντων 'Ελληνοπαίδων μόλις έχει περάσει τά σύνορα. 'Η έκφρασις τών παιδιών, αλλά καί ή πείνα τους, είναι χαρακτηριστική!

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ειδήσεις - Ελλάδα

Αύριο η πορεία Ειρήνης

Της Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ

«**Η** Ευρώπη είναι ένα πλοίο φορτωμένο με όπλα, που κινδυνεύει να βουλιάξει. Εκείνο που έχουν να κάνουν οι κυβερνήσεις είναι να πετάξουν τα πυρηνικά όπλα στη θάλασσα».

Ο Δυτικογερμανός πάστορας Κόνραντ Λίμπερτ, πρόεδρος της Διεθνούς Χριστιανικής Κίνησης «Αδελφότητα για τη Συνενόηση» έκανε κάλεσμα ειρήνης για όλους όσοι θα πάρουν μέρος στην Μαραθώνα πορεία της Κυριακής, σε χθεσινή συνέντευξη Τύπου. Μαζί του και ο Γκεργκ Μπέφ, αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Ειρήνης της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας.

Παγκόσμια ανησυχία

Η συνέντευξη Τύπου δόθηκε από την ΕΕΔΥΕ μαζί με θρησκευτικούς παράγοντες από το διεθνές ειρηνιστικό κίνημα και ανακοινώθηκε το πρόγραμμα της αυριανής Μαραθωνίας πορείας.

Τη συνέντευξη άνοιξε ο καθηγητής της Θεολογικής Σάββας Αγουρίδης, ο οποίος πρόσφατα είχε πάρει μέρος σε διεθνές συνέδριο για την ειρήνη στη Μόσχα.

Ο κ. Αγουρίδης τόνισε ότι σ' όλο τον κόσμο υπάρχει ανησυχία για το θέμα της ειρήνης και ότι ο χριστιανισμός ξεκίνησε σαν ένα ειρηνιστικό κίνημα το οποίο ενσωματώθηκε

με το κατεστημένο με την δημιουργία διαφόρων παραγόντων.

Ο κ. Κόνραντ από την πλευρά του είπε ότι το ειρηνιστικό κίνημα στην Δυτική Γερμανία κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος, παρά την εγκατάσταση εκεί των Πέρονιγκ και Κρουζ.

Σύμφωνα με τον κ. Κόνραντ το Πάσχα θα γίνουν πορείες στις οποίες θα πάρουν μέρος 800 χιλιάδες άτομα.

Συναγερμός!

«Συναγερμός για την ειρήνη» έχει γίνει στο μεταξύ σ' όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής.

Με ανακοίνωσή της η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων του νομού Αττικής καλεί όλο τον κόσμο να πάρει μέρος στην πορεία.

Ομοσπονδίες και σύλλογοι δηλώνουν συμμετοχή στην πορεία, ενώ θα ξεκινήσουν πούλμαν από όλες σχεδόν τις συνοικίες της Αττικής για την πορεία.

Η πορεία θα ξεκινήσει στις 8.00 από τον Τύμβο του Μαραθώνα. Το ξεκίνημα της πορείας θα κάνουν οι συνοδοιπόροι του Λαμπράκη στην ιστορική Α' Μαραθώνα πορεία, Π. Γούτης, Μπ. Παπαδόπουλος και Α. Μαρμωνάς.

Η πορεία θα καταλήξει στις 8 το βράδυ στο Πεδίο του Αρεως.

● Σήμερα το πρωί θα ξεκινήσει ειρηνοδρομία από τον τάφο του Γρηγόρη Λαμπράκη.

Από την περσινή πορεία Ειρήνης με αφητηρία το Μαραθώνα

Στή φωτογραφία αυτή της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» βλέπουμε τὰ μικρά παιδιά νά προπορεύονται στήν... καθιερωμένη πλέον «Πορεία Ειρήνης»! Τὰ περισσότερα από αυτά τὰ παιδιά είναι ηλικίας 6, 7, 8, 9 καί 10 χρονών καί κρατούν πανώ (δηλαδή, τούς έδωσαν νά κρατούν) μέ συνθήματα: «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ», «ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΧΙΡΟΣΙΜΑ» καί τό σπαραξικάρδιο «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»!!! Γιά όσους έχουν μνήμη (όσοι δέν έχουν, ἄς ἀνατρέξουν στίς ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς), τὰ συνθήματα αὐτά εἶναι ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΑ μ' αὐτά πού οἱ κομμουνιστές καί οἱ συνοδοιπόροι τους τό 1944, 1945, 1946 καί 1947, ἀποπροσανατόλιζαν τούς νέους καί τούς παγίδευαν στά πλοκάμια τοῦ συμμοριτισμοῦ. Γιά νά καταλάβει ὁ ἀναγνώστης τί ἐννοοῦν οἱ κομμουνιστές καί οἱ συνοδοιπόροι τους μέ ὅλα αὐτά τὰ συνθήματα – «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» – ἄς διαβάσει (καί ἄς ἐλέγξει) τό ἐγκληματικό ὄργιο τοῦ συμμοριτισμοῦ ἐναντίον ἀκριβῶς τῶν παιδιῶν τῆς ἀνωτέρω φωτογραφίας. Χιλιάδες Ἑλληνόπουλα βασανίσθηκαν ἀπάνθρωπα καί ὑπέστησαν μαρτυρικό θάνατο, ΜΟΝΟΝ καί ΜΟΝΟΝ γιὰτί – ὅπως ὁ κάθε νέος – πίστεψαν ἀκριβῶς σ' αὐτά τὰ συνθήματα.

Γενίτσαροι

Τήν 11-12-1948 ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Μόσχας, μετέδωσε ὅτι πολλά ἀπό τὰ παιδιά τῆς Δημοκρατικῆς Ἰσπανίας, τὰ ὁποῖα εἶχαν μεταφερθῇ κατά τήν διάρκεια τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου στή Σοβιετική Ἐνωση, ἐξελίχθησαν σέ καλά καταρτισμένους ἐργάτες καί τεχνίτες πού μόλις διακρίνονταν ἀπό τούς Σοβιετορώσους συναδέλφους των. Ὁ ἐκφωνητής τοῦ Σταθμοῦ εἶπεν ὅτι: «Ἡ Ἰσπανία θά χρειασθῇ μίαν ἡμέρα τὰ βιαίως ἐκπατρισθέντα τέκνα τῆς». Κατέληξε δέ εἰπών, ὅτι κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου ἐπροθυμοποιήθησαν νά καταταγοῦν στόν Ἐρυθρό στρατό ἀλλά δέν τούς ἐπετράπη νά πράξουν τοῦτο, διότι «εἶναι πολύ πιθανόν νά εἶναι πολύ χρήσιμα στό μέλλον διά τήν πατρίδα τους».

Δέν εἶναι τυχαῖον, τό ὅτι ἐσύρθησαν στό παραπέτασμα χιλιάδες Ἑλληνόπαιδες, νά ἀποτελέσουν ἕνα ἀδελφοκτόνον καί γενοκτόνον ἐφεδρικό στρατόν, ὅπως καί οἱ Ἰσπανόπαιδες! Τί «εὐτυχές» σὺμππτωσις!

– Οἱ παῖδες ἠρπάζοντο ἀπό τῶν οἰκῶν αὐτῶν εἰς ἡλικίαν ἐπτὰ ἐτῶν καί μέχρως ὅτου δυνηθοῦν νά φέρωσιν ὄπλα, ἡσκοῦντο εἰς πᾶσαν στέρῃσιν καί σκληραγωγίαν». Ἐτσι περιγράφει ὁ ἱστορικός τό παιδομάζωμα ἐπὶ τουρκοκρατίας. Καί τώρα ὁ ἴδιος ὁρισμός!

Μέ τήν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τῶν «Γενί-Τσερί καί «Ατζέμ γλάν» τὰ θύματα προορίζονται δι' ἕνα στρατόν!... Μέ τόν ἀνθρώπινον λοιπόν αὐτόν στρατιωτικόν φόρον, οἱ Σλαῦοι ὑπελόγησαν νά συγκεντρώ-

Αυτά τὰ μικρά παιδιά γλύτωσαν από τήν ἄρπαγή καί τό μαχαίρι τῶν βρωμερῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν καί πεινασμένα καί ρακένδυτα συγκεντρώθηκαν στίς παιδοπόλεις πού ὀργάνωσε ὁ ἑλληνικός λαός μέ πρωτοβουλία τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Ἐκεῖ βρῆκαν πραγματική στοργή καί ἀγάπη, μορφώθηκαν ἤ ἔμαθαν κάποια τέχνη καί, μετά τήν συντριβή τῶν συμμοριτῶν, ξαναγύρισαν γνήσια Ἑλληνόπουλα πάλι, στά σπίτια τους. Αὐτά τὰ παιδάκια, ἔγραψαν οἱ αἰσχροί κομμουνιστοσυμμοριῖτες ὅτι οἱ Ἕλληνες τά ἔστειλαν στή... Λεγεώνα τῶν Ξένων!

σουν ένα απόθεμα έμφύχου ύλικου μιάς γενεάς Έλληνοπαίδων, γαλουχημένων με αίσθήματα έπαναστατικά – μισελληνικά. Άλλά άς παρακολουθήσωμεν τά γεγονότα.

Τόν Μάιον του 1949 βρισκόμουν σέ μία παιδόπολι τής Πολωνίας. Πήρα έπείγον τηλεγράφημα νά επιστρέψω στή Βουδαπέστη. Μέ ζητούσε ό Κόκκαλης διά νά άσχοληθούμε μέ τά θέματα τών παιδιών, μετά από τήν τροπή πού πήρε τόσον ή Παιδεία όσο καί τό ζήτημα τών Σλαβοφώνων παιδιών, σχετικά μέ τίς αποφάσεις του Κ.Κ.Ε. διά «αύτονομία».

Έφθασα στή Βουδαπέστη καί άμέσως, έπειδή άπουσίασα πολύ από τήν έδρα, έζήτησα νά πληροφορηθώ διά τήν γενικήν κατάστασιν τών παιδιών σ' όλες τίς χώρες. Πήγα καί στόν κομματικό ύπεύθυνο νά κατατοπισθώ διά τά κομματικά ζητήματα. Κατατοπίσθηκα άρκετά καλά, τόσο διά τό «Μακεδονικό» όσο καί διά μία «άρρώστεια» του Μάρκου ό όποιος πολύ ένωρίτερα είχε άπαλλαγεί άπ' τήν «άρχιστρατηγία». Ήμουν μακριά, στήν Πολωνία καί δέν είχα γρήγορη έννημέρωσι πάνω στά κομματικά.

Άπό μερικά κομματικά μέλη άκουσα, μου ήλθε στά αύτιά μου, μία φοβερή είδησις. Πώς κάτι παιδιά του παιδομαζώματος άπό τή Ρουμανία, έστάλησαν νά πολεμήσουν στήν Έλλάδα! Σκοτώθηκα νά πάω πάνω στό Κόμμα, είτε νά καταγγείλω τή «συκοφαντία», είτε νά μάθω άν πράγματι συμβαίνει κάτι! Έκεί μου άνεκοίνωσαν χωρίς περιστροφές, χωρίς ύπνοοούμενα, χωρίς ντροπή, ότι στή Ρουμανία ήταν ό Πορφυρογένης καί σέ συνεργασία μέ τούς ύπευθύνους, ένήργησε στρατολογία, έκαμε τάγματα μέ παιδιά άπ' τό παιδομαζωμα, καί τά έστειλε στήν Έλλάδα νά πολεμήσουν!

Αισθάνθηκα τή μεγαλύτερη ντροπή! Συλλογιζόμουν τό κατάντημά μας! Τήν ψευτιά μας! Τήν δολιότητα! Τήν άπάτη! Τήν προδοσία! Τήν κακουργία καί τό έγκλημα! Γελάσαμε τούς γονείς πώς τά παιδιά θά «ζούσαν εύτυχισμένα μακριά από άεροπλάνα καί πολέμους!» Καί τώρα, μετά από ένα χρόνο «ανάυπασή», τά στέλναμε στόν πόλεμο! Νά πολεμήσουν έναντίον εκείνων πού ώφειλαν νά σέβωνται! Σκέφθηκα ότι δέν είχαμε ούτε μιάς δεκάρας φιλότιμο! Διότι άν είχαν έστω καί μιάς δεκάρας φιλότιμο εκείνοι πού διέπραξαν τέτοιο άνοσιούργημα, έπρεπε νά πέσουν στό Δούναβι νά ξεπλύνουν τήν ντροπή καί τό αίσχος άπ' τό κατάντημά τους! Άλλά πού ντροπή!

Ξαναθυμήθηκα τό Δραγατσάνι πού είχα «πατήσει» πρίν 8 μήνες. Τώρα δέν έβλεπα τόν έαυτό μου νά μολύνει μέ τό πέρασμά του τό ιερό χώμα πού βάφηκε μέ τό αίμα τών ιερολοχιτών. Έβλεπα τούς νέους, τά άμοιρα αύτά παιδιά, φάλαγγα, νά περνούν πάνω από τό Δραγατσάνι καί μέ βία νά προωθούνται στήν Έλλάδα νά πολεμήσουν! Τί τραγική αντίθεση στήν ιστορία! Άλλοι – οί Έρολοχίται του 1821 – νά τραβούν διά τόν βωμό τής θυσίας πολεμώντας διά τήν έλευθερία του Έθνους καί άλλοι – νέοι καί αύτοί – μετά από ένα αιώνα, νά τραβούν ξεκινώντας άπ' τά ίδια ιερά χώματα, νά πολεμήσουν. Έναντίον τίνος; Αίσχος! Άν γράψη ή ιστορία κάπου τή λέξι «Αίσχος» θά είναι αυτό! Αυτό καί μόνον. Αυτό είναι τό μεγαλύτερο – καί δέν πιστεύω νά βρεθί άλλο – αίσχος, πού θά αναφέρη ή σύγχρονος ιστορία μας!

Αύτή τήν ήμέρα αισθανόμουν σάν νά είχα νεκρό στό σπίτι μου! Μά στάσου καί θά δείς καί άλλα... Καί άλλους νεκρούς!

συμβή τέτοιο πράγμα. Άλλά τό κόμμα διά τών αντιπροσώπων του, έτοίμαζε «ιστορικές» άποστολές διά τήν Έλλάδα, άπ' όλες τίς χώρες, έκτός τής Πολωνίας, διότι εκεί έξακολουθούσαν νά τά έχουν κρυμμένα τά παιδιά.

Δέν είχα ιδέα διά τίς έγκληματικές αυτές ένέργειες του Κ.Κ.Ε. Ήμουν στήν Πολωνία όταν έκανε αύτή τή στρατολογία! Καί όταν ήλθα στήν Ούγγαρία τότε τίς έμαθα καί τίς είδα. Άλλά καί άν ήμουν; Τί ήμπορούσα νά κάνω;

Στόν «Φάτσαν» λοιπόν τής Βουδαπέστης, συνεκέντρωσαν όλα τά μεγάλα κορίτσια καί παιδιά, τά έντυσαν, τά έξεπαίδευσαν καί τά παιδιά περίμεναν ήμέρα τήν ήμέρα νά άναχωρήσουν διά τό «μέτωπο» τής Έλλάδος!

Ή σκληρή μοίρα τών «νεοσυλλέκτων»

Οί στρατολογηθέντες στή Ρουμανία μαθηταί έπεβιβάσθησαν σέ Ρουμανικά αύτοκίνητα καί διά μέσου του Γιούργεβο πέρασαν στή Βουλγαρία. Τά πήραν άλλα αύτοκίνητα καί τά ώδήγησαν στό στρατόπεδο τών φυγάδων του Κ.Κ.Ε. στή Βουλγαρία. Έκεί έφεραν καί άλλα παιδιά από άλλα μέρη τής Βουλγαρίας. Τά ξανάβαλαν σέ αύτοκίνητα καί διά μέσου Βουλγαρίας καί Σερβίας, έφθασαν στήν περιοχή του Βίτσι. Ύπεβλήθησαν σέ άσκήσεις καί έλαβαν μέρος σέ μάχες. Μερικά έδειξαν δειλία στό άκουσμα του πρώτου πυροβολισμού καί βόμβας άεροπλάνου. Έλήφθη τότε νέα άπόφασις. Τά κάπως θαρραλέα διεσκόρπισαν σέ λόχους πεπειραμένων συμμοριτών, τά δέ «δειλά» τά συνεκέντρωσαν, τά έστειλαν στήν Άλβανία καί από εκεί πάλιν στήν Βουδαπέστη στά χέρια μας, διά «μ ε τ ε κ π α ι δ ε υ σ ι ν».

Ή στρατιωτική μονάδα πού είχε συγκροτηθί στό Φάτσανο τής Βουδαπέστης, δέν πρόλαβε νά κατέλθι στήν Έλλάδα, διότι δέν επέτρεπαν τήν διέλευσιν της οί Γιουγκοσλάβοι, δεδομένου ότι αί σχέσεις τότε τής Γιουγκοσλαβίας καί τών χωρών του Παραπετάσματος δέν ήσαν όμαλαί. Κι' έτσι οί νέοι αύτοί, δέν είχαν τήν «τύχη» νά πολεμήσουν έναντίον τής πατρίδος των, όπως οί συνάδελφοί τους τής Ρουμανίας καί Βουλγαρίας!

Στήν Τσεχοσλοβακία είχαν έπισημανθί τά πιό μεγάλα παιδιά, αλλά περίμεναν νά φύγουν από τήν Ούγγαρία τά άλλα καί τότε νά φύγουν αύτά. Συνεπώς έμειναν καί αύτά, άκολουθούντα τήν ιδίαν τύχην τών άλλων τής Ούγγαρίας.

Τί λέει ένα μικρό κορίτσι!...

«... βρήκαν εκεί (σ.σ. στό Παραπέτασμα) άγάπη μητρική, φροντίδα καί στοργή καί ό,τι λαχταράει του παιδιού ή ψυχή. Ζούνε σήμερα εύτυχισμένα καί χαρούμενα μία πλούσια ζωή πού πρώτη φορά γνώρισαν καί ροδοκόκκινα, γερά καί μορφωμένα...»! Αυτές καί πολλές άλλες αισχροτήτες έλεγαν καί έγραφαν στά έντυπά τους οί βρωμεροί παιδεραστές του Κ.Κ.Ε. γιά νά παραπλανήσουν τά παιδιά καί τούς γονείς τους. Μά ή πραγματικότητα ήταν διαφορετική. Πολλά από τά άγόρια τά δολοφονούσαν. Τίς κοπέλλες τίς βίαζαν καί τίς άτίμαζαν· τίς έστελναν σέ άποστολές αύτοκτονίας. Καί όταν πλέον τά θύματα ήσαν άνήμπορα νά προσφέρουν κάποια «ύπηρεσία» στους πραιτωριανούς του Κ.Κ.Ε., τά έγκατέλειπαν μισοπεθμένα σέ κάποια χαράδρα, γιά νά γλυτώσουν μία γιά πάντα από αύτά.

[Προκήρυξις του έλληνικού λαού πρός τούς συμμοριτες στό Βίτσι – Άρχείον Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ή επίλεκτο Τάγμα «Φάτσανος»

Πήγα έπιθεώρησα τσακισμένος άπ' αύτή τή φοβερή είδησι μία - δύο παιδοπόλεις μέσα στή Βουδαπέστη. Καί μετά μου ύπέδειξε τό Κόμμα, νά έπιθεωρήσω μία άλλη παιδόπολι, δύο χιλιόμετρα έξω άπ' τή Βουδαπέστη. Καί τήν άλλη ήμέρα ξεκίνησα νά πάω νά ιδώ τά παιδιά. Άπό μακριά, βλέποντας μία ώραία τοποθεσία, ένα θαυμάσιο δάσος στίς πλαγιές τής Βούδας, φαντάσθηκα τήν ώραίότητα τών κτιρίων καί τή χαριτωμένη ζωή τών παιδιών! Ό συνοδός μου – ένας Ούγγρος – μου έξήγησε, ότι εκεί ήταν άλλοτε κέντρο παραθερισμού τών πλουσιών!

Έφθασα καί τράβηξα ίσια διά τό προαύλιο νά ιδώ τά παιδιά πού παίζουν. Μά όταν έπλησίασα είδα παιδιά ντυμένα μέ χλαίνες, άρβυλα καί μέ δίκωχα, παρατεταγμένα καί άσκούμενα στή στρατιωτική τέχνη! Προσπαθούσα νά ξεχωρίσω, μήπως έχω καμμία αύταπάτη! Δέν είχα καθόλου αύταπάτες! Τό Κ.Κ.Ε. είχε δώσει έντολή μυστική νά στρατολογηθούν καί στήν Ούγγαρία παιδιά καί κορίτσια – όλα όσα ήμπορούσαν νά φέρουν όπλα – νά εκπαιδευθούν καί νά σταλούν στό «μέτωπο». Ένόμιζα ότι μόνον στή Ρουμανία είχε

ΤΗΝ ΘΥΜΑΣΤΕ;

ΠΡΟΣ

τις Μαχητρίες και Μαχητάς τής λεγομένης 105
Συμμοριακής Ταξιαρχίας.

Είναι ή Ρόζα Τσιγούλη από τό Βαψώρι Καστοριάς
πού ύπηρετοῦσε μαζίσας στή 3η Διμοιρία τοῦ Βαγγέλη,
στόν Ι Λόχο, 551 Τάγματος τής 105 Ταξιαρχίας. Θά τήν
νομίζατε ἀσφαλῶς γιά πεθαμένη. Ὁχι. Ζῇ γιατί τήν ἔσω-
σε ὁ Στρατός. Στίς 26 Ἰουνίου ἐτραυματίσθηκε βαρειά
στίς ἐπιχειρήσεις Καστανοχωρίων καί οἱ ἀρχηγοί σας τήν
ἐγκατέλειψαν ἐκεῖ γιά νά πεθάνη. Ὁ Στρατός τήν βρῆκε στίς
30 Ἰουνίου μέσα σέ μιὰ χαράδρα μισοπεθαμένη. Τήν πήραν
μέ ἀγάπη καί στοργή καί ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν γιά νά

τήν σώσουν. Καί αἷμα τής ἔδωσαν ἀκόμα καί τήν γλύτωσαν ἀπό τά χέρια τοῦ Χάρου. Τώρα εἶναι
στό Νοσοκομεῖο τής Καστοριάς εὐτυχισμένη πού ξαναγύρισε στή ζωή καί δέχεται τίς περιποιήσεις
τῆς ἀδελφῆς ὅπως βλέπετε. Νά τί γράφει στούς γονεῖς της πού βρίσκονται στήν Πρέσπα. Στείλτε τους
τῇ φωτογραφία καί τό γράμμα νά χαροῦν καί αὐτοί. Καί μήν ἀργεῖτε σεῖς. Τρέξτε στό Στρατό, σιά
ἀδέλφια σας, νά βρῆτε τήν στοργή, τήν ἀγάπη, νά σωθῇτε.

Για χαρά αγαπητή μου γονις Πατέρα
και Μιζερα ραδιεται απο υγια εμε
και εχο μαγουλα μου εινοντα ποση
βαρια τραβουνη γυννη και μαι αφισαν
η λημονουριτες ματα σαι ενα λαυο
μαι τα αυτο πτενδε ημερες μας βρινε
ο λυρατος και με μαζεψαν και εμε
και εφρα στο Νασουαμειο
αφτα που ~~μω~~ μωβ εμεταν οση αν
μας πιαση ο λυρατος θα μας
~~δω~~ λυοωση εινε ο/α ψεματα
δαι χερνιο και σαι γητωφιμο εχο
εχο η παρισας
Ρόζα τσιγούλη

«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑΤΟΣ»

Κατά τό διάστημα πού διέρρευσε από τότε πού ετοποθετήθησαν τά παιδιά στίς χώρες του παραπετάσματος (Μάρτης 1948 – Ιούνιος του 1949) μεσολάβησαν γεγονότα τά όποία έκαμαν επιτακτική τήν ανάγκη νά γίνη αναδιοργάνωσις τής Κεντρικής Έπιτροπής τών παιδιών, σέ πλατύτερες βάσεις. Μέχρι τότε ήταν σχεδόν διμελής μέ Πρόεδρον τόν ιατρόν Φωτόπουλον πού απέχώρησε συντόμως καί μέ έμένα, ως εκπαιδευτικόν. Έπόπτης φυσικά, ήταν ό Κόκκαλης πού έρύθμιζε τίς σχέσεις τών παιδιών μέ τίς χώρες του παραπετάσματος καί ένημέρωνε τό Κ.Κ.Ε. διά τή ζωή τών παιδιών. Τό Κ.Κ.Ε. έπαιρνε καί ξεχωριστές εκθέσεις διά τή ζωή τών παιδιών από τούς κατά χώρες «πρεσβευτές» του. Κυρίως όμως ό άμεσος συνδετικός κρίκος παιδομαζώματος καί Ζαχαριάδη ήταν ό Κόκκαλης.

Ο ίδιος έφερε τόν τίτλο «Υπουργός Υγιεινής, Προνοίας καί Παιδείας». Από τότε όμως πού έγινε τό παιδομάζωμα μάλλον «ύπουργός του Παιδομαζώματος» ήταν παρά άλλης ύπηρεσίας. Τίς σπουδαιότερες υποθέσεις τών παιδιών, τίς ύψηλές καί δύσκολες έρύθμιζε ό Κόκκαλης είτε σέ συνεργασία μέ τά Κόμματα του Παραπετάσματος είτε καί μέ τήν Κόμινφορμ μέσω του Κ.Κ.Ε., όταν ήταν σοβαρή ανάγκη επέμβασεως αυτής.

Τόν Μάιον του 1949 μέ κάλεσε στή Βουδαπέστη ό Κόκκαλης από τήν Πολωνίαν. Μέ ένημέρωσε επί τών θεμάτων πού άφορούσαν τό παιδομάζωμα. Βασικά θέματα πού προέκυψαν στό διαρρευσαν διάστημα, ήσαν:

1) Τό ζήτημα τών σλαυοφώνων παιδιών. Τό ζήτημα τουτο σχετικά

Τά χωριά μας κατά τήν περίοδο τής σλαβικής επιδρομής καί του ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμορισμού. Οί βρωμεροί «πολιτικοί πρόσφυγες» ρήμαζαν τήν Ελλάδα, έκαναν «επιτάξεις καί δημεύσεις από προσωπική εκδίκηση», «σπάζαν πόρτες, σφάζαν γουρούνια καί παίρναν κρασί», «διαπράττανε σωστό πλιάτσικο», «χειροδικούσαν σέ γυναίκες», «σπάζαν όλα τά λαμπογυάλια» καί «φόρτωναν τά καλάθια μέ κοτόπουλα»! Συγχρόνως θρώμιζαν καί τά χωριά μας μέ διάφορα συνθήματα, όπως: «ΖΗΤΩ ΤΑ ΑΔΕΡΦΩΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΛΑΒΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΝΙΑΤΑ»! Σήμερα, όλοι αύτοί, φονιάδες, παιδεραστές καί κλεφτοκοτάδες, περιφέρονται έλεύθεροι ανάμεσά μας, έγιναν «ισότιμοι Έλληνες»!, θά πάρουν σύνταξι καί βραβεία! Ακόμη, τούς «έβγαλαν» καί γραμματόσημα!!!

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

με την παιδεία τῶν Σλαυοφώνων εἶχε σχεδόν λυθῇ, διότι χιλιάδες παιδιά σλαυόφωνα, βρίσκονται τώρα στίς χώρες τοῦ παραπετάσματος καί ἔχουν κάθε ἐλευθερία νά ξεκοποῦν τελείως ἀπό τή Μητέρα Ἑλλάδα. Τό Κ.Κ.Ε. ἀπεφάσισε νά γίνῃ «συνδιοικήσις» τῆς παιδείας. Οἱ Ἕλληνες δηλαδή διὰ τὰ Ἑλληνόφωνα καί οἱ Σλαῦοι διὰ τὰ σλαυόφωνα, μέ ἐπόπτην γενικόν «ὑπουργόν» τόν Κόκκαλη. Ἔτσι καί ἔγινε. Τό Κ.Κ.Ε. ἔστειλε ἀπ' τήν Ἑλλάδα ἐκπαιδευτικόν Σλαυόφωνον, τόν δάσκαλον Σικαθίτσα, ὁ ὁποῖος ἦλθε στή Βουδαπέστη διὰ νά ἀναλάβῃ τήν διοίκησιν καί ἐκπαίδευσιν τῶν Σλαυοφώνων παιδιῶν.

2) **Ζητήματα παιδείας.** Μετά ἀπ' τήν ἀπόφασιν τοῦ κόμματος νά ἀφομοιωθοῦν τὰ σχολεῖα μας μέ τὰ ξένα σχολεῖα, προέκυψε ἀνάγκη νά «μποῦν βάσεις» σ' ἐκεῖνα τὰ μαθήματα πού ἔμειναν στούς Ἕλληνες ἢ Σλαῦους δασκάλους. Νά κανονισθοῦν δηλ. τὰ διδακτέα μαθήματα, νά ἐξευρεθῇ ὁ χρόνος καί τό διδακτικόν προσωπικόν.

3) **Ζητήματα πολιτικά.** Εἶχαμε τήν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ πόλεμος στήν Ἑλλάδα θά διαρκοῦσε πολύ ἀκόμη. Ἐγώ, τουλάχιστον, ὅπως μοῦ εἶπε ὁ Κόκκαλης, περίμενα σοβαρές μεταβολές στά Βαλκάνια. Πῶς; Μετά ἀπό τήν ἀπόφασιν τοῦ Κ.Κ.Ε. νά παραχωρήσῃ «αὐτονομία» στούς σλαυοφώνους Ἕλληνες Μακεδόνας, μοῦ εἶχε γίνει πιά συνειδήσις, ὅτι αὐτό δέν ἦταν τυχαῖο, τῆς σκέψεως καί τοῦ κεφα-

λιοῦ τοῦ Ζαχαριάδη, ἀλλά γενικώτερον σχέδιον, σχέδιον ἐκεῖνων πού ἐρύθμιζαν τίς τύχες ὅλου τοῦ Παραπετάσματος. Δι' αὐτό περίμενα νά ξεσπάσῃ κάτι τό σοβαρόν. Ἀφ' ἐτέρου ὁ Κόκκαλης σέ μιά συζήτησί μας πολιτική, περί τῶν «δυσκολιῶν» πού ἔφερεν ὁ Τίτο στά Βαλκάνια μοῦ ἔλεγε: «Δέν πρέπει νά παραξενευτοῦμε. Θά δοῦμε καμμίά μέρα, νά ξεσηκωθοῦν οἱ Μακεδόνες ὅλοι, νά ἰδρῦσουν ἴδιον κράτος, νά ὑπερφαλλαγγισθῇ καί νά ἀπομονωθῇ αὐτό τό τέρας ὁ Τίτο». Καί συνεχίζοντας πρόσθεσε: «Νομίζεις ὅτι θά τόν ἀφίσουν ἔτσι;»

Σέ ἄλλη μας συζήτησι μοῦ εἶπε, ὅταν ἦλθε ὁ Σλαῦος ἐκπαιδευτικός νά ἀναλάβῃ τὰ σλαυόφωνα παιδιά, τὰ ἔξης: «Πρόσχευε πολύ στίς σχέσεις σου μέ αὐτόν τόν Σλαυομακεδόνα, διότι ἐνδεχόμενο νά τόν δοῦμε αὔριο ὑπουργό τῆς Παιδείας στήν Μακεδονία», ἐννοοῦσε τό «νέον Μακεδονικόν κράτος» πού περιμέναμε νά γίνῃ.

4) **Σοβαρά ἀνησυχία τῶν γονέων.** Ὅταν ἔφυγαν τὰ παιδιά ἀπ' τήν Ἑλλάδα, ἄρχισαν σιγά-σιγά οἱ γονεῖς νά στενοχωροῦνται καί νά ἀνησυχοῦν σοβαρά διὰ τήν τύχην τῶν παιδιῶν τους. Εἶχαν φθάσει στήν Ἑλλάδα, ὡς τὰ αὐτιά τῶν γονέων, ὅτι τὰ παιδιά κακοπερνοῦν. Ὅτι πέθαναν πολλά ἀπό τύφο. Ὅτι ἔγιναν πολλά δυστυχήματα. Ὅτι δέν μαθαίνουν γράμματα καί τέχνες, ἀλλά Μαρξισμό καί Πολεμική Τέχνη. Εἶδαν μέ τὰ μάτια τους παιδιά πού ἦλθαν ἀπ' τή

Φωτογραφία ἀπό τόν ἐπαναπατρισμό τῶν Ἑλληνοπαίδων. Τά μικρά αὐτά παιδιά, ἀφοῦ στά σύνορα τοὺς δόθηκαν τρόφιμα καί ρούχα ἀπό τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, προωθοῦνται τώρα σιδηροδρομικῶς στίς ἐστίες τους. Εἶναι ὅλα χαρούμενα καί εὐτυχισμένα, γιατί θά συναντήσουν γρήγορα τοὺς γονεῖς τους καί τοὺς φίλους τους, καί γιατί γλύτωσαν ἀπό τήν πείνα, τόν γενιτισαρισμό καί τήν ἀτίμωσι!

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ρουμανία και Βουλγαρία να πολεμήσουν! Είχε περάσει χρόνος και δεν πήραν καθόλου γράμματα. Ένα κύμα λοιπόν διαμαρτυριών και φωνές απελπισίας έφθασαν στην ήγεσία του Κ.Κ.Ε. Και τό Κομ. Κόμμα θορυβημένο ζητούσε από εμάς εξηγήσεις! Δεν έβλεπε ότι ήταν φυσικό να περιέλθουν τα παιδιά σ' αυτήν την κατάντια, αφού τό ίδιο τό κόμμα τήν έδημιούργησε.

Έπρεπε λοιπόν εμείς να βρούμε τρόπους προπαγάνδας να παρακάμψουμε τόν φοβερόν αυτόν σκόπελον. Καί ελήφθησαν σοβαρά μέτρα προπαγάνδας τά όποια απέκοίμisan τούς γονείς διά λίγους μήνες τουλάχιστον, διότι μετά από 3-4 μήνες έγινε ή κατάρρευσις και άνετράπησαν όλα τά σχέδια τών κουκουέδων.

Στήν 'Ελλάδα καί σ' όλο τόν κόσμο, είχε ξεσηκωθεί ή κοινή γνώμη διά τό άπαίσιον έγκλημα του παιδομαζώματος. Ο Κόκκαλης πού παρακολουθούσε τά έξω του Παραπετάσματος πολιτικά ζητήματα, παρουσίασε έκδηλα σημεία άνησυχίας. Μολονότι δεν μάς άνεκοίνωσε τίποτε, έννοούσαμε άρκετά καλά, ότι ή διεθνής γνώμη έτάχθη σύσσωμη έναντίον μας διά τήν έγκληματικήν πράξιν του παιδομαζώματος. Όταν πήγα από τήν Πολωνία στή Βουδαπέστη κατόπιν έντολής του Κόκκαλη, βρήκα σωρεία άλληλογραφίας άνεκτέλεστη βρήκα χιλιάδες γράμματα από γονείς που ζητούσαν να μάθουν διά τήν τύχην τών παιδιών τους. Τά γράμματα ήταν φορτωμένα μέ κατάρες διά εκείνους πού πήραν τά παιδιά τους, ακόμη καί μέ όδηγίες να άντιστέκωνται τά παιδιά σέ πιέσεις. Βρήκα άλληλογραφία από τό Διεθνή Έρυθρό Σταυρό πού ζητούσε παιδιά, ζητούσε πληροφορίες περί τής τύχης αϊχμαλώτων κλπ.

Μιά καινούργια κατάσταση έδημιουργήθη μέ τά παιδιά πού ήσαν στή Γιουγκοσλαβία, όπου ο Τίτο έκαμε δική του πολιτική. Δεν είχαμε πλέον εμείς κανένα δικαίωμα να ρυθμίζουμε τά ζητήματα τών παιδιών πού έμειναν εκεί.

Διά όλα τά ζητήματα καί τίς καταστάσεις πού έδημιουργήθησαν, έπρεπε να ληφθούν μέτρα αντιμετώπισης. Να διαπλατυνθώ τό κεντρικόν όργανον μέ άρκετά πρόσωπα.

Τό Κόμμα πού έρύθμιζε τά ζητήματα τής διοικήσεως, είχε τότε μερικούς εκπαιδευτικούς πού ήλθαν από Αίγυπτον, Γαλλίαν, Έλβετίαν. Δεν είχε όμως τήν έμπιστοσύνην να άναθέσει σοβαρούς τομείς διοικήσεως σέ εκπαιδευτικούς πού δεν είχαν «εύδόκιμη» κομμουνιστικήν ύπηρεσίαν. Ήσαν στήν διάθεσίς μας τό καλοκαίρι του 1949 οι παρακάτω άρκετά καλοί εκπαιδευτικοί: 1) Ένας γυμνασιάρχης, πού ήλθε από τήν Αίγυπτο. 2) Τρεις καθηγηταί. 3) Δύο παιδαγωγοί (δάσκαλοι μετεκπαιδευθέντες στήν Έλβετία) 4) Μία παιδαγωγός - Λογοτέχνης 5) Δύο δάσκαλοι μετεκπαιδευθέντες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών καί άλλοι δάσκαλοι.

Μετά από έντολήν του Κόμματος καταργήθηκε ή παλαιά επιτροπή καί έγινε νέα, μέ τά εξής πρόσωπα καί άρμοδιότητες:

- 1) Κόκκαλης Πρόεδρος τής Έπιτροπής
- 2) Μανούκας Γραμματέύς τής Έπιτροπής
- 3) Σικαβίτσας, υπεύθυνος τών «σλαβομακεδόνων» μαθητών.
- 4) Έλλη Άλεξίου, συγγραφέύς περιοδικών του παιδομαζώματος.
- 5) Άθανασιάδης, διά τήν συγγραφήν βιβλίων.

Έκτός του Κόκκαλη, οι υπόλοιποι 4, είχαμε τό δικαίωμα καί τίς υποχρεώσεις να επιθεωρούμε έκ περιτροπής τούς παιδικούς σταθμούς τών χωρών του παραπετάσματος, να ρυθμίζουμε συνολικά τά εκπαιδευτικά φροντιστήρια καί γενικά ζητήματα του παιδομαζώματος.

Διά τά άνωτέρω πρόσωπα τής διοικήσεως (έκτός του Κόκκαλη) υπήρχε ή εξής γνώμη του κόμματος:

1) **Διά τόν Μανούκαν** δεν υπήρχε ούδεμία αντίρρησης, διότι ήταν γνωστός από τήν δρᾶσιν του στήν Έλλάδα. Είχε τήν σοβαρωτέραν πείραν του παιδομαζώματος δεδομένου ότι ήταν άρμόδιον πρόσωπον στήν Έλλάδα, αλλά καί γνώστης τών πραγμάτων σ' όλο τό παιδομαζώμα, όλων τών χωρών.

2) **Διά τόν Σικαβίτσαν** ούδεμία αντίρρησης διότι έστάλη από τήν ψευτοκυβέρνησι τών συμμοριτών, μετά από υπόδειξι τών «Σλαβομακεδονικών» οργάνωσεων.

3) **Διά τήν Άλεξίου** κατ' άρχήν υπήρχαν μερικοί ένδοιασμοί, διότι έμεινε στο Παρίσι καί παρ' ότι τήν καλούσε τό Κόμμα ήρνεϊτο να έλθη, προσποιούμενη άρρώστεια. Όταν όμως ήλθε μετά από ένα χρόνο καί έπειδή ήταν μέλος του Κομ. Κόμματος καί γνωστή διά τήν άριστεράν δρᾶσιν της άπεφασίσθη να προσληφθώ μέλος.

καί 4) **Διά τόν Άθανασιάδην** υπήρχον κατ' άρχήν σοβαρές αντίρρησης. Ήλθεν από τήν Αίγυπτο, μάλλον δεν έζησε στήν Έλλάδα καί δεν ένγνώριζεν ούτε τήν εκπαίδευσιν, όπως ήταν τουλάχιστον στήν Έλλάδα, ούτε τίς άνταρσίες του Κομ. Κόμματος στήν Έλλάδα. Καί διά τοϋτο παρ' ότι ήλθεν ένωρίς δεν του άνετέθη υπεύθυνος δουλειά στήν κεντρική διοίκηση. Του παρουσιάσθησαν άλλωστε καί μερικά οικονγενειακά ζητήματα πού δεν του επέτρεπαν να φύγη έκ

Δύο Έλληνόπουλα - ίσως να είναι αδελφια - ένα αγοράκι καί ένα κοριτσάκι, μόλις έχουν πατήσει τό ελληνικό έδαφος, στή μεθόριο μέ τήν Γιουγκοσλαβία. Γλύτωσαν τήν τελευταία στιγμή από τόν «Παράδεισο» τών μόνιμα πεινασμένων συμμοριτών του Τίτο καί τώρα μέ χαρά περιμένουν να συναντήσουν τούς γονείς τους.

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ρουμανίας. Έπενέβη όμως ο Ρουσσος, έβεβαίωσε ότι είχε δρᾶσιν (ο Άθανασιάδης) στο Κίνημα Μέσης Άνατολής στήν Αίγυπτο καί έτσι προσελήφθη καί ως μέλος του Κόμματος καί ως μέλος τής διοικήσεως. Διά δέ τούς άλλους δεν έγινετο καθόλου λόγος διότι δεν είχαν κομματικές περγαμνές. Έτσι λ.χ. ο γυμνασιάρχης έστάλη σάν άπλός δάσκαλος, δίπλα σέ δοκίμους (τελειοφοίτους δημοτικού) δικούς μας, οι καθηγηταί καί οι παιδαγωγοί πάλιν σάν δάσκαλοι.

Έναν μάλιστα καθηγητήν, τόν Γ. Σκεπετάρην, τόν λέγαμε κατά παραγγελίαν «λάφυρο», διότι συνελήφθη αϊχμάλωτος, άλλον, τόν Λάμπρου, διότι τηρούσε μία στάσι άξιοπρεπή καί καθαρά πατριωτική, βλέποντας τά παιδιά όλα σάν παιδιά Έλληνόπουλα καί όχι Έλληνες καί Σλαύους, έφθασε στο σημείο αργότερα τό Κόμμα να τόν διαπομπεύση μπροστά στα παιδιά, μέ χυδαίες λέξεις.

Τό κόμμα όμως είχε τόν σκοπό του. Δεν ήθελε τέτοιους δασκάλους! Δεν του ταίριαζαν, δεν ήμπορούσαν τέτοιοι άνθρωποι ν' άποτελούν «έγγυησιν διά τό μέλλον» τών παιδιών καί άλλους από αυτούς έστειλε φυλακή, άλλους στα έργοστάσια να μάθουν «γράμματα» καί άλλους πέταξε στα σκουπίδια.

Μετά τήν ανασυγκρότηση τής Κεντρικής Έπιτροπής του παιδομαζώματος, έδόθησαν οδηγίαι να γίνουν ανασυγκροτήσεις επιτροπών καί στίς χώρες του παραπετάσματος. Οι Σλαυόφωνοι εκπαιδευτικοί καί γενικά τά στελέχη ελάμβαναν δραστήρια μέτρα διά τήν ανάπτυξιν τής σλαβικής γλώσσας. Πρώτα άρχισαν να ξεχωρίζουν τά παιδιά απ' τούς παιδικούς σταθμούς. Τά σλαυόφωνα παιδιά, έλεγαν, πρέπει να άποτελέσουν ξεχωριστές παιδοπόλεις μέ ξεχωριστό σύστημα εκπαίδευσως.

Στήν «'Ελεύθερη 'Ελλάδα» ή ψευδοκυβέρνησις του ΚΚΕ είχε ανασχηματισθή, μπήκαν τώρα καί σλαυόφωνες «ύπουργοί» (Μητρόφσκυ, Κώτσεφ).

Ὁ Μητρόφσκυ, «ύπουργός» σλαῦος, ἐπισκέπτεται τό Παραπέτασμα καί τό παιδομάζωμα. Ἀντιπροσωπεΐα γυναικῶν σλαυοφώνων ἐπισκέπτεται ὅλους τοὺς παιδικούς σταθμούς ὅπου ὑπάρχουν σλαυόφωνα παιδιά καί ἀναλύει σ' αὐτά τίς ἀποφάσεις τοῦ ΚΚΕ διὰ «αὐτονομία» τῆς Μακεδονίας. Τά παιδιά νομίζουν ὅτι εἶναι πλέον ἀνεξάρτητα καί ἀρχίζουν νά ἀποστρέφονται δασκάλους καί παιδιά Ἑλληνόφωνα. Διὰ τό παραμικρόν παράπονον, ἐφοβέριζαν: «Καθῆστε καλά, διότι θά γράψουμε στό Μητρόφσκυ».

Εἰς γενικές συνελεύσεις ὅπου ἐγένοντο ἀκόμη μικταί ('Ελληνόφωνα καί σλαυόφωνα) ἐπιζητοῦν τά σλαυόφωνα παιδιά, νά καλύπτουν τίς συζητήσεις μέ θέματα σλαβικά. Ἡ παραμικρή διδασκαλία πού εἶχε γενικό χαρακτήρα, ἤμποροῦσε νά γίνη ἀφορμή μεγάλου «σκανδάλου», νά προκληθοῦν γενικές συνελεύσεις διὰ νά φθάσουν μέχρι τήν Ἑλλάδα τά παράπονα!

Παρέστην μάρτυς σέ μιά γενική συνέλευσι μαθητῶν σλαυοφώνων στή Βουδαπέστη. Εἰς αὐτήν θέμα ἦταν μιά φράσις ἐνός Ἑλληνο-καθηνητοῦ τοῦ κ. Λάμπρου. Αὐτός ὠμίλησε γενικά σάν σέ

παιδιά τῆς Ἑλλάδος. Δέν ἔκαμε καμιά νύξι περί «Σλαυομακεδόνων» ἢ στό κάτω-κάτω καί Ἑλλήνων. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά προκληθῇ γενική συνέλευσις ἄνω τῶν 400 παιδιῶν, νά ἔλθουν στελεχὴ καί ὅλοι μαζί μαθηταί καί προσωπικόν ζητοῦσαν... νά σταυρώσουν τόν καθηγητὴ τους!

Ἀκόμα δέν ἐπέτρεπαν οἱ σλάβοι νά ὑπάρχη στοὺς σταθμούς τους κανένα ἄτομο ἐκ τῶν Ἑλληνοφώνων. Σάν ἤθελε νά εἶναι κάποιος δάσκαλος ἐκεῖ, ἔπρεπε νά ξέρη ἢ ἂν δέν ξέρη, νά μάθῃ σλαβικά.

Σημείωσις Συντάξεως:

Ἡ σύνταξις καί ἡ ὀρθογραφία εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τοῦ κειμένου τοῦ βιβλίου τοῦ Γεωργίου Μανούκα.

Συγκινητικές σκηνές στά Ἑλληνογιουγκοσλαβικά σύνορα. Ἑλληνες πού ἀρπάχτηκαν ἀπό τοὺς βρωμεροὺς κομμουνιστοσυμμορίτες – αἰχμάλωτοι στρατιῶτες, ἄσπλοι καί ἀθῶοι χωρικοί, ἀγόρια, κορίτσια καί μικρά παιδιά – ἐπιστρέφουν στήν Ἑλλάδα καί γονατιστοί φιλοῦν τό χῶμα τῆς πατρίδος τους. Τό χῶμα αὐτό τό ποτισμένο μέ αἶμα, πού οἱ ἀηδιαστικοί προδότες τῆς «5ης Ὀλομέλειας» καί οἱ συνοδοιπόροι τους καί θαυμαστές τους, παρέδωσαν στοὺς ληστές τοῦ Βελιγραδίου καί στίς ἀρπακτικές ὕαινες τῆς Σόφιας.

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ανατρίχιαστικοί φονιάδες μικρών παιδιών....

Τό βράδυ τής 11ης πρὸς τήν 12η Ἰουλίου 1942 μιά συμμορία ληστών τής «ἐθνικῆς ἀντίστασης», ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἕναν διεστραμμένο δολοφόνο, τόν Θανάση Μιζέρια, διέπραξε ἕνα ἀπὸ τὰ πιο ἀποτρόπαια ἐγκλήματα τῆς περιόδου τῆς ξενικῆς κατοχῆς. Ὁ Μιζέριας καί οἱ ἐπιβήτορές του δολοφόνησαν μέσα στό σπίτι του τόν κτηματία Νικόλαο Μαραθέα καί ἄρπαξαν, βασάνισαν ἀπάνθρωπα καί κατέσφαξαν στή συνέχεια –βρέθηκε ἀργότερα μέ 36 (τριάντα ἕξι) μαχαιριές– τόν μόλις 13 χρόνων γιό του Γεώργιο ἕναν μικρό ἄρρωστο μαθητή! Τόν κτηματία Νικόλαο Μαραθέα τόν δολοφόνησαν οἱ συμμορίτες τοῦ Κ.Κ.Ε. διότι ἦταν «προδότης»! Ἔτσι διεκήρυξαν τότε οἱ ληστές τοῦ Κ.Κ.Ε. καί ἔτσι γράφουν καί σήμερα οἱ θαυμαστές τους. Ὅπως θά δῇ κανεῖς καί στόν παρατιθέμενο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», γιά τό μικρό παιδί δέν ἀναφέρουν τίποτε ἀπολύτως –ἀν καί αὐτό τό παιδάκι, ἦταν ὁ κύριος στόχος τῶν ἔκφυλων παιδεραστῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Πρίν ὅμως προχωρήσουμε στήν ἐξιστόρησι τῆς ανατρίχιαστικῆς ἱστορίας, θά πρέπει ἐδῶ νά ἀναφερθοῦν ὠρισμένα στοιχεῖα – γνωστά στούς περισσότερους, ἄλλωστε– πού δείχνουν, πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφισβήτησι, τί ἐννοοῦν οἱ συμμορίτες ὅταν ἀποκαλοῦν κάποιον «προδότη», ποιός, κατὰ τήν ἀποψί τους εἶναι προδότης καί ποιός ὄχι:

Ἐάν ρίξη κανεῖς μια πρόχειρη καί θιαστική ματιά στά διάφορα ἐντυπα τῶν συμμοριτῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τοῦ ὑπόκοσμου τῆς συνοδοιπορίας, θά δῇ ὅτι, κανεῖς δέν ἔχει ἀπομείνει, κατὰ καιρούς, σ' αὐτό τόν Τόπο, χωρίς νά χαρακτηρισθῇ προδότης! Ὁ Ζέρβας καί ὁ Ψαρρός (κατὰ τήν κατοχή), γιά ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ αὐτούς καί ὅλοι οἱ ἄλλοι «Ἕλληνες πού ἐνεργά συμμετεῖ-

χαν στίς διάφορες ἀντιστασιακές ὁργανώσεις, πλήν, βεβαίως, τῶν συμμοριτῶν τοῦ Ε.Α.Μ. - Ε.Λ.Α.Σ., ἦσαν προδότες. Οἱ νικητές τοῦ Ρίμινι χαρακτηρίσθηκαν κι' αὐτοί «προδότες» καί «πραιτωριανοί»! Τό ἴδιο καί ἡ πολιτική καί στρατιωτική ἡγεσία τῆς ἐποχῆς, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, χωρίς καμμία ἐξάιρεσι. Ὁ κάθε ἀλήτης καί ἡ κάθε ἀλήτισσα τοῦ Κ.Κ.Ε. χαρακτηρίζε κάθε Ἕλληνα προδότη καί χωρίς κανένα ἐλεγχο ἢ δίκη, ὑφίστατο μαρτυρικό θάνατο. Χιλιάδες Ἕλληνες στά χρόνια τῆς κατοχῆς καί κατὰ τήν ἀπελευθέρωσι –ἄνδρες, γυναῖκες, παιδάκια, ἀγόρια, κορίτσια, δάσκαλοι, παπάδες, ἀνάπηροι πολέμου κλπ– ὁδηγήθηκαν στά σφαγεῖα τῆς Οὐλεν, τοῦ Μελιγαλά, τῶν Καλαβρύτων, τοῦ Φενεοῦ, τοῦ Διστόμου, τοῦ Χορτιάτη, τῆς Ἀρδέας, τῆς Χαλκιδικῆς, κλπ., γιάτί χαρακτηρίσθηκαν ἀπὸ τούς Γερμανοντυμένους καί Βουλγαροντυμένους δολοφόνους τοῦ Κ.Κ.Ε. «προδότες»! (Τήν «ἐνωμένη ἐθνική ἀντίσταση» τήν «ἀνεκάλυψαν» τελευταία, γιά νά παραπλανήσουν αὐτούς πού γλύτωσαν τήν σφαγή).

Μέ τήν ἐναρξί τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτισμοῦ, ὁ κατάλογος τῶν «προδοτῶν» ὅλο καί μεγάλωνε. Μέ μιά μόνο «ἀπόφαση» προσετέθησαν: 1) Παῦλος Γλύξμπουργκ, 2) Φρειδερίκη Γλύξμπουργκ, 3) Ἀλέξανδρος Παπάγος, 4) Θρασύβουλος Τσακαλώτος, 5) Θωμᾶς Πετζόπουλος, 6) Θεμιστοκλῆς Σοφούλης, 7) Κωνσταντῖνος Τσαλδάρης, 8) Κωνσταντῖνος Ρέντης, 9) Σπύρος Μαρκεζίνης, 10) Σοφοκλῆς Βενιζέλος, 11) Παναγιώτης Κανελλόπουλος, 12) Ναπολέων Ζέρβας, 13) Στυλιανός Γονατᾶς, 14) Γεώργιος Παπανδρέου, 15) Θεόδωρος Τουρκοβασίλης, 16) Ἀλέξανδρος Διομήδης,

Τόν μικρό Γιώργο Μαραθέα οἱ συμμορίτες τοῦ ἀναίσχυντου δηλωσία Θανάση Μιζέρια (ἢ Σουλτάνα) τόν κατέσφαξαν μέ τριάντα ἕξι μαχαιριές. Δολοφόνησαν οἱ ἔκφυλοι «ἀγωνιστές» τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης», χωρίς λόγο καί αἰτία, ἕνα μικρό ἄρρωστο παιδί 13 χρόνων, ἀφοῦ πρῶτα τό βασάνισαν ἐπὶ πολλούς μῆνες! Πρίν ἀπὸ τήν ἄρπαγή του, μέσα στό σπίτι, δολοφόνησαν καί τόν Πατέρα του, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκε στούς φονιάδες τοῦ παιδιοῦ του!

Σήμερα οἱ δολοφόνοι τῶν μικρῶν παιδιῶν ζητοῦν – καί τό ἐπέτυχαν! – «νά ἀναγνωρισθεῖ» ἡ «ἐθνική ἀντίσταση», οἱ φονιάδες, δηλαδή, καί οἱ παιδεραστές!

Ἀς διαβάσουν τὰ ὑποψήφια θύματα – οἱ νέοι καί οἱ γονεῖς τους – πῶς τό Κ.Κ.Ε. παγιδεύει σήμερα, ἄλλη μιά φορά, τὰ παιδιά μας! Ὁ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» τῆς 29ης Μαΐου 1977 «ἀφιερώνει» μισή σελίδα γιά τόν Ε.Λ.Α.Σ., τόν «ἐκδικητή καί φρουρό τοῦ λαοῦ»!!! Πουθενά ὅμως δέν ἀναφέρει γιά τήν ἄρπαγή, τόν πολύμηνο βασανισμό καί τήν φοβερή σφαγή τοῦ μικροῦ ἄρρωστου παιδιοῦ, πού ἦταν ὁ κύριος καί μοναδικός στόχος τῶν φονιάδων τοῦ Κ.Κ.Ε.! (ὁ πατέρας δολοφονήθηκε «συμπτωματικά»).

Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπευθύνεται, βέβαια, σέ ἀποθλακωμένους ἀναγνώστες – σέ φυτά! (κι' ἄς γράφουν ὅτι, «Ἡ ἀλήθεια πού τρέφει τό μέλλον...»). Ἀλλά καί οἱ ἀποθλακωμένοι θά μπορούσαν νά προβληματισθοῦν, νά ξυπνήσουν ἴσως καί νά θελήσουν νά ἐρευνήσουν, ἂν, διαβάζοντας τόν «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» μάθαιναν γιά τήν δολοφονία ἐνός παιδιοῦ καί γιά τὰ λύτρα πού ζητοῦσαν οἱ σφαγεῖς του, γιά νά τό ἀφήσουν ἐλεύθερο!

Καί αὐτό θά μπορούσε νά δημιουργήσῃ προβλήματα στούς φονιάδες καί τούς θαυμαστές τους. Καί γι' αὐτό δέν τό ἀναφέρουν καθόλου· οὔτε κ' ἂν ὅτι ἐκεῖ ζοῦσε ἕνα μικρό παιδί!

ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΝΑ ΣΤΥΓΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ ΜΑΡΑΘΕΑ

'Ο ΕΛΑΣ έκδικητής καὶ φρουρὸς τοῦ λαοῦ

Τὸ χωριὸ Νέο Μοναστήρι ὅπως εἶναι σήμερα.

Γίνεται: σήμερα στο Νέο Μοναστήρι Δομοκοῦ μνημόσυνο - προσκύνημα στή μνήμη τῶν ἔντεκα πατριωτῶν πού ἐκτελέσθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς κατακτητὲς κατ' ἀπαίτησιν τοῦ προδότη μεγαλοτσιφλικά Ν. Μαραθέα στὴς 28 Μάρ 1942. Τὸ στυγερὸ αὐτὸ ἐγκλημα, πού θύσισε στὸ πένθος καὶ τὴ δυστυχία ἓνα ὁλόκληρο χωριό, ἦταν μιὰ ἀπροκάλυπτη πράξη βίας πού εἶχε σὰν στόχο τὴν κατατρομοκράτηση τῶν ξωμάκων τοῦ κάμπου γιὰ νὰ μὴν ἀντιδράσουν στὴν ἐπιβολὴ ἐνὸς καθεστώτος ὡμῆς ἐκμετάλλευσης.

Οἱ Ἰταλοὶ ἦταν τὰ ἐκτελεστικά ὄργανα. Πίσω ἀπ' τὸ ἐγκλημα κρύβονταν ὁ δροσίλογος μεγαλοτσιφλικάς, πού ἦταν ὁ ἠθικός αὐτουργός. Ὁ Μαραθέας ἦταν ἓνας ἀδίσταχτος ἐκμεταλλευτής. Πρὶν ἀπὸ χρόνιο εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὴ Ρουμανία καὶ ἀγόρασε κάμποσες χιλιάδες στρέμματα γόνιμης γῆς. Εἶχε κτίσει τὸ ἀρχιτεκτονικὸ καὶ δίπλα σ' αὐτὸ κτίστηκαν τὰ κονάκια τῶν κολλήγων, ποὶ δούλευαν στὸ τιφλίκι. Ὁ συνοικισμὸς αὐτὸς ὀνομαζόταν Τσόμπα. Τὸ 1924 καὶ μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Νεϊγῦ, πού ὁρίζε τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν ἡρθαν ἀπὸ τὸ Μέγα Μοναστήρι καὶ τὸ Καβακλί (τὴ Φιλιππούπολη) τῆς Βουλγαρίας οἱ πρόσφυγες καὶ ἐγκαταστάθηκαν δίπλα στὴν Τσόμπα. Ὁνόμεσαν τὸ χωριὸ τῶν Νέο Μοναστηρί. Τὸ κράτος ἀπολλοτρίωσε μερικὲς χιλιάδες στρέμματα τοῦ Μαραθέα καὶ τὰ παραχώρησε στοὺς πρόσφυγες. Τὸ πρᾶγμα δυσaráτησε τὸ μεγαλοτσιφλικά. Καὶ σκέφτηκε, πὼς τώρα στὰ μαύρα χρόνια τῆς σκλαβιάς, ἦταν μοναδικὴ εὐκαιρία, χρησιμοποιοῦντας τὴ δύναμιν τῶν κατακτητῶν, νὰ κάνει ἀφόρητη τὴ ζωὴ τῶν προσφύγων, νὰ τοὺς ἐξαναγκάσει νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ γῆ τους γιὰ νὰ ξαναβάλει στὸ χερί τὰ χτήματα πού εἶχαν ἀπαλλοτριωθεί.

τὰ σιτηρά του. Οἱ Ἰταλοὶ ἀγρίψαν. Ἐπιάσαν ἔντεκα χωρικοὺς μαζί καὶ τὸ Σιδέρη Γιαλαμούδη σὰ πρωταίτιο τοὺς βασάνισαν ἀπάνθρωπα καὶ τὸ μεσημέρι τῆς ἰδίας μέρας τοὺς δόγησαν στὴν Τσόμπα, ἐκεῖ δίπλα στὸ δημοτικὸ σχολεῖο καὶ τοὺς ἐκτέλεσαν χωρὶς ἀνάκριση, χωρὶς δίκην.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἔντεκα ἀδικωμένων εἶναι: Σιδέρης Γιαλαμούδης, Π. Καμηλούδης, Μ. Τερζίδης, Λ. Χαρολάμπους, Γ. Γκα-

ΤΟΥ Ν. ΚΑΡΚΑΝΗ

νίδης, Στέφος Στεφούδης, Ν. Νατούδης, Μόσχος Γκανιίδης, Στέργιος Γκαντολούδης, Γιάννης Γκανιίδης καὶ Κ. Παπαλέξης.

Οἱ ἀγρότες ἀπ' τὸ Νέο Μοναστήρι δολοφονήθηκαν κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Μαραθέα. Δὲν ἦταν σὲ τίποτα ἔνοχοι. Ὁ τελευταῖος μάλιστα Κ. Παπαλέξης ἦταν ξένος καὶ κατὰ τύχην βρέθηκε ἐκεῖν τὴ στιγμή στὸ χωριό. Ἀκόμα ἀνάμεσά τους ἦταν ἓνας νέος 17 χρονῶν πού ἐ-

κουτοσολάχικα δὲν ἦταν τάχα ἑλληνας, ἀλλὰ ἀπόγονοι τῆς Γ' Ρωμαϊκῆς λεγεώνας, εἶχε ἀπλωθεῖ καὶ στὴ Νότια Θεσσαλία. Ἐνοπλο τμήμα τῆς πού ὑπηρετοῦσε κάτω ἀπὸ τὴς διαταγὲς τῆς ἰταλικῆς μεραρχίας πού εἶχε τὴν ἐδρα τῆς στὴ Θεσσαλία ἀνάπτυσσε ὄχι μόνο σοβαρὴ προπαγανδιστικὴ ἀλλὰ καὶ ὡμὴ τρομοκρατικὴ δράση. Ὁ Ἄρης σκέφτηκε: Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ ν' ἀνακουφιστοῦν οἱ ἀνῆμποροι χωρικοὶ πού εἶχαν ἐγκαταλειφθεῖ ἀνυπεράσπιστοι στὸ ἔλεος τῶν προδωτῶν, τῶν ἀδίστακτων ἐκμεταλλευτῶν καὶ τῶν φασιστῶν κατακτητῶν. Καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή ἄρχισε νὰ καταστρώνει τὸ σχέδιό του.

Ὁ Μαραθέας ἦταν ὁ ἠθικός αὐτουργός, αὐτὸς πού κρύβονταν πίσω ἀπὸ τὸ ἐγκλημα καὶ ἔπρεπε νὰ πληρώσει. Κι ὁ ΕΛΑΣ, στρατὸς τοῦ λαοῦ, ἦταν ὁ ἐκδικητής, ὁ τιμωρός, ὁ φρουρὸς καὶ προστατὴς τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους.

Πανουργία τοῦ Ἄρη

Ἐδὼ ἐκδηλώθηκε ἡ πολεμικὴ

ρφήνευονταν γι' αὐτό. Ἐπειτα ἡ κυβέρνηση Τσολάκογλου σύμφωνα καὶ μὲ τὸ μυστικὸ πρωτόκολλο πού εἶχε ὑπογράψει μὲ τοὺς κατακτητὲς στὴς 29 Ἀπρίλη 1941 πρὶν ἀναλάβει τὴν ἐξουσία, ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ἐμπέδωση τῆς τάξης, τῆς ἡσυχίας καὶ τὴν ἀποφυγὴ οἰσδηπότε ἐχθρικής ἐνεργείας. Καὶ ἔνας Θεὸς ξέρει πὼς παρουσίασε τὰ πράγματα ὁ Μαραθέας γιὰ νὰ φέρει ἐπὶ τόπου τὸ συνταγματάρχην Σαλβόνι ἀπὸ τὴ Λαμία καὶ τὸν Τσολάκογλου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Θὰ τοὺς εἶχε ἀσφαλῶς τρομάξει πὼς οἱ χωρικοὶ ἐξεγέρθηκαν!

Ὁ Τσολάκογλου στὸ τιφλίκι τοῦ Μαραθέα

Ἡ εἶδηση γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τσολάκογλου ἐνθουσίασε τοὺς ἀντάστες. Γιὰ σκεφτεῖτε! Δὲν εἶναι καὶ μικρὸ πρᾶγμα νὰ αἰχμαλωτίζαν οἱ ἀντάρτες ἐκεῖν τὴν ἐποχὴ τὸν κατοχικὸ πρῶθυπουργό! Ἡ ἰδέα ξεσήκωσε τὴν ομάδα. Γι' αὐτὸ καὶ ἀποφασίστηκε ἡ ἐπιχείρη-

17) Γεώργιος Πεσματζόγλου, 18) Μποδοσάκης 'Αθανασιάδης. (Βλέπε «'Ιδρυτική Πράξη της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης» της 23.12.1947).

Ο κατάλογος των «προδοτών» δέν τελειώνει (καί δέν τελείωσε) ποτέ. Τήν ίδια εποχή προσετέθησαν οί Σβώλος, Τοιριμώκος, Κρητικός καί πολλοί ἄλλοι μικροί καί μεγάλοι, γνωστοί καί ἄγνωστοι συνοδοιπόροι. Ὅταν κάποτε γιά νά σφάξουν ἕνα Ἕλληνα, δέν ἦταν ἀπαραίτητο νά τόν χαρακτηρίσουν ὡς «προδότη», ἄρχισαν νά προσθέτουν στό κατάλογο τούς ἡμιέλληνες (ή τούς ὄχι καί τόσο φανατικούς Ἕλληνες): Ὁ Θανάσης Μιζέριας εἶχε προηγηθῇ, ἀκόμη ἀπό τό 1945. Σιγά - σιγά χαρακτηρίσθηκαν ὡς προδότες ὅλοι ὅσοι ἀνήκαν στούς παράνομους μηχανισμούς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀκολουθήσαν ὁ Γ. Σιάντος, ὁ Πλουμπίδης, ὁ Μπελογιάννης, ὁ Καραγιώργης, ὁ «πρωθυπουργός» καί «ἀρχιστράτηγος» Μάρκος Βαφειάδης (αὐτός, βεβαίως, ἀποδεδειγμένα ἦταν συνεργάτης τῆς Γκεστάπο). Τόν «ρολογά ἀρχιστράτηγο», ἐκτός ἀπό προδότη, τόν χαρακτήρισαν καί τρελλό. Μετά, ἦλθε ἡ σειρά τοῦ Ἰωαννίδη, τῆς Χρύσας Χατζηβασιλείου, τῶν Παρτσαλίδη, Βλαντά, Γούσια καί τῶν «στρατηγῶν» Γιαννούλη, Γεωργιάδη, Μπλάνα (Κίσσαβου). Ἀρκετοί ἀπ' αὐτούς μάλιστα, ἐκτελέσθηκαν σάν προδότες. Μετά ἦλθε ἡ σειρά τοῦ πανίσχυρου ἀρχηγοῦ, τοῦ Νίκου Ζαχαριάδη: αὐτός ἦταν «πράχτορας τοῦ ἐχθροῦ ἀπό παιδί, ἀπό τόν καιρό πού ζοῦσε στήν Κωνσταντινούπολι»!

Εἴαν κανεῖς συγκέντρωση τά ἐπίσημα κείμενα τοῦ Κ.Κ.Ε., τίς διάφορες «ἀποφάσεις» τίς θρωμερές «ὀλομέλειες» καί τίς «πλατφόρμες» τους, καθώς καί τά διάφορα κατά καιρούς βιβλία πού κυκλοφόρησαν, ἰδιαίτερα τελευταῖα, θά σχηματίσῃ ἕναν τεράστιο κατάλογο «προδοτῶν» (καί προδοτῶν) πού, οὔτε ἀρχή ὑπάρχει, οὔτε τέλος. (ἐννοεῖται ὅτι ἐδῶ ἀναφερόμαστε στούς ἐπωνύμους προδότες, ὅπου ὑπάρχουν καί πολλά «στοιχεῖα»).

Σ' αὐτόν, λοιπόν, τόν μακρύ, τόν ἀτέλειωτο κατάλογο, τῶν «προδοτῶν», τό νά προσθεῖς τό Κ.Κ.Ε. ἄλλο ἕνα ὄνομα, ἐκείνη μάλιστα τή σκοτεινή ἐποχή, ἦταν ἕνα «ἀσήμαντο» περιστατικό! Τό ἀξιοσημείωτο, πάντως, στήν περίπτωσι αὐτή, εἶναι τό ἐξῆς: Ὁ χαρακτηρισμός ὡς «προδότη» τοῦ Ν. Μαραθέα, ἐγίνε ἀπό τόν Θανάση Μιζέρια, ἕναν ἐκφυλο δολοφόνο, κοινό ἀπατεῶνα καί κλέφτη, πού ἀπό τήν ἡμέρα πού χωρίς καμμιά ἀπολύτως πείσι ἤ κάποιο βασανισμό (σύμφωνα μέ τίς ἀπόψεις καί τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε.), ὑπέγραψε «δήλωσι μετανοίας» στόν Μανιαδάκη καί «ἀπεκήρυξε μετὰ βδελυγμίας καί ἀποτροπιασμοῦ τό Κ.Κ.Ε. καί τίς παραφυάδες του», εἶχε περάσει τίς περισσότερες ἡμέρες καί νύκτες, στά Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, τῶν Ἀθηνῶν!!!

Ἀνεξάρτητα ἀπό ὅλα αὐτά, ἀπό μία ἐρευνα πού ἔκανε τό Περιοδικό «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940- 1949», διαπιστώθηκε ὅτι κανένα στοιχεῖο δέν ὑπάρχει -καί δέν ὑπῆρχε- πού νά ἐπιτρέπῃ νά χαρακτηρισθῇ ὁ Ν. Μαραθέας προδότης. Ἀλλωστε, ἐδῶ, δέν ἐξετάζεται ἡ δολοφονία τοῦ πατέρα Μαραθέα. Εἴαν ἦταν αὐτό τό πρόσωπο μόνο, ὁ Ν. Μαραθέας, θά ἦταν ἀπλῶς ἀκόμη ἕνας Ἕλληνας, στίς χιλιάδες τούς ἄλλους πού δολοφονήθηκαν ἀπό τούς προδότες καί πραιτωριανούς τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης». Εἰδῶ ἐξετάζουμε τήν περίπτωσι τῆς ἄγριας σφαγῆς ἐνός μικροῦ παιδιοῦ, τοῦ 13χρόνων Γιώργου Μαραθέα...

Ὁ Νικόλαος Μαραθέας, λοιπόν, ἦταν πράγματι ἕνας πλούσιος μεγαλοκτηματίας. Ἕνας ἄνθρωπος πού βρισκόταν σέ συνεχή ἴσως σύγκρουσι μέ διαφόρους χωρικούς καί εἶχε, ἀκόμη, πολλές ἀντιπάθειες ἀπό τούς πτωχοῦς. Ὅλα ὅμως αὐτά, καί ἴσως καί πολλά ἄλλα, καμμιά ἀπολύτως σχέσι δέν εἶχαν μέ προδοσίες, συνεργασία μέ τόν ἐχθρό καί ὅλα ὅσα κατά καιρούς ἐφευρίσκουν οἱ συμμορίτες τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁ Ν. Μαραθέας πού γεννήθηκε στόν Πλάτανο Ναυπακτίας, μικρός ἀκόμη, ἔφυγε γιά τήν Ρουμανία ὅπου ἐργάσθηκε ἐπὶ πολλά χρόνια. Ἐκανε ἐκεῖ μεγάλη περιουσία

Μία φωτογραφία, λίγους μόνον μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν φοβερὴ σφαγὴ τοῦ μικροῦ Γιώργου Μαραθέα, ἔξω ἀπὸ τὸ «πλούσιο» σπίτι τους! Στὸ ἄκρον εἶναι ἡ τραγικὴ Μητέρα κ. Μαραθέα. Στὸ μέσον (γονατιστὴ), ἡ θυγατέρα τῆς Ἑλένης καὶ στὸ ἄκρον (γονατιστὸς κ' αὐτός) ὁ δέκα τριῶν χρόνων Γιώργος Μαραθέας. Εἶναι ἡ τελευταία φωτογραφία τῆς οἰκογενείας πρὶν ἀπὸ τὴν δολοφονία τοῦ πατέρα καὶ τὴν ἄγρια σφαγὴ τοῦ μικροῦ τοῦ παιδιοῦ.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

«...Λένε, πάντως, ότι ο Θεοφιλογιαννάκος βασάνιζε τό 'ίδιο του τό παιδί...»!!!

Γιάννης Κάρης

ΕΛΕΥΘΕΡΗ
ΓΝΩΜΗ

Καί οί δύο όυεις του νομίματος

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Καί τό «Έτος του Παιδιού»

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ είναι ή θεότητα που λατρεύεται από τους εξουσιαστές της Ανθρωπότητας και την παγκόσμια είδυνουσα τάξη, περισσότερο κι από τή βία, ή την απειλή της βίας, πάνω κι από την εκμετάλλευση των πολλών από τους λίγους... Ξοδεύονται π.χ. πεντακόσια δισεκατομμύρια δολάρια για εξοπλισμούς, αλλά ή συνείδηση των αρχόντων δεν ταραζεται, μία και ύπαρχει ή υποκριτική δικαιολογία: άναγκαία θυσία για τήν ειρήνη... Βραβεύονται οί Μπένγκιν, Σαντιάγ και Κισσινγκερ, όχι για τή σφαγή γυναικοπαίδων στή Μέση Ανατολή και για τόν Άττίλα, αλλά για τή συμβολή τους στή διατήρηση της ειρήνης! Καί ο καγκελάριος Σμίτ υποδέχεται μέ χαμόγελο τόν κ. Καραμανλή, τήν ίδια ώρα που στέλνει φορτία όπλων στήν Τουρκία... Δυό χώρες - ταραξίες, ή Τουρκία και τό 'Ισραήλ, γράφουν στά παλιά τους παπούτσια τις άποφάσεις του ΟΗΕ. Κι όμως, δεν διώχνονται από τόν 'Οργανισμό, αλλά παραμένουν Ισά-τιμα μέλη του, μέ δικαίωμα να εκλεγούν ακόμη και στό Συμβούλιο Ασφαλείας... Καί οί χάντρες στό κομπολόι της υποκρισίας δεν έχουν τελειωμό.

Α Π' ΟΛΕΣ τις μορφές υποκρισίας, ή πιο καταγέλαιστη είναι ή καθιέρωση «επέτειών», ή και «ετών» για τή μητέρα και τό παιδί...

Η μητέρα. Η άγια αυτή ύπαρξη μέ τόν υπέρτατο προορισμό να διακινείται τή ζωή. Πόσος σεβασμός θα πρέπει να της άνηκει. Κι όμως, έχει ύπαρξει στήν «κατηγορία Β». Η δόξη ισότητα είναι στά χαρτιά. Μειωμένη και περιφρονημένη από τή στιγμή που γεννιέται (στά χωριά λένε: έχω ένα παιδί κι ένα κορίτσι...) πολλαπλά καταπιεσμένη στήν εφηβεία, όταν μεγαλώσει, σπουδάσει ή όχι και φάσει για δουλειά, τότε θα βρεθεί αντιμετώπιση μέ τήν πιο πικρή πραγματικότητα. Μικρότερη άμοιδή, σκληρότερες συνθήκες, άνήθικες προτάσεις...

Κάποτε ρώτησα ένα διοικητή Τραπεζής. Γιατί προτιμάτε τους άντρες στήν πρόκληση προσωπικού; Δεν απαντούν τό ίδιο οί γυναίκες; Όχι, δεν είναι αυτό, μου είπε. Άλλά οί γυναίκες έχουν τό δάσκαλο της έγκυμοσύνης, όποτε είμαι υποχρεωμένος να τις πληρώω, χωρίς να δουλεύουν. (Τι να σας πώ, τους λυπάται ή ψυχή μου αυτούς τους φοκακαρούς τραπεζίτες και διοικητικούς για τήν άδικία που τους γίνεται...). Όποσδήποτε, μέ τή λογική αυτή, οί υποθήκες μητέρες μπαίνουν στό χρηματιστήριο της εκμετάλλευσης μέ πεσμένες μετοχές.

Έρχεται όμως, που λέτε, και ή μεγάλη «Ημέρα της Μητέρας». Και τότε ο σύζυγος της φέρνει λουλούδια... (Άλλο, άν τήν προηγούμενη μέρα τήν είχε σπάσει στό έξυλο). Γράφει ο Τύπος, όχι για τό έξυλο, αλλά για τήν επέτειο, έτοιμάζει ή Τηλεόραση διαρκή εκπομπή περί της «ιεράς άποστολής της μητρός», εκφωνούνται και πανηγυρισμοί... Καί τήν επομένη ή ζωή ξαναβρίσκει τόν γνώριμο ρυθμό της για τις ύπολοιπες 364 μέρες.

Έχουμε, επομένως, δεδομένη τή διπλή καταπίεση της γυναίκας, μέ θεληματική πολλές φορές παραδοχή της άνδρικής ύπεροχής. (Μία κυρία, καλλιερημένη, πετυχημένη και μέ μεγάλες ευαισθησίες, έλεγε ότι θα της ήταν άδύνατο ν' άντεχει, ο άντρας της να μοιράζεται μαζί της τή δουλειά του σπιτιού. Γυναίκες δουλεύεις ένας άντρας; Ποτέ! (Βλέπετε, έχουμε και μαζί ούσιων φαινόμενα, κατάλοιπα μιας «παραδόσης» αιώνας...).

Ε ΚΕΙ ΟΜΩΣ που ή υποκρισία ξεχειλίζει είναι από λεγόμενο «έτος παιδιού» (γιορτάζεται φέτος). Δεν θα αναφερθώ στίς κτηνώδεις περιπτώσεις άνθρωποφαγικής «προστασίας» των δυσμοιρών παιδιών από τόν Μπόκσας (στενό φίλο του Παττακού και τό Ζισκάρ Ντ' Εσταίν) και από άλλα εξωτικά λουλούδια του δικτικού πολιτισμού. Ούτε θα θυμίσουμε τά παιδιά της 'Ινδίας και άλλων... «άναπτυσσόμενων» χωρών, που πεθαίνουν κατά χιλιάδες κ' άθε μέρα από πείνα και άρρώστιες. Κά δυστυχώς είναι σταγόνα στόν ωκεανό — και φοβάμαι ότι άν και έπαινετο, κρύβουν κάποια δόση υποκρισίας — οί άγώνες της «άδελφής Τερέζας» (δραβείο Νόμπελ), που σώζει από τό θάνατο μερικές δεκάδες παιδιά, άλλ' άποφύγει να δει κατάματα τόν πυρήνα και τ' αϊτή της φοβερότερης τραγωδίας του καιρού μας. Δεν άκούστηκε ποτέ κανένας «φιλόανθρωπος» (ούτε και ή «άδελφή Τερέζα») να βρουν φανάκι στούς Ισχυρούς της Γης και στίς πλούσιες κοινωνίες: Σταματήστε να χρίζετε εκκλησίες και δώστε τροφή στό πεινασμένα παιδιά. Σταματήστε, Άμερικανοί και Ρώσοι, να πετάτε δισεκατομμύρια δολάρια στα μεγαλειώδη προγράμματα για τήν κατάκτηση του Διαστήματος. Μ' αυτά τά άστρονομικά ποσά μπορείτε να χρίζετε χιλιάδες νοσοκομεία και ζωτά στίτια και να λυτρώσετε από τό θάνατο εκατομμύρια παιδιά. Κι ο Πολωνός Πάπας πόσο «άνθρωπινος» θα γινόταν, άν φώναζε στούς Μεγάλους: Άφήστε τή Δ. Ευρώπη χωρίς

πυρσούλους «Πέρσινγκ» και σώστε παιδικές ζωές. (Μήν άνησυχείτε, πολυμοκάπια γεράκια! Τιποτα άπ' αυτά τά άνορθόδοξα και ρομαντικά δεν πρόκειται να γίνει. 'Ο κτηνώδης «ρεαλισμός» θα θριαμβεύσει. Καί τά διαστημικά προγράμματα θα συνεχιστούν. Καί οί «Πέρσινγκ» θα φυτρώσουν παντού. Καί πολλές νέες και άραιές εκκλησίες θα εύφραίνουν τό Ιερατείο των Φαρισαίων, μία και τόσο άκράξια τό έμπόριο του Θεού...

Άρθρο του
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΗ

Ήρεμήστε, λοιπόν, άσπεία άνθρωπάκια, Μπρεζίνσκυ, Χαϊνγκ, Σήαρς και Σία. Τά εκατομμύρια παιδιά θα εξακολουθήσουν να πεθαίνουν από άσπεία, όσο θα ζει τό άντιάνθρωπο Σ ύστημα (σας).

Σ ΤΗ ΧΩΡΑ μας κανένα παιδί δεν πεθαίνει από πείνα. Μετά τήν κατχή, που άποδεκάτισε μεγάλους και μικρούς, στά καπομένα χρόνια είχαμε άπειρα δεινά, αλλά όχι κρούσματα θανάτου από σπέρση τροφής. Αυτό δεν όφείλεται, δέβαια, στή... δικαίη κατανομή του εισοδήματος! Ούτε στήν άνταρτική κρατική, ή εκκλησιαστική μέριμνα. Όφείλεται στήν υψηλή ποιότητα του λαού μας. Καί στήν πιο φτωχή γειτονία και στό πιο άπόκομο χωριό, ένα παιδί πενισμένο, μόνο του, ποτέ δεν θ' άφαινε να πεθάνει από πείνα. Οί γείτονες δεν θα τό άφήσουν άδοθήτο. Η άλληλεγγύη των άποκλήρων, αύτός ο άγραφος Ιερός νόμος, είναι μία από τις πιο γνήσιες και θαυμαστές άρετές του ελληνικού λαού, που δεν συναντιέται σε άλλες «προηγμένες» κοινωνίες.

Α ΛΛΑ τό χρέος της παιδικής προστασίας σταματάει εδώ. Σ' όλες τις άλλες όψεις της καθημερινής ζωής, ή καταπίεση του Έλληνοπούλου — του φτωχού, φυσικά — είναι και άγρια και πολυεπιπεδή. Η πρώτη πικρή γεύση ξεκινάει από τους γονείς του. Άς μήν κρυβόμαστε πίσω από τό δάχτυλό μας. Οί περισσότεροι γονείς δέρνουν τά παιδιά τους. Καί τό έξυλο — πρόδρομος συχνά τόν θάνατο — δεν είναι οί (άπαράδεκτοι όπιοσδήποτε) κολασμός κάποιου μικροπαρταμένου. Είναι ή άπόλυτη της αυτοκυριαρχίας μπροστά στό άγχος που μαστιάζει όλους μας. 'Ο καταπιεσμένος πατέρας (άπό κάποιο άφεντικό) γυρίζοντας στίτι του μεταβάλλεται οί ίδιος σε άφεντικό και βγάζει τ' άποθμένα - στή γυναίκα του. Και κείνη, διπλά καταπιεσμένη κι από τόν έργοδότη άν δουλεύει και από τόν σύζυγο, ξεσπάει στα παιδιά... Ποιός φταίει γι' αυτό τό κύκλωμα της βίας, που τελικό του θύμα είναι τό παιδί; Όποσδήποτε όχι οί άνθρωποι, που δεν είναι παρά βιότιδες ενός άποκροστικού Σ υ σ τ ή μ α τ ο ς, μέ αντιπαιδαγωγικές δομές και παραδόσεις, που κληροδοτούνται από γενιά σε γενιά.

Φυσικά, μιλάμε για τις πιο άπαλές μορφές βίας. Δεν λείπουν όμως και οί καθαρά έγκληματικές, μέ τις Σπυ-

ριδούλες, που «σιδερώνονται» μέ καυτό σίδερο, ή τις Λενιό του Κωσταλέξι, που ή πατρική έξουσία τις μετατρέπει σε φυτά. Σ' όλες όμως τις περιπτώσεις, αυτό τό δονηρό έπινγμα στίς πρώτες έπαφές μέ τή ζωή μπορεί να σφραγίσει τό χαρακτήρα και τήν πορεία του αύριανού υπέθυνου πολίτη. (Έρευνήσε, άραγε, κανείς «κρμόδοις» ποιές ήσαν οί παιδικές έμπειρίες των δασανιστών της Μπουμπουλίνας και της ΕΣΑ; Λένε, πάντως, ότι ο Θεοφιλογιαννάκος βασάνιζε τό ίδιο του τό παιδί...).

Κ ΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΙ ένοσταλάζει στίς καρδιές των παιδιών, καθώς μεγαλώνουν και άποκτούν συνείδηση. Τότε που ή καταπίεση παραδίδει τή σκυτάλη στήν έκμετάλλευση. Οί εύαίσθητες ψυχές των ύπουργών και φιλοάνθρωπων, που εκφωνούν λόγους για τό «έτος του παιδιού», καμώνονται πώς δεν ξέρουν ότι δεκάδες χιλιάδες παιδιά, από 12—17 χρόνων, συρρέουν από τις άπαρχίες στήν Τερατούπολη για να μάθουν λίγα γράμματα σε κάποιο «ενυκερινό» και παράλληλα να δουλεύουν. Καί εκεί είναι που ο εκμεταλλευτικός σάδισμός έφαρμόζεται μέ μεθόδους του 19ου αιώνα. Για τήν έντατική άπόδοση ξεχνιέται ή ηλικία. Τή θυμάται όμως ο εργοδότης στήν άμοιδή...

Η κοινωνία, ή Δημοκρατία και τό έθνος όφείλουν πολλά στίς άγουρες αυτές ηλικίες. Έμείς οί παλαιότεροι έχουμε ζωντανούς στό μνήμη μας τους μικρούς σαλταδόρους της κατοχής, που όρμουσαν σάν αίλουροί στα γερμανικά καμινία και τρυπούσαν τά γεμάτα σασκία, αφήνοντας στήν άσφαλο, όχι σπάνια, τήν τελευταία τους πνοή. Ήταν ή πρώτη αντίσταση κατά της κατοχικής πείνας. Άργότερα, τά ίδια αυτά παιδιά, σάν έπονίτες, έγραψαν μέ τό αίμα τους ήρωικές σελίδες... Καί στήν Έπταετία, όταν οί «συνουμνητές» (που είναι σήμερα δουλευτές και ύπουργοί) έμπαιναν στήν ούσα για να τους δечат ή δικτάτορας, τά γυμνάσια άρρένων και θηλέων, πλάι στόν φοιτητικόκομο, πριόνιζαν τόν δέντρο τόν νεοφασισμού.

Ο ΑΙΝΙΣΤΑΙ-ΗΝ έχει πει ότι δεν μπορεί να δημιουργηθεί άληθινή πρόοδος, όσο θα ύπάρχει έστω και ένα δυστυχισμένο παιδί.

Δυστυχώς, ύπάρχουν εκατομμύρια δυστυχισμένα παιδιά. Αυτή τήν τραγική άλήθεια δεν μπορεί να τήν κρύψει ούτε τό «έτος του παιδιού», ούτε ή παγκόσμια υποκρισία. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- ΣΤ. ΒΟΥΡΑ. Ρέδο: Γράφετε: Οί δάσεις ύπάρχουν στή χώρα μας, ώστε να ματαιώσουν τά σχέδια των Σλαβών... Σχεδάζω όμως να μάς πείτε: Τά σχέδια των Τούρκων ποιάς δά τά ματαιώσι; Μήπως εί δάσεις του ΝΑΤΟ;
- Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ. Τρίπολη: Όλος ο δημοκρατικός κόσμος βάζει τό λαρδάκι του για να χτιστεί ή Δημοκρατία. Καί σείς και όλοι. Όποσδήποτε εύχριστό για τά καλά σας αίσθη-ματα.
- Π. ΤΣΑΠΑΡΑ. Τορόντο, Καναδά: Οί σκέψεις σας είναι σω-στές. Όμως τό τοξίβι στή Μέση άνα δεν είναι «άνογιμα πρής τ' άρι-στερά». Μερικές φορές έχουν άριστες σχέσεις μέ τήν ΕΣΣΔ, χα-ρίς αυτό να τις έμποδίζει να σκοτώνουν τους 'Ιστανεούς φίλους της... ΕΣΣΔ!
- Δ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ. Σικάγο: Ναί, ξέρω ότι πολλές έφημερίδες του έξωτερικού (όπως και ελληνικές έπαρχιακές) αναδημοσιεύουν τά άρθρα. Καλά κάνουν. Καί, δέβαια, ούτε παίρνω, ούτε δεικνύω... ποσοστά! Εύχαριστώ.
- Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ. Πάτρα, Περ. Χατζηδούλη, Πειραιά: Τό βιβλίο θα βγει τό Δεκέμβριο. Η 'έννηση του Νεοφασισμού' που-λιέται Μπενάκη και Νικηταρά 2 (έκδόσεις Παπαζήση).

ΒΙΒΛΙΑ

- ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗ — ΠΡΟΣΗΛΙΟΥ: «Η Δεύτερη Καταιγίδα» (πολεμικό άθήγημα 1945—1949).

καί κάποτε –προπολεμικά βεβαίως– επέστρεψε στην Πατρίδα του. Στην αρχή σκέφτηκε να μείνει στην Αθήνα και να ασχοληθεί με διάφορες επιχειρήσεις. Τελικά συμφώνησε με τις προτάσεις όρισμένων γνωστών του και αγόρασε μεγάλες εκτάσεις από χωράφια στον κάμπο, που σήμερα είναι τό χωριό Νέο Μοναστήρι - Δομοκού. Όπως γράφουν και οι δολοφόνοι του «Ριζοσπάστη», τά κτήματα αυτά δέν τά άρπαξε από κανέναν, δέν του τά παρεχώρησε κανείς προνομιούχα ή δωρεάν, αλλά τ' αγόρασε μέ χρήματα που έφερε από τό έξωτερικό, δουλεύοντας σκληρά μέρα και νύχτα, όπως πολλοί άλλοι που πέρασαν μία ολόκληρη ζωή πλένοντας πιάτα και ξενοδουλεύοντας. Οι εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που ζουν στο έξωτερικό, τώρα ή παλαιότερα, τό ίδιο πράγμα έκαναν και κάνουν. Έκεί συγκεντρώνουν χρήματα μετά από σκληρή εργασία οι περισσότεροι, εργασία μιας ολόκληρης ζωής και ότι συγκεντρώσουν –άλλος πιο πολλά και άλλος λιγότερα– τά μεταφέρουν και τά επενδύουν εδώ. Άλλο άν για τους επαγγελματίες τεμπέληδες του Κ.Κ.Ε. καθ' ένας από αυτούς είναι κλέφτης!

Από τότε που ο Μαραθέας αγόρασε τά κτήματα, μαζί μέ την οικογένειά του διέμενε μονίμως εκεί και ασχολήθηκε μ' αυτά Έκτισε συγχρόνως ένα πέτρινο μονόροφο σπίτι –άπλό, κάτι δηλαδή που σήμερα, δέν θα δεχόταν να διαμένη ούτε ο πιο πτωχός «κολλίγος» και άσφαλώς ο Μίκης Θεοδωράκης και πολλοί άλλοι «πτωχοί» σαν κι αυτόν. Για την τότε, πάντως, εποχή ήταν ένα «άρχοντικό» όπωσδήποτε καθόλου «προκλητικό» και δυσανάλογα πτωχό, σέ σύγκριση μέ τά πάρα πολλά λεφτά που έφερε από τό έξωτερικό:

Ο Ν. Μαραθέας, εκτός από τά ελληνικά και ρουμανικά βεβαίως, ήξερε καλά τά αγγλικά και τά γαλλικά και είχε πάρα πολλές γνωριμίες, τόσο στην Αθήνα, όσο και στο έξωτερικό. Ακόμη, τό σπίτι του, ήταν ακριβώς επάνω στον μοναδικό τότε δρόμο που συνέδεε την Αθήνα μέ ολόκληρη την Βόρειο Ελλάδα, σημείο υποχρεωτικής διελεύσεως, θα λέγαμε, όλων όσων εκινούντο από βορρά προς τό νότο και αντίστροφως και ακόμη, ακριβώς στο μέσον της άποστάσεως Αθηνών - Θεσσαλονίκης. Έτσι, στο σπίτι, κατά καιρούς, πριν από τον πόλεμο, κατά την διάρκειά του και μετά, κατά την κατοχή και μέχρι την άγρια δολοφονία του, όλοι οι παράγοντες του τόπου– Έλληνες και ξένοι– έπίσημοι και ήμιεπίσημοι, που περνούσα από εκεί, σταματούσαν για λίγο ή περισσότερο χρόνο, έτρωγαν ή και διανυκτέρευαν στο σπίτι. Όπως θυμάται σήμερα ή σύζυγος του δολοφονηθέντος κ. Κλεοπάτρα Μαραθέα, είχαν περάσει και διέμεναν εκεί προπολεμικά πολλοί Γάλλοι στρατηγοί, πολλοί Υπουργοί, ο πρωθυπουργός Ι. Μεταξάς, πολλές φορές (κάποτε είχε παραμείνει τρεις ήμέρες) και κατά την διάρκεια του πολέμου του 1940 πολλοί άνωτεροι Βρεταννοί αξιωματικοί. Άλλά και οι Γερμανοί άργότερα, δέν έλειψαν. Πολλές φορές, μετά από προειδοποίηση, ή τελείως ξαφνικά, έρχονταν και έτρωγαν στο σπίτι... Εάν όμως ή παραμονή τότε ενός Γερμανού ή Ιταλού σέ κάποιο σπίτι στην κατεχομένη Ελλάδα, για τον υπόκοσμο του Κ.Κ.Ε. και τους άλλες της «έθνικής αντίστασης» είναι προδοσία, τότε οι μισοί τουλάχιστον Έλληνες και οι περισσότεροι από τους κατοίκους της Εύρώπης θα έπρεπε να θεωρηθούν προδότες και να άκρωτηριαστούν!...

Όπως αναφέρθηκε και άνωτέρω, δέν πρόκειται σ' αυτό τό βιβλίο ν' ασχοληθούμε μέ τον πατέρα, τον Ν. Μαραθέα, πολύ δέ περισσότερο, άν ήταν ή όχι προδότης– που δέν ήταν. Όσα αναφέρθηκαν για τό ζήτημα αυτό, αναφέρθηκαν σαν στοιχεία για την οικογένεια του μικρού μαθητού και κυρίως για ν' αντιληφθεί ο άναγνώστης τις συνθήκες, που επικρατούσαν τότε στην Πατρίδα μας –να διαβάσει και να ξαναδιαβάσει τό σχετικό «ιστορικό» σημείωμα του «Ριζοσπάστη» που παρατίθεται δίπλα– και μόνος του, άβιαστα, να βγάλει τά δικά του συμπεράσματα...

Στό «άρχοντικό» του Μαραθέα διέμενε μονίμως όλη ή οικογένεια. Ο ίδιος, ή γυναίκα του Κλεοπάτρα (που ζει σήμερα), ο γιός του Γεώργιος (γεννήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 1928) και ή μοναδική θυγατέρα τους, ή Έλένη (μέχρι πρό τινος σύζυγος του βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας Άλεξάνδρου Σπανορρήγα). Ακόμη, διέμενε εκεί και ένας φύλακας, ο Άνδρέας Τράκας, μέ τό μικρό παιδί του, της ίδιας ήλικίας μέ τον Γιώργο Μαραθέα.

Στην γύρω όρεινή περιοχή είχαν ήδη σχηματισθεί οι πρώτες λητοσυμμορίες της «έθνικής αντίστασης». Όσο ίσχυε τό σοβιετοναζιστικό σύμφωνο αιώνιας φιλίας και συνεργασίας, όλοι αυτοί οι συμμορίτες ήσαν θαυμαστές του Χίτλερ και έτοιμάζονταν να παρελάσουν στη κατεχομένη Αθήνα, έχοντας επί κεφαλής κομμουνιστικά και ναζιστικά σύμβολα! Μετά, άφου ή Γκεστάπο και ή Βουλγαρική Πρεσβεία των Αθηνών άπελευθέρωσε από την Άκροναυπλία και πολλούς από τους άρχηγούς τους, «άπεφάσισαν»(!) ν' «άπελευθερώσουν» και την Ελλάδα από τους ... φασίστες και τους προδότες!

Στην περιοχή που ξετάζουμε, επί κεφαλής των ληστών ήταν ο

Ή... Σουλτάνα, όπως παρουσιάζεται στο κομμουνιστικό Περιοδικό «ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ»! Αυτός... ο λεβέντης «πρωτοκαπετάνιος» των συμμοριών του Ε.Λ.Α.Σ. αποφάσιζε κάποτε ποιός Έλληνας είναι προδότης και ποιός όχι! Και έτσι, άνεξελεγκτα, χωρίς καμμία καθυστέρηση, οι πραιτωριανοί του Κ.Κ.Ε. τον βασάνιζαν άπάνθρωπα και τον άκρωτηρίαζαν. Ήταν ή εποχή της «έθνικής αντίστασης»!

Συντάξεις στούς φονιάδες!...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Παρασκευή 14 Μαρτίου 1980

Απογευματινή Αδέσμευτη Εφημερίδα

Αριθμός φύλλου 1403 — Έτος 5ο — Δρχ. 10

Βουλευτές της Ν.Δ.

ΚΑΙ Ο Κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ζήτησαν:

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΑΜ

ΚΑΤΑΓΕΙΛΕ ΧΤΕΣ Ο ΑΝΔΡΕΑΣ

Πρόκληση η επίσκεψη Μακλόνγκυ σε μονάδες

ΚΚΕ: ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΚΕ (ΕΣ.): ΑΝΤΕΘΝΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΡΑΛΛΗΣ: ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Π. Κανελλόπουλος

Α. Μανιάτης

Εμμ. Μπαίλας

Και σ' όλα τα θύματα του Εμφυλίου

Η πρόταση είχε γίνει από το ΠΑΣΟΚ

Δύο βουλευτές της «Νέας Δημοκρατίας» και ο πρώην πρωθυπουργός κ. Παν. Κανελλόπουλος ζήτησαν χθές στη Βουλή να δοθούν συντάξεις στις οικογένειες των νεκρών του ΕΑΜ και στα θύματα και αναπήρους του εμφυλίου πολέμου και της άλλης πλευράς: «Τιμώντας τους αντιπάλους μας — είπε ο κυβερνητικός βουλευτής Κυκλάδων κ. Εμ. Μπαίλας — τιμούμε περισσότερο τους εαυτούς μας».

Και ο κ. Παν. Κανελλόπουλος, που περιόριστηκε στη συνταξιοδότηση των οικογενειών των νεκρών του ΕΑΜ στην περίοδο της κατοχής, διακήρυξε: «Τώρα πρέπει να απαρνηθούμε τον διαχωρισμό Ελληνες και ανθέλληνες γιατί οι διαφορές μας τότε με το ΕΑΜ και το ΚΚΕ ήταν ιδεολογικές και όχι εθνικές».

Ένα σκίτσο από τό σοβιετικό περιοδικό «Κροκοντίλ», όπου ο Τίτο παρουσιάζεται ως πράκτορας του Χίτλερ, του Χίμλερ και των Άμερικανών! Οι αλήτες της Μόσχας δίνουν πάντοτε την «γραμμή» και οι ανά τόν κόσμον αλήτες τών διαφόρων Κ.Κ. τήν επαναλαμβάνουν σέ κάθε εύκαιρία, γραπτώς και προφορικώς, χωρίς καμμία αντίρρηση. Και αφού γιά τούς αποβλακωμένους αναγνώστες του «ΡΙΖΟ-ΣΠΑΣΤΗ» και τούς όπαδούς του Κ.Κ.Ε. όλοι οι Έλληνες ήσαν προδότες – όπως και οι πίο επιφανείς κομμουνιστές, ντόπιοι και ξένοι – ποιός θά τολμούσε τότε, αλλά και τώρα, ν' άμφισβητήσει ότι ο Ν. Μαραθέας δέν ήταν προδότης; Τά φυτά, ούτε σκέψι έχουν, ούτε γνώμη, ούτε κρίσι!...

Θανάσης Μιζέριας, πού πολλοί –οι περισσότεροι γιά «καλαμπουρί»– τόν άποκαλοῦσαν και «Άρη Βελουχιώτη». Ήταν ένας κοινός άπατεώνας, παλιός «δηλωσίας» και γνωστός στους «στενούς» και ήγετικούς κύκλους του Κ.Κ.Ε. περισσότερο μέ τ' όνομα «Σουλτάνα»! Αυτός, λοιπόν, (ή αυτή) άπεφάσισε νά έξοντώσει τόν δεκατριών χρονών «προδότη» Γιώργο Μαραθέα – ό πατέρας ήταν ό «δευτερεύων» στόχος!

Τό «σχέδιο» καταστρώθηκε γρήγορα και εύκολα και ή εκτέλεσίς του ήταν άκόμη πίο εύκολη.

Τό πρωί τής 11ης Ίουλίου 1942 ή κ. Μαραθέα μέ τήν κόρη της, τήν μικρή Έλένη πού ήταν άρρωστη, έφυγαν γιά τή Λαμία. Θά επέστρεφαν ίσως τήν επομένη. Στό σπίτι παρέμεινε ό πατέρας και ό γιός, μισοάρρωστος κι' αυτός, αφού μόλις είχε περάσει μιά πλευρίτιδα σοβαρής μορφής. Στό σπίτι, όπως προαναφέρθηκε, έμενε άκόμη και ό φύλακας μέ τό μικρό του γιό. Ήσαν όλοι τους ήσυχοι και άμέριμνοι και κανένα άπολύτως λόγο δέν είχαν νά φοβηθούν, παρ' όλο πού γνώριζαν ότι οι ληστές τριγυρνούναν εκεί κοντά.

Στίς 10 άκριβώς τό θράδυ τά κτήνη τής «έθνικής αντίστασης» έσπασαν τήν πόρτα του σπιτιού. Μέ φωνές και μέ βρισιές έδεσαν τόν φύλακα και μέ πυροβολισμούς δολοφόνησαν επί τόπου τόν Ν. Μαραθέα. Τά δύο παιδιά, τόν γιό του φύλακα και τόν Γ. Μαραθέα τούς άρπαξαν από τά κρεβάτια

τους. Ό μικρός Μαραθέας τό μόνο πού τούς ζήτησε, ήταν νά του επιτρέψουν νά ντυθή πρόχειρα! Μετά, χωρίς κανένα κίνδυνο ή φόβο –ίσως και μέ τήν κάλυψη κάποιου γερμανικού ή ιταλικού άποσπάσματος– οι αλήτες μέ... τούς αιχμαλώτους τους, ξεκίνησαν γιά τά βουνά.

Τό τρομερό νέο έφθασε στή Λαμία τήν άλλη μέρα τό πρωί. Και χρειάστηκε νά περάσουν πολλές ώρες γιά νά βρεθούν μερικοί γνωστοί και συγγενείς νά πληροφορήσουν τήν κ. Μαραθέα γιά τό τί έγινε τό προηγούμενο βράδυ στό σπίτι της. Όλοι στή Λαμία και στα γύρω χωριά είχαν παγώσει από τόν φόβο. Πάντως πολύ λίγοι ήσαν αυτοί πού κατάλαβαν τότε τί περίμενε τόν ελληνικό λαό στα καταπινα χρόνια. Ήταν άκόμη ή άρχή!...

Κανείς από τούς κατοίκους τής Λαμίας δέν δεχόταν νά πάη μέχρι τό κτήμα γιά νά μάθι τί άκριβώς έγινε. Οι συγγενείς φοβόντουσαν περισσότερο. Μόλις κατάρθρωσαν νά πείσουν δυό γιατρούς πού μέ ένα αυτοκίνητο έφεραν τό πτώμα του Ν. Μαραθέα στήν πόλι. Τήν μικρή Έλένη τήν κράτησαν στό σπίτι του πρώην βουλευτού Γεωργίου Πλατή. Ή συφοριασμένη μάνα πήρε τούς δρόμους γιά νά σώσει τό παιδάκι της...

Τά πράγματα «ξεκαθάρισαν» κάπως μετά από μιά εβδομάδα. Στό σπίτι πού διέμενε ή κ. Μαραθέα, κάτω από τήν πόρτα, ρίχθηκε ένα γράμμα μέ δύο σημειώματα. Στό ένα, των συμμοριτών του Κ.Κ.Ε., έγραφε ότι, γιά νά

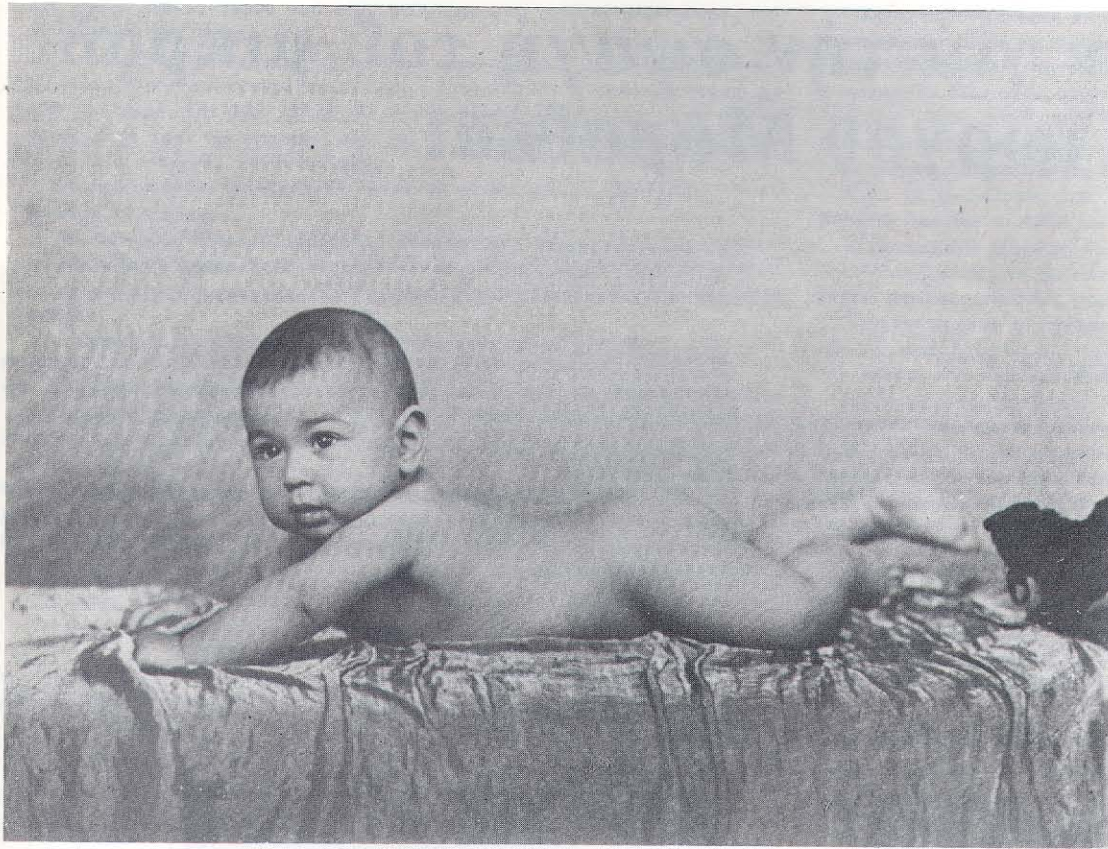
«... Ή Κεντρική Έπιτροπή του Κ.Κ.Ε. ανακοινώνει ότι ο Νίκος Πλουμπίδης ή Μπάμπας, είναι από 27ετίας πράκτορας τής Άσφάλειας μέσα στίς γραμμές του Κ.Κ.Ε., συνεργάτης του Σιάντου.

... Από τίς μεγάλες προδοσίες του είναι ότι παρέδωσε στήν Άσφάλεια και στό δήμιο τόν λαϊκό ήρωα Νίκο Μπελογιάννη... Ή άμερικάνικη κατασκοπεία και ή μοναρχοφασιστική άσφάλεια τώρα πού κατάλαβαν ότι ό πράχτοράς τους ξεσκεπάζεται, σκηνοθέτησαν τή νέα σύλληψη του Πλουμπίδη γιά νά τόν καλύψουν...»

[Από τήν εκπομπή τής 26 Νοεμβρίου 1952 του ραδιοφωνικού σταθμού «Έλεύθερη Ελλάδα» – του σταθμού των συμμοριτών του παραπετάσματος.]

«Ό χαφιές Πλουμπίδης καταδικάστηκε δέθεν σέ θάνατο. Είναι όλα σκηνοθεσία. Σέ λίγο ή γενική άσφάλεια θά φυγαδεύσει τόν άνθρωπο της λέγοντας ότι δραπέτευσε και ούτε γάτος, ούτε ζημιά...»

[Από τήν εκπομπή τής 3 Αύγουστου 1953, του ίδιου ραδιοσταθμού.]

‘Ο μικρός Γιώργος Μαραθέας λίγα μόλις χρόνια πριν την άγρια σφαγή του από τὰ κτήνη του Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης»! Εἶναι ἡ ἐποχὴ ἀκόμα, πού κανένας δὲν πίστευε ὅτι, μιά μόνιμα ἐλάχιστη μειοψηφία πρακτόρων τῆς Μόσχας καὶ τοῦ σλαβισμού θά αἱματοκυλοῦσε τὴν Ἑλλάδα καὶ θά ἦταν συνεχῆς ἀπειλὴ γιὰ τὰ παιδιὰ μας.

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟ-ΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

χαρισθῇ ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ ἐπρεπε, μεταξύ τῶν ἄλλων, νὰ δοθοῦν 100 ἑκατομμύρια δραχμές! Τό δεύτερο, ἦταν ἓνα σημείωμα τοῦ μικροῦ Γιώργου πού ἔγραφε: «Μαμά, μὴν ἀνησυχῆτε, εἶμαι καλά. Νά κάνετε ὅτι σᾶς λένε οἱ ἄνθρωποι!» Οἱ «ἄνθρωποι» –οἱ κτηνάνθρωποι– τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ ν’ ἀπελευθερώσουν ἓνα μικρό ἄρρωστο παιδάκι ζητοῦσαν λύτρα! Ἦταν κάτι τό πρωτοφανές!

Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νὰ γίνη μιά ἀναγκαῖα παρένθεσις. Θά πρέπει οἱ διάφοροι Κνίτες –γιὰ νὰ μὴν εἶναι «φυτά» ἢ γιὰ νὰ μὴ τοὺς χαρακτηρίζουν ἔτσι–, θά πρέπει ὅλοι οἱ νέοι, πρὶν κινήσουν γιὰ μιά συγκέντρωσι ἢ μιά πορεία πού ὀργανώνει τό Κ.Κ.Ε. ἢ οἱ ἀναίσχυτοι θαυμαστές τους, νὰ ἐρευνήσουν μόνοι τους, ἀβίαστα καὶ ἀνεπηρέαστα, τὴν περίπτωσι τοῦ μικροῦ Μαραθέα. Ὑπάρχουν ὅλα τὰ ντοκουμέντα καὶ στὰ ἀρχεῖα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐποχῆς, ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ κείμενα μέ τὰ ὅποια ἡ κ. Μαραθέα ἔδινε τὰ λύτρα στοὺς ἀλῆτες τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν σφαγὴν τό μικρό παιδάκι τῆς! [Ὑπάρχει ὁ «Ριζοσπάστης» καὶ τό παρατιθέμενο κείμενο· στίς ἐφημερίδες τότε, ἢ «Εἰδοποιήσις» τῆς κ. Μαραθέα πού ζητοῦσε ἀπὸ τὰ κτήνη τοῦ Κ.Κ.Ε. ὀλιγοήμερη παράτασι τῆς προθεσμίας(!) γιὰ τὴν χορήγησι τῶν λύτρων· ὑπάρχει, ἐπίσης, στίς ἐφημερίδες, ἡ πράξις χορηγήσεως τῶν λύτρων, σύμφωνα μέ τίς «ὁδηγίες» τοῦ Κ.Κ.Ε.!).

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πολλοὶ πού εἶχαν ὀρισμένες ἐπαφές μέ τοὺς ἀρχισυμμοριῖτες τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν Ἀθήνα, κινητοποιήθηκαν –ὅπως εἶπαν– δραστήρια. Ἴσως καὶ ὁ Ἡλίας Τσιριμώκος. Ἡ ἀρπαγὴ ἑνὸς μικροῦ ἀρρωστοῦ παιδιοῦ δέκα τριῶν μόλις χρόνων καὶ ἡ ἀπαίτησις γιὰ λύτρα ἦταν πράξις ληστρική καὶ ἴσως νὰ συγκίνησε μερικούς! Ὅπως εἶπαμε, ἦταν ἀκόμη ἡ ἀρχή. Ἀργότερα, ἰδιαίτερα κατὰ τὰ «Δεκεμβριανά», τὰ λύτρα γιὰ τό Κ.Κ.Ε. ἐγίνε «κανόνας ἀπαράβατος». Πάρα πολλοὶ Ἕλληνες γλύτωσαν τό κονσερβοκοῦτι καὶ τό τσεκούρι, δίνοντας ἐγγλέζικες λίρες,

χρυσὰ δόντια ἢ ὅτι ἄλλο εἶχαν ἀπὸ τιμαλφῇ!

Ἡ μάνα κινήθηκε πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις. Σύμφωνα μέ τὴν «ἐντολή» ἐπρεπε νὰ βρῇ τὰ 100 ἑκατομμύρια δραχμές! Χρήματα, βεβαίως, δὲν ὑπῆρχαν. Ἐπρεπε νὰ πάρῃ ἓνα ἐνυπόθηκο δάνειο καὶ γι’ αὐτό χρειάζοταν νὰ προηγηθοῦν ὀρισμένες διαδικασίες, νομικὲς καὶ ἄλλες. Ἐπρεπε νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ κ. Μαραθέα σάν διαχειριστὴς τῆς περιουσίας, νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Τράπεζα τό δάνειο καὶ μετὰ –κυρίως αὐτό– νὰ δώσουν τὴν ἐγκρισί οἱ Ἱταλοί, γιὰ τὴν λήψι τοῦ δανείου! Ὅλα αὐτὰ, βεβαίως, ἤθελαν ἀρκετό χρόνο καὶ ἡ χαροκαμένη μάνα δημοσίευσε στίς ἐφημερίδες μιά «Εἰδοποίησι» μέ τὴν ὁποία παρακαλοῦσε τοὺς πωρωμένους ἀλῆτες τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» νὰ τῆς χορηγήσουν προθεσμία ἑνὸς μηνός!

Οἱ Ἱταλοί, μέ τὴν παρέμβασί καὶ τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τελικὰ ἐνέκριναν τὴν χορήγησι τοῦ ἐνυπόθηκου δανείου καὶ τότε, ἡ κ. Μαραθέα, σύμφωνα πάντοτε μέ τίς «ἐντολές» τοῦ Κ.Κ.Ε., διὰ τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἰατρίδῃ, ἔκανε τίς πράξεις «δωρεᾶς»!! (Οἱ δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. Ζαχαριάδης, Μιζέριος, Φλωράκης, καὶ σήμερα Κάστρο, Γιαροζέλοκι, Ζίθκωφ κ.ά. τὰ λύτρα τὰ «βάφτισαν»... δωρεές!).

Ὁ καιρὸς ὅμως περνοῦσε, ἀλλὰ τὰ κτήνη πού σήμερα θά πάρουν καὶ σύνταξι, δὲν ἄφησαν ἐλεύθερο τό παιδάκι. Οὔτε, βεβαίως, ἐπρόκειτο νὰ τό ἀφήσουν ποτέ. Ἐπὶ ἡμέρες τό περιέφεραν στὰ βουνὰ ξυπόλητο, μέ ὑψηλό πυρετό καὶ τό βασάνιζαν χωρὶς διακοπὴ. Μετὰ ἀπὸ τρεῖς περίπου μῆνες βρέθηκε τό πτώμα του σὲ μιά χαράδρα, κοντὰ σὸ χωριὸ Κολοκυθιά. Εἶχε βασανισθῇ ἀπάνθρωπα καὶ εἶχε ὑποστῇ ὅλες τίς κτηνωδίες τῶν διεστραμμένων παιδεραστῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Αὐτοὶ τότε πού τό βρῆκαν καὶ τό ἔθαψαν πρόχειρα καταμέτρησαν σὸ βασανισμένο κορμί τοῦ μικροῦ παιδιοῦ 36 μαχαίριές! Ἡ μάνα του καὶ ἡ μικρότερη ἀδελφή του δὲν μπόρεσαν νὰ τό δοῦν οὔτε νεκρό καὶ κατακομματιασμένο!...

«... Ἀλλόφρονες πλέον οἱ κάτοικοι ζητοῦν καταφύγια ἄλλοι εἰς τὰ σπήλαια, ἄλλοι εἰς γειτονικὰς πόλεις καί, ὅσοι δύνανται, εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου μεταφέρουν τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς τῆς ὑπαίθρου...»

Γεώργιος Παπανδρέου - Ἰανουάριος 1944

Τί έγραψαν για τήν σφαγή του μικρού Γιώργου Μαραθέα:

ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ – Ε.Λ.Α.Σ.

Μόνο τόν Μάιο του 1942, άρχισε ή εφαρμογή τής αποφάσεως εκείνης (του Φεβρουρίου). Με τήν πρωτοβουλία και άδηνονία εκείνου, πού θά θέση τήν προσωπική του σφραγίδα στό δημιούργημα του Ε.Λ.Α.Σ. (Έλληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός). Του δηλωσία Θανάση Κλάρα. Ό όποιος συγκρότησε τήν πρώτη ένοπλη ομάδα στήν Φθιώτιδα και πήρε τό ψευδώνυμο "Άρης Βελουχιώτης".

Παρά τά χρονολογικά πρωτεία, τό κομμουνιστικό κόμμα δέν προώριζε τόν Βελουχιώτη για γενικό άρχηγό των άνταρτών του. Τόν ήθελε σέ πολύ περιορισμένο ρόλο. Άρχηγό μόνο στήν Φθιώτιδα. Ούτε καν σέ ολόκληρο τόν νομό (Παρνασσίδα, Λοκρίδα, Δωρίδα). Μόνο στίς έπαρχίες Φθιώτιδος και Δοκομού(...). Και έπιπροσθέτως, διότι ό τολμηρός άρχηγός τής πρώτης ομάδος εθαύνητο μέ τό «άμάρτημα» τής δηλώσεως μετανοίας.

"Άλλες δύο φωτογραφίες του μικρού Γιώργου Μαραθέα. Στήν άριστερή, δύο περίπου χρονών, στή Λαμία. Στή δεξιά, τό 1941, λίγο πρίν καταλάβουν τήν Ελλάδα οι φίλοι και συνεργάτες του άρχιδολοφόνου Στάλιν. Τότε, πού κανείς δέν μπορούσε νά φαντασθή τί περίμενε τόν ελληνικό λαό στά κατοπινά χρόνια.

[Φωτογραφίες Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥΠΑΜΑΡΟΣ

Η έναρξις ένόπλου δράσεως τής πρώτης ομάδος του Ε.Λ.Α.Μ., ταυτίζεται μέ ένα έγκλημα, όμοιο μέ τά σύγχρονα των τουπαμάρος. Και κάτι παραπάνω ακόμη: Μέ λύτρα, άπαγωγή και φόνό άνηλικών. Τό έγκλημα εκείνο, σάν στοιχείο τής πρώτης ένόπλου δραστηριότητας, θά θέση τήν σφραγίδα του εις ολόκληρον τήν ιστορίαν του Ε.Λ.Α.Σ. Με πολλαπλασιασμόν των θυμάτων κατά γεωμετρικήν πρόοδον εις τά έπόμενα...

Έπί 1 1/2 μήνα, ή ομάς του Βελουχιώτη περιορίζεται σέ φευγαλέες εμφανίσεις στα όρεινά χωριά. Έχει πάρει μερικά όπλα από ρίψιν βρετανικού άεροσκάφους (διά τής οργανώσεως Προμηθεύς), αλλά περιμένει κομματικήν έντολήν διά δράσιν. Η όποία έρχεται, άρχές Ιουλίου. Και υλοποιείται μέ μία έκρηξι «προλεταριακής διαστροφής» του καπετάνιου μέ τήν διπλή προσωπικότητα.

Ό κτηματίας Μαραθέας του χωριού Τοόμπα Δομοκού, θρικόταν σέ άσταμάτητη διαμάχη μέ τούς χωρικούς. Εκείνοι τόν κατηγορούσαν για άπληστο έκμεταλλευτή και συνεργάτη των Ιταλών. Εκείνος όπι του κλέβανε, στα χωράφια, τήν παραγωγή του. Με τίς κατηγορίες του, ιταλικό άπόσπασμα έκαψε άρκετές καλύβες στο χωριό, προς παραδειγματισμόν.

Η «Ομάδα Ρούμελης» θρέθηκε στο Δομοκό, τίς ήμέρες εκείνες (κατά τίς 10 Ιουλίου). Και ό άρχηγός της νομίζει πως βρήκε τόν καλύτερο στόχο για τήν πρώτη έκδήλωσι δράσεως: Θά πλήξη τόν έκμεταλλευτή των χωρικών, πού είναι και συνεργάτης του έχθρου.

ΟΜΗΡΙΑ

Δέν χρειάζεται πολλές προετοιμασίες ή νυκτερινή έπίθεσις.

Στό «κονάκι» του κτηματία μόνο ό ίδιος και ό έπιστάτης του έχουν από ένα πιστόλι. Δοκιμάζουν νά άντισταθούν, νομίζοντας όπι οι χωρικοί έχουν εισβάλει. Τούς σκοτώνουν επί τόπου.

Όταν άπομακρύνονται οι άντάρτες, φλόγες από τό πυρπολημένο κονάκι φωτίζουν τό δρόμο τους. Και τό φώτισμα θρικόει μία γυναίκα νά κλαίει σπαρακτικά στα έρείπια πού καπνίζουν, δίπλα στον σκοτωμένο άνδρα της.

Άλλά τό πό φοβερό μαρτύριο της, τώρα θά άρχισή. Φεύγοντας της πήραν και τό παιδί της, μαζί και του έπιστάτη, 15 χρονά και τά δυό. Φεύγοντας ό έξαγριωμένος «άρχηγός» άπειλούσε τήν άπελπισμένη μητέρα: «Θά πās στους φίλους σου τούς Ιταλούς στο Δομοκό και θά τούς ζητήσης νά μήν κάψουν τό χωριό, για αντίποινα. Νά μή θγάλουν άποσπάσματα για καταδίωξι. Έσύ, θά άποζημιώσης τούς κολλήγους σας, για όλες τίς ζημιές πού τούς έκανε ό άντρας σου και οι φίλοι σας οι Ιταλοί. Μόνο έτσι θά ξαναδής τό παιδί σου. Άλλοίως, κλάψτο κι αυτό, μαζί μέ τόν άντρα σου...».

Δέν άκουσαν τίς ίκεσίες της χήρας, στο ιταλικό «κομάντο». Άν γλύτωσαν τά γύρω χωριά από τά αντίποινα, σ' άλλον τό χρωστανέ. Τυχαία περνούσε από εκεί ό πρωθυπουργός Τσολάκογλου. Γύριζε από μία περιοδεία στήν Θεσσαλία, για τόνωσι

του ήθικου των κατοίκων που τόσο υπέφεραν από τους «Λεγεωνάριους» του πριγκιπάτου της Πίνδου.

Είδε τα καπνισμένα έρεπια. Είδε και ένα ιταλικό τάγμα, εν πορεία για αντίποινα. Μέ διαμαρτυρίες και παρακλήσεις, έπεισε ο Τσολάκογλου τον διοικητή του να μη κάψει τα χωριά. Τήν άλλη άξια (να μη καταδιώξουν αποσπάσματα την ομάδα Βελουχιώτη), ούτε την έ γνώριζε, ούτε και θα μπορούσε να συνηγορήσει, αν την έ γνώριζε ο κατοχικός πρωθυπουργός.

Τα αποσπάσματα χτενίζουν τον τόπο. 'Η ομάδα χάνεται, «λουφάζει». Τί να γίνονται τα παιδιά;...

Ζαλισμένη κι' απελπισμένη ή μητέρα, καταφεύγει στα προπολεμικά μέσα. Κατεβαίνει στην 'Αθήνα. Βρίσκει τον πολιτευτή Δομοκού Στάθη Μαλαμίδα. 'Εκείνος τον 'Ηλία Τσιριμώκο. Κι' ο τελευταίος απευθύνεται στην κομμουνιστική ήγεσία, με επιτιμητικές άποριές:

– 'Αλήθεια αντάρτες έκαναν άπαγωγή παιδιών; 'Αλήθεια ζητούν λύτρα, για να τ' αφήσουν!

Γνωρίζουν στην Κεντρική του Κ.Κ.Ε. τό τί ακριβώς συμβαίνει. Φρόντισε να τους ενημερώσει ο Βελουχιώτης με άναφορά του. 'Ο άπεσταλμένος του έριξε ταυτοχρόνως και δύο σημειώματά του στα γραμματοκιβώτια των έφημερίδων «Πρωία» και «'Ελεύθερο Βήμα»! 'Η χήρα πρέπει να δημοσιεύσει έπιστολή στις έφημερίδες, με διαβεβαίωση ότι έδωσε άποζημιώσεις τους κολλήγους, έκουσίως. Και όπτι γνωρίζει πως δέν εϋθύνονται αυτοί, για ό,τι συνέβη με τον άντρα της. 'Εκείνος φτιάει...

Δέν είναι ύποκριτική ή άγανάκτησις μερικών στο Κ.Κ.Ε., όταν μαθαίνουν τό τί έγινε στο χωριό του Δομοκού. Τουλάχιστον του Κ. Καραγιώργη. Δέν άνέχεται τά λύτρα και την όμηρία. 'Ο σύνδεσμος του Βελουχιώτη φεύγει πίσω για τά λημέρια του, με ρητή έντολή: «Νά αφήσει άμέσως έλεύθερα τά δύο παιδιά».

– Καλά, άπαντα εκείνος στον σύνδεσμο. Θά τά αφήσω, άφού τό πήραν έτσι οι «πουριτανοί». Μόλις ξεμακρύνουν τά αποσπάσματα, θά τ' αφήσω.

Μήνα όλόκληρο και παραπάνω μετά την άπαγωγή, θά αφήσει τό ένα. Τόν γιό του έπιστάτη. Τό άλλο παιδί, ποτέ δέν θά τό δη ή συφοριασμένη μητέρα του. Πολύ άργότερα –άλλους δυό μήνες και παραπάνω– θά γίνη γνωστό τό τέλος του: Τό σκότωσε ο Βελουχιώτης κοντά στο χωριό Κολοκυθιά, κατά τίς 20 Αύγούστου. Γιατί, ή τόσο και τόσο άδικαιολόγητη θηριωδία;...

Κατά τίς δικαιολογίες του, για αντίποινα. Γιατί αποσπάσματα πιάσανε ένα αντάρτη του (τον Ν. Λέβα) και τον σκότωσαν στίς φυλακές Λαμίας!

'Η άπαράδεκτη έξήγησις, θά δώσει λαθή φρικιαστικών ύπονοιών άργότερα, σέ άρκετά κομματικά στελέχη: «'Αν ήταν για αντίποινα, έπρεπε να τό πη. "Όχι. Θά τον έπιασε κανένας σαδιστικός παροξυσμός...».

"Ό,τι και αν ήταν, τό έγκλημα έβαλε την σφραγίδα του, στην πρώτη «δράσι» της πρώτης ομάδος του Ε.Λ.Α.Σ. Χωρίς καμμία κύρωση στον παραβάτη της έντολής από την 'Αθήνα: «Νά αφήσει άμέσως τά παιδιά».

Και όχι μόνο χωρίς κύρωση, αλλά και με προαγωγή του τον ίδιο καιρό. Γίνεται πιά άρχηγός Ρούμελης. Και συνέχεια, τό ίδιο θά γίνεται: Φωνές, επιτιμήσεις σέ κομματικές άπειλές για μερικές –όχι όλες μερικές– από τίς θηριωδίες του. 'Αλλά και ταυτόχρονα, άνοδός του στον Ε.Λ.Α.Σ.

Οί κομματικές έξηγήσεις δέν θά λείψουν για εκείνην την άνακολουθία. 'Αρχής γενομένης από τό πρώτο άνατρηχιαστικό έγκλημα, με τον φόνο του μικρού Μαραθέα: 'Αργεί πολύ να γίνη γνωστό τό τέλος της γκαγκοτερικής έπιχειρήσεως. Πρίν από αυτό, μαθεύεται κάτι άλλο. Μιά θεαματική πολεμική έπιτυχία του Βελουχιώτη. Με την λεγομένη μάχη της Ρικας, στίς 9 Σεπτεμβρίου 1942.

.....

[«'ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΦΑΓΕΣ ΤΟΥ ΑΡΗ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ ΩΣ ΤΙΣ ΝΑΡΚΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΤΟΠΟΛΕΜΟΥ». 'Ιστορικά κείμενα του 'Αξιωματικού του Ε.Λ.Α.Σ. Φοίβου Γρηγοριάδη, έφημερίς «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» – Κυριακή 6 'Απριλίου 1975, σελίς 7.]

«ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ ΔΕΝ ΝΙΚΙΕΤΑΙ ΠΟΤΕ»!

Δ.Σ.Ε.

‘Από τὰ συνθήματα πού θρώμιζαν τὰ χωριά μας οἱ θρωμεροὶ προδότες καὶ παιδοκτόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. ἄρπαζαν τὰ παιδάκια ἀπὸ τὶς ἀγκαλιές τῶν δικῶν τους καὶ τὰ ἔστελναν στὶς μάχες γιὰ νὰ σκοτωθοῦν – ν’ ἀποφεύγουν τοὺς κινδύνους οἱ ἴδιοι! Καὶ τώρα ἰσχυρίζονται ὅτι ἦσαν «ἀντάρτες», «λαϊκοὶ ἀγωνιστές» καὶ «καταδιωκόμενοι ἀγωνιστές τῆς ἀντίστασης»! Καὶ ὄχι ἀνατρίχιαστοὶ καὶ ἔκφυλοι κομμουνιστοσυμμοριῖτες».

‘Όταν κάποτε, ἴσως μετὰ ἀπὸ μερικά χρόνια, ὁ ἀνεπηρέαστος –τότε– ἱστορικός, ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ξενοκίνητο συμμοριτισμό, μὲ τοὺς διεστραμμένους αὐτοὺς δολοφόνους καὶ αἰμομεικτες τοῦ Κ.Κ.Ε. θὰ μείνῃ ἀσφαλῶς ἐκπληκτος καὶ ἐμβρόντητος!

Ἐκπληκτος καὶ συγχρόνως ἀηδιασμένος, ἀπὸ τὴν ἐγκληματικότητά τους, τὴν βαρβαρότητά τους, ἀλλὰ –κυρίως– γιὰ τὴν ἰδιάζουσα θρασύτητά τους.

Ὁ ἀρχιδολοφόνος, ὁ τρελλὸς «ἀρχιστράτηγος» τῶν συμμορι-

Συνέλαβαν τον Χριστό Ζησοῦλη –έναν πάμφτωχο ιερέα– καί ἀφοῦ τόν βασάνισαν ἀπάνθρωπα ἐπὶ τρεῖς ὁλόκληρους μῆνες, τελικά τόν δολοφόνησαν κτυπώντας τον μέ ρόπαλα στό κεφάλι! Τήν ἡμέρα τῆς δολοφονίας του τόν ὑποχρέωσαν νά γράψῃ μιᾶ ἐπιστολή στή σύζυγό του καί στή δεκαεξάχρονη κόρη του, ἀπό τίς ὁποῖες ζητοῦσε νά μή... στενοχωρηθοῦν γιά τή δολοφονία του, γιά

Τό τραγικό αυτό γεγονός –έκτός απ' όλα τ' άλλα– είναι χαρακτηριστικό τών μεθόδων αλλά καί τῆς νοοτροπίας τών

[Έγγραφο κλπ. Ἀρχεῖον Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

Η Διοίκηση των Ενόπλιων δυνάμεων
 Α.Π. 9358 / 15-7-49
 Νό. 904 / 15-7-49
 ΒΕΤ. 904 / 15-7-49
 ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
 [Signature]

συμμοριτών του Κ.Κ.Ε. Ένέταξαν στίς συμμορίες τους, χωρίς νά είναι καί ἡ πρώτη- τήν ὀρφανή αὐτή κοπελίτσα, δίπλα-δίπλα στούς βρωμερούς καί ἀηδιαστικούς δολοφόνους τοῦ πατέρα της. Γιά νά πολεμήσῃ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ της, τῆς μητέρας της καί τῶν δικῶν της. Ἐναντίον τοῦ συγχωριανοῦ της κ. Ἰωάννου Γ. Παπακανάκη, μαχητοῦ τότε στό Βίτσι (καί τραυματία) ὁ ὁποῖος ἔγινε μετέπειτα ὁ σύζυγός της. Δημιούργησαν ἔτσι, ἕνα «στρατό» τόν «Δημοκρατικό Στρατό Ἑλλάδας», ἕνα μείγμα κοινῶν προδοτῶν, αἰμοσταγῶν δολοφόνων καί αἰμομεικτῶν καί θυμάτων μαζί.

.....
Γιά τήν ζωή καί τόν φοβερό θάνατο τοῦ Ἐθνομάρτυρος ἱερέως Χρίστου Ζησοῦλη, ἐκτός ἀπό τά ἐπίσημα ἔγγραφα, ἔχουμε καί πολλές μαρτυρίες συγχωριανῶν του. Ἐχουμε τήν μαρτυρία τοῦ (συγχωριανοῦ κι' αὐτοῦ) γαμβροῦ του, συζύγου τῆς Ἑλένης, τῆς μοναδικῆς θυγατέρας του, τοῦ κ. Ἰωάννου Γ. Παπακανάκη. Μαχητής κατά τήν περίοδο τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτισμοῦ, τραυματίας καί ἀνάπηρος στίς μάχες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στό Βίτσι τό 1948, ἦλθε ὁ ἴδιος στήν Ἀθήνα, μέ τά ἔγγραφα, τά στοιχεῖα

Τά τρία θύματα τῆς ἀνήκουστης τραγωδίας: Ὁ ἱερέας Χρῖστος Ζησοῦλης πού δολοφονήθηκε μέ κτυπήματα στό κεφάλι. Ἡ πτωχή καί ἀνυπεράσπιστη γυναῖκα του, πού λεηλάτησαν ὁλοκληρωτικά τό σπίτι της γιά τίς «ἀνάγκες» τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ». Ἡ μικρή Ἑλένη, πού τήν ἄρπαξαν βίαια καί τήν ἐνέταξαν στίς κομμουνιστοσυμμορίες, γιά νά πολεμήσῃ δίπλα - δίπλα μέ τούς ἀνατρίχιαστικούς δολοφόνους τοῦ πατέρα της!

[Φωτογραφίες Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1946-1949»]

Καί σ' αὐτό τό μοναδικό στήν ἀνθρώπινη ἱστορία «κατασκευά-σμα» τοῦ ἔδωσαν πομπώδεις τίτλους, ὅπως «λαϊκός στρατός», «καταδιωκόμενοι ἀγωνιστές», «λαϊκή ἐξέγερση», «ἐπανάσταση» καί ἄλλα παρόμοια. Καί ἀκόμη, ἴσως τό πῶς σημαντικό, μ' αὐτό τόν συρφετό, ἤθελαν νά νικήσουν καί νά «κυβερνήσουν» (ὡς πράκτορες τοῦ σλαβισμού) τόν μαρτυρικό, αἱματόβρεχτο καί ἥρωικό αὐτόν Τόπο!

Ἐάν κανεῖς προσπάθησῃ νά ἐξηγήσῃ ὅλα αὐτά μόνο μέ τήν ψυχιατρική, θά κάνῃ ἀσφαλῶς ἕνα μεγάλο λάθος. Γιατί τότε θά πρέπει ὅλους αὐτούς τούς διεστραμμένους δολοφόνους, τούς αἰμομεικτές καί παιδεραστές τοῦ Κ.Κ.Ε. -«ἀγωνιστές» τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» τότε, καί «πολιτικούς πρόσφυγες», σήμερα- νά τούς θεωρήσῃ τρελλούς καί ἔτσι, νά μὴν τούς καταλογίσῃ, ἴσως, καμμιά εὐθύνη! Ἡ συμμορία ὅμως τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅσο νά τό θέλουν καί νά τό ἐπιδιώκουν αὐτοί οἱ ἴδιοι, δέν ἀπετελεῖτο -δυστυχῶς- ἀπό τρελλούς (ἢ μόνον ἀπό τέτοιους). Τό πράγμα εἶναι πῶς ἀπλό καί οἱ ἀναζητήσεις στό χῶρο τῆς ψυχιατρικῆς περιττές. Οἱ βρωμεροὶ δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦσαν «ἐπὶ μισθῶ» ἢ «ἀργυρώνητοι», ὅπως θά τούς ἔλεγε ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης, πράκτορες τοῦ σλαβισμού καί ἐκτελοῦσαν χωρίς καμμιά ἀντίρρηση τίς ἐντολές τῆς Μόσχας καί τῶν συμμοριτῶν τῆς Σόφιας καί τοῦ Βελιγραδίου. Χαρακτηριστικά καί ἀπλά τό ὁμολόγησε κάποτε -σέ μιά ἀπό τίς «ὀλομέλειες»- ὁ ἀρχιδολοφόνος ἀρχηγός τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ Νίκος Ζαχαριάδης. Ὅταν μερικοὶ ἐπίμονα τοῦ ζητήσαν ἐξηγήσεις γιά τήν ὀργάνωσι τοῦ συμμοριτισμοῦ καί τήν μετέπειτα κακὴ πορεία του, αὐτὸς ἀπάντησε σαφέστατα: «Ἐμεῖς πράξαμε τό διεθνιστικό μας καθήκον...»!

καί τίς φωτογραφίες. Καί γράφει στό σχετικό Ὑπόμνημά του, ὁ γενναῖος αὐτός Ἕλληνας καί μαχητής:

«Ὁ Χρῖστος Ζησοῦλης γεννήθηκε τό ἔτος 1894 στό χωριό Ἐλαφος (πρῶην Βουλγαρινή) -Ἀγιάς - Λαρίσης καί εἶναι ἔγγε-γραμμένος στά Μητρώα τοῦ χωριοῦ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 208.

Κατετάγῃ στόν Στρατό τό 1914 καί ἔλαβε, κατ' ἀρχήν, μέρος στίς μάχες τοῦ 1918 στή Μακεδονία. Τό 1920 ἔλαβε μέρος εἰς τήν Μικρασιατική ἐκστρατεία μέ τό βαθμό τοῦ Δεκανέως, στό 4ο Σύνταγμα Πεζικοῦ, III Τάγμα, 10ος Λόχος. Κατά τήν ὀπισθοχώρη-σι, στήν περιοχή Αἰδινίου, τραυματίσθηκε ἐλαφρά στό πρόσωπο, παρέμεινε ἐπὶ εἰκοσαήμερο στό νοσοκομεῖο καί μετὰ ἐπέστρεψε στήν Μονάδα του.

Τό 1922 παντρεύτηκε τήν Χρυσούλα Γ. Κατούνη (σ.σ. ἡ πρεσβυ-τέρα ζεῖ σήμερα) καί ἀπέκτησαν ἕξι παιδιά. Ἀπό αὐτά ζεῖ σήμερα μόνον ἡ Ἑλένη, σύζυγος τώρα τοῦ Ἰωάννου Γ. Παπακανάκη (σ.σ. ὁ κ. Παπακανάκης εἶναι ἀπὸ τήν Ἐλαφο καί ὁ ἴδιος, συγχωριανός τοῦ Ἐθνομάρτυρος ἱερέως).

Ὡς πολίτης καί πρὶν χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἀσχολήθηκε μέ τήν γεωργία, στά λιγοστά κτήματα πού εἶχε.

Τό ἔτος 1945 χειροτονήθηκε ἱερεὺς εἰς τήν Μητρόπολιν Δημη-τριάδος (Βόλος) διὰ τό χωρίον Ἐλαφος. Μέχρι τήν ἡμέρα τοῦ τραγικοῦ του θανάτου ὑπηρέτησε συνεχῶς ἐκεῖ, στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀναλήψεως.

Στίς ἀρχές Ἰουλίου 1948 μία ὁμάδα κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἦλθε στό χωριό καί ἀμέσως ἄρχισαν συλλήψεις. Συνέλαβαν πολλοὺς κατοίκους τήν ἡμέρα ἐκείνη.

Ἦταν πρωὶ καί τόν ἱερέα τόν ζήτησαν στό σπίτι. Δέν τόν βρῆκαν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΡΙΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤ ΕΛΛΑΦΟΥ.

Βαθμός Ασφαλείας

Εν Ελίφω τη 25/5/1981

Αριθ. Πρωτ.

Βαθμός Πρωτεριότητας

Τ. Δ)σεις :

Πληροφ. : Γρ. Στούκος.

Τηλέφ. : 22-364.

ΠΡΟΣ : Εὐν. κ. κων. Σειρά.
Αβίου Μετείου 10
ΑΘΗΝΑ.

ΘΕΜΑ: Παρέχονται πληροφορίες.

Λας πληροφορούμε ότι η κόρη του θανατωμένου Ιωάννου
Χρήστου Ληβούδη, ενομασμένη Ελένη, είναι σήμερα
έγκυος διαμένει στο σπίτι της μητέρας και είναι σύζυγος
του Ιωάννου Γεωργίου Παπακωνάνη.
Η διεύθυνση μας είναι:

Παπακωνάνη Ελένη
Χρυσόφωτος 10

Ο Γραμματέας Κοινοτήτων

Γρηγόριος Στούκος

Για κάθε έγκλημα των ρυπαρών προδοτών του Κ.Κ.Ε. έγινε λεπτομερής έλεγχος. Εκτός από τα στοιχεία που υπήρχαν στο Αρχείο του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949», ανεζητήθησαν και οι συγγενείς των θυμάτων για την συγκέντρωση συμπληρωματικών πληροφοριών και στοιχείων.

[Αρχείον Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

έκει και κατευθύνθηκαν στην εκκλησία όπου λειτουργούσε. Διέκοψαν την λειτουργία, έδιωξαν όσους ήταν εκεί την ώρα αυτή και τον συνέλαβαν με την «κατηγορία» ότι, συνεργαζόταν με τον Έλληνικό Στρατό και ότι είχε ασύρματο!

Όλους μαζί -τόν ιερέα και τους άλλους συγχωριανούς μας- τους ώδήγησαν, αρχικά, έξω από το χωριό στη θέση «Βέλλα», όπου παρέμειναν για λίγες ημέρες και εκεί υπέστησαν τα πρώτα βασανιστήρια. Ο ξυλοδαρμός και τα μαρτύρια συνεχιζόντουσαν

μέχρι που οι άνθρωποι έπεφταν σε άφασία!

Μετά από λίγες ημέρες, πεζούς και δερόμενους συνεχώς, τους μετέφεραν στον Κίσαβο και εν συνεχεία έξω από το χωριό Καρύτσα, όπου ήταν στρατόπεδο των κομμουνιστοσυμμοριτών. Τα βασανιστήρια τώρα ήταν πολύ χειρότερα. Από τα πολλά κτυπήματα το σώμα των κρατουμένων είχε πρησθεί. Έτσι, σ' αυτή την κατάσταση που ήταν, τους ανάγκαζαν να λένε ότι αυτοί τους έλεγαν, όπως ότι, «συνεργάζονται με τον Στρατό», ότι «είχαν

Ἀγαθὴ μου Παῖδιά Ἐλενίτσα καὶ Μανιὰ εἶμαι καλὰ
εὐχόμε καὶ γιὰ σὰς μάστιγας ἀπὸ τοῦ Στρατιωτικῶν δικαστηρίου
εἰς θάνατον ἔκανα αἰτήσεις χάριτος εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Κυ-
βέρνησιν καὶ μέχρι τελευτῆς βσηγμῶν νὰ μὴν δώδῃ,
εἰάν εἶναι γρηθὺν γιὰ νὰ πεθάνω νὰ μὴν βσηνοχορευθῇται
ἵνα σοὶς οἰκογένειες δὲν θὰ γήσουνε εἶναι τὴν ἔντα
σοὶ μου νὰ ἐργασθούμεν εἰς τὰς ὀργανώσεις τοῦ χωριοῦ μας
καὶ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ σώσῃ τὴν ἔντα καὶ
νὰ γήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἂν δὲν γήσῃ καὶ ὅταν
δὲν γείνη αὐτὸ ἀρέσκει νὰ σώσῃς γρηθὺν εἰς τὴν ἔντα
γιὰ νὰ σὰς προστατεύσῃ καὶ νὰ ἀνίσῃ ὡς σοὶ μας, εἰάν
εἶναι ἡ τύχη μου τῆς ζωῆς μου νὰ πεθάνω γρηθὺν βσηγμῶν
καθὼ καὶ ἔγω, δὲν εἶναι βσηνοχορευμένοι νὰ μὴν τὰ βάρεις
μὲ κανέναν δὲν μας γρηθὺν ἔσσει ἦταν γρηθὺν.

Θὰ δώδῃς εἰς τὴν γυνεῖα τοῦ Ἀντωνίου Κορνέτ 40 οἰκίδες εἰς
τὴν ἔντα εἰς τὴν Κατὶνα τῆς Ζαχηνας 20 οἰκίδες εἰς τὴν
τοῦ εἰρού ἀπὸ τῆς ζωῆς δὲν σώσῃς ἀπὸ τὴν Γιαννίνα
Μουκούρη 30 οἰκίδες εἰς τὴν καὶ 15 οἰκίδες τὴν Κατὶνα
τοῦ Χάμου κατὶνα χωρὶς τὰς ὑπόλοιπας δώδεκα νὰ
τὰ εἰρού γιὰ λογαριασμοὺς τοὺς εἰς τὸν Δημοκρατικὸν Στ-
ρατὸν νὰ μὴν ψυχρύνετῃ τὴν Πατρίδα καὶ ἀριβωνιάβετῃ τὴν
ἔντα νὰ συνβουλεύσῃ τὴν ἔντα καὶ ἀφῶσῃ καὶ τὸν
γρηθὺν δὲν καὶ τὴν ἔντα.

Ἀγαθὸ μου κορίτσι μὴν βσηνοχορεύῃς μὲ τὴν Μανιὰν νὰ
βσηνοχρηθῇται πάντοτε εἰς τὸ καλὸν καὶ σὰς εὐχόμε καὶ δὲν
ἔρῃ ἡ ἔντα νὰ παρέρχῃς διότι βσηγμῶν γιὰ νὰ μὴν εἰσε-
βσηγμῶν τὴν θρησκείαν νὰ μὴν τὴν βσηγμῶν ὅτι ἀφῶσῃ
καθὼ καὶ αὐτὸς καταμεβῇς ὅτι σοὶ ἀφῶσῃ μέσα εἰς τὴν
ἀφῶσῃ εἶναι ὅλα ἡ εὐτυχία καὶ οἰκουμένη.

‘Η ‘Ελλάδα τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῆς συνοδοιπορίας!...

Τὴν Μανιὰ ἀν τὴν ψύχρινα εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ μὴν
εὐχόμε καὶ ὅλα εὐχὰς τοῦ σᾶς γράφω νὰ μὴν ἀπογοητεύ
τῆς ἔχω ἐλπίδες ἢ χάρη νὰ ἐλαττωθῇ τῆς θοινῆς μου θὰ
ντοὶ νὰ ἔχειται τὴν ἐλπίδα μέχρι τελευτήσῃς στιγμὴν χερετῆς
οὗς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Βουλγαρινῆς σᾶς χρεῶ
καὶ τῆς εὐχῆς μου.

Χρῖστος Ζησοῦλης
Ἰερεὺς

26-9-48

‘Αγαπιτὴ μου Παπαδιά ‘Ελενίτσα καὶ Μανιὰ εἶμαι καλὰ εὐχομαι καὶ γιὰ σᾶς μάθεται ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖον δικάστηκα εἰς θάνατον ἔκανα
αἴτησιν χάριτος εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν καὶ μέχρι τελευτέαν στιγμὴν νὰ μὴν δοθῇ, ἐάν εἶναι γραπτὸν γιὰ νὰ πεθάνω νὰ μὴν
στηνοχορευθῇ διότι πολὲς οἰκογένειες δὲν θὰ ζήσουνε εἶναι τίχη ἐφυλίου πολέμου νὰ ἐργασθούμεν εἰς τὰς ὁργανώσεις τοῦ χωριοῦ μας
καὶ παρακαλέσωμεν τὸν θεὸν νὰ πάψῃ ἡ ἑματοχυσία, νὰ ζήσῃ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος καὶ ἂν δὲν ζήσομε καὶ ὅταν θὰ γείνῃ αὐτὸ ἀμέσως νὰ πάρῃς
γαμβρὸ εἰς τὴν ἑλενίτσα γιὰ νὰ σᾶς προστατεύσῃ καὶ νὰ ἀνίξῃ τὸ σπῖτι μας. ἐάν εἶναι ἡ τύχη μου τῆς ζωῆς μου νὰ πεθάνω ζητῶ συνχώρησιν
καθὼ καὶ ἐγὼ, θὰ εἶσαι στηνοχορευμένοι νὰ μὴν τὰ θάλεις μὲ κανέναν δὲν μᾶς φτέη ἔτσι ἦταν γραπτὸν.

Θὰ δώσεις εἰς τὴν γυνεκα τοῦ ‘Αντώνη Κουνετὰ 40 ὁκάδες σιτάρη ἐπίσης εἰς τὴν Κατίνα τῆς Ζάχηνας 20 ὁκάδες σιτάρη τὸ ἐπίρα ἀπὸ
πέρησιν ἐπίσης θὰ πάρῃς ἀπὸ τὴν Γιανούλα Νοκούλη 30 ὁκάδες σιτάρη καὶ 15 ὁκάδες τὴν Κατίνα τοῦ Χάμου κανένα χωράφην σπῖρην τὰ
ὑπόληπα δώστα νὰ τὰ σπῖρουν γιὰ λογαριασμὸς τοὺς εἰς τὸν Δημοκρατικὸν Στρατὸν νὰ μὴν ψυχρένιτε τὴν Γιαγιά νὰ ἀριθωνιάσεται τὴν
ἑλενίτσα νὰ συνβουλεύσῃ τὴν ‘Ελενίτσα νὰ ἀγαπήσῃ καὶ τὸν γαμβρόν ὅπως καὶ τὴν ‘Ελενίτσα.

‘Αγαπητὸ μου κορίτσι μὴν στηνοχορεύῃς μὲ τὴν Μανάσου νὰ συνονηθῇται πάντοτε εἰς τὸ καλὸν καὶ σᾶς εὐχομαι καὶ θὰ ἔρῃ ἡ ὥρα νὰ
πατρεφτῇς διότι ἐπιβάλεται γιὰ νὰ μὴν εἴστε ἀπροστάτευτὴ τὴν περιουσία νὰ μὴν τὴν σκορπίσῃτε ὅπιν ἀγαπᾷς καθὼς καὶ αὐτὸς
καταλεβένῃς ὅτι σοῦ ἀγαπᾷ μέσα εἰς τὴν ἀγάπην εἶναι ὅλα ἡ εὐτυχία καὶ πλοῦτος.

Τὴν Μανιὰ ἀν τὴν ψύχρινα εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ζητῶ συνώμην μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ σᾶς γράφω νὰ μὴν ἀπογοητευτῇτε ἔχω ἐλπίδες ἢ χάρη νὰ
ἐλαττωθῇ τῆς ποινῆς μου πάντοτε νὰ ἔχεται τὴν ἐλπίδα μέχρι τελευτήσῃς στιγμὴν χερετισμοὺς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Βουλγαρινῆς σᾶς
χερετῶ μὲ τῆς εὐχῆς μου.

Χρῖστος Ζησοῦλης
Ἰερεὺς

26-9-48

[‘Αρχεῖον Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Σημείωσις: ‘Η σύνταξις καὶ ὀρθογραφία εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τὸ παραπλεύρως πρωτότυπο κείμενο.

Σημείωσις:

● ‘Η ἐπιστολὴ αὐτή, ποὺ ὑπάρχει πρωτότυπη στὸ ‘Αρχεῖο τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949», ἐγράφη ἀπὸ τὸν
‘Εθνομάρτυρα ‘Ιερέα κατ’ ἐντολὴν τῶν κτηνανθρώπων τοῦ Κ.Κ.Ε., λίγη μόνον ὥρα πρὶν τὸν δολοφονήσουν κτυπώντας τον
μὲ ρόπαλα στὸ κεφάλι!

● Οἱ συγγενεῖς τοῦ μάρτυρος ‘Ιερέως ζοῦν σήμερα: ἡ παπαδιά, ἡ θυγατέρα τοῦ ‘Ελένη καὶ ὁ μαχητὴς τοῦ Βίτσι σύζυγός της
καὶ συγχωριανὸς της.

Ζοῦνε καὶ οἱ ἀποτρόπαιοι καὶ αἰσχροὶ δολοφόνοι του:

● ‘Ο διοικητὴς τῶν συμμοριτῶν τῆς περιοχῆς (καὶ τοῦ στρατοπέδου τοῦ θανάτου) «στρατηγός» Γεώργιος Μπλάνας
(Κίσσαβος). Περιφέρεται ἀνάμεσά μας ἐλεύθερος καὶ ἐκδίδει καὶ ἀπειλητικὰ βιβλία! Τώρα θὰ πάρῃ καὶ σύνταξιν!

● Περιφέρεται ἀνάμεσά μας ἐλεύθερος καὶ ὁ «ἀρχιστράτηγος» τῶν συμμοριτῶν, ὁ πρόστυχος «πρωθυπουργός» τῆς
«κυβέρνησης» Μάρκος Βαφειάδης. ‘Εκδίδει βιβλία, γράφει ἄρθρα σὲ ἐφημερίδες, ἐκφωνεῖ λόγους καὶ παρίσταται, ὡς
τιμώμενο πρόσωπο(!) καὶ σὲ συνέδρια τῶν «σοσιαλιστῶν». Θὰ πάρῃ κι’ αὐτὸς σύνταξιν.

● Κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά μας ἐλεύθεροι καὶ οἱ ἀηδιαστικοὶ συνοδοιπόροι καὶ θαυμαστές τῶν φονιάδων. Αὐτοὶ ποὺ εἶναι οἱ
κυρίως ὑπεύθυνοι γιὰ ὅ,τι ἐγίνε στὴν ‘Ελλάδα. Οἱ συνοδοιπόροι, οἱ τότε καὶ οἱ σημερινοί. Χωρὶς αὐτοὺς οἱ συμμοριτῆς δὲν θὰ
μποροῦσαν νὰ πραγματοποιήσουν οὔτε μιὰ μικρὴ ὀλιγόωρη ἀπεργίαν!

Βασιλείον της Ελλάδος
 Γραφείο Παρίσης
 Έπαρχια Αθηνών
 Κοινότης Έλλάφου (π. Βουζυγαρινής).

Αριθμ 25

Ο

Πρόεδρος Κοινότητος Βουζυγαρινής

Πίστεποιε Όχι

Ο Χρήσιμος Ζητούμενος του Ιωάννου, Ιερέως, φονευσθείς παρὰ τῶν ἀνταρτῶν τῇν 26 Σεπτεμβρίου 1948 παρὰ τὸ χωρίον Καρύδια-Αθηνών, ἐλύχθηκε ἑξήντη ἑτάμους, ἐν γονέων ἑξήντων τὸ γένος καὶ φέρεται ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ Μητρικῇ Ἀρχεῖον τῆς κοινότητος Κοινότητος ἐπ' αὐτῇ ἀριθμ. ~~25~~ καὶ ἔτος γεννήσεως 1894.

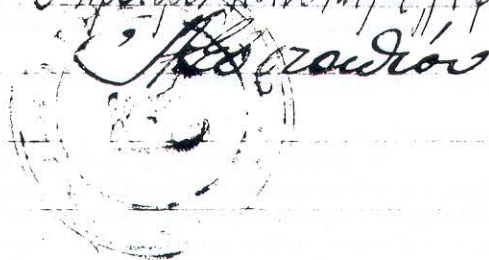
Ο ἐξημέτερος ἑγγαμος ὡς κατέστη οἰκογένειαν ἀποκρουμένη ἐν 1) τῆς ἐγγύχου αὐτοῦ Χρησίου Χρ. Ζητούμε, τὸ γένος Γεωργίου Καλιούνη, ἐτῶν 50. καὶ.

2) τῆς θυγατρὸς τοῦ ἑξήντης Χρ. Ζητούμε, ἀγῆμου ἐτῶν 14.

Ὁ δὲ παρὸν χορηγεῖται τῇ αἰχμῇ τῆς ἐγγύχου τοῦ φονευσθέντος Χρησίου Ζητούμε, ἵνα τῇ χρηματικῇ ὅσῃ εἴη.

ἐν Παρίσι τῇ 18 Νοεμβρίου 1948

Ο Πρόεδρος Κοινότητος Έλλάφου

Θαυμάστε τούς δολοφόνους!....

ΑΔΕΛΦΙΑ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τό μοναρχοφασιστικό κράτος τῆς Ἀθήνας μέ γιορτές καί συγκεντρώσεις, μέ λόγους καί ᾄσματα, ἀνέμα καί μέ προκηρύξεις καί ββλία πού τό ἴδιο τό Γενικό ἐπιτελεῖο τοῦ Μ.Φ.Σ. ἐκδίδει προσπίπτει νά σᾶς πείσει πώς τά 20.000 παιδιά πού φιλοξενοῦνται στίς Λ. Δημοκρατίες πεινῶντες, εἶναι ἄρρωστα, πεθαίνουν.

Προσπίπτουν ἀκόμα νά σᾶς πείσουν ὅτι τάχα στή συλαβωμένη Ἑλλάδα τά παιδιά ζοῦν μιά παρανομένη ζωή καί ὅτι τρών τοῦ ποταμοῦ τό γάλα. Σάν νά μὴν τά βλέπετε μόνοι σας τά ἐκατοντάδες ζητανόκια πού γυρνᾶν στούς δρόμους. Σά νά μὴν ἀκοῖτε τό κλάμα τῶν χιλιάδων μαννάδων πού ἡ Φρειδερίκη τοῦς ἄρπαξε τά παιδιά. Καί σι νά μὴ μαθαίνετε τή στενερμένη ζωή πού κερνᾶν τά ἴδια τά δικά σας παιδιά καί τ' ἀδερφάκια σας.

ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ, ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΙΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΔΕΛΙΚΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Μπορεῖτε μόνοι σα, νά συγκρίνετε καί νά βγάλετε συμπεράσματα γιά τή ζωή τῶν παιδιῶν στίς Λαϊκές Δημοκρατίες καί στή διαβόητη γὰ τῆς Χιτλερίστ βασιλείας Φρειδερίκης, ἀν διαβάσετε τήν ανακοίνωση τῆς Π.Δ.Κ. τῆς 19-6-49 πού μεταξὺ τῶν ἄλλων λέει:

«... Ἡ Π.Δ.Κ. μέ μεγάλη ικανοποίηση διαπιστώνει πώς ἡ περίθαλψη τῶν παιδιῶν μας στίς Λαϊκές Δημοκρατίες εἶναι ἐξαιρετική. Ἀναθέτει στὸν Ὑπουργό τῆς παιδείας καθηγητὴ Π. Κόκκα νά ἐκφράσει στίς Κυβερνήσεις Ἀλβανίας, Οὐγγαρίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας καί Πολωνίας τί θερμὲς εὐχαριστίες τῆς Π.Δ.Κ. Δηλώνει πὼς, εἶναι σύμφωνη νά δεχτεῖ νά γίνει ἐρευνα τοῦ ΔΕΣ γιά τήν κατάσταση τῶν παιδιῶν μας στίς χώρες τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καί τήν ἐπιστροφή ὁσῶν παιδιῶν ἐκφράζουν σχετικὴ ἐπιθυμία, μέ τὸν ὅρο ἡ ἐρευνα αὐτὴ νά γίνει καί στὰ παιδικὰ στρατόπεδα τῆς μοναρχοφασιστικῆς Ἑλλάδας μέ συμμετοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Π.Δ.Κ.».

Θά δεχτοῦν ἄραγε οἱ μοναρχοφασίστες τήν πρόταση αὐτὴ τῆς Π.Δ.Κ. τῇ γεμάτῃ σιγουριά γιά τήν εὐτυχισμένη ζωή τῶν παιδιῶν μας πού φιλοξενοῦνται στίς Λαϊκές Δημοκρατίες, τῇ γεμάτῃ ἀγάπῃ καί πόνο γιά τὰ ἄρπαγμένα ἀπὸ τὴ Φρειδερίκη παιδιά σας, πῶναι καί παιδιά μας, παιδιά τῆς Ἑλλάδας;

Ὅτι ὅμως καί ἂν ἀπαντήσουν καί ὅσες συκοφαντίες καί ἂν λένε δὲ μποροῦν νά κρύψουν τὴ μεγάλη ἀλήθεια:

Τὰ παιδιά πού φιλοξενοῦνται στίς Λαϊκές Δημοκρατίες εἶναι εὐτυχισμένα καί χαρὰ στοὺς γονιοὺς πού ἐξασφάλισαν τὰ παιδιά τοὺς στίς Λαϊκές Δημοκρατίες.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μία περίπτωση πρωτοφανοῦς ἐγκληματικῆς διαστροφῆς τῶν ἀλητῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

● Στούς τοίχους τῶν σπιτιῶν τῶν χωριῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ αἰσχροὶ δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔγραφαν συνθήματα ὅπως: «ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ ΔΕΝ ΝΙΚΙΕΤΑΙ ΠΟΤΕ!».

● Τὴν ἴδια ἐποχὴ ὁ γερμανοντυμένος «ἀρχιστράτηγος» καί «πρωθυπουργός» τῶν συμμοριτῶν Μάρκος Βαφειάδης ἔγραφε στήν «Πλατφόρμα του»: «...Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἀκόμα ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 1947, ἡ στρατολογία στὸ Δ.Σ.Ε. εἶχε πᾶρει σχεδὸν ὁλότελο θῖαιο χαρακτήρα. Ἡ ἐθελοντικὴ κατάταξη δὲν ἔφτανε τὸ 10%...»! (Βλέπε: Περιοδικὸ «ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ», Αὐγουστος 1950, τεῦχος 8, σελίς 478).

● Στίς 26 Σεπτεμβρίου 1948 οἱ συμμοριτὲς δολοφόνησαν χτυπώντας τον μέ ἓνα ρόπαλο στὸ κεφάλι, χωρὶς κανένα λόγο καί αἰτία, τὸν Ἐθνομάρτυρα Ἱερὰ Χρίστο Ζησοῦλη ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἐλαφος (πρὶν Βουλγαρινή) - Λαρίσης.

● Τὴν ἴδια ἡμέρα, τὸ πρωτὶ, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν φρικιαστικὴ ἐκτέλεσί του, τοῦ ὑπαγόρευσαν καί τὸν ὑποχρέωσαν νά στείλῃ μιά ἐπιστολὴ στὴ γυναῖκα του

καί τὴν θυγατέρα του (πού ἤδη τὴν εἶχαν ἄρπάξει), πού τό περιεχομένο τῆς εἶναι τόσο αἰσχρὸ καί ἀηδιαστικὸ, πού μόνον ὑπάνθρωποι σάν τοὺς κομμουνιστὲς καί τοὺς συνοδοιπόρους τοὺς, θά μπορούσαν νά διανοηθοῦν.

● Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν δολοφονία τοῦ Ἱερέως, στίς 2019, συνέλαβαν τὴν κόρη του, μόλις 16-17 χρονῶν, λέγοντάς της ὅτι θά τὴν ὀδηγήσουν στίς «Λαϊκὲς Δημοκρατίες» γιά νά γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς «φασίστες»! Ἀντ' αὐτοῦ τὴν ἐνέταξαν στίς κομμουνιστοσυμμορίες. Γιά νά πολεμήσῃ, δηλαδή, μαζί μέ τοὺς φονιάδες τοῦ Πατέρα τῆς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

● Τὴν ἴδια σχεδὸν ἐποχὴ γέμιζαν τὰ χωριά τῆς Πατρίδος μας μέ προκηρύξεις ὅπου, μεταξύ τῶν ἄλλων, ἔγραφαν: «...Χαρὰ στοὺς γονιοὺς πού ἐξασφάλισαν τὰ παιδιά τοὺς στίς Λαϊκὲς Δημοκρατίες...»!!! (Βλέπε ἀνωτέρω ὁλόκληρη τὴν προκήρυξι φωτογραφημένη).

Τέτοιες αἰσχρότητες σὲ καμμιά χώρα τοῦ κόσμου καί σὲ καμμιά ἐποχὴ δὲν ἔχουν παρουσιασθῇ!

[Ἔγγραφα κλπ. ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»].

ασύρματο» κτλ. ή νά υπογράφων διάφορες καταθέσεις, ή νά γράφουν έπιστολές όπως ατήν πού σās έφερα. (σ.σ. τού ιερέως πρós τήν οίκογένειά του). Έάν δέν υπέγραφαν, τούς βασάνιζαν μέ πυρωμένα σίδερα πού έβαζαν σέ διάφορα μέρη τού σώματός τους.

Βεβαίωση

Ο καίτωθι υπογεγραμμένος Αντώνιος Γ. Ευσταθίου πρόεδρος τής Κοινότητας Έλάφου (Βουλγαρινής) βεβαιώ, ότι ο εκ τού χωρίου μου μεταφερόμενος Χρήστος Ξωάννου Ζησούλης ιερέως έτών 54 έφονεύθη από τών συμμοριτών εν τή θέσει Καρύτσα - Άγιός τήν 26ην Σεπτεμβρίου 1948.

Εν Λαρίση τή 15 Νοεμβρίου 1948
Ο Πρόεδρος τής Κοινότητας Έλάφου
Α. Ευσταθίου

Έτσι άπλā:

Βεβαίωση

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Αντώνιος Γ. Ευσταθίου πρόεδρος τής Κοινότητος Έλάφου (Βουλγαρινής) βεβαιώ, ότι ο εκ τού χωρίου μου καταγόμενος Χρήστος Ξωάννου Ζησούλης ιερέως έτών 54 έφονεύθη υπό τών συμμοριτών εν τή θέσει Καρύτσα - Άγιός τήν 26ην Σεπτεμβρίου 1948.

Έν Λαρίση τή 15 Νοεμβρίου 1948
Ο Πρόεδρος τής Κοινότητος Έλάφου

(σφραγίς - υπογραφή)

[Άρχεϊον Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»].

Τά βασανιστήρια δέν σταματούσαν ήμέρα καί νύκτα. Ψωμί, λίγο καί σκέτο, έδιναν κάθε τρείς ήμέρες καί αυτό πότε στόν έναν καί πότε στόν άλλον. Νερό τούς έδιναν σπάνια, λιγοστό, για νά βρέξουν λίγο τά χείλη τους. Οί εκτελέσεις γίνονταν διά ξυλοδαρμού. Τούς κτυπούσαν συνεχώς μέ ρόπαλα σέ όλα τά μέρη τού σώματός τους, μέχρι νά παραδώσουν τήν ψυχή τους!

Στίς 26 Σεπτεμβρίου ήλθε ή σειρά τού ιερέως. Τό πρωί τής ήμέρας ατής τόν υποχρέωσαν νά βγάλη τά ρούχα του καί τόν ώδήγησαν στόν τόπο τής εκτελέσεως, πενήντα περίπου μέτρα μακριά από τό στρατόπεδο. Έκει, παρουσία καί τών άλλων κρατουμένων, τόν έφόνευσαν κτυπώντας τον σέ όλο τό σώμα μέ ρόπαλα!

Αυτά μās τά είπαν οί συγχωριανοί μας, όσοι τελικά γλύτωσαν από τό φοβερό αυτό στρατόπεδο. Ήταν ο Εύαγγελος Βόκοτας καί ο Νικόλαος Τσατσανάκος από τόν Έλαφο καί ο Αντώνιος Κουνετās από τό γειτονικό χωριό Σκληθρο. Τούς είχαν συλλάβει καί αυτούς μαζί μέ τόν ιερέα, μέ τήν ίδια κατηγορία καί τελικά, ή «κυβέρνηση» τών συμμοριτών τούς έδωσε «χάρι».

Τά βάσανα όμως τής οίκογενείας δέν σταμάτησαν εκεί. Λίγες ήμέρες μετά τήν σύλληψη τού ιερέως, οί συμμοριτές ξαναήλθαν στο χωριό καί λήστεψαν κυριολεκτικά τό σπίτι τους. Έκλεψαν, ό,τι βρήκαν εκεί, τά τρόφιμα, τόν ρουχισμό, τήν προίκα, τής κόρης τους Έλένης ... μέχρι καί τό τελευταίο μικροαντικείμενο!

Μαζί μέ όλα αυτά καί μέ άλλα κορίτσια τού χωριού, επιστράτευσαν - «εν όνόματι τού Δημοκρατικού Στρατού», όπως είπαν - καί τήν μοναδική θυγατέρα τού ιερέως, τήν δεκαεξάχρονη Έλένη καί τήν ενέταξαν στίς συμμορίες τους, για νά πολεμήσουν τούς «φασίστες». Έτσι ή πρεσβυτέρα έμεινε μόνη της στο άδειο από ανθρώπους, έπιπλα, τρόφιμα καί σκεύη σπίτι της, αφού άλλωστε είχαν άπαγορεύσει αύστηρά νά τήν επισκέπτεται ακόμη καί κάθε συγχωριανός της.

Τήν μικρή Έλένη τήν ώδήγησαν αρχικά στον Κίσσαβο καί τήν ενέταξαν στους κομμουνιστοσυμμοριτές τής περιοχής. Μάλιστα, πρίν εκτελέσουν τόν ιερέα πατέρα της, βρέθηκε κοντά στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως καί ζήτησε νά τόν συναντήσει, αλλά οί συμμοριτές δέν τής τό επέτρεψαν.

Η Έλένη παρέμεινε στίς κομμουνιστοσυμμορίες επί έννέα μήνες, τό δέ τμήμα της περιφερόταν σ' όλόκληρη τήν Θεσσαλία. Έφθασαν μέχρι τά Άγραφα καί τελικά, μετά από κάποια μάχη καί τήν σύγχισι πού επικράτησε, παραδόθηκε σέ ένα τμήμα τού Στρατού, στίς 10-6-1949, στο Νικολίτσι - Φθιώτιδος, κοντά στή Λαμία.

Η ήμέρα επιστρατεύσεώς της από τούς κομμουνιστοσυμμοριτές, ή ήμέρα παραδόσεώς της στόν Έλληνικό Στρατό, ο τόπος κλπ. φαίνονται στο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ πού σās έφερα. Η έπιστολή τού ιερέως πρós τήν οίκογένειά του δόθηκε στήν πρεσβυτέρα, από ένα συμμορίτη, ο όποιος τής είπε ότι τήν έγραψε τό ίδιο πρωί, λίγο πρίν από τόν μαρτυρικό του θάνατο...».

Η ... αλήθεια πού ... τρέφει το μέλλον!...

Ἀπό τό δράμα τοῦ λαοῦ μας!...

Πῶς οἱ παιδεραστές τοῦ Κ.Κ.Ε. βιάζαν τίς μικρές, ὀρφανές κοπέλλες.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ὈΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ : Διάσταση ἀνέμεσι σέλην πολιτική καί τή θέσση μας . . .	Σελ. 26
Β. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ : Ἡ πολιτική μας δουλειά στή Δ. Σ. Ε.	33
Ἡ μάχη τῶν Γρεβενῶν	37
ΝΙΚΟΥ ΠΥΡΑΓΑΛΟΥ : Ὁ ἐλιγμός	42
ΔΗΜ. ΒΛΑΝΤΑ : Τί εἶδα σέ μιὰ πορεία	45
Α. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ : Τό σάμπονι στή Δημοκρατικό στρατό	50
Κρατική τοῦ Βιβλίου	54
ΓΕΡ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ : Νιτρούζι	55
Α : Τά 30]χρονα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ	58
Χροτικό δράσης τοῦ Δ.Σ.Ε.	63
Ἑσωτερική ἀνασκόπηση	66
Ἑξωτερική ἀνασκόπηση	67
Χάρτες	

2

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1948

Ἀριστερά, τό Τεῦχος 2, τοῦ 1948, τοῦ Περιοδικοῦ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ» ὅπου ἀποκαλύπτεται ὁ ἀνατριχιαστικός βιασμός τῶν δύο ἀδελφῶν ὀρφανῶν κοριτσιῶν. Δεξιά, οἱ δύο ἀδελφές, οἱ ὁποῖες, σύμφωνα μέ τούς δολοφόνους τοῦ ΚΚΕ τόσο πολύ... ἐνθουσιάσθηκαν ἀπό τόν βιασμό τους, ὥστε μόνες τους ζήτησαν νά καταταγοῦν στόν «Δημοκρατικό Στρατό»!

Ὁ κτηνώδης βιασμός τῶν μικρῶν, ἀνυπεράσπιστων καί πτωχῶν κοριτσιῶν τοῦ λαοῦ μας ἀπό τούς βρωμερούς παιδεραστές τοῦ Κ.Κ.Ε. κατά τήν περίοδο τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτισμοῦ, εἶχε πάρει τεράστιες διαστάσεις. Χιλιάδες κορίτσια θιάσθηκαν ἀπό τούς ἀλήτες τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ» καί τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης». Πολλά κορίτσια, ἀφοῦ τά βίασαν, τά ἐνέταξαν στίς ολαθικές συμμορίες. Ἀκόμη περισσότερα, μετά τήν συντριβή τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, τά μετέφεραν στά σκλαβοπάζαρα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καί τῶν ἄλλων κατεχομένων χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Αὐτά τά πρωτάκουστα ὄργια τῶν συμμοριτῶν γίνονταν, εἴτε μέ ἐντολή τῆς ἴδιας τῆς ἡγεσίας, εἴτε μέ τήν ἀνοχή τῆς καί γι' αὐτό τό μοναδικό ἐγκλημα ὑπάρχουν ὅλα τά στοιχεῖα, ἀπό κείμενα, μάλιστα, τῶν ἰδίων τῶν δολοφόνων καί προδοτῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ περίπτωση οὖν τοῦ βιασμοῦ δύο ὀρφανῶν κοριτσιῶν σ' ἓνα χωριό τῆς ὀρεινῆς Θεσσαλίας, κατά τό τέλος τοῦ 1947, εἶχε ξεσηκώσει ἐπικίνδυνα τούς λιγοστούς – ἄλλως τε – κατοίκους τῆς περιοχῆς. Τό Κ.Κ.Ε. ἐπρεπε ἐπείγοντως νά βρῇ μιὰ... δικαιολογία!

Τό «καθηκόν» αὐτό τό ἀνέλαβε – ποιός ἄλλος; – ὁ ἀρχισυμμορίτης Δ. Βλαντάς, «συνταγματάρχης» πολιτικός ἐπίτροπος τότε καί μετέπειτα «στρατηγός», «ὑπουργός» καί πανίσχυρο μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κ.Κ.Ε.

Στό ἐπίσημο ὄργανο τοῦ ολαθισμοῦ, στό Περιοδικό «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ» (Ἀριθ. φύλλου 2 - Φεβρουάριος 1948) στή σελίδα 45 - 48 καί μέ τίτλο «ΤΙ ΕἶΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ», ὁ ἀρχισυμμορίτης «ὑπουργός», γράφει:

ΤΙ ΕΙΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ

ΔΗΜ. ΒΛΑΝΤΑ, συντ/χη πολιτικού επίτροπου

«Στήν περιοχή τῆς Θεσσαλίας δύο υπεύθυνοι τῆς αὐτοάμυνας πῆγαν στό σπίτι δύο ὀρφανῶν κοριτσιῶν. Τούς εἶπαν ὅτι θά πῆγαιναν τό βράδυ γιά ὕπνο σπίτι τους καί ὅτι ἔπρεπε νά φτιάσουν πῆτα γιά φαγητό. Τά κορίτσια συμφώνησαν. Τό βράδυ πῆγαν στό σπίτι. Ὁ ἓνας λέει στή μιά κοπέλλα: «Πᾶμε οἱ δύο μας σέ μιά δουλειά καί ὅταν ἐπιστρέψουμε τρῶμε». Τί συνέβηκε; Ὁ ἓνας βίασε τή μιά στό σπίτι κι' ὁ ἄλλος στή ρεματιά. Μετά τίς ἔδεσαν καί τίς ἔστειλαν στό ἀρχηγεῖο γιά νά τίς τουφεκίσουν σάν πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ κοπέλλες εἶπαν αὐτό πού ἔγινε σέ βάρος τους. Ἡ διοίκηση συνέλαβε αὐτά τά καθάρματα, πού παράστανιν τούς αὐτοαμυνίτες, τούς δίκασε δημόσια καί τούς ἐκτέλεσε μπρός στούς κατοίκους ἐνός χωριοῦ καί στούς ἄνδρες δύο λόχων. Τίς κοπέλλες τίς ἀπόλυσε, ἀλλά αὐτές ζήτησαν νά καταταχθοῦν στό Δημοκρατικό στρατό...».

16/2/1948

[σ.σ. Πράγματι ἔγινε κάποια ψευτοδίκη, ἀλλά ἀπολύτως καμμία ἐκτέλεσις! Γιά τήν φοβερή αὐτή τραγωδία τῶν δύο ὀρφανῶν κοριτσιῶν, θά ἀναφερθοῦμε λεπτομερῶς σέ προσεχές Τεύχος τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ἑλληνοπούλες πού γλύτωσαν ἀπό τό μαχαίρι τῶν παιδεραστῶν τοῦ Δ. Βλαντᾶ, τοῦ Μ. Βαφειάδη καί τοῦ Χ. Φλωράκη, ἐπιστρέφουν χαρούμενες κι' εὐτυχισμένες στήν Ἑλλάδα. Χάρις στίς προσπάθειες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τῆς Βασιλείσσης Φρειδερίκης, οἱ ἀτέλειωτες νύκτες τοῦ τρόμου καί τῆς ντροπῆς στό παραπέτασμα, ἔχουν τελειώσει γι' αὐτές ὀριστικά.

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Πώς οί δειλοί καί αίσχροί δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε. καί τής συνοδοιπορίας προετοίμαζαν τήν νέα σλαβική έπιδρομή κατά τής Έλλάδος. Μιά φοβερή καί άνατριχιαστική σφαγή ενός μικρού, πεντάχρονου, άρρωστου παιδιού, του Πατέρα του καί δύο άλλων Σπαρτιατών, μέ πολλαπλούς στόχους: τόν έκφοβισμό καί τήν τρομοκράτησι τών Έλλήνων· τήν άποχή τους από τίς επικείμενες έκλογές· τήν άναταραχή καί τήν πρόκλησι άντιποίνων. Τώρα, διαστρέφουν τά γεγονότα, παραποιούν τήν 'Ιστορία καί... προβάλλουν τίς κινηματογραφικές ταινίες γιά τούς δολοφόνους. Ποιοί θά πάρουν σύνταξι καί ήθικές άμοιβές γιά τό άποτρόπαιο έργο τους!

Μιά τετραπλή σφαγή ένα μικρό, άρρωστο

Μέ τήν άγρια, άπάνθρωπη καί χωρίς καμμία αίτία δολοφονία του μικρού 'Αναστασίου Κοντοβουνήσιου -άληθεια, ποιά «αίτία» μπορεί νά ύπάρχη γιά τήν σφαγή ενός πεντάχρονου παιδιού;- άποκαλύπτεται καί μία από τίς μεγαλύτερες άπάτες -ή πιό μεγάλη- του ξενοκίνητου συμμοριτισμού καί τών θαυμαστών του.

Οί συνοδοιπόροι, αυτοί δηλαδή πού είναι οί περισσότεροι υπεύθυνοι γιά ό,τι έγινε στην Έλλάδα κατά τήν περίοδο του 1945-1949 -μαζί μέ τούς «ϊστορικούς» του Κ.Κ.Ε - «καθιέρωσαν», σκόπιμα, ως άρχή τής σλαβικής έπιδρομής τήν 30 Μαρτίου 1946, τήν ήμέρα δηλαδή τών πρώτων βουλευτικών έκλογών. Γιά τήν άκρίβεια, τήν νύκτα τής προηγούμενης, όταν μία συμμορία κομιτατζήδων προσέβαλε τόν Σταθμό Χωροφυλακής Λιτοχώρου και τήν Διμοιρία Στρατού πού εύρίσκετο εκεί.

Ή φρίκη όμως, ό τρόμος, οί σφαγές καί οί βιασμοί πού είχαν άρχίσει κατά τήν κατοχή καί συνεχίστηκαν κατά τά «Δεκεμβριανά», δέν σταμάτησαν ποτέ, ούτε μέ τήν περιβόητη «Συμφωνία τής Βάρκιζας», ούτε μετά άπ' αυτήν. Αντίθετα ύπάρχουν όλα τά στοιχεία καί τά έγγραφα πού άποδεικνύουν ότι, μετά τήν ύπογραφή τής «Συμφωνίας» τόν Φεβρουάριο του 1945, ή σλαβοκομμουνιστική τρομοκρατία έντάθηκε σ' όλόκληρη τήν χώρα, κυρίως στην όρει-

νή Έλλάδα, αλλά καί σέ όλα τά χωριά καί τίς πόλεις, μικρές καί μεγάλες. Ή σφαγή του μικρού Κοντοβουνήσιου, του πατέρα του καί τών δύο άλλων συνοδών τους έξω από τήν Σπάρτη, όπως καί χιλιάδες άλλα παρόμοια περιστατικά, δέν ήσαν πράξεις μικρότερης σημασίας από τήν προσβολή του Λιτοχώρου. Οί συμμορίτες όμως όλα αυτά τά παρασιωπούν σκόπιμα καί φθάνουν στις 30 Μαρτίου, δηλαδή ένα χρόνο μετά! Καί έχουν τούς λόγους τους. Στην παγίδα αυτή τό Κ.Κ.Ε καί τών συνοδοιπόρων τους, έπεσαν καί οί Έλληνες. Ακόμη καί ή Διεύθυνσις 'Ιστορίας Στρατού (Δ.Ι.Σ.) στά βιβλία της, αυτή τήν ήμερομηνία υιοθετεί ως άρχή τής σλαβικής έπιδρομής.

Οί λόγοι τής μεταφοράς τής ήμερομηνίας κατά έναν καί πλέον χρόνο είναι προφανείς. Θέλουν νά δείξουν ότι, στό διάστημα αυτό οί «λαϊκοί αγωνιστές», οί «αγωνιστές τής εθνικής αντίστασης» κλπ. είχαν τεθή σέ άπεινή διωγμό, ότι οί Έλληνες τούς τρομοκρατούσαν καί ότι αυτοί, πού στό σύνολό τους ήσαν κοινοί επαγγελματίες δολοφόνοι καί βιαστές, δέν είχαν καμμία άλλη διέξοδο, παρά νά πάρουν τά όπλα γιά νά προστατεύσουν τή ζωή τους καί βέβαια καί τήν «δημοκρατία» καί «άνεξαρτησία» τής Έλλάδος! Εάν έδέχοντο ως ήμερομηνία έναρξεως τής έπιδρομής, όχι τήν 30 Μαρτίου 1946, αλλά τήν 30 Μαρτίου του 1945, δέν θά μπορού-

σαν νά πείσουν τούς άφελείς. Ή ήμερομηνία αυτή τούς έξυπηρετούσε άπόλυτα -ήταν στά «μέτρα τους»!

Είναι όμως καιρός νά ξεκαθαριστούν όλα αυτά. Νά γράψουμε ό,τι ακριβώς έγινε, νά γράψουμε τήν 'Ιστορία μας σύμφωνα μέ τά ντοκουμέντα πού ύπάρχουν.

- Ή τελευταία φάσις τής σλαβοκομμουνιστικής έπιδρομής κατά τής Έλλάδος (πού συνεχίζεται μέχρι σήμερα, μέχρι καί τούτη τή στιγμή) άρχισε όπως είναι γνωστό καί όπως έχει αναφερθή ήδη, τά τέλη 'Ιουνίου του 1941 όταν ακριβώς γι' αυτό καί μόνο τό λόγο ή Γερμανική Γκεστάπο καί ή Βουλγαρική Πρεσβεία του Φίλωφ καί του Βόρι στην Αθήνα, άπελευθέρωσαν από τήν 'Ακροναυπλία τούς ήγέτες του Κ.Κ.Ε καί τής «εθνικής αντίστασης». Ούτε βέβαια οί ναζιστές τής Γκεστάπο, ούτε οί ύαινες τής Σόφιας ήσαν τόσο άφελείς ν' άπελευθερώσουν μερικές δεκάδες στελέχη του Κ.Κ.Ε -παρά τίς επίμονες αντιρρήσεις τής τότε Έλληνικής Κυβερνήσεως- εάν πίστευαν ότι όλοι αυτοί καί οί φίλοι τους θά έστρέφοντο κάποτε εναντίον τους! Ήξεραν καλά ποιοί ήσαν καί τί επεδίωκαν καί τούς άπελευθέρωσαν γιά έναν όρισμένο σκοπό καί μία σαφώς καθωρισμένη άποστολή. Καί άκολούθησε ό,τι άκολούθησε. Οί σφαγές τής Δράμας, του Δοξάτου, του Χορτιάτη, τών Καλαβρύτων, του Διστόμου καί τόσων άλλων ομάδικών έγκλημάτων κατά τήν περίο-

δο αυτή, δείχνουν πέρα από κάθε αμφιβολία τό τί επιδίωκαν οί κατακτητές από τους γερμανοντυμένους και βουλγαροντυμένους συνεργάτες τους του Κ.Κ.Ε, όταν τούς απελευθέρωναν από τό κέντρο παραθερισμού της 'Ακροναυπλίας.

— Μέ τήν «Συμφωνία της Βάρκιζας» είχε συμφωνηθῇ νά παραδοθῇ από τίς

συμμορίες του Ε.Λ.Α.Σ ἕνας σχετικά μεγάλος ἀριθμός ὄπλων. Οί συμμορίτες παρέδωσαν περισσότερα! Τό σύνολό τους ὅμως ἦσαν ἄχρηστα, ξεθαμένα ἀπό διάφορες κρύπτες, παλιά ἰταλικά, μέχρι καί ὄπλα του Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος πού εἶχαν ληστέψει οί κομμουνιστοσυμμορίτες ἀπό τούς χωρικούς. "Όλα τά ἄλλα, πού ἦσαν καί περισσό-

τερα ἀπ' αὐτά πού παρέδωσαν, χιλιάδες καινούργια τυφέκια, αὐτόματα, πολυβόλα, ὄλμοι κλπ, τά συσκέυασαν καί τ' ἀπέκρυψαν βάσει ἑνός καλῶς μελετημένου σχεδίου σέ ἐπίκαιρες θέσεις, σ' ὅλες τίς περιοχές τῆς Ἑλλάδος. Γιά ὅλα αὐτά, ἐκτός ἀπό ἐπίσημα ἐλληνικά ντοκουμέντα (ἐγγράφα, φωτογραφίες κλπ), ὑπάρχουν σήμερα καί

**μέ στόχο
αιδάκι....**

Ἡ Ὀδύνη, ἀλλὰ καὶ ἀγανάκτησι προκάλεσε σ' ὁλόκληρο τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἡ τετραπλὴ σφαγὴ τῆς Σπάρτης. Στὴν ἐφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τῆς ἐπομένης ἡμέρας, τῆς Πέμπτης 17 - 1 - 1946, ἔχουμε τὴν πρώτη περιγραφὴ ἀπὸ τό φοβερό ἐγκλημα τῶν παιδοκτόνων τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα οἱ ἐφημερίδες καθημερινὰ θὰ εἶναι γεμάτες ἀπὸ περιγραφές παρομοίων ἀνατριχιαστικῶν ἐγκλημάτων.

Νά μή δοῦμε ποτέ πιά τέτοιες σκηνές!...

Πότε - πότε καί δειλά - δειλά οἱ πωρωμένοι δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. - μόνον ὅταν ἔχουν κάποιον ἰδιαίτερο λόγο - ἀναφέρονται στίς ὁμότητες τοῦ ναζισμού. Ὁ ἀναγνώστης ἄς ψάξῃ μόνος του τὰ ἀρχεῖα, τὰ βιβλία ἢ τίς ἐφημερίδες, γιά νά θρῇ μιὰ παρόμοια ἀνατριχιαστική σκηνή ἀπό τὰ ναζιστικά στρατόπεδα τοῦ τρόμου. Δέν θά θρῇ, ἴσως, πουθενά. Γιατί οἱ ναζί ἐγκληματίες, ἦσαν ἀπλοί, «ἀγράμματοι» μαθητές τοῦ ἐγκληματικοῦ καί δολοφονικοῦ κομμουνισμοῦ! Στή φωτογραφία, στό ἔδαφος, βρίσκεται ὁ δολοφονημένος Δικηγόρος Γρηγόριος Κοντοβουνήσιος. Ἐπάνω του οἱ κομμουνιστοσυμμοριῖτες πέταξαν τό σφαγμένο πεντάχρονο καί ἄρρωστο παιδάκι του, ἀφοῦ προηγουμένως χάραξαν στό στήθος του μέ ἓνα μαχαίρι, τό γράμμα «Χ». Δίπλα τους ἕνας θασανισμένος λαός μας θά ἐξοντώσῃ στήν Πελοπόννησο χωρίς κανέναν οἶκτο, τούς 4.000 περίπου θρωμερούς προδότες, σφαγεῖς, παιδοκτόνους, θιαστές καί αἰμομείχτες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῆς συνοδοιπορίας.

Διάβαζε «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», νά... μάθης 'Ιστορία!...

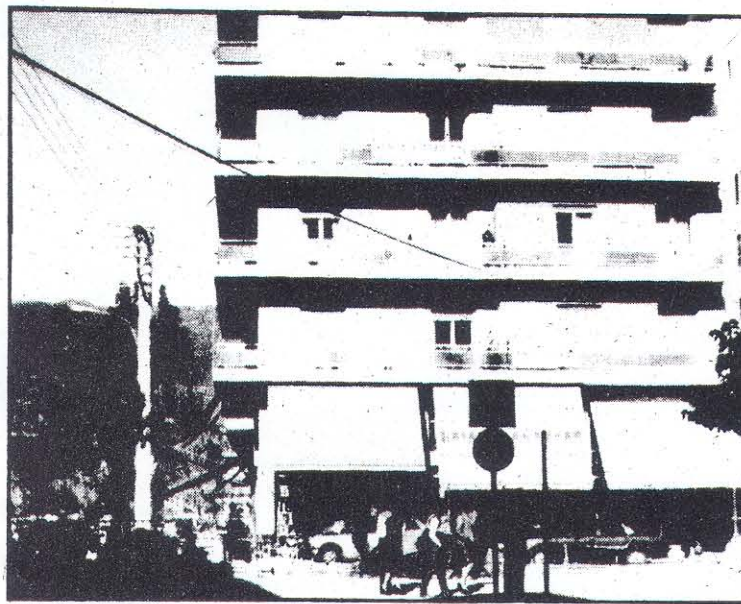
ΙΣΤΟΡΙΑ

38 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΧΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Νύχτα Αγίου Βαρθολομαίου

Κλείνουν αυτές τις μέρες 38 χρόνια από τη δολοφονική επίθεση των συμμορίων του δοσίλογου Μαγγανά στην Καλαμάτα. Επίθεση που μαζί με δεκάδες άλλες παρόμοιες αποτέλεσαν την αποκορύφωση των τρομοκρατικών ενεργειών στην ύπαιθρο και καλοστημένο βασιλοφασιστικό σχέδιο κατατρομοκράτησης του λαού μπρος στις εκλογές του Μάρτη 1946. Αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων και οι τοπικές εφημερίδες, εξιστορούν το δολοφονικό όργιο των πάνοπλων Χιτών.

Η αρχή της επίθεσης έγινε την Παρασκευή 18 Γενάρη: Στο καφενείο Κατσαρού (σήμερα Τριανό) συγκεντρώνονταν στελέχη του ΕΑΜ και δημοκράτες πολίτες. Στις 8.30 το βράδυ ακούστηκαν οι πρώτες ριπές αυτομάτων όπλων. Καλυμμένοι στην ανατολική όχθη του Νέδοντα, οι Χίτες έβαζαν σε ενέργεια το σχέδιό τους. Πέφτει νεκρός ο ιδιοκτήτης του καφενείου Ν. Κατσαρός (παλιός ΟΚΝίτης) που στεκόταν μπρος στο μπλινάρδο. Ακολουθούν νέες ριπές και έκρηξη χειροβομβίδας ακριβώς στη δυτική είσοδο του καφενείου. Οι θαμώνες ξαπλώνουν στο δάπεδο. Όταν οι Χίτες απομακρύνονται γίνεται ο απολογισμός: Ένας ακόμη νεκρός, ο νεαρός γεωπόνος Θαν. Λαφαζάνος και τραυματίες ο φοιτητής Ηλ. Λινάρδος από την Κουκουνάρα, ο Ηλ. Χρυσομάλλης δημόσιος υπάλληλος, ο Γ. Βασάκος τραπεζοϋπάλληλος, ο Μ. Ζαγαρέλος τσαγκάρης και πολλοί ακόμη που δεν έγιναν γνωστά τα ονόματά τους. Οι συμμορίτες απομακρύνονται ακολουθώντας την κοίτη του ποταμού.

Στη γωνιά της πολυκατοικίας βρισκόταν το καφενείο Κατσαρού που συγκεντρώνε στελέχη του ΕΑΜ και του ΚΚΕ.

χείο του «ΘΑΡΡΟΥΣ» που υπάρχει στη Λαϊκή Βιβλιοθήκη και στο φύλλο της 25/1 είναι αποτυπωμένη ανορθόγραφα, με μελάνι, η αγωνία του αναγνώστη του, αλλά και του κόσμου: ΨΗΧΡΑΙΜΙΑ.

Οπλισμένος με καινούργια όπλα και στρατιωτικές στολές ο συρφετός των Χιτών λεηλατεί την ύπαιθρο. Τα στρατιωτικά μπλόκα δεν «εμποδίζουν» τη δράση τους, αφού ξέρουν από πρώτο χέρι για τις κινήσεις τους. Στις 4 Φλεβάρη νέο στυγερό έγκλημα: οι συμμορίτες συλλαμβάνουν με κατάλογο 20 άτομα από το χωριό Διόδια και τους ξυλοκοπούν άγρια στην αποθήκη του Γκόστη. Ξεχωρίζουν τρία άτομα για εκτέλεση και συνεχίζουν τους ξυλοδαρμούς στα αλώνια. Μετά από 4 ώρες, τρία παλικάρια ο Θαν. Λεμπέσης, ο Ηλ. Αγγελόπουλος και ο Γ. Κωστόπουλος έχουν μεταβληθεί σε νεκρή άμορφη μάζα. Ανενόηλητοι οι δολοφόνοι γλεντούν στην πλατεία του διπλανού χωριού Στέρνα. Μια μέρα μετά, στην Αθήνα, συλλαμβάνεται ένα άτομο που φορούσε το δαχτυλίδι του δολοφονημέ-

Θράσος και άναισχυντία των «ιστορικών» του Κ.Κ.Ε. και των συνοδοιπόρων του! Στόν «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» τής Κυριακής 22 'Ιανουαρίου 1984 («7 μέρες ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»), στή σελίδα 11, κάποιος «ιστορικός» 'Ηλίας Μπιτσάνης, γράφει ένα μακροσκελές «ντοκουμέντο» γιά τήν... «δολοφονική επίθεση» των 'Ελλήνων στήν Καλαμάτα, τήν Παρασκευή 18 'Ιανουαρίου 1946. 'Ο 'Η. Μπιτσάνης και οι όμοιοί του, γνωρίζουν καλά ό,τι, πρίν από τήν 18η 'Ιανουαρίου υπήρχε ή φοβερή Τετάρτη 16 'Ιανουαρίου, δύο μόλις ήμέρες πρίν. Ξέρουν, ακόμη, και τά δραματικά γεγονότα τής ήμέρας αútης και τήν ανατριχιαστική τετραπλή σφαγή τής Σπάρτης. Ξέρουν καλά ό,τι τήν τετραπλή σφαγή τήν διέπραξαν οι κομμουνιστοσυμμορίτες, άκριβώς γιά ν' ακολουθήσουν ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ τά «γεγονότα» τής 18-1-1946. Γι' αυτό όμως τό ζήτημα δέν άναφέρουν ΤΙΠΟΤΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ! Καί δέν άναφέρουν τίποτε - αυτό τό ξέρουν ακόμη καλλίτερα οι «ιστορικοί» - γιατί οι άποβλακωμένοι άναγνώστες του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και οι όπαδοί του Κ.Κ.Ε. θά διαβάσουν ΜΟΝΟΝ τόν «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», μόνον άπ' αútόν θά μάθουν τήν... άλήθεια! Κάθε άλλη εφημερίδα ή έντυπο, τούς άπαγορεύεται αúστηρως!

δεκάδες μαρτυρίες από κομμουνιστικής πλευράς. Από τούς ίδιους δηλαδή πού απέκρυψαν τά όπλα αútá, ή πού έδωσαν τίς έντολές, καθώς και από αútους πού τά χρησιμοποίησαν, δολοφονώντας τά παιδιά του έλληνικού λαού.

- 'Η άπόκρυψις τής τεράστιας αútης ποσότητας του όπλισμού ήταν κάτι τό πρωτοφανές και δέν έγινε, βέβαια, σέ καμιά χώρα τής Εύρώπης και από κανένα κόμμα, πού στίς προθέσεις του υπήρχε ή έπιθυμία νά κινηθή και νά δράση ειρηνικά 'Η άπόκρυ-

ψις ήταν συγχρόνως και μία κατάφωρη παραβίασις τής «Συμφωνίας τής Βάρκιζας», πρίν ακόμη ύπογραφη! Κρύβοντας οι συμμορίτες του Κ.Κ.Ε τόση ποσότητα όπλισμού δέν μπορεί παρά νά ήξεραν ότι πολλά από τά όπλα αútá θά τά εύρισκαν σύντομα οι 'Ελλη-

Γιά νά μή ξεχνᾶμε ποτέ!...

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881

ΙΔΡΥΤΗΣ, ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ (1929 - 1938)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΑΣΟΣ Β. ΜΠΟΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΙΖ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5755
Τιμή φύλλου Δρχ. 100-Τηλ. Τυπογραφείου 23.881

ΑΚΡΟΓ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗ

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΑΙ Σ
ΠΩΣ ΔΚΙ
ΤΑ ΤΑΡΑΧ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙ
ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΚΔΗΛ

ΑΠΗΧΘΗΣΑΝ 150 ΟΜΗ
ΣΕΙΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΘΕΝ
ΝΙΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ. «ΜΑ
ΜΟΥΝΙΣΤΩΝ.-Η ΑΛΛΟΠΙ
ΣΕΩΣ.-ΟΠΟΥ Ο «. ΜΕΡΚ
ΛΗΝ.-ΔΙΕΤΑΧΘΗ ΤΟ ΚΑ
ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΡΡ.

“Ο,τι σχεδόν έθεωρείτο βέβαιον, δι
συμφορήσεως” κλπ. και λόγω της έ
νιστων. ήρτισε να γίνεται πραγματικ
κυώτερα διαμερίσματα της χώρας, ι
θυσιών ευρίσκειται από 48άρου εις χ
ροβολισμοί ριπτόνται και άμφοι από
βέρνησης Σοφούλη κινείται δι' όλων
ξεως. “Επικέντρον των έκραγεισών
σημειούνται και εις άλλα σημεία τώ
νοντα χώραν εις Καλάμας γεγονότα,
έννοιαν, την οποίαν αι κυβερνητικαί
της στάσεως, της ώργανωμένης μάλ
ρον ο ύπουργός της Δημοσίας Τάξεω
συγκεκριμένων πληροφοριών, είτε δι’

Η Κεντρική πλατεία 25ης Μαρτίου τέ
δραματίσθησαν τα τα-αγώε

ΤΟ ΙΡΑΝΙΚΟΝ ΑΔΙ
ΠΑΡΗΤΗΘΗ
Η ΠΕΡΣΙΚΗ ΚΥ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡ

Φαίνεται ότι τὸ ποτὴρι ἔξε
γελίωσεν εἰς τὴν Πελοπόννη-
σον. Εἰς τὴν Πελοπόννησον
μὲ τις δεκάδες χιλιάδες τῶν
θυμάτων, μὲ τις πηγίδες τοῦ
Μελιγαλά, μὲ τὰς ὁμαδικὰς
σφαγὰς τῶν πληθυσμῶν ἀπὸ
τούς παλληκαράδες τοῦ ‘Ε-
λάς, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν,
ἀπέλευθερώσε τὴν ‘Ελλάδα
ἀπὸ τὸν κατακτητὴν.

‘Ο Κολοκοτρώνης; ‘Ο Πα-
παφλέσας; Οἱ Μαυρομυχα-
λαῖοι; Οἱ τόσοι καὶ τόσοι ἡ-
ρώες τοῦ Μωρηά; ‘Τύφλα
νάχουν μπροστὰ στοὺς καπε-
ταναίους τοῦ ‘Ελάς, ὅπως
ἐδίδασκεν ὁ πρῶν διδάσκα-
λος Ταλαγάνης ἡ Ζέβγος.

‘Η Πελοπόννησος, ἐν τού-
τοις, ἐφάνη ἐφεκτική. “Εδω-
σε τόπον τῆς ὁργῆς, ἀπεφά-
σισε νὰ λησμονήσῃ, νὰ ἐπι-
δοθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς, νὰ συ-
νεχίσῃ τὸν σκληρὸν μόχθον
τῆς παραγωγῆς ἐπάνω στὰ
“πεζούλια” πού ἔχει φτιάσει
στὰ βουνὰ τῆς διὰ νὰ σχημα-
τίσῃ γῆν καὶ νὰ τὴν καλλι-
ερῇ.

‘Αλλὰ ἡ «Κυβέρνησις τοῦ
Κέντρου» ἄλλως ἐσκέφθη.
‘Εκατόμισσε τοὺς κομμουνι-
στάς, ὑπεκλίθη ἐμπρὸς εἰς
τὰς θελήσεις τῶν δολοφόνων,
ἤνοιξε τὰς φυλακάς, ἐξάπέ-
λυσε τοὺς ἀνθρωποσφαγεῖς
ἐλευθέρους. ‘Ο κομμουνισμὸς
ἐπῆρε θάρρος. Καὶ ἡ ἡγεσία
τοῦ διέταξεν ἀπὸ τὰς “Αθή-
νας νὰ ἐντείνῃ τὴν δραστηρι-
ότητά του στὴν Πελοπόννη-
σον. ‘Ιδίᾳ στὴν Πελοπόννη-
σον. Οἱ Πελοποννήσιοι εἶναι
“Ελληνες. ‘Η ἑλληνικὴ παρὰ
δοσις εἶνε βαθεῖα ριζωμένη
ἐκεῖ. “Επρεπε λοιπὸν ἡ ἑλλη-
νικὴ παράδοσις, τὸ φρόνημα,
ἡ πίστις ἐπὶ τὰ ἐθνικὰ δόγμα-
τα, νὰ κτυπηθῇ εἰς τὴν καρ-
διαν.

“Ἦρχισαν αἱ προκλήσεις—
καίτοι πρόκλησις ἀρκετὴ ἦ-
το καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι
ἡλευθερώθησαν καὶ ἐπανήλ-
θον θριαμβευταὶ οἱ δολοφό-
νοι τῶν παιδιῶν τῆς Πελο-
ποννήσου.

‘Η προκλητικότης ἀπεκορυ-
φώθη πρὸ ἡμερῶν ὅταν συμ-
μορία ἑλασιτῶν ἐσταμάτησε
τὸ λεωφορεῖον τῆς Σπάρτης,
ἐκατέβασεν ἕνα ἐπιλεκτὸν
Σπαρτιάτην, τὸν Κοντοβουνή-
σιον, ἀρχηγὸν τῶν σπαρτια-
τικῶν ἐθνικιστικῶν ὁργανώ-
σεων, ἐπῆρε μαζί τὸν ἐξαετὲς
παιδάκι του καὶ δύο συντα-
ξιδιώτας του, καὶ τοὺς ἐσκό-

τώσε μέσα εἰς τὸν δρόμον.
“Ὅταν ὁ Κοντοβουνήσιος ἔ-
πεσεν αἰμόφυρτος οἱ ἐξ ἐ-
νέδρας φονεῖς ἐσφάξαν τὸ ἀ-
νήλικον παιδί του ἐπάνω εἰς
τὸ σφαδάζον πτώμα τοῦ πα-
τέρας του καὶ ἐπὶ τοῦ στή-
θους του ἐγράψαν μὲ τὸ γι-
αταγάνι τὸ γράμμα Χί.

“Ἐφριξε καὶ ἡγανάκτησεν
ἡ Λακωνία, ἡ Ἀρκαδία, ἡ
Πελοπόννησος ὅλη.
Οἱ ἄνθρωποι πού μᾶς κυ-
βερνοῦν δὲν συνεκινήθησαν.
“Ἐνα “θλιβερόν ἐπεισόδιον”
ἦτο αὐτὸ τῆς Σπάρτης. Τί νὰ
γίνη;

“Ἀλλὰ οἱ Πελοποννήσιοι,
τούς ὁποίους ἐξηκολούθουν
νὰ προκαλοῦν οἱ σφαγεῖς,
ἤρχισαν νὰ ἐξεγείρωνται. ‘Η
Πελοπόννησος δὲν ἠνέχθη
τὸν Τούρκον. ‘Η Μάνη δὲν
ἀφῆκε ποτὲ τὰς δυνάμεις
τοῦ Σουλτάνου νὰ τὴν πατή-
σουν. ‘Η Καλαμάτα, ἡ Τρίπο-
λις πρωγωνίστησαν εἰς τὸν
ἀγῶνα. Οἱ Πελοποννήσιοι
πρῶτοι ἔδωσαν τὴν ἐλευθερί-
αν εἰς τὴν ‘Ελλάδα. “Ἐξη-
τέλισαν τὸν Δράμαλην καὶ
δὲν τοὺς ἐπτόησεν ὁ “Ιμπρα-
ήμ. Καὶ ἐπολέμησαν ἔκτοτε
διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὅλων τῶν
“Ελλάδων. Δὲν εἶναι ἀνεκτὸν
εἰς αὐτοὺς νὰ σκύβουν τὸ κε-
φάλι ἐμπρὸς εἰς τὸν κομμου-
νιστὴν. Δηλαδή κῶψε με, ἀ-
γὰ μου, ν’ ἀγιάσω!

‘Η Κυβέρνησις, καὶ μετὰ
τὰ ἐγκλήματα, καὶ μετὰ τὰς
προκλήσεις, ἐξηκολούθει τὰς
ἐρωτοτροπίας τῆς μὲ τὸν
κομμουνισμὸν, καὶ ἐνώπιον
τῆς δράσεώς του ἔκανε τὰ
στραβά μάτια.

“Ὅταν διεπράχθη τὸ ἀνή-
κουστον ἔγκλημα τῆς Σπάρ-
της, εἶδατε μήπως τὸν κ. ὁ-
πουργὸν τῆς “Ασφαλείας νὰ
μῆτ’ οὐδὲν ἀεροπλάνον καὶ
νὰ σπεύσῃ ἐκεῖ; Εἶδατε νὰ
γίνη ὀλόκληρη ἐκστρατεία,
νὰ συλληφθοῦν οἱ δράσται
καὶ νὰ κρεμασθοῦν εἰς τὸν
δημόσιον δρόμον;

“Ὀχι. Οἱ Πελοποννήσιοι λοι-
πὸν ἤρχισαν νὰ ἀναλαμβάνου-
ν αὐτοάμυνα, ὀδόντα
ἀντὶ ὀδόντος καὶ ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Δὲν εἶναι ὁ
καλύτερος νόμος αὐτῆς ἀλλὰ
λογεῖται ἴσως πάντοτε ὅπου
δὲν ὑπάρχει κυβέρνησις νὰ
ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους. “Ἐπὶ
κολούθησαν τὰ χθεσινὰ γε-
γονότα τῶν Καλαμῶν. Συνέ-
χεια φυσικὴ καὶ ἀναπότρε-
πτος. “Αλλὰ συνέχεια ἰσχυρή.

Μεμονωμένον κρούσμα ἀν-
τεκδικήσεων ἐκ μέρους ἀν-
θρώπων πού ἐδεινοπάθησαν
ἄλλοτε κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα
τοῦ “Ελάς καὶ βλέπουν σή-
μερον νὰ προκαλοῦνται ἀπὸ
τούς σφαγεῖς τῶν παιδιῶν
τῶν. “Αλλὰ ἡ Κυβέρνησις αὐ-
τὴν τὴν φορὰν συνεκινήθη
καὶ ἔστειλεν εἰς τὰς Καλά-
μας στρατόν, ἀεροπλάνα, στό-
λον καὶ ἐνεφάνισεν μίαν ἐκ-
δήλωσιν ἀπογνώσεως κατα-
ταρηνθηθέντων ἀπὸ Γερμα-
νοὺς, ἀπὸ “Ιταλοὺς καὶ ἀπὸ
ἐλασίτας ἀνθρώπων ὡς ἐπα-
νάστασιν! Καὶ ὅμως ἡ ἰδία
αὐτὴ Κυβέρνησις κάθεται μὲ
ἐσταυρωμένα τὰ γέγρια καὶ
δὲν λαμβάνει οὔτε ἕνα ἔκτα-
κτον μέτρον εἰς τὴν Δυτικὴν
Μακεδονίαν καὶ ἀφήνει τὰ
σύνορά τῆς ἀφροῦρητα διὰ
νὰ μπαينوβγαίνουν αἱ συμμο-
ρία.

Δυστυχῶς οἱ σημερινοὶ κυ-
βερνήται τῆς “Ελλάδος προ-
κειμένου νὰ κάμουν τὴν πολι-
τικὴν των δὲν ὀρροδοῦν ἐμ-
πρὸς εἰς τίποτε. “Ανεστάτω-
σαν γὰρ τὴν “Ελλάδα μὲ τὴν
δὴθεν “ἐπανάστασιν” πού ἐ-
σήκωσαν οἱ ἐθνικόφρονες εἰς
τὰς Καλάμας (!) καὶ ἔστει-
λαν τὴν λίραν εἰς τὰς 150.
000 καὶ ἀπειλοῦν μὲ δίωξιν
τούς ἡγέτας τῶν ἐθνικῶν ὁρ-
γανώσεων.

“Αλλὰ τοίους ἀρχηγούς
ὁργανώσεων, καὶ τοίους ἡ-
γέτας θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις
ὕπαιτιους τῶν γεγονότων;
Καὶ τοίους ἀπειλεῖ; “Αν θέ-
λῃ ἄς ἀπειλήσῃ τοὺς σκοτω-
μένους. “Απὸ ἐκείνους πού σὴ
πονται ἀκόμη στὶς πηγίδες
καὶ τὰ ρέματα, ἕως τὸ παιδά-
κι τοῦ Κοντοβουνήσιου, πού
ἐκρεουργήθη ἔξω ἀπὸ τὴν
Σπάρτην. Αὐτῶν τῶν σκοτω-
μένων τὸ αἷμα εἶναι πού ζη-
τεῖ τὴν τιμωρίαν. Καὶ ἀφορ-
μὴ τῶν γεγονότων εἶναι ἡ ἀ-
πελευθέρωσις τῶν σφαγέων,
καὶ ἡ ἀγαρακτῆριστος ἐρωτο-
τροπία τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς τοὺς σφαγεῖς.

“Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἡ ὁποία ὠμίλησε
τόσον πολὺ περὶ τάξεως καὶ
ἰσοπολιτείας (!), ἡ “Ελλάς
ἔγινε κεραμιδιάρια. Καὶ ὅμως
δὲν ἠκούσαμεν ἀκόμη οὔτε
μίαν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας
μέλους τῆς “Κυβερνήσεως”.
Καπνέμοι “Ιάπωνες! “Εσεῖς
τουλάχιστον, ὅταν τὰ θαλάσ-
σοποιήσετε, ξεύρετε νὰ κά-
νετε χαρακίρι!...

Μετά τὴν φοβερὴ σφαγὴ τῆς Σπάρτης σημειώθηκε στὴν περιοχὴ τῆς Λακωνίας καὶ τῆς Καλαμάτας «ἡφαιστιακὴ ἐξαφσις πνευμάτων», βλέποντας ὁ λαὸς ὅτι οἱ δολοφόνοι τῶν παιδιῶν του περιφέρονταν ἐλεύθεροι καὶ προκλητικοί — ὅπως καὶ σήμερα — μεταξύ τῶν θυμάτων τους. ‘Η κατάστασις πού ἐπικρατοῦσε τότε στὴν Πελοπόννησο περιγράφεται στοῦ κύριου ἀρθρο τῆς ἐφημερίδος «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τῆς 22-1-1946. Στὴν ἰδία ἐφημερίδα ὑπάρχουν καὶ οἱ δηλώσεις τοῦ Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος διακηρύσσει ὅτι τὰ μέτρα προστασίας πού ἔλαβαν τὰ ὑποψήφια θύματα, ἦσαν «ἠθικῶς βάσιμα».

Γιά ποιούς στήνουν μνημεία... Ποιοί θά πάρουν σύνταξι!...

“Άλλη μία φωτογραφία από τήν φοβερή σφαγή τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1946. Οἱ ἀλήτες τῆς Σόφιας εἶχαν δώσει ἐντολή στόν πράκτορά τους Ν. Μπελογιάννη καί στά ἄλλα κτήνη τοῦ Κ.Κ.Ε. νά εξοντώσουν ὅλους, χωρίς καμμιά ἐξαίρεσι τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου. Καί οἱ ἔμμισθοι πράκτορες τοῦ σλαβισμοῦ, χωρίς καμμιά καθυστέρησι ἢ ἀντίρρηση, ἄρχισαν ἀμέσως τό ἀποτρόπαιο ἔργο τους.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΑΡΙΘ. ΠΡΑΞΕΩΣ 8 ΤΟΜΟΣ Α ΕΤΟΣ 1946
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ 17-1-1946
1. Ονοματεπώνυμο αποβιώσαντος Γεωργίου Κοντοβουνήβιου
2. Όνομα πατέρα Νικόλαος
3. Όνομα μητέρας Σταματίνη
4. Τόπος γεννήσεως Κρούσις έτος γεννήσεως 1906
5. Υπηκοότητα Ελληνική Θρήσκευμα Χ. Ο.
6. Οικογενειακή κατάσταση έγγαμος — άγαμος.
7. Όνομα συζύγου Ευχαγγελία το γένος Κων. Σταματίνου
8. Τόπος αποβιώσεως Περιοχή Κρούσις (εις οδόν)
9. Χρονολογία αποβιώσαντος 16-1-1946
10. Αιτία θανάτου Θανατηφόρο τεύχος δια πυροβόλων όβδαν
11. Αριθ. Μητρ. Αρρένων —
12. Αριθ. Δημοτολογίου (οικ. μερίδας) —

νικές 'Αρχές, πράγμα άλλωστε που έγινε. Καί είναι κι' αυτό ένα «ερωτηματικό», γιά τό τί έπεδίωκε ή ήγεσία του Κ.Κ.Ε μέ τήν πράξι της αυτή!

Ένα από τά κορυφαία στελέχη του ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμού —ένα από τά πολλά— ό «στρατηγός» Γ. Μπλάνας (Κίσσαβος) άρχηγός των συμμοριτών της Θεσσαλίας, στο βιβλίο του «Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ 1946-1949 — ΟΠΩΣ ΤΑ ΕΖΗΣΑ» στή σελίδα 133 γράφει: «... α) Από τόν όπλισμό που άποκρύψαμε καί βρίσκονταν στα χέρια του λαού μπορούσαμε νά έξοπλίσουμε άμέσως: Θεσσαλία 5,5,—6,5 χιλιάδες, Ρούμελη 3-3,5 χιλιάδες, Μακεδο-

νία —Θράκη 8-9 χιλιάδες, Ήπειρος 1,5-2 χιλιάδες, Πελοπόννησος 2-3 χιλιάδες. Σύνολο περίπου 20-24 χιλιάδες...».

Αυτά γράφει ένα από τά στελέχη του συμμοριτισμού που συμμετείχε στην άπόκρυψι καί στή συνέχεια χρησιμοποίησε αυτόν τόν όπλισμό. "Αν καί οί αριθμοί που δίνει στο βιβλίο του δέν είναι καί τόσο ακριβείς — ό όπλισμός αυτός ήταν πολύ μεγαλύτερος σέ αριθμό— καί μόνον αυτοί που αναγράφει δείχνουν τό μέγεθος της άπειλής.

"Όλα αυτά δείχνουν άλλη μιά φορά ότι ή σλαβική έπίδρομή εναντίον της Έλλάδος, δέν σταμάτησε ποτέ! Από τό 1941 που άρχισε, συνεχίσθηκε σ' ολό-

κληρη τήν κατοχή, πέρασε στή Δεκεμβριανή σφαγή του 1944 καί στον ξενοκίνητο συμμοριτισμό καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα. 'Η τετραπλή σφαγή της Σπάρτης στις 16-1-1946 καί ή προσβολή του Λιτοχώρου, είναι δύο χαρακτηριστικές μόνο έξάρσεις βίας, που απέβλεπαν στον έξφοβισμό του λαού μας!

— 'Ο άφθονος όπλισμός, λοιπόν, υπήρχε σ' όλα τά σημεία της Έλλάδος. 'Ο υπόλοιπος που θά χρειαζόταν, θά έρχόταν κι' αυτός στή συνέχεια από τίς γειτονικές κατεχόμενες χώρες, όπως καί ήλθε άργότερα. Γι' αυτούς που θά χρησιμοποιούσαν αυτόν τόν όπλισμό, κυρίως τά στελέχη, έλήφθη ειδική μέριμνα. Τά περισσότερα από αυτά, τά πιο άφοσιωμένα στο Κ.Κ.Ε, όλοι οί έγκληματίες, παρέμειναν στα βουνά, σέ επικαιρες θέσεις καί αυτοί, ώστε μέ τήν πρώτη έντολή νά άποτελέσουν τίς θέσεις γιά τήν άνάπτυξι καί δράσι των συμμοριών. Μερικές ακόμη χιλιάδες έγκληματίες, άλλοι καταδιωκόμενοι καί άλλοι όχι, έστάλησαν στην Έλθανία, Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία καί τελικά κατέληξαν όλοι τους —ή σχεδόν όλοι— στο γνωστό στρατόπεδο του Μπουλκες.

— 'Η περίπτωση του έξφυλου δολοφόνου Θανάση Μιζέρια καί των άπαίσων πραιτωριανών του είναι μία περίπτωση που θά πρέπει νά αναφερθή εδώ. 'Ο Μιζέριας καί τά κτήνη του, μετά τήν «Συμφωνία» δέν κατέβηκαν στις πόλεις καί δέν παρέδωσαν τόν όπλισμό τους. 'Αλλά δέν ήσαν ούτε οί πρώτοι, ούτε οί τελευταίοι. "Αλλωστε, αυτή ήταν ή έντολή της ήγεσίας — νά παραμείνουν στα βουνά, σέ έπιφυλακή. Τό Κ.Κ.Ε άπεκήρυξε στή συνέχεια τόν Μιζέρια καί τό ίδιο υπέδειξε στις έλληνικές στρατιωτικές άρχές τήν ακριβή θέση όπου εύρίσκετο ό «πρωτοκαπετάνιος» του Ε.Λ.Α.Σ. 'Αλλ' αυτό είναι έξωτερικό, οικογενειακό ζήτημα του Κ.Κ.Ε. Καί ή μέθοδος αυτή «έπιλύσεως» των διαφορών άρκετά συνηθισμένη, άφου όλες οί έγκληματικές συμμορίες της Μαφίας, σ' ολόκληρο τόν κόσμο, αυτές τίς μεθόδους χρησιμοποιούν. Στο βουνό, όπως έλέχθη, δέν παρέμεινε τότε μόνο ό Μιζέριας καί οί φονιάδες του, αλλά καί χιλιάδες άλλα ήγετικά στελέχη του συμμοριτισμού (όπως ό Διαμαντής, που κι' αυτός ήταν δηλωσίας), αλλά κανέναν απ' αυτούς δέν άπεκήρυξε τό Κ.Κ.Ε. Παραμένοντας ό Μιζέριας στο βουνό ήταν μέσα στο «γράμμα» καί τό «πνεύμα» της γραμμής της ήγεσίας. Βασικός λόγος της δολοφονίας του ήταν ότι, οί δηλώσεις καί οί κινήσεις του ανατριχιαστικού καί έξφυλου αυτού δολοφόνου, εκείνη ακριβώς τήν περίοδο, δέν έξυπηρετούσαν τά σχέδια του Κ.Κ.Ε. "Ας μή ξεχνάμε ακόμη ότι, ό Μιζέριας ήταν παλιός δηλωσίας καί τίς περισσότερες ήμέρες καί νύκτες ήταν ένοικος της 'Ασφαλείας του Μανιαδάκη. Πίστευε έτσι τό Κ.Κ.Ε ότι, μέ τίς πράξεις του αυτές ό

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΛΗΪΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΑΡΙΘ. ΠΡΑΞΕΩΣ 9 ΤΟΜΟΣ Α ΕΤΟΣ 1946
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ 17-1-1946
1. Ονοματεπώνυμο αποβιώσαντος Αντιχάρις Κοντοβουνήσιος
2. Όνομα πατέρα Γεωργίου
3. Όνομα μητέρας Γεωργίου
4. Τόπος γεννήσεως Κρούσις έτος γεννήσεως 1941
5. Υπηκοότητα Ελληνική Θρήσκειμα Χ. Ο.
6. Οικογενειακή κατάσταση έγγαμος — άγαμος.
7. Όνομα συζύγου ————— το γένος —————
8. Τόπος αποβιώσεως Περίοχη Κρουσιών (εις οδόν)
9. Χρονολογία αποβιώσαντος 16-1-1946
10. Αιτία θανάτου Θανατηφόρο τραύμα διχ
Τυροβόλου όπλου
11. Αριθ. Μητρ. Αρρένων —
12. Αριθ. Δημοτολογίου (οικ. μερίδας) —

Σπάρτη

97-3
Ο ΛΗΪΑΡΧΟΣ

198 4

Μιζέριας καθώς και μέ την πρόωρη και
θορυβώδη εμφάνισί του, έπεδίωκε νά
«έκθεση» σκόπιμα τό Κ.Κ.Ε και ν' απο-
καλύψη τούς σκοπούς του.

Άνεξάρτητα άπ' όλα αυτά, σέ όλη
τήν περίοδο πού ό άπαίσιος αυτός
δολοφόνος ήταν έν ζωή και σέ όσες
περιοχές εμφανίζονταν, σκόρπιζε τόν
φόβο και τόν τρόπο, μιά και οι πτωχοί
και άνυπεράσπιστοι χωρικοί ήξεραν
άπό «πρώτο χέρι» τό όργιο των σφα-
γών και των άκατανόμαστων έγκλημά-
των του. Τό μόνον πού δέν γνώριζαν οι
χωρικοί (και δέν τούς ένδιέφερε), ήσαν
τά «οικογενειακά» του Κ.Κ.Ε. Συμπερα-
σματικά, θά λέγαμε, ή «διαφορά» άπό-

ψεων μεταξύ τής ήγεσίας του Κ.Κ.Ε και
του δηλωσία Μιζέρια ήταν ότι, ή μέν
πρώτη ήθελε τήν «έναρξη» τής έπιδρο-
μής στίς 30 Μαρτίου 1946, ένώ ό δεύτε-
ρος, ήθελε τήν συνέχισι τής έπιδρομής,
χωρίς καμμία προετοιμασία.

— Καθ' όλη τή διάρκεια τής κατοχής
τά έκτεταμένα σύνορά μας ήσαν «άνοι-
κτά» και όλες οι συμμορίες μπαινόέ-
βαιναν έλεύθερα στή χώρα μας. Μέ
τήν «Συμφωνία τής Βάρκιζας» τίποτε
άπολύτως δέν μετεβλήθη. Τά σύνορά
μας δέν έκλεισαν ποτέ! Σ' όλόκληρη τή
Βόρειο Ελλάδα, μόνον σέ 10-15 περί-
που συνοριακά φύλάκια ύπήρχαν
Στρατιώτες — 6 έως 7 σέ κάθε φυλάκιο!

Στό σύνολο σχεδόν των χωριών τής
Ήπείρου, τής Θεσσαλίας, τής Στερεάς,
τής Μακεδονίας, αλλά ακόμη και τής
Πελοποννήσου και των Νησιών, άπό
τήν έκδίωξι των Γερμανών και μετά, δέν
έμφανίσθηκε ούτε ένας Στρατιώτης! Τό
ίδιο και μέ τήν Χωροφυλακή. Σέ όπριο
χωριό έμφανίσθηκαν 3,4 ή 5 Χωροφύ-
λακες, δέν είχαν καμμία δυνατότητα
έπιβολής τής τάξεως ήσαν οι μελλοθά-
νατοι! Τήν περίοδο αυτή όλόκληρη ή
Έλλάδα εύρίσκετο υπό τήν πλήρη και
όλοκληρωτική κατοχή των συμμοριών
του Κ.Κ.Ε και του Ν.Ο.Φ. Τό χάος, ό
τρόμος, οι σφαγές και οι άπαγωγές
των κατοίκων τής ύπαιθρου συνεχίζο-
νταν και οι δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε είχαν
ξεπεράσει σέ έγκληματικότητα και
τούς τρεις μαζί ξένους κατακτητές! Οι
έφημερίδες λιγότερο και τά άρχεία πε-
ρισσότερο (τά όποια θά δημοσιευθούν)
παρουσιάζουν άνάγλυψη τήν εικόνα
άπό τήν έγκληματική δραστηριότητα
των κομμουνιστοσυμμοριτών κατά τήν
περίοδο αυτή.

Δέν άρχισε, λοιπόν, ό σλαβισμός τήν
έξόρμησί του στίς 30 Μαρτίου 1946. Ή
έισβολή δέν σταμάτησε ποτέ. Άπλως, ή
περίοδος αυτή, άπό τήν «Συμφωνία
τής Βάρκιζας» μέχρι τίς 30-3-1946 χρη-
σιμοποιήθηκε άπό τό Κ.Κ.Ε. ως χρόνος
προπαρασκευής και άνασυντάξεως
των δυνάμεών του, όπως άλλωστε χα-
ρακτηριστικά τό όμολόγησε ό πανίσχυ-
ρος άρχηγός του Κ.Κ.Ε. και του κομ-
μουνιστοσυμμορισμού, αυτός δηλα-
δή πού έλαβε τήν έντολή τής έπιδρομής
άπό τήν Μόσχα και τή διύθυσε μέχρι τό
τέλος της.

Δέν είναι άντικείμενο αυτού του ση-
μειώματος ή ανάπτυξι των λόγων και
των συνθηκών τής ένάρξεως τής σλαβι-
κής έπιδρομής κατά τό 1945. Έκείνο
πού ένδιαφέρει αυτή τήν στιγμή τόν
αναγνώστη είναι τό έξής: Για νά έπιτύ-
χη τό Κ.Κ.Ε. τούς σκοπούς του μέ τήν
ένοπλη έξόρμησι, έκτός άπό πολλές
άλλες προϋποθέσεις, όπως εξασφάλι-
σις όπλισμού, πηγές άνεφοδιασμού,
συμμάχων (στο έσωτερικό και έξωτερι-
κό), στελέχη, έφεδρείες, πληροφορίες
και πληροφοριοδότες, χρειαζόταν και
τόν καθορισμό τής ήμερομηνίας
ένάρξεως. Αυτό ήταν βασικό, ήταν
άναγκαία προϋπόθεσις, ώστε νά έξυ-
πηρετούσε τά σχέδια αυτών πού έξυ-
πηρετούνται τό Κ.Κ.Ε. Στόν χρόνο αυ-
τόν τής προετοιμασίας έπρεπε τό
Κ.Κ.Ε. νά δημιουργήση τίς κατάλληλες
συνθήκες, ώστε οι άντιδράσεις νά είναι
όσο τό δυνατόν λιγότερες. Έπρεπε νά
έξοντώση τούς άντιπάλους του, νά
άδρανοποιήση τούς «ουδέτερους» και
τούς άδιάφορους και νά τρομοκρατή-
ση κάθε πραγματικό ή και πιθανό
άντίπαλο δηλαδή όλον σχεδόν τόν
πληθυσμό. Ή άγρια σφαγή ενός μι-
κρού παιδιού —5 χρονών μόνο— του

Μία εικόνα από τις ημέρες που οι πράκτορες της Μόσχας και της Σόφιας προετοιμάζαν έντατικά την νέα ολαβική επιδρομή κατά της Ελλάδος. Η φωτογραφία έχει ληφθεί τό πρωί της 16 Ιανουαρίου 1946, δύο και πλέον, δηλαδή, μήνες πριν από την επιδρομή κατά του Κ.Κ.Ε. και της «έθνικης αντίστασης», είχαν ως σκοπό την τρομοκράτησι των Ελλήνων, αλλά, συγχρόνως, και την δημιουργία κλίματος άναταραχής και άντεκδικήσεων, έτσι ώστε πίο εύκολα νά μπορούν νά πραγματοποιήσουν τούς άντεθνικούς σκοπούς τους. Η φοβερή τετραπλή δολοφονία της 16ης Ιανουαρίου 1946, δέν ήταν ούτε ή άρχή, ούτε τό τέλος.

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

πατέρα του και των δύο άλλων Σπαρτιατών, αυτόν τόν σκοπό εξυπηρετούσε. Ήταν, άκόμη, μιά σαφής προειδοποίησης σέ όλους τούς κατοίκους της Πελοποννήσου ότι, οι όμαδικές σφαγές των Ελλήνων που έγιναν κατά την κατοχή από τά κτήνη της «έθνικης αντίστασης» θά επαναλαμβάνονταν και τώρα, και μάλιστα θά ξεπερνούσαν κάθε προηγούμενο.

Η Πελοπόννησος κατά την διάρκεια της Γερμανοκομμουνιστικής κατοχής

πλήρωσε βαρύ τίμημα σέ αίμα. Οι Έλληνες που δολοφονήθηκαν από τούς άλχητες του Κ.Κ.Ε. είναι περισσότεροι από δέκα χιλιάδες, χωρίς βέβαια νά ύπολογίζονται αυτοί που δολοφονήθηκαν από τούς κατακτητές έξ αιτίας ενεργειών των συμμοριτών της «έθνικης αντίστασης» που απέβλεπαν σ' αυτόν ακριβώς τόν σκοπό! Στο σύνολό τους ήσαν πτωχοί άγρότες, εργάτες, νέοι, γυναίκες και μικρά παιδιά. Τά στοιχεία που συγκεντρώνονται. όπως

φωτογραφίες, έγγραφα, ληξιαρχικές πράξεις θανάτου κ.λ.π. έχουν ξεπεράσει μέχρι αυτή την στιγμή τίς 5.500 δολοφονημένους Έλληνες, μόνον από τούς κομμουνιστές και είναι άκόμη ή άρχή.

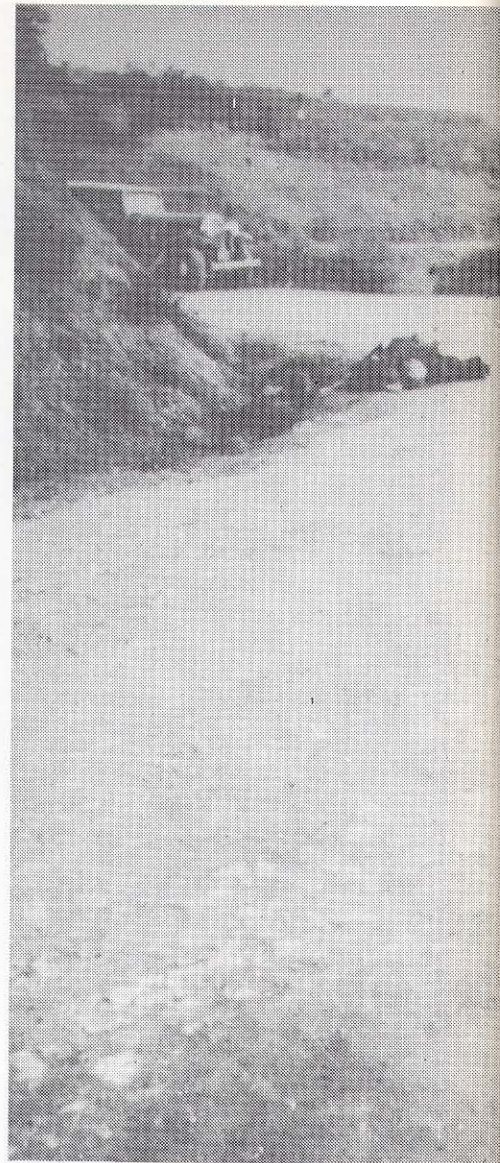
Οί κάτοικοι της Πελοποννήσου στο σύνολό τους ήσαν καλοί Έλληνες και έθνικόφρονες. Είχαν δοκιμασθή σκληρά και δέν ύπάρχει ούτε μία οικογένεια που νά μήν είχε έναν, δύο ή και τρεις δολοφονημένους από τούς συμμορίτες του Κ.Κ.Ε. Παρ' όλα αυτά, μετά την έκδίωξι των Γερμανών, ήθελαν νά ξεχάσουν ότι έγινε και νά ζήσουν ειρηνικά. Σέ καμμία πράξι άντεκδικήσεων δέν προέβησαν, παρ' όλο που οι φονιάδες των παιδιών τους περιεφέροντο προκλητικά ανάμεσά τους. Ο λαός της Πελοποννήσου δέν έπνιξε τότε στο αίμα τά κτήνη του Κ.Κ.Ε. και της «έθνικης αντίστασης» - τούς σφαγείς των παιδιών του και των μανάδων του. Και τό πλήρωσε αυτό ακριβά! Γιατί, μετά από λίγο, τόν έπνιξαν αυτοί στο αίμα, για δεύτερη φορά...

Από αυτή την ήρεμία και ήσυχία που επικρατούσε στην Πελοπόννησο, ή κομμουνιστοσυμμοριακή ήγεσία δέν ήταν καθόλου ίκανοποιημένη! Έτοιμάζονταν πυρετωδώς για την νέα εξόρμησί τους και έπεδίωκαν νά δημιουργήσουν κλίμα άναταραχής, τρομοκρατίας και άντεκδικήσεων. Άς μή ξεχνάμε εδώ ότι, ένα από τά ήγετικά στελέχη του συμμοριτισμού στή Πελοπόννησο ήταν ο άδίστακτος και αίμοσταγής δολοφόνος Νίκος Μπελογιάννης, αυτός που άργότερα έκτελέσθηκε από την Κυβέρνησι του Ν. Πλαστήρα, ως έπίσημος και πληρωμένος κατάσκοπος των Βουλγάρων.

Η άγρια τετραπλή σφαγή της 16ης Ιανουαρίου 1946 έξω από την Σπάρτη έχει όλες τις χαρακτηριστικές ένδείξεις αυτόν που συνέλαβαν τό εγκλημα, τό σχεδίασαν και τό εξέτέλεσαν και κυρίως, των σκοπών που έπεδίωκαν.

Ο Δικηγόρος Γρηγόριος Κοντοβουνήσιος εκινείτο καθημερινά από τίς Κροκεές, όπου διέμενε, προς την Σπάρτη και από εκεί στην Αθήνα και αντίστροφως. Τό ίδιο, λίγο-πολύ και οι δύο άλλοι δολοφονηθέντες. Μπορούσαν έτσι οι κομμουνιστοσυμμορίτες νά τόν δολοφονήσουν όταν ήθελαν, σέ ένα από αυτά τά ταξίδια του, μιά ημέρα που δέν θά είχε μαζί του τόν μικρό του γιό. Δέν έκαναν ποτέ καμμία τέτοια απόπειρα.

Ο Γρηγόριος Κοντοβουνήσιος τό πρωί της 16-1-1946 πηγαίνοντας στή Σπάρτη είχε μαζί του και τόν πεντάχρονο άρρωστο γιό του, για νά τόν εξετάσουν οι γιατροί. Και τότε οι συμμορίτες είχαν στήσει την ένέδρα, σέ μιά

Τρεις ακόμα φωτογραφίες από την φοβερή σφαγή της 16ης 'Ιανουαρίου 1946, στόν δρόμο Κροκεών - Σπάρτης. Στίς δύο φωτογραφίες - άριστερά καί δεξιά - οί δύο έκτελεσθέντες Ν. Σακελλαρόπουλος καί Ν. Κουλάκος, όπως βρέθηκαν νεκροί. Στό μέσον, στή στροφή του δρόμου, είναι τό σημείο όπου μέ διαταγή του προδότη καί κατασκόπου Νίκου Μπελογιάννη, οί

στροφή, 5 μέ 6 χιλιόμετρα έξω από τίς Κροκεές. Έάν οί συμμοριτες πυροβολούσαν έναντίον του αυτοκινήτου καί μαζί μέ τούς άλλους δολοφονούσαν καί τόν μικρό γιό του, θά υπήρχε ίσως κάποια δικαιολογία. Θά ήταν, ίσως, κάτι πού δέν επεδίωκαν, πού έγινε άθελά τους, χωρίς νά ξέρουν ότι μέσα στό αυτοκίνητο υπήρχε ένα μικρό παιδί!

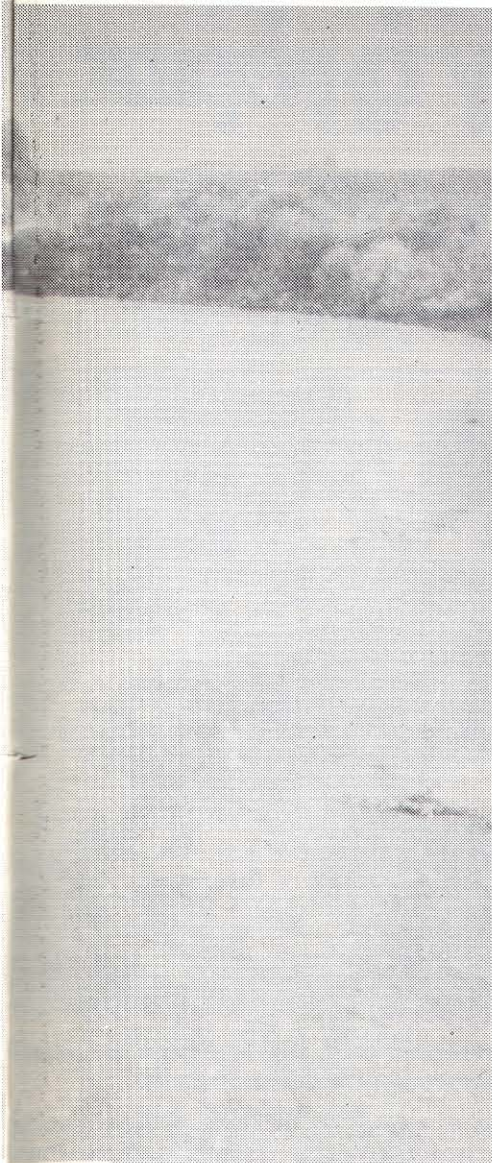
— Δέν έγινε όμως τίποτε από όλα αυτά. Οί έπαγγελματίες δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε σταμάτησαν τό μικρό αυτοκίνητο, κατέβασαν όλους τούς επιβάτες καί πρώτο-πρώτο κατέσφαξαν τόν πεντάχρονο 'Αναστάσιο Κοντοβουνήσιο, εμπρός στά μάτια του έμβρόντητου πατέρα καί τών άλλων συνεπιβατών.

"Όλοι οί άλλοι ακολούθησαν μετά.

'Ο σκοπός όλης αυτής της έκκληματικής ύστερίας τών άλητών της «έθνικής αντίστασης» είναι προφανής. Δέν τούς ένδιέφερε, καθόλου ίσως, ή δολοφονία του Γρηγορίου Κοντοβουνήσιου καί τών φίλων του. Στόχος του Κ.Κ.Ε. ήταν τό μικρό πεντάχρονο παιδάκι! 'Η δολοφονία του πατέρα Κοντοβουνήσιου καί τών φίλων του, θά δημιουργούσε κάποια άναταραχή, πιθανόν —ή καί άσφαλώς— καί μερικές άντεκδικήσεις. Δέν θά δημιουργούσε όμως τό κλίμα πού επεδίωκε τό Κ.Κ.Ε. Πράγμα, άλλωστε, πού μέχρι ενός σημείου τό επέτυχε!

'Η δολοφονία τών τεσσάρων Σπαρτιατών καί ιδιαίτερα του μικρού πεντά-

χρονου 'Αναστασίου Κοντοβουνήσιου, μιά δολοφονία πού έγινε «έν ψυχρώ», συνετάραξε τότε, όπως ήταν φυσικό, τήν κοινή γνώμη της Ελλάδος, ιδιαίτερα όμως τόν μαρτυρικό λαό της Πελοποννήσου. Δέν ήταν, άλλωστε, ή πρώτη, σφαγή. 'Ακόμη, ό τρόπος της εκτέλεσεως, ήταν κάτι πού προξένησε ιδιαίτερη φρίκη. 'Ο πατέρας Κοντοβουνήσιος, ήταν άρχηγός τών 'Εθνικοφρόνων της περιοχής οί δέ δύο συνοδοί του ήσαν γνωστά στελέχη, άσφαλώς δέ κατά τήν μετακίνησί τους θά ήσαν ένοπλοι. Παρ' όλα αυτά, δέν προέβησαν, καμμιά αντίστασι καίτοι ήσαν βέβαιοι ότι θά τούς εκτελούσαν. Καί έγιναν όλα αυτά γιατί πίστευαν ότι μέ τήν δική τους θυσία, θά γλύτωναν τουλάχισ-

δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε. έστησαν την ενέδρα. Στο βάθος, λίγο πιά πέρα από τα τέσσερα πτώματα, διακρίνεται τό μικρό αυτόκίνητο στό όποίο επέβαιναν.

[Φωτογραφίες 'Αρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

στον τό πεντάχρονο ἄρρωστο, με πυρετό, παιδάκι. Δέν ἔγινε τελικά κάτι τέτοιο. Καί δέν ἔγινε, γιατί στόχος τών συμμοριτῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦταν ἀκριβῶς αὐτό τό μικρό παιδί.

Τά κτήνη ὅμως τοῦ Κ.Κ.Ε. δέν ἀρκέστηκαν μόνον σ' αὐτό, σέ μιά –ἔστω– τετραπλή δολοφονία. Ὁ πατέρας Κομβοβουνήσιος ζήτησε ἀπό τούς δολοφόνους ἐπίμονα, νά ἐκτελέσουν αὐτόν καί τούς συνοδούς του, ἀλλά ν' ἀφήσουν ἐλεύθερο τό παιδί. Ὅταν εἶδε ὅτι οἱ κακοῦργοι δέν ὑπέκυπταν στίς παρακλήσεις του, τούς ζήτησε τουλάχιστον νά ἐκτελέσουν πρῶτα αὐτόν, ὥστε νά μή δῇ τήν σφαγή τοῦ παιδιοῦ του! Ἀλλά οἱ συμμοριτες τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀρνήθηκαν καί πάλι. Πυροβόλησαν τόν

πατέρα καί ἐνῶ αὐτός ἦταν αἰμόφυρτος, ἄρχισαν νά βασανίζουν τό παιδάκι του, μπροστά στά μάτια του! Καί ὅταν πλέον ἀποτελείωσαν τό παιδί καί τό ἔρριξαν νεκρό στό στήθος του, τότε ἀπετελείωσαν κι' αὐτόν. Πρέπει νά σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι, ἐνῶ οἱ τρεῖς δολοφονημένοι ἔφεραν τραύματα μόνον ἀπό ὅπλα, τό μικρό παιδί εἶχε προηγουμένως βασανισθῇ μέ μαχαίρι. Ἐφere χαρακτηριστικά σημάδια βασανισμῶν σέ διάφορα μέρη τοῦ σώματός του, στό δέ στήθος του εἶχαν χαράξει τό γράμμα Χ, τό σημά δηλαδή τῆς Ὁργανώσεως τοῦ πατέρα του, ὅπως ἔλεγαν. Στό τέλος τό πυροβόλησαν κι' αὐτό καί ὁ θάνατος ἐπῆλθε ἀπό σφαῖρα ἢ ὅποια εἶχε ριφθῇ κάτω ἀπό τό

σαγόνι του!

Ὅπως σημειώθηκε καί ἀνωτέρω, ἡ τετραπλή δολοφονία τῆς Σπάρτης, εἶχε σκοπό νά ἐξάψη τά πνεύματα τών κατοίκων καί νά προκαλέσῃ ἀντεκδικήσεις τών φίλων τών θυμάτων. Πράγμα, ἄλλωστε, πού ἐν μέρει τουλάχιστον τό ἐπέτυχε τό Κ.Κ.Ε. Πράγματι, μετά τήν ἄγρια σφαγή, πολλοί κάτοικοι τῆς Σπάρτης, τοῦ Γυθείου καί τῆς Καλαμάτας, προέβησαν σέ ἀντεκδικήσεις, πού ἐπιτήδεια – ὅπως πάντα– ἐκμεταλλεύτηκε ὁ συμμοριτισμός. Ὁ κομμουνιστικός μηχανισμός τῆς ἀπάτης καί τῆς διαστρεβλώσεως τών γεγονότων κινήθηκε δραστήρια καί γι' αὐτούς, τότε καί τώρα, ὑπάρχουν μόνον τά «γεγονότα» τῆς Καλαμάτας καί ὄχι τῆς

Ανεξάντλητη πηγή έμπν και φρονηματισμοι

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡ

Κάθε γεγονός που ξεπηδά από τους πόθους και τους αγώνες του λαού μας μένει άφθαρτο στο χρόνο. Δέκα χρόνια μετά, η εξέγερση του Πολυτεχνείου ακτινοβολεί και φρονηματίζει τη λαϊκή ψυχή. Το μήνυμά της δε φθείρεται από τις όποιες προσπάθειες διαστρέβλωσης.

Το Πολυτεχνείο δεν ήταν μια αναλαμπή. Όλα τα χρόνια —και στη διάρκεια της δικτατορίας— ο λαός και η νεολαία μας πάλευαν σταθερά για την απαλλαγή από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά. Μήπως αυτός ο αγώνας δεν πυροδότησε και το έπος της Εθνικής Αντίστασης;

Δεν είναι τυχαίο ότι η δικτατορία δεν μπόρεσε να επιδράσει στη νεολαία. Άλλωστε, με ποια ιδανικά; Η αλήθεια είναι ότι αν η γενιά του Πολυτεχνείου διαπαιδαγωγήθηκε αγωνιστικά, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην προσφορά των αγώνων του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου, οι συγκεντρώσεις, οι διαδηλώσεις, οι μορφές πάλης στη διάρκεια της 7ετίας, έχουν σοβαρά επηρεαστεί από τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του λαού μας στα χρόνια της κατοχής. Συνδέονται με τον αγώνα ενάντια στην επιστράτευση, τη μάχη κατά της πείνας, με τις μεγάλες κινητοποιήσεις των φοιτητών, τις θυσίες τους, με την τότε εξέ-

Η νέα γενιά γαλουχείται με τα μηνύματα του Πολυτεχνείου. Στις φωτογραφίες δεξιά λίγα λουλούδια στο μνημείο αγώνα. Αριστερά μαθητές γράφουν λίγα λόγια για αφιέρωση, μια νέα υπόσχεση αγώνα.

δεκατία του '60. Και οι εκατοντάδες νεκροί του Πολυτεχνείου μας θυμίζουν ότι αυτός ο τερά-

ν' ανατρέξουμε και να τη βρούμε στην πορεία του ενός εκατομμυρίου προς την αμερικάνικη πρε-

των μισθών, το γεγονός ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να ξεπεράσει την κρίση, ρίχνοντας τα

χνείου θα βρουν ανάπαυσή τους. Φύγουν οι βάσεις, όταν τα ορατά και αόρατα νήμα

«Όσοι σκοτώθηκαν σέ αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, όσοι αυτοκτόνησαν... από έρωτικές απογοητεύσεις, πέθαναν από σκληρή κοειδίτιδα ή από πνευμονία — πολλοί τουλάχιστον απ' αυτούς — έχουν γίνει κατά καιρούς από τό Κ.Κ.Ε.... ήρωες και έθνομάρτυρες! Τώρα, τό «κεφάλι του Σβορώνου» καί ή 'Ηλένια (τό ώραιο μανεκέν καλλυντικών του Λονδίνου!) έγιναν «άνεξάντλητη πηγή έμπνευσης καί φονηματισμού»! (γιά τούς νέους!!!). Καί μετά απ' όλα αυτά τά σπαραξικάρδια, δέν μπορούσε νά μείνη... πίσω καί ή σ. Αίμ. 'Υψηλάντη. 'Η όποία μās είπε ότι: «οί καιροί άλλαξαν καί φράσεις τύπου «αίμοσταγές Κ.Κ.Ε.» δέν περνάνε πιά...»! («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» Κυριακή 7 - 10 - 1984, σελίς 2, «Ματιές στό ή Βουλή»).

ΕΚΤΟΣ
ΤΟΜΟΣ

Σπάρτης, αυτά δηλαδή, πού άναπνευστικά προκάλεσαν τίς μετέπειτα άντεκδικήσεις.

Είναι γνωστό καί άποδεδειγμένο πλέον ότι οί κομμουνιστές, έκτός άπό κοινοί δολοφόνοι είναι καί κοινοί άπατεώνες. Σέ άλλο σημείο παρατίθεται φωτογραφημένη όπως ακριβώς έχει ή σελίδα 11 του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» («7 μέρες ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ») τής Κυριακής 22 'Ιανουαρίου 1984. 'Εκεί, σέ ένα αηδιαστικό κείμενο μέ τόν τίτλο μάλιστα «ΙΣΤΟΡΙΑ», άλλη μιά φορά μετά άπό 38 χρόνια, προσπαθούν νά διαστρεβλώ-

σουν τά γεγονότα. Τό «ιστορικό» αυτό κείμενο πού αναφέρεται στό γεγονός τής Καλαμάτα, αρχίζει ως εξής: «Κλείνουν αυτές τίς μέρες 38 χρόνια άπό τή δολοφονική 'Επίθεση (...) επίθεση πού μέ δεκάδες άλλες παρόμοιες άποτέλεσαν τήν άποκορύφωση των τρομοκρατικών ένεργειών στην ύπαιθρο καί καλοστημένο βασιλοφασιστικό σχέδιο τρομοκράτησης του λαού μπρός στις έκλογές του Μάρτη 1946 (...) 'Η αρχή τής επίθεσης έγινε τήν Παρασκευή 18 Γενάρη...»!

Τέτοια θρασύτητα δέν πρέπει νά έχη

συναντήσει ποτε κανείς! 'Ο συντάκτης του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» ξέρει ότι άπευθύνεται σέ άποβλακωμένους άναγνώστες πού τούς άπαγορεύουν άκόμη καί νά διαβάζουν τίς άλλες έφημερίδες, τίς μή κομμουνιστικές. Καί φθάνει έτσι στίς «18 Γενάρη» 1946, ως νά μή είχε προηγηθί ή φοβερή 16η 'Ιανουαρίου. 'Η άποτρόπαιη σφαγή ενός πεντάχρονου παιδιού, του πατέρα του καί των δύο άλλων Σπαρτιατών, δύο μόνον ήμέρες νωρίτερα, δέν αναφέρεται στό «ιστορικό» αυτό αφήγημα! 'Αναφέρει — έτσι «ξεκρέμαστα» — ότι οί «βασιλοφασιστι-

ευσης

τομύριο που θα τα φωνάζει σήμερα όλοι μέλη και οπαδοί του ΚΚΕ; Κάποιο άλλο είναι το συμπέρασμα που πρέπει να βγει. Οτι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας δε θέλει τις βάσεις. Και ότi τα συνθήματα των κομμουνιστών γίνονται κτήμα των πλατιών μαζών.

Ούτε ένα βήμα πίσω!

Ταυτόχρονα όμως αυτή η λαϊκή εξέγερση είναι μια προειδοποίηση στις δυνάμεις της αντίδρασης που θέλουν να γυρίσουν τα πράγματα προς τα πίσω. Είναι μια προειδοποίηση ενάντια στη δημαγωγία της Δεξιάς, που ανασυντάσσει τις «δυνάμεις» της (ακόμη και χουντικά και ακροδεξιά στοιχεία) και αξιοποιεί τις κυβερνητικές υποχωρήσεις.

Πολλοί επίσης σήμερα τολμούν να ψυθιρίζουν δήθεν αναποτελεσματικότητα του αγώνα. Η αλήθεια είναι ότi το Πολυτεχνείο ανέτρεψε τα σχέδια των Αμερικάνων και της αντίδρασης. Μήπως ήθελαν νόμιμο το ΚΚΕ στη μεταπολίτευση; Μήπως ήθελαν να βρεθούν αντιμέτωποι με το μεγάλο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, στο οποίο ο Νοέμβρης είχε καταλυτική επίδραση;

Το Πολυτεχνείο κρύβει μια τεράστια διαπαιδαγωγική δύναμη. Θα διαπαιδαγωγήει για χρόνια ακόμη τις νέες γενιές. Δέκα χρόνια μετά, το ζωντανό, υγιές,

Οί κάτοικοι της Σπάρτης κηδεύουν τό πεντάχρονο παιδάκι, τόν πατέρα του καί τούς δύο άλλους δολοφονηθέντες Σπαρτιάτες. 'Η λαϊκή αγανάκτησις από τό φοβερό αυτό έγκλημα δέν θ' άργήση νά ξεσπάση. 'Αρχικά στήν ίδια τήν Σπάρτη καί τήν μεθεπομένη στήν Καλαμάτα. Καί οί δολοφόνοι καί άπατεώνες του Κ.Κ.Ε. καί τής συνοδοιπορίας θά ισχυρισθούν όπi οί 'Έλληνες... δολοφονούν τόν δημοκρατικό λαό!

κές συμμορίες» ξεκίνησαν ανάιτια, χωρίς κανένα λόγο, νά «σφάξουν» τόν «δημοκρατικό λαό» τής Καλαμάτας! Καί θά συνεχίσουν οί κομμουνιστές ν' άποθρασύνονται καί νά γράφουν παρόμοια «ιστορικά» κείμενα καί νά εκδίδουν βιβλία, όσο θά είναι βέβαιοι ότi κανείς δέν πρόκειται νά τούς διαψεύση καί όσο δέν γράφεται ή αλήθεια - ή πραγματική 'Ιστορία αυτού του μαρτυρικού τόπου...

Η σφαγή τής 16ης 'Ιανουαρίου 1946 έξω από τήν Σπάρτη, καί τά μετέπειτα γεγονότα, άπησχόλησαν τότε όλόκλη-

ρο τόν τύπο καί τό θέμα αυτό συζητήθηκε καί στή Βουλή. Η έφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τής Πέμπτης 17 'Ιανουαρίου 1946, έγραφε σχετικά:

Ο Θεός σώζει τήν γαλήνην του 'Ελληνικού λαού μέ τήν άπροκάλυπτον πλέον έγκληματικήν θρασύτητα των Έαμοκομμουνιστών. Καί ο Θεός άς προστατεύση εις τήν Πελοπόννησον καί ιδιαιτέρως τήν περιφέρειαν Σπάρτης, ύστερα από όσα διεδραματίστησαν χθές τό πρωί εκεί καί άποτολμώ-

νται νά συμβούν, λόγω τής σημειωθείσης εξάψεως των πνευμάτων.

Συνέβη δηλαδή εκεί, εις τόν ιστορικόν δρόμον Σπάρτης-Κροκεών, όπου ή ελληνική ιστορία καί ο θρύλος μόνον έπικάς διαδρομάς ήρωικών καί ιπποτικών ψυχών έχει άναγνωρίσει, ανατριχιαστικός γκαγκστερισμός. Τής αυτής ποιότητας άνθρωποι, όπως εκείνοι πού αίματοκύλισαν τάς τελευταίας ημέρας τήν Καβάλλαν, τήν Νάουσαν, τήν Θεσσαλονίκην καί τόν Βόλον, διέπραξαν τέτοιο κακούργημα - τετραπλή δολοφονία - πού μόνον ή άρρωστημέ-

ΑΥΡΙΟ ΦΩΝΗ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

Αρχίζει η συνάντηση των «Νέων Πρωτοπόρων»

Φτάσαμε λοιπόν στην Α' Πανελλαδική Συνάντηση των «Νέων Πρωτοπόρων». Πάνω από 200 αντιπρόσωποι τους από κάθε γωνιά της Ελλάδας θα μαζευτούν αύριο στις 9.30 το πρωί στη Φοιτητική Εστία Ζωγράφου και σίγουρα θα 'χουν πολλά να πουν. Αλλά και να παρουσιάσουν οι διάφορες ομάδες το δικό τους καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Να τραγουδήσουν για την ειρήνη. Να ζητήσουν πιο στενές σχέσεις με όλα τα παιδιά του κόσμου. Ν' απαιτήσουν το δικαίωμα στη μόρφωση, την κατάργηση στην πράξη της παιδικής εργασίας.

Πριν λίγες μέρες έγινε και η συνάντηση των Νέων Πρωτοπόρων στην Καλαμάτα. Τα παιδιά συζητήσαν τι έκαναν τα τρία χρόνια της δράσης τους. (Η φωτογραφία είναι από την Α' Παναθηναϊκή Συνδιάσκεψη των Νέων Πρωτοπόρων).

‘Από τόν «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» τού Σαββάτου 26 Νοεμβρίου 1983 - σελίς 2. Τά παιδάκια τής φωτογραφίας, οί «ΝΕΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ» («Φωνή χαράς καί ζωής!...») έχουν όλα σχεδόν τήν ηλικία τού ‘Αναστάσιου Κοντοβουνήσιου. Μετά όμως τήν άγρια σφαγή του καί τόν άκρωτηριασμό τών ‘Αετόπουλων» – έτσι τά έλεγαν τότε – τό Κ.Κ.Ε., γιά νά εξαπατήσει άλλη μιά φορά τά παιδιά καί τούς γονείς, άλλαξε τόν τίτλο τής ‘Οργανώσεως τών νέων! ‘Ο κάθε γονιός, όμως, πρίν στείλν τό παιδί του στήν παγίδα τού Κ.Κ.Ε. καί τό κάθε παιδάκι, πρίν πάη εκεί, άς ρωτήσουν τούς ‘ινστρούχτορες» τού Κ.Κ.Ε. Γιά ποιό λόγο κατέσφαξαν τόν «Νέο Πρωτοπόρο» ‘Αναστάσιο Κοντοβουνήσιο καί μαζί μ’ αυτόν καί χιλιάδες άλλα μικρά ‘Ελληνόπουλα;

νη φαντασία, όχι Έλλήνων συγγραφέων, θά ήτο ικανή νά συλλάβη. Δολοφονικά, μπαμπέσικα, όπως μόνον άναγδριοι άνθρωποι ήμπορούν νά τό έκτελέσουν.

Καί κατά φυσικήν συνέπειαν, καθώς τηλεγραφούν δικαστικά καί αστυνομικά άρχαί ήφαιστειακή έξαψις τών πνευμάτων σημειούται μεταξύ τού πληθυσμού όπου ή κτηνωδία διεπράχθη κανείς πλέον δέν είναι εκεί κάτω

κύριος τού έαυτού του καί νέοι ποταμοί αίμάτων άπειλούνται. Τό πνεύμα τής γαλήνης έν τούτοις πρέπει – παρά τήν δικαιολογημένην όδύνην τών γενναίων Σπαρτιατών – νά πρυτανεύση. ‘Αλλά καί τό κράτος πρέπει νά έπιδείξη άνευ χρονοτριβών καί άνευ έπικειμών τήν πυγμήν του. Είς τούς δολοφόνους οί όποιοι άπεθρασύνησαν πάλιν χάρις είς τήν χριστιανικότητα τών Έλλήνων πατριωτών δέν χωρεί πλέον οίκτος

καί έλεος. Πρέπει οί δολοφόνοι νά εύρεθούν σύντομα καί νά τιμωρηθούν άμειλίκτως.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

‘Ιδού τό κείμενον τού τηλεγραφήματος τό όποιον ό Εισαγγελεύς Σπάρτης απέστειλε πρós τά ύπουργεία Δικαιοσύνης καί Δημοσίας Τάξεως:

«Σήμερον πρωίαν ἴδην τρέχοντος συμμορία ἐνόπλων προσέβαλεν εἰς δημοσίαν ὁδὸν Σπάρτης-Κροκεῶν λεωφορεῖον καὶ συλλαβοῦσα τοὺς ἐπιβαίνοντας εἰς αὐτὸ Γρηγόριον Κοντοβουνήσιον, πρόεδρος ὀργανώσεως ἐθνικοφρόνων Λακωνίας, τὸν ἐξαετῆ υἱὸν τοῦ καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτοὺς Ν. Σακελλαρόπουλον, Ν. Κουλάκον τοὺς ἐξέτελεσαν ἐπὶ τόπου».

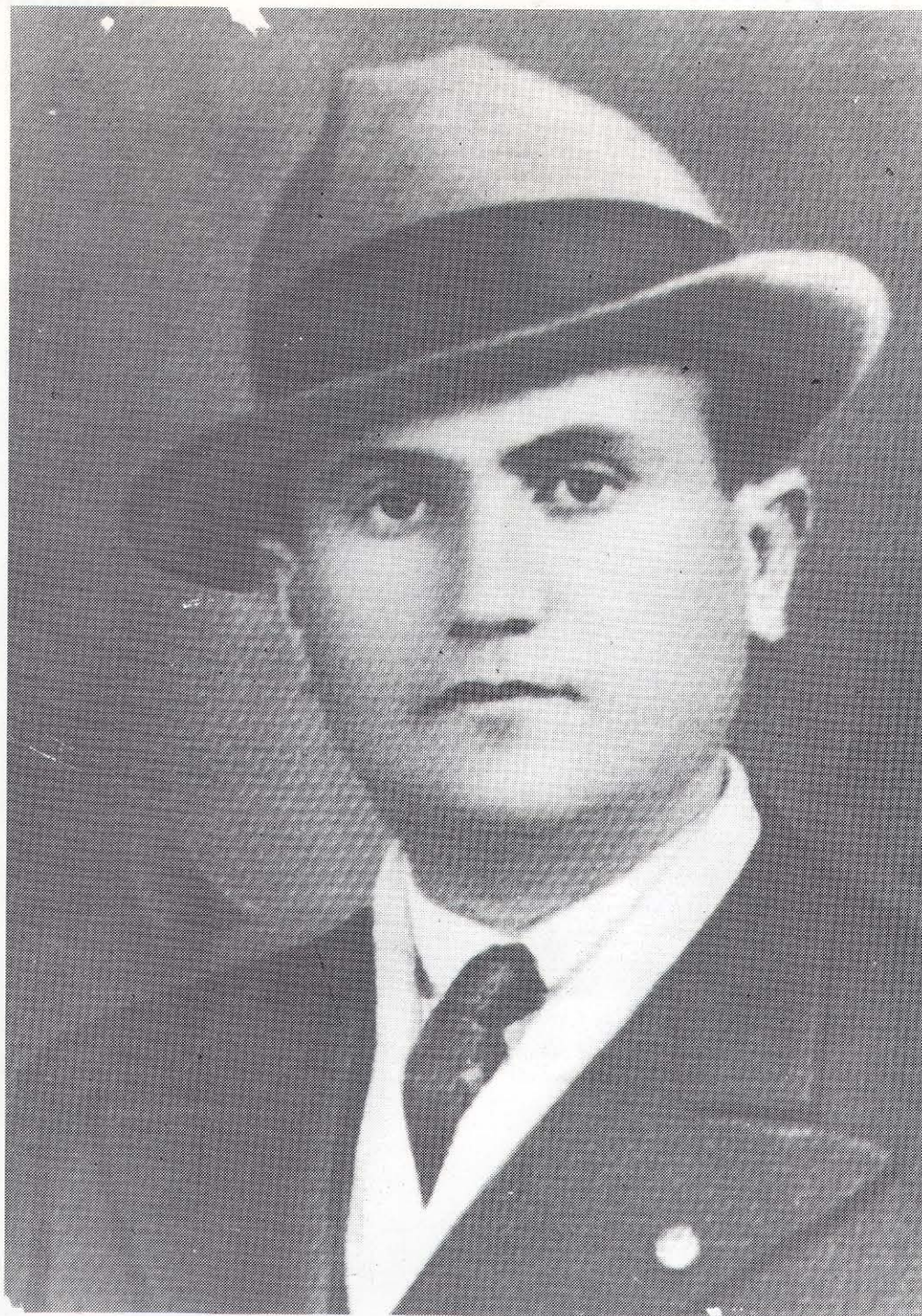
Ἐν συνεχείᾳ τοῦ τηλεγραφήματος σημειοῦται, ὅτι, τὸ ἐγκληματικὸν γεγονός γνωσθέν εἰς τὴν περιοχὴν προεκάλεσεν ἐρεθισμόν μεταξύ τῶν πνευμάτων καὶ -κατὰ τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ τηλεγράφημα φράσιν- ἡ κατάστασις ἀπέβη κρίσιμος. Ἐν τέλει ὁ τηλεγράφων κάμνει ἐκκλησίαν ὅπως ἀποσταλοῦν ἐπειγόντως ἐνισχύσεις εἰς τὴν χωροφυλακὴν διὰ νὰ κατορθώσῃ αὕτη νὰ συγκρατήσῃ τὴν τάξιν.

ΤΟΥΣ ΕΠΟΛΥΒΟΛΗΣΑΝ ΕΞ ΕΝΕΔΡΑΣ

Ἄλλ' ἐκτός τῶν στοιχείων αὐτῶν τὰ ὁποῖα κατὰ παρόμοιον περίπτου τρόπον ἀναφέρονται καὶ εἰς ἄλλα πρὸς τὰς ἀρχὰς τηλεγραφήματα, ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» στενῶς συνδεδεμένη μέ τὴν ἡρωϊκὴν περιφέρειαν ὅπου ἡ τραγωδία συνέβη, διὰ συνεργάτου της συνέλεξε καὶ ἄλλας ἐπὶ τοῦ τερατουργήματος συμπληρωματικὰς πληροφορίας. Κυριωτέρα ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅτι οἱ κακοῦργοι εἶχον στήσῃ ἐνέδραν εἰς μίαν καμπὴν τοῦ δρόμου Σπάρτης - Κροκεῶν καὶ ὅταν τὸ λεωφορεῖον ἐπλησίασε πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐξαπέλυσαν ἐναντίον τοῦ βροχὴν σφαιρῶν διὰ πολυβόλων. Σημειωτέον ὅτι τὴν περί πολυβολισμῶν πληροφορίαν ἀνέφερε τὴν νύκτα, διὰ τηλεγραφήματός του ὁ ἀνώτερος διοικητὴς Χωροφυλακῆς Πελοποννήσου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μπριλλάκη, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ τοῦ ἀποσταλῇ ἐπειγόντως λεπτομερὴς ἀναφορά ἐπὶ τοῦ συμβάντος. Ἡ πληροφορία ἐν τούτοις αὕτη δὲν σημειοῦται εἰς τὸ προαναφερθέν τηλεγράφημα τοῦ Εἰσαγγελέως Σπάρτης. Συμπεραίνεται ὅμως ἀπὸ τὴν φράσιν «συμμορία ἐνόπλων προσέβαλε τὸ λεωφορεῖον». κλπ. Αὐτὴν τὴν ἐκδοχὴν ἄλλως τε δέχονται καὶ οἱ γνωρίζοντες τὸν Κοντοβουνήσιον καὶ τοὺς ἄλλους δύο ἐκτελεσθέντας, διὰ τοὺς ὁποίους βεβαιοῦν ὅτι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι θὰ παρεδίδοντο εἰς τὸν θάνατον ἀμαχητί, μολονότι δὲν πιθανολογεῖται νὰ ὀπλοφοροῦσαν.

Νεωτέρα νυκτερινὴ πληροφορία διαβιβασθεῖσα ἐκ καλῆς πηγῆς βεβαιοῖ ὅτι, μόλις τὸ ἐγκλημα ἐγνώσθη, ἐξεδηλώθη ἀφάνταστος ἐρεθισμὸς πνευμάτων μεταξύ τῶν ἐθνικιστῶν πολιτῶν τῆς Σπάρτης, τεράστια δὲ διαδηλώσεις συνεκροτήθησαν ἀποδοκιμάζουσαι

τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν τακτικὴν της, ὡς ἐφώναζαν, τῆς ὁποίας συνέπεια εἶναι ἡ διαπραχθεῖσα δολοφονία. Τὰ πλήθη εἰς τὴν ἑξαψίν των ἔσπασαν τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Α.Μ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Π.Ο.Ν.

Ὁ Δικηγόρος Γρηγόριος Κοντοβουνήσιος, 40 χρονῶν, ἀπὸ τὴν Σπάρτη. Τὸ πρωὶ τῆς 16-1-1946 οἱ δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε., παρὰ τίς παρακλήσεις του, κατέσφαξαν μπροστὰ στὰ μάτια του, τὸ πεντάχρονο ἄρρωστο παιδάκι του. Μετά, δολοφόνησαν τὸν ἴδιον καὶ τοὺς δύο συνοδούς καὶ φίλους του!

[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

«... 'Απευθυνόμεθα πρὸς τοὺς 'Εθνικόφρονas πολίτας διὰ νὰ τοὺς εἴπομεν, ὅτι ἡ ἀναρχία καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἠθικῶς βάσιμος καὶ ὅταν στρέφεται ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν καὶ πάλιν ὑπηρετεῖ τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς τοῦ κομμουνισμοῦ....»

Γεώργιος Παπανδρέου

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος κ. Παπανδρέου ἐδήλωσεν τὰ κάτωθι:

«'Αποδοκιμάζομεν ἀνεπιφυλάκτως πᾶσαν ἐκδήλωσιν ἀναρχίας ὅποθενδήποτε προερχομένην καὶ ζητοῦμεν τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Ὁλόκληρος ἡ εὐθύνη τῆς σημερινῆς ἐκρύπτου καταστάσεως βαρύνει τὴν κυβέρνησιν, διότι μέ τὴν πολιτείαν τῆς ἀπεθράσυνε τοὺς «συνοδοιπόρους» οἱ ὅποιοι ἐθεώρησαν ἰδικόν των τὸ Κράτος καὶ ἀντιστοίχως ἐκλόνισε τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας τοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος κατὰ συνέπειαν ἔκρινεν ὅτι θὰ πρέπει ὁ ἴδιος νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν του. Ἐδημιουργήθη τοιοῦτοτρόπως κρίσιμος κατάστασις ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μέ ἐξαιρετικὴν σοβαρότητα διὰ νὰ προληφθοῦν συνέπειαι ἀνεπανόρθωτοι.

'Απευθυνόμεθα πρὸς τοὺς 'Εθνικόφρονas πολίτας διὰ νὰ τοὺς εἴπομεν, ὅτι ἡ ἀναρχία καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἠθικῶς βάσιμος καὶ ὅταν στρέφεται ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν καὶ πάλιν ὑπηρετεῖ τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ 'Εθνους, πρέπει ν' ἀποφεύγεται. Μόνον ἡ τάξις ὑπηρετεῖ τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' ὀφείλομεν ἐπίσης ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ συμβῇ, ὅταν ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας ἀποκτήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ βεβαιωθῇ ὅτι τὸ Κράτος δέν συνοδοιπορεῖ μέ τὸν κομμουνισμόν ἀλλὰ τοῦναντίον εἶναι ἀποφασισμένον νὰ συντρίψῃ πᾶσαν στασιαστικὴν ἐπιχείρησιν καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτὴν δέν ἐμπνέει ἡ σημερινὴ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις».

Οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης μέ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Μουσική τοῦ Δήμου, πορεύονται πρὸς τὸ Νεκροταφεῖο τῆς πόλεως. Ἀποχαιρετοῦν ἓνα πεντάχρονο παιδάκι πού κατέσφαξαν οἱ προδότες, Ν. Μπελογιάννης, Μ. Βαφειάδης, Χαρ. Φλωράκης καὶ οἱ ἄλλοι ἀλῆτες τοῦ ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

«... Ὁ μαχητικός δυναμισμός τοῦ Κ.Κ.Ε., ὁ βασιζόμενος ἐπὶ τακτικῆς καὶ δόγματος καὶ ἀποβλέπων σήμερον συγκεκριμένως εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὁ μαχητικός δυναμισμός τῶν ἀκραίων ἐθνικοφρόνων, ὁ βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ πανικοῦ...»

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

Ὁ πρῶην πρωθυπουργός κ. Παν. Κανελλόπουλος προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Τὰ γεγονόταν τῶν Καλαμῶν προκαλοῦν τὴν βαθυτάτην ἀποδοκιμασίαν μας. Ἐάν καταδικάζωμεν τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν, ὅπως τὸ πρόσφατον ἔξω τῆς Σπάρτης, τὸ ὁποῖον ἔδωσε καὶ τὴν ἀμεσον ἀφορμὴν εἰς τὰς μεταγενεστέρας σκηνάς τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Καλαμῶν, ἄλλο τόσο καταδικάζωμεν καὶ τὰς σκηνάς αὐτὰς ὡς οὐδὴποτε καὶ ἂν ἀποτελοῦν συνάρτησιν τῶν κομμουνιστικῶν ἐγκλημάτων. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν δικαίωμα ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτὴν. Πρέπει νὰ ἐλέγξωμεν δριμύτατα τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὁποῖα διὰ τὸ ἐγκλημα τῶν κομμουνιστῶν ἔξω τῆς Σπάρτης οὐδὲν εἶπε, καὶ ἐνῶ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ραγδαῖα μέτρα διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόληψιν αὐτοδικιῶν καὶ ἀντιποίνων οὐδὲν ἔπραξε καὶ ἀνέμενε μακαρίως τὰς προχθεσινὰς δραματικὰς σκηνάς τῶν Καλαμῶν διὰ νὰ στείλῃ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀντιτορπολλικόν καὶ διὰ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἥρωα τῆς Ἀλβανίας καὶ τοῦ Ρίμινι συναγματοάρχην Παπαδόπουλον μὲ τὸ ὀδυνηρὸν ἔργον τῆς καταστολῆς.

Ὁ μαχητικός δυναμισμός τοῦ Κ.Κ.Ε., ὁ βασιζόμενος ἐπὶ τακτικῆς καὶ δόγματος καὶ ἀποβλέπων σήμερον συγκεκριμένως εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὁ μαχητικός δυναμισμός τῶν ἀκραίων ἐθνικοφρόνων, ὁ βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ πανικοῦ καὶ τροφοδοτούμενος ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἰδεολογικὴν οὐδετερότητα τῆς Κυβερνήσεως, περισφίγγουν σήμερον καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πνίξουν τὸ σῶμα τῆς Ἑλλάδος. Ποιοῦμαι ἐκκλησίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναμετρήσῃ τὰς εὐθύνas του καὶ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ἐθνικὰς καὶ πολιτικὰς ἀποφάσεις».

[«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» - 22 Ἰανουαρίου 1946, σελὶς 2].

Ἄλλη μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν κηδεῖα τοῦ πεντάχρονου Ἀναστάσιου Κοντοβουνήσιου, τοῦ πατέρα του καὶ τῶν δύο ἄλλων Σπαρτιατῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης καὶ τῶν γύρω χωριῶν συνοδεύουν τοὺς δολοφονηθέντες στὴν τελευταία τους κατοικία.

Νά μή δοῦμε ποτέ πιά μιά τέτοια φοβερή σκηνή! Νά μή δοῦμε ποτέ πιά τόν πατέρα καί τόν μικρό γιό στό ἴδιο φέρετρο! Νά μήν ἐπιτρέψουμε ποτέ πιά στούς πράκτορες τοῦ σλαβισμού νά ἐπαναλάβουν τά ἴδια ἐγκλήματα στήν Πατρίδα μας!

Ποτέ πιά

Ο λαός μας δέν πρέπει νά ξεχάση ποτέ τήν Ίστορία του. Δέν πρέπει νά επιτρέψη ποτέ πιά στους δολοφόνους του Κ.Κ.Ε. νά τόν ξαναπαγιδεύσουν μέ διάφορα «κινήματα εἰρήνης», «πορείες ἐναντίον τών ξένων θάσεων», φεστιβάλ καί πανηγύρια! Νά μήν αναγκασθοῦμε ποτέ πιά νά θάβουμε τόν πατέρα μας καί τόν μικρό μας ἀδελφό στόν ἴδιο τάφο!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ν. ΚΟΝΤΟΒΟΥΝΗΣΙΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΕΠΕΣΕ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ 41
ΑΓΡΙΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΤΗΝ 30^Η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1946

Η νύκτα τῶν δολοφόνων

“Όταν οἱ συμμοριῖτες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» κατέσφαξαν τόν ἔθνομάρτυρα ἱερέα Νικόλαο Καραπά (μαζί μέ τόν δεκαοκτάχρονο μαθητή γιό του), αὐτός ἦταν 67 χρόνων. Εἴκοσι ὀκτώ χρόνια ἦταν ἱερεὺς καί

τριάντα πέντε (γιά τήν ἀκρίβεια 34 χρόνια, 11 μήνες καί 8 ἡμέρες) δάσκαλος στά Ἑλληνόπουλα τῆς περιοχῆς (βλέπε: Ἀριθ. 8593/3-11-1938 Ἀπόφαισι τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου / Τμήμα ΙΙ).

Μέ τήν σφαγή αὐτή –ἀπάνθρωπη

καί ἀνατριχιαστική– οἱ δολοφόνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχαν διπλό στόχο: τοὺς δασκάλους καί τὰ παιδιά. Αὐτοί ἦσαν καί εἶναι ὁ μέγας ἐχθρός τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτισμοῦ, αὐτούς χρόνια τώρα θέλουν νά ἐξοντώσουν! Δέν τοὺς

Μέ τό μαθητικό πηλήκιο (στό μέσον) εἶναι ὁ Σωκράτης Καραπάς πού τὰ κτήνη τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» τόν κατέσφαξαν στίς 8 Ἰουνίου 1944 (τότε, δηλαδή, πού... πολεμοῦσαν τοὺς κατακτητές καί σήμερα θά πάρουν σύνταξι!). Ἀριστερά καί δεξιά εἶναι οἱ ἀδελφές τοῦ μικροῦ μαθητοῦ Αἰκατερίνη, Ζαφειρία, Φωτεινή καί Ζωή, καί μπροστά, στό μέσον, μιά ἐγγονή τοῦ μάρτυρος Ἱερέως. Ἀπό τήν φωτογραφία λείπουν, ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή του Φλώρα καί ὁ ἀδελφός του Σταμάτης.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

ένδιεφεραν οι «πλουτοκράτες» και οι βιομήχανοι της εποχής εκείνης. Αυτοί, λίγο ή πολύ, ήσαν μαζί τους και αυτοί τους ένιςχυναν με κάθε τρόπο! Δέν τους ένδιεφερε, άκόμη, ή «έθνική άντίσταση», οι κατακτητές και οι συνεργάτες τους. Αυτοί οι ίδιοι ήσαν κοινοί και πληρωμένοι πράκτορες τών κατακτητών, κατάσκοποι, καταδότες, δολοφόνοι και βιαστές!

Οί συμμορίτες του Κ.Κ.Ε. ήθελαν νά πλήξουν τήν Έλλάδα στίς ρίζες της -αυτή ήταν ή έντολή πού είχαν πάρει

άπό τή Μόσχα και τήν Σόφια. Ή άγρια σφαγή του ιερέως - δασκάλου και του μαθητού γιού του είναι μία χαρακτηριστική περίπτωση...

Ο Νικόλαος Καράπας γεννήθηκε τό 1878 στό χωριό Μετόχιο - Δίρφους Εύβοίας (Άριθ Μητρώου Άρρένων 245 - βλέπε Πιστοποιητόν Προέδρου Κοινοτήτος ύπ' Άριθ. 243/15-8-1930, καθώς και λοιπά Πιστοποιητικά εις Άρχειον Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»). Άφου τελείωσε τό Δημοτικό Σχολείο και τό τότε Σχολαρχείο μέ

άριστα, στίς 16 Αύγουστου 1907 παντρεύτηκε τήν Σωτηρία Κωνσταντίνου Γιαμμαρέλλου, μία σεμνή και ένάρετη κοπέλλα, κόρη και αυτή ιερέως.

Άπό τό 1903, ό Νικόλαος Καράπας ήταν ό δάσκαλος τών παιδιών τών γύρω χωριών και χιλιάδες Έλληνόπουλα - έπιστήμονες τώρα πολλοί άπό αυτούς - έμαθαν τά πρώτα τους γράμματα άπό τόν ύπέροχο αυτόν Έλληνα άγωνιστή.

Άλλ' ή Ίστορία μας έχει πολλές μοναδικότητες. Σ' αυτόν τόν τόπο, ό

Τό άποκορύφωμα του θράσους και της άναίσχυντίας, άπό τόν τίτλο: «Σχολεία όχι πυραύλους, Ρήγκαν» - «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 1983, σελίς 2. (Ή 3/12, είναι «σημαδιακή»: Τήν ήμέρα αυτή, πρίν μερικά χρόνια - 3.12.1944 - οι συμμορίτες της «έθνικής άντίστασης» και οι άισχροί συνοδοιπόροι τους, μέ έντολή της Μόσχας και της Σόφιας, εξαπέλυσαν τήν φοβερή σφαγή κατά του έλληνικού λαού). Μιλάνε - οι πράκτορες και οι άφελείς - γιά τους πυραύλους του... Ρήγκαν και όχι γιά τους σοβιετικούς πυρηνικούς πυραύλους πού άπό καιρό έχουν τοποθετηθή στή Βουλγαρία και είναι έτοιμοι νά πλήξουν πρώτα - πρώτα τήν Έλλάδα! Άκόμη, ξεχνούν - ή τους είπαν, νά ξεχνούν - ότι, οι δολοφόνοι του συμμορισμού, άκριβώς γιά νά μήν ύπάρχουν Σχολεία, τά έκαψαν! Ότι δολοφόνησαν τους δασκάλους και κατακρεούργησαν τους μαθητές. Γιατί οι δάσκαλοι και οι μαθητές ήθελαν Σχολεία και όχι πυραύλους! Γιατί οι δάσκαλοι και τά παιδάκια ήθελαν νά μορφωθούν και νά ζήσουν· γιατί, άκριβώς, ποθούσαν τήν ειρήνη!...

Σχολεία όχι πυραύλους, Ρήγκαν

Με 30.000
υπογραφές

Κάλεσμα ειρήνης άπό 44 Λύκεια της Αθήνας.

Μια άλλη διάσταση του αγώνα για την ειρήνη έδωσαν, χτες το απόγευμα στην αίθουσα του Δικηγορικού Σύλλογου της Αθήνας εκπρόσωποι άπό 44 αθηναϊκά Λύκεια με άφορμή την επιστολή που έστειλαν στον Πρόεδρο των ΗΠΑ Ρ. Ρήγκαν μαθητές του λυκείου Καισαριανής.

Η επιστολή υπογράφηκε άπό άλλους 30 χιλιάδες μαθητές και ήταν ένα συγκινητικό μήνυμα για αποπυρηνικοποίηση, για άφοπλισμό που στάλθηκε μαζί με στοιχεία για τα παιδιά που πεθαίνουν στον κόσμο για τους νέους που είναι «άνεργοι για τα δολάρια που ξοδεύονται για τους ε-ξοπλισμούς».

Έλουμε τα σχολεία μας χώρους αποπυρηνικοποίησης είπαν χτες οι μαθητές, θέλουμε σχολεία και βιβλία με μηνύματα ειρήνης. Η μαζικότητα αυτής της προσπάθειάς μας μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε.

Στη χτεςινή συνάντηση καταγγέλλθηκε ότι αρκετοί καθηγητές αντέδρασαν σ' αυτήν την προσπάθεια με κορύφωση την άποβολή του προέδρου μαθητικής κοινότητας του Η' Λυκείου της Αθήνας. Αρκετοί πάντως καθηγητές είπαν στη χτεςινή συνάντηση συμπαραστάθηκαν σ' αυτήν την προσπάθειά μας και προσυπόγραψαν την επιστολή του λυκείου Καισαριανής.

Στη χτεςινή συνάντηση διατυπώθηκε επίσης η πρόταση να γίνουν

Θέλουμε σχολεία αποπυρηνικοποίησης, είπαν στη χτεςινή συνάντηση στον Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας μαθητές άπό 44 Λύκεια της πρωτεύουσας

Γονέων Μαθητών Ελλάδας κ. Ζερβός. Κάλεσε μάλιστα τον υπουργό Παιδείας να σταθεί δίπλα σ' αυτή την προσπάθεια των παιδιών και να επέμβει για να ανακληθεί η άποβολή του μαθητή.

Άλλη ενδιαφέρουσα πρόταση ήταν εκείνη που έκανε μαθητής του Ε' λυκείου Περιστερίου. Πρότεινε να αρχίσουν συναντήσεις με άλλες νεολαίες της Ευρώπης για να συζητηθούν άπό κοινού τα προβλήματα του άφοπλισμού και της αποπυρηνικοποίησης και κατέληξε ότι με την βοήθεια και του υπουργείου Παιδείας θα μπορούσε να γίνει Συνδιάσκεψη Κορυφής για την ειρήνη στην Ελλάδα.

Οι μαθητές είπαν χτες ότι θα πάρουν μέρος στην κυριακάτικη εκδήλωση έξω άπό το ξενοδοχείο «Μ. Βρετάνια».

Την επιστολή προς τον Ρήγκαν δωσε χτες επιτροπή μαθητών στην μερικανική πρεσβεία.

Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΟ

Ενας Τσέχος, μάλιστα

Τσεχοσλοβάκος, που είχε ιδιαίτερη αδυναμία στις κλοπές αυτοκινήτων, καταδικάστηκε χτες άπό το δεύτερο Τριμελές Πλημμελειοδικείο σε φυλάκιση 17 μηνών και οδηγήθηκε στον Κορυδαλλό. Οι άπάτες του αν και ήταν «ψιλές» είχαν ένα στοιχείο αρκετά χαριτωμένο. Ξεκίνησαν με κλοπές ραδιοκασετόφωνων, που έπαιρνε άπό

διάφορα αυτοκίνητα κόβοντας «διαμάντι» τα τζάμια, συνεχίστηκαν με κλοπή ολόκληρου αυτοκινήτου και επεκτάθηκαν στο χώρο των ...έ-χρωμων τηλεοράσεων.

Τον Ιανουάριο του 1983 νοίκιασε ένα αυτοκίνητο άπό τη Μαρία Κερέτσο, με το οποίο κυκλοφορούσε πλέον άνετα. Η ιδιοκτήτρια του αυτοκινήτου τον αναζήτησε, αλλά ότα τον βρήκε δεν μπόρεσε να τον αναγνωρίσει. Είχε βάλει ξένες πινακίδες

Νέος χρόνος κι Αντίσταση

δάσκαλος ήταν συνήθως και παπᾶς και αντίστροφα –έτσι σώθηκε αυτός ο λαός. Ο παπαδάσκαλος στά τετρακόσια και πλέον χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας μέ τά «κρυφά σχολεῖα» και μέ ποτάμια ἀπό αἷμα, κράτησε ἀμείωτο τό φρόνημα, τήν γλώσσα και τήν σκέψη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δέν ἦσαν οὔτε οἱ «προοδευτικοί» δικηγόροι, οὔτε οἱ γιατροί, οὔτε οἱ μηχανικοί, αὐτοί πού ἔσωσαν τήν Ἑλλάδα. Σέ ἀντίθεσι μέ ὅλους αὐτούς ἀλλά και μέ τούς ψευτοπροοδευτικούς ἀριστοκράτες ἱερεῖς τῆς Δύσεως, οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς, στή συντριπτική τους πλειοψηφία, τό πρωῒ βρίσκονταν στήν Ἐκκλησία και τό Σχολεῖο και τίς λίγες «ἐλεύθερες» ὥρες, μέ τά ροζιασμένα τους χέρια ἔσκαβαν

–και σκάβουν και σήμερα– τά μικρά ἄγωνα χωράφια τους στίς ράχες και τίς πλαγιές τῶν βουνῶν τῆς πατρίδος μας.

Τέτοιοι ἦσαν ὁ Διάκος, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Παπαβλαχάβας, ὁ Παπασκρέκας, ὁ Παπαμᾶρκος Μητριάδης και τόσοι και τόσοι Ἕλληνες ἱερεῖς και δάσκαλοι. Πτωχοί γεωργοί και ἀγρότες, πάμπτωχοι οἰκογενειάρχες και ἀγωνιστές και ἥρωες στήν πρώτη γραμμή τοῦ μετώπου, πρωτοὶ στά ἐκτελεστικά ἀποσπάσματα τῶν διαφόρων ἐπιδρομέων, πρωτοπόροι στό Κουῖκι και στό Μανιάκι –ἀγνοί και ὠραῖοι, Μακεδονομάχοι! Και ἀκόμη, ἂν θέλουν οἱ ὕβριστές τους, ἀνθρωποικί αὐτοί, μέ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες και πολλά σφάλματα, πού, ὅσα κι ἂν εἶναι

αὐτά, σέ καμμιά περίπτωσι δέν εἶναι περισσότερα ἀπό τῶν ἄλλων συνανθρώπων τους.

Μέ τέτοια Ἱστορία, πλούσια σέ ἀγῶνες και θυσίες, μεγάλωσε και γαλουχήθηκε ὁ Νικόλαος Καράπας. Ἦταν κι αὐτός πτωχός ἀγρότης, οἰκογενειάρχης και δάσκαλος. Ὄταν ἀργότερα οἱ συγχωριανοί του ζήτησαν ἐπίμονα ἀπό τόν δάσκαλό τους νά γίνη και ἱερέας τους αὐτός ἄκουσε, ἄλλη μιὰ φορά, τήν φωνή τῶν προγόνων του και δέν ἀρνήθηκε. Τό 1916 χειροτονήθηκε ἱερεὺς και τοποθετήθηκε ἐφημέριος στόν Ι. Ναό Ἀγίου Δημητρίου στό χωριό Κούτουρλο - Εὐβοίας, ὅπου παρέμεινε δύο χρόνια και ἑννέα μήνες. Μετά τοποθετήθηκε στό Ι. Ναό τοῦ

Ἄς δοῦν – και ἄς θαυμάσουν – οἱ Ἕλληνες, ποιοί εἶναι αὐτοί πού σήμερα περιφέρονται ἐλεύθεροι ἀνάμεσά μας, ποιοί εἶναι οἱ «ἰσότιμοι Ἕλληνες» και οἱ «πολιτικοὶ πρόσφυγες», ποιοί ἔκαναν «ἀντίσταση» και ποιοί – τέλος – ἀναγνωρίσθηκαν ὡς «ἀγωνιστές» και «ἥρωες»! Ποιοί θά πάρουν σύνταξι!

Στήν φωτογραφία (ἄνω) εἶναι ὁ π. Νικόλαος Καράπας – ἱερέας και δάσκαλος ἐπὶ 35 ὁλόκληρα χρόνια. Δίπλα εἶναι ἡ γυναῖκα του Σωτηρία. Οἱ κατακτητές ἦταν ἀκόμη στήν Πατρίδα μας (Μάιος 1944). Και ἀντί οἱ συμμορίτες τοῦ Κ.Κ.Ε. και οἱ Γερμανοντυμένοι ἄλητες τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» νά πολεμοῦν τούς κατακτητές, αὐτοὶ δολοφονοῦσαν ἀδιακρίτως ὅλους τούς Ἕλληνες! Συνέλαβαν ὁλόκληρη τήν οἰκογένεια τοῦ π. Καράπα (ἱερέα, τήν σύζυγό του και ὅλα τά παιδιά τους – ἀγόρια και κορίτσια) και τούς βασάνιζαν ἀπάνθρωπα ἐπὶ μήνες. Τήν Σωτηρία Καράπα, μιὰ γρηά γυναῖκα, τήν βασάνισαν ἐπὶ πέντε μήνες συνεχῶς και τελικά τήν σακάτεψαν! Δέν ξανασηκώθηκε ποτέ πάλι, δέν στάθηκε ποτέ ὀρθια στά πόδια της. Πέθανε στίς 13 Ἀπριλίου 1948, ἔτσι κατάκοιτη. Τόν ἱερέα σύζυγό της τόν βασάνισαν κι αὐτόν ἀπάνθρωπα και τήν 1η Ἰουνίου 1944 τόν δολοφόνησαν, κτυπώντας τον μέ ρόπαλα στό κεφάλι! Τόν γιό τους, τόν δεκαοκτάχρονο μαθητὴ Σωκράτη, ἀφοῦ τόν βασάνισαν κι αὐτόν ἐπὶ πολλές ἡμέρες, τόν κατέσφαξαν στίς 8 Ἰουνίου 1944.

[Φωτογραφία Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, στό γειτονικό χωριό Ἀτταλῆ.

Κάποτε ἤλθαν τὰ δύσκολα χρόνια τῆς Γερμανοβουλγαρικῆς κατοχῆς καί ἀκολούθησε ἡ καθολική ἀντίστασις τοῦ λαοῦ μας. Ὁ ἱερέας καί δάσκαλος δέν μποροῦσε, βέβαια, νά εἶναι κομμουνιστής καί συνεργάτης τῶν κατακτητῶν. Τέτοιοι ἦσαν τότε –καί εἶναι καί σήμερα– οἱ πληρωμένοι προδότες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί ἀρκετοί κόντόφθαλμοι καί χαμηλῆς νοημοσύνης «προοδευτικοί» καί συνοδοιπόροι. Καί ἀκριβῶς, γι' αὐτόν τόν λόγο, αὐτός καί τὸ παιδί του ὑπέστησαν μαρτυρικό θάνατο, ἡ λοιπὴ δέ οἰκογένεια βάρβαρους καί πολύμηνους βασανισμούς.

Τὸν δολοφόνησαν ἄγρια, κτυπώντας τον συνεχῶς μέ ἓνα ρόπαλο. Τὸν δεκαοκτάρηρο γιό του Σωκράτη, μαθητὴ ἀκόμῃ τοῦ Γυμνασίου, τὸν κατέσφαξαν μέ τὰ μαχαίρια! Τὴν πρεσβυτέρα, μαζί μέ τὰ ἄλλα παιδιά, τοὺς βασάνισαν ἀπάνθρωπα καί τοὺς περιέφεραν ἀπὸ τὸ ἓνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως στό ἄλλο. (Εἶναι οἱ μῆνες τοῦ 1944, πού οἱ συμμοριτες τοῦ Κ.Κ.Ε. καί οἱ συνοδοιπόροι τους ἰσχυρίζονται ὅτι ἔκαναν «ἀντίσταση»!).

Ἡ πρεσβυτέρα δέν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ τὰ μαρτύρια, ἀλλ' ἀκόμῃ περισσότερο, τὴν ἀπάνθρωπη καί βάρβαρη σφαγὴ τοῦ συζύγου της καί τοῦ παιδιοῦ της. Ἔτσι, κατάκοιτη ὅπως ἔμεινε μετὰ τὰ βασανιστήρια, μετὰ ἀπὸ λίγο καιρό, στίς 13 Ἀπριλίου 1948 πέθανε.

Ἀπὸ τὸ ἀφθονο ὑλικό πού ὑπάρχει, τὸ σχετικό μέ τὴν φοβερὴ αὐτὴ σφαγὴ, οἱ ἔκδοτες τοῦ Βιβλίου, θά παραθέσουν ἓνα - δύο ἐπίσημα πιστοποιητικά καί βεβαιώσεις καθὼς ἐπίσης καί τὴν ἔκθεσι τῶν δύο θυγατέρων τοῦ μάρτυρος ἱερέως (καί ἀδελφῶν τοῦ Σωκράτους), τῆς Ζαφειρίας καί Ζωίτσας Καράπα, πού ὑπέβαλλαν στίς 31 Μαΐου 1950 στήν Ἱερά Μητρόπολι Χαλκίδος καί ἡ ὁποία –ὅπως καί ὅλα τὰ ἄλλα ἔγγραφα– βρίσκεται πρωτότυπη στό Ἀρχεῖο τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949».

Γράφουν οἱ δύο κοπέλλες:

Ἔκθεσις

Ἐκτελέσεως τοῦ πατρός μας ἱερέως Νικολάου Καράπα

1. Ζαφείρας Ν. Καράπα
2. Ζωῆς Ν. Καράπα, κατοίκων Ἀτταλῆς
Ἐν Ἀτταλῇ τῇ 31.5.1950

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 257/22.4.1950 ἐγγράφου ὑμῶν καί εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ.

2720/22.4.1950 ὁμοίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. εὐσεβῆστος ἀποστέλλομεν ὑμῖν φωτογραφίαν τοῦ ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν φονευθέντος πατρός μας ἱερέως τοῦ χωριοῦ Ἀτταλῆ Νικολάου Καράπα, πιστοποιητικόν οἰκογενειακῆς μας καταστάσεως, ἀναφέροντες ἅμα τὴν ἀκριβῆ καί λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ τρόπου καί τῶν συνθηκῶν ὑπ' ὧν ἐθανατώθη ὁ ἱερεὺς πατὴρ μας Νικόλαος Καράπας.

Οἱ συμμοριταὶ τῆς προδοτικῆς καί ἀντεθνικῆς ὁργανώσεως Ε.Α.Μ. – Ε.Λ.Α.Σ. – Ε.Π.Ο.Ν. τοῦ συγκροτήματος Εὐβοίας οἵτινες ἔχον ὡς μόνον σκοπὸν τὴν ἐξόντωση παντός ἐθνικοφρόνου πολίτου διὰ νά ἐπιτύχουν εὐκόλως τὴν διαίαν κατάληψιν τῶν Νομίμων ἀρχῶν τοῦ Κράτους καί νά ἐπιβάλουν τὴν τυραννίαν εἰς τὸν λαόν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ κόκκινου φασισμού, μένεα πνέοντες ἐναντίον τοῦ πατρός μας καί ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας μας, συνέλαβον τὴν νύκτα τῆς 24 Μαΐου 1944 ἑτοὺς τὸν ἱερέα πατέρα μας Νικόλαον Καράπαν καί τὴν μετ' αὐτοῦ συνοικοῦσαν οἰκογένειάν μας ἀποτελουμένην ἐκ τῆς μητρός μας Σωτηρίας, τοῦ ἀδελφοῦ μας Σωκράτους μαθητοῦ Γυμνασίου, τῆς ἀδελφῆς μας Φώτως ἥδη συζύγου Νικολάου Ἀργυρίου, τῆς ἀδελφῆς μας Αἰκατερίνης ἥδη συζύγου Νικολάου Δήμου καί τὰς ἀναφερούσας θυγατέρας τοῦ φονευθέντος πατρός μας, ἐκ τῆς ἐν Ἀτταλῇ οἰκίας μας ἐξ ἧς ὠδηγήθημεν εἰς τὸ χωρίον Στενὴ Δίρφους ἐνθα τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν συμμοριτῶν.

Ἐκεῖ ἐνεκλείσθημεν κεχωρισμένως εἰς διάφορα μπουτροῦμια καί ἀφοῦ ὑπέστημεν τὰ πάνδηνα βασανιστήρια καί μετὰ σύντομον διαδικασίαν, μεταφέροντάς μας ἀπὸ τὸν Πιλάτον εἰς τὸν Ἄνναν καί ἀπὸ τὸν Ἄνναν εἰς τὸν Καϊάφαν, ὡς κατηγορούμενοι ἐπὶ προδοσίᾳ τοῦ συμμοριακοῦ ἀγώνος, παρέλαβον τὸν πατέρα μας Ν. Καράπαν καί ἀδελφόν μας Σωκράτην οὓς ὠδήγησαν εἰς τὰς παρακειμένας δασώδεις ἐκτάσεις τὸν μὲν πατέρα μας ἐξετέλεσαν τὴν 1.6.1944 εἰς τὴν θέσιν Ἀγία Θέκλα περιφερείας Λάμαρη διὰ ροπαλῶν, τὸν δὲ ἀδελφόν μας Σωκράτην τὸν ἐξετέλεσαν τὴν 8.6.44 εἰς τὴν θέσιν Κούτουρλα Μετοχίου Διρφύων διὰ μαχαρῶν. Τὴν μητέρα μας ἔσυραν κρατούμενην πλησίον τῶν ἐπὶ 5 μῆνας καί κατόπιν τὴν ἀφῆσαν καί ἐπέστρεψε καταβεβλημένη σωματικῶς καί ψυχικῶς. Ἐκτοτε ἔμεινε κλινῆρης μέχρι τῆς 13ης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1948 ὅποτε καί ἀπέθανεν.

Δέν παραλείπομεν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι μετὰ τὴν σύλληψιν μας ἀφοῦ προηγουμένως ἐλεηλάτησαν τὰ δι' αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντα εἶδη ἐκ τῆς ἐν Ἀτταλῇ οἰκίας μας, ἔθεσαν εἰς αὐτὴν πῦρ καί ἔκαυσαν ταύτην μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων εἰδῶν ρουχισμοῦ, ὑποδήσεως, δοχείων πλήρων ἐλαίου, οἴνου, σιτηρῶν, ὀσπρίων, οἰκιακῶν σκευῶν, ἐπίπλων καί ἄλλων ἀντικειμένων ὧν ἡ προπολεμικὴ αὐτῶν ἀξία ὑπερέβαινε τὸ ἐν ἑκατομῦριον.

Τὰ τέκνα ἐκτελεσθέντος ἐφημερίου
Ζαφείρια Ν. Καράπα
Ζωῆτσα Ν. Καράπα

Ἐνδιαφέρουσες εἶναι ἀκόμῃ οἱ πληροφορίες πού περιέχονται σὲ ἐπιστολὴ (17-2-1981) τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος Ἀτταλῆς, πού κάποτε ἦταν κι' αὐτός μαθητὴς τοῦ Ἐθνομάρτυρος ἱερέως.

Γράφει σχετικὰ:

Ἀξιότιμες κ. Σειρᾶ,

... Βρῆκα μερικές φωτογραφίες καί σᾶς τίς στέλνω. Κηδεῖα δέν ἔγινε τοῦ παπα' τὸν σκοτώσανε μέ ρόπαλο καί βρέθηκε ἓνας καλὸ χριστιανὸς καί τὴν ἄλλη ἡμέρα, μετὰ τὸν θάνατο, ἄνοιξε ἓναν τάφο καί τὸν ἔθαψε. Ὁ θάνατός του ἔγινε τὴν 1-6-1944.

Σᾶς στέλνω καί τὴν ἀτομικὴ φωτογραφία τοῦ δολοφονηθέντος παιδιοῦ του Σωκράτη. Τὸν ἔσφαξαν μέ μαχαίρι τὴν 8-6-1944 καί ἐτάφη ἄνευ κηδεῖας στήν Ἐκκλησίᾳ Ἀγία Κυριακή τοῦ χωριοῦ Κούτουρλα (ὁ δὲ παπᾶς ἐτάφη στήν Ἀγία Θέκλα).

Οἱ φωτογραφίες ἔχουν ὡς ἐξῆς:
1...2...3... κλπ.

Μέ πολλὴ ἀγάπη
(ὕπογραφή)

[Ἡ ἐπιστολὴ πρωτότυπος εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»].

Ὁ Σωκράτης Καράπας, δέκα ὀκτῶ χρονῶν, μαθητὴς Γυμνασίου. Οἱ συνεργάτες τῶν κατακτητῶν - αὐτοὶ πού σήμερα θά πάρουν σύνταξι - τὸν ἄρπαξαν ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ Σχολείου καί ἀφοῦ τὸν βασάνισαν ἀπάνθρωπα, στίς 8 Ἰουνίου 1944 τὸν κατακομμάτιασαν μέ τὰ μαχαίρια.
[Φωτογραφία Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

‘Η Ελλάδα τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης»!...

Ντοκουμέντο από τήν σφαγή!...

"Indios"

Κυριότατος νότος παρ' ἡμῶν

Νμοδ'ου Καράντα

1/2 dayripas N. Kapsion

21. 2. 1971 N. Karpova narodil sa synček

Dr. Araya ni 31-5-1950

Ηρώδης του Έδ' 2^{ος} 257/22-4-1950
 Υψηλίστου Επίτ. & τίτ. αντισυνταγματάρχη
 2720/22-4-1950 όποιου του Τ.Α.Η.Ε. Ελε-
 βδίου 200000/1950 Επίτ. κυριοκρατίας του
 Έδ' του υποπρωτοφύλακα γυναικείου τμήματος
 της Εφεύς του κυρίου Αλέξανδρου Κωνσταντίνου
 Δα, Πρωτοδικάρη των Διοικητικών & Ελεγκ-
 τικών, Αναγκαστικής & της Εφεύς &
 Γενικού Ελεγκτή του Επικρατείας
 συνταγματάρχη & επίτ. αντισυνταγματάρχη
 της Εφεύς & Επικρατείας

[illegible][illegible]

ἐπελάτυνας καὶ δι' αὐτοῦ ἐνεργήσαντος
καὶ ἐν τῷ ἐν ἱερατῇ οὐκ ἔστι
ἵδωσαν τὸν κύριον ὡς ὁ ἡμεῖς καὶ τὸν
πατέρα τὸν ἐν αὐτῇ ἐπίστασθαι καὶ
ποικίλου, ἐκδοθέντος, ἐξελθόντος ἡμεῖς
οἱ, οὐκ ἔστι, ἐκδοθέντος, οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι,
ἐκδοθέντος ὁ ἡμεῖς ἐκδοθέντος ἐν ἡ
ἐκδοθέντος αὐτοῦ καὶ ἐκδοθέντος ἐν ἡ
ἐκδοθέντος αὐτοῦ καὶ ἐκδοθέντος ἐν ἡ

1st Ecu & 2nd Ecu & 3rd Ecu & 4th Ecu

Ζαυρία Ν. Καραϊσά

Ζωήτσα Ν Καράδα

Ντοκουμέντο από τήν σφαγή!...

Ε 706233

Βασιλείου της Ελλάδος
Αριθ. 189)

Πρόεδρος Κοινότητος Ατταλίας

Πιστοποιώ ότι

Ο υπεγράφων δούκων κερκορίδων
αυτ. Αίμαρτα βύβους το έτος 1944 Νικόλαος
Καράπας έγγεγραμμένος ες τήν μητρώα
άρρένων Κοινότητος Μετοχίου υπ' αυξ.
αριθ. 112 καί έτος γεννήσεως 1874, έγγαμος.....
μετά τής αποβιώσεως..... το έτος 1948 Σωτηρίας,
τό γένος Γιαμαρέλου Κων. απέκτησαν τά κάτωθι
νόμιμα τέκνα:

- 1) Τήν Φλώραν σύζ. Παν. Νικ. Δήμου, έτών 40.
- 2) Τήν Αικατερίνην σύζ. Νικ. Δήμου, έτών 38.
- 3) Τήν Ζαφειρίαν Ν. Καράπα, έτών 30.
- 4) Τήν Φωτεινήν Ν. Αργυρίου, έτών 28.
- 5) Τήν Ζωήν Ν. Καράπα, έτών 22.
- 6) Τόν Σταμάτιον Ν. Καράπαν έγγεγραμμένον ες τά
μητρώα άρρένων τής Κοινότητός μας υπ' αριθ.
275α' καί έτος γεννήσεως 1913.
- καί 7) Τόν Σωκράτη Ν. Καράπα έγγεγραμμένον ες τά
μητρώα τής Κοινότητός μας υπ' αριθ. 1 καί έτος
γεννήσεως 1925. Ούτος εξετέλεσθη υπό συμμοριτών
τό έτος 1944.

Βασιλείον τής Ελλάδος
Αριθ. 189
ό

Πρόεδρος τής Κοινότητος Ατταλίας
Πιστοποιώ ότι

Ο έκτελεσθείς υπό συμμοριτών έν Λάμαρη Εύβοίας
τό έτος 1944 Νικόλαος Καράπας έγγεγραμμένος ες
τά μητρώα άρρένων Κοινότητος Μετοχίου υπ' αυξ.
αριθ. 112 καί έτος γεννήσεως 1874, έγγαμος.....
μετά τής αποβιώσεως..... τό έτος 1948 Σωτηρίας,
τό γένος Γιαμαρέλου Κων. απέκτησαν τά κάτωθι
νόμιμα τέκνα:

Τό παρόν τή αίτήσει του διά τήν έκδοσιν λευκώμα-
τος.
Ατταλη 27 - 5 - 50

Ο
Πρόεδρος τής Κοινότητος
(σφραγίς - ύπογραφή)

Ο έφημέριος
(ύπογραφή)

Τό παρόν έα αίτήσει του διά τήν έκδο-
σιν του λευκώματος.

Ατταλη 27 - 5 - 50

Πρόεδρος Κοιν. Ατταλίας

Σωκράτης

Έφημέριος
Ανδρέας Παρθένος

Τό Πιστοποιητικόν του Προέδρου τής Κοινότητος Ατταλίας - Εύβοίας (Αριθ. 189 27-5-1950) στό όποίο αναφέρεται ή οίκογενειακή
κατάστασις του Έθνομάρτυρος Ιερέως, καθώς καί ή χρονολογία του μαρτυρίου του υπό των συμμοριτών τής «έθνικής
άντίστασης», του ίδιου καί του γιου του Σωκράτη.

[Έγγραφα Αρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ντοκουμέντο από τήν σφαγή!...

185

75

Ληξιαρχική πράξις θανάτου

Εν Στρόπατες(;) σήμερα τήν 31... του μηνός Μαΐου... του χιλιοστού εννεακοσιοστού τριακοστού 1945. Έτους, ημέραν Πέμπτην, και ὥραν... μεσημβρία καί ἐν τῷ Ληξιαρχικῷ καταστήματι κειμένῳ ἐν τῇ... Ἀριθμός... ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ... Ληξιάρχου τῆς Κοινότητος Στρόπατες(;) τοῦ δήμου... τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος ἐνεφανίσθη ὁ Νικ. Μπαλάκας ἐτῶν 51 καί Χρ. Σίδερος ἐτῶν 40, ἐπαγγέλματος... κάτοικος Στρόπατες(;)...

καί ἐδήλωσαν ὅτι ἐν τῇ θέσει Ἁγία Θέκλα τῆς περιφερείας Λάμαρη, τήν πρώτην τοῦ μηνός Ἰουνίου, ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν... μεσημβρία τοῦ χιλιοστού εννεακοσιοστού τριακοστού 1944 ἔτους ἀπεβίωσαν ὁ Νικόλαος Καράπας κάτοικος Ἀτταλῆς, γεννηθείς ἐν Μετοχίῳ, ἡλικίας ἐτῶν 68, ἐπαγγέλματος Ἱερέως καί θρησκευματος Χρισ. Ὁρθόδοξος, υἱὸς τοῦ Καράπα, ἐπαγγέλματος γεωργοῦ, κατοικοῦ Μετοχίου καί τῆς Αἰκατερίνης, σύζυγος τοῦ Καράπα, τό γένος Ἀθαν. Τσεκούρα. Ὁ θάνατος κατὰ τήν πιστοποίησιν τοῦ ἱατροῦ ἐπῆλθεν: ἐκτελεσθεῖς ὑπὸ ἀνταρτῶν τοῦ Ἑλλάς.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παρούσα, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καί βεβαιωθείσα παρὰ τοῦ δηλοῦντος Ν. Μπαλάκα καί Χ. Σίδερος ὄντας ἐγγραμμάτων, ὡς καί παρ' ἐμοῦ τοῦ Ληξιάρχου.

Ὁ δηλώσας
Ν. Μπαλάκας
Χρ. Σίδερος

Ὁ Ληξίαρχος
[Υπογραφή]

Περίθωριον

Ἀριθ. 7

Νικόλαος Καράπας
Ἱερεὺς

ΒΑΤΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΤΡΟΠΑΤΕΣ(;) 10 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΒΑΤΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΤΡΟΠΑΤΕΣ(;) 10 ΔΡΑΧΜΑΙ

9-11-45

Καὶ ἐν ἀντιγραφῇ

Εἰρησίου τοῦ 26 Ἰουλίου 1945

Ν. Μπαλάκας
Χρ. Σίδερος

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ληξιαρχική πράξις θανάτου

Ἐν Στρόπατες(;) σήμερα τήν 31 τοῦ μηνός Μαΐου τοῦ χιλιοστού εννεακοσιοστού τριακοστού 1945 ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν... μεσημβρία καί ἐν τῷ Ληξιαρχικῷ καταστήματι κειμένῳ ἐν τῇ Στρόπατες(;) ἀριθ... ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Στ. Κατσουλή(;) Ληξιάρχου τῆς Κοινότητος Στρόπατες(;) τοῦ δήμου..., τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος ἐνεφανίσθη ὁ Νικ. Μπαλάκας ἐτῶν 51 καί Χρ. Σίδερος ἐτῶν 40, ἐπαγγέλματος..... κάτοικος Στρόπατες(;).....

καί ἐξέδωσαν ὅτι ἐν τῇ θέσει Ἁγία Θέκλα τῆς περιφερείας Λάμαρη, τήν πρώτην τοῦ μηνός Ἰουνίου, ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν... μεσημβρία τοῦ χιλιοστού εννεακοσιοστού τριακοστού 1944 ἔτους ἀπεβίωσαν ὁ Νικόλαος Καράπας κάτοικος Ἀτταλῆς, γεννηθείς ἐν Μετοχίῳ, ἡλικίας ἐτῶν 68, ἐπαγγέλματος Ἱερέως καί θρησκευματος Χρισ. Ὁρθόδοξος, υἱὸς τοῦ Καράπα, ἐπαγγέλματος γεωργοῦ, κατοικοῦ Μετοχίου καί τῆς Αἰκατερίνης, σύζυγος τοῦ Καράπα, τό γένος Ἀθαν. Τσεκούρα. Ὁ θάνατος κατὰ τήν πιστοποίησιν τοῦ ἱατροῦ ἐπῆλθεν: ἐκτελεσθεῖς ὑπὸ ἀνταρτῶν τοῦ Ἑλλάς.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παρούσα, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καί βεβαιωθείσα παρὰ τοῦ δηλοῦντος Ν. Μπαλάκα καί Χ. Σίδερος ὄντας ἐγγραμμάτων, ὡς καί παρ' ἐμοῦ τοῦ Ληξιάρχου.

Ὁ δηλώσας
(Υπογραφή)

Ὁ Ληξίαρχος
(Υπογραφή - σφραγίς κ.λ.π.)

Ἡ Ληξιαρχικὴ Πράξις Θανάτου (Ἀριθ. 7/26-9-1945) τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἱερέως καί Δασκάλου Νικολάου Καράπα. Ὁ Ληξίαρχος τοῦ χωριοῦ, προφανῶς ἐκ λάθους, ἀντὶ τοῦ «ἐκτελεσθεῖς ὑπὸ ἀνταρτῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ», ἀναγράφει «... ὑπὸ ἀνταρτῶν τοῦ Ἑλλάς»! Καί εἶναι ἀγνώστο, ἂν μετὰ ἀπὸ λίγο, ἀκρωτηριασθῇ κι' αὐτὸς γιὰ τήν «βέβηλη» αὐτὴ πράξι του!

[Ἐγγραφα Ἀρχείου Περιθωρίου «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Ντοκουμέντο από τήν σφαγή!...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΡΑΖΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΤΤΑΛΗΣ

Atty 17-2-1984

[illegible]

4 zweifelhafte Exakte des Exakte

- [illegible]

22. Η επιχείρησις των μαθητών ότι θρῶν ὅταν κατακίβηται αὐτοὶ ἐν τῇ
 καὶ στήθῃ καὶ ἔργον ἐν τῇ ἐν τῇ αὐτοῦ ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ

мы мод-ты абу-ам.

“Ένα νεώτερο, συμπληρωματικό ντοκουμέντο από την φοβερή σφαγή του ‘Ιερέως καί Δασκάλου Νικολάου Καράπα καί τοῦ δεκαοκτάχρονου μαθητοῦ γιου του. ‘Ο Γραμματέας τῆς Κοινοῦτητος” Ἀτταλῆς - Εὐβοίας ἀποστέλλει (17-2-1981) εἰς τόν Διευθυντήν τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949», μερικές φωτογραφίες τῶν μαρτύρων καθὼς καί νέες, ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες.

[“Εγγραφα Ἀρχείου Περιοδικοῦ «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940 - 1949»]

Αὐτοί πού θυσιάσθηκαν γιά νά γλυτώσουν τά παιδιά μας!...

Τέσσερα περίπου χιλιόμετρα ἀπό τήν Ἑλληνοαλβανική μεθόριο, στούς πρόποδες τοῦ Κάμενικ, εἶναι κτισμένο τό χωριό Ἀμάραντος (παλιά Ἰσβορος). Σ' αὐτό τό ὀρεινό χωριό γεννήθηκε τό 1878, ἀπό πτωχοῦς γονεῖς, ὁ Ἐθνομάρτυς ἱερεὺς Ἀθανάσιος Γεράσης. Ἐκεῖ τελείωσε τό Δημοτικό Σχολεῖο καί ἀργότερα στήν Ἀστική Σχολή Ἀμαράντου, ἓνα σχολεῖο ἰσοδύναμο μέ τό τότε Σχολαρχεῖο.

Τό χωριό τοῦ π. Ἀθανασίου εἶναι ὀρεινό καί πτωχό καί οἱ περισσότεροι κάτοικοί του στρέφονται στίς τέχνες καί στίς ἐπιστήμες. Πολλοί πάλι μεταναστεύουν σέ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἢ στό ἐξωτερικό. Ἔτσι κι' αὐτός μέ τόν ἀδελφό του, τό 1908, ἔφυγε γιά τήν Ἀμερική. Μέ τούς ἀπελευθερωτικούς ὅμως πολέμους τοῦ 1912-1913 ἐπέστρεψε πάλι στήν Ἑλλάδα καί παρά τήν μεγάλη του ἡλικία κατετάγη ἐθελοντής καί ἔλαβε μέρος στούς Βαλκανικούς πολέμους. Ἡ ἀγάπη του γιά τήν Πατρίδα καί τό χωριό του δέν τόν ἄφησαν ἀσυγκίνητο. Μία πληροφορία ὅτι, σέ μεγαλύτερη ἀκόμη ἡλικία, ἔλαβε μέρος καί τήν ἐκστρατεία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δέν ἐπιβεβαιώθηκε. Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κούκης πού εἶναι γαμβρός τοῦ ἱερέως καί Πρόεδρος σήμερα τῆς Κοινότητος Ἀμαράντου, δέν μπόρεσε νά τό ἐξακριβώσῃ.

Ὅταν κάποτε τελείωσαν οἱ περιπέτειες τοῦ Ἐθνους ὁ Ἀθανάσιος Γεράσης θέλησε νά ἐκπληρώσῃ μιά παλιά βαθεῖά του ἐπιθυμία. Τό 1923 χειροτονήθηκε ἱερεὺς καί τοποθετήθηκε ἀρχικά στό γειτονικό χωριό Ἀγία Βαρβάρα (Κονίτσα). Μετά ἀπό λίγο καιρό τοποθετήθηκε ἐφημέριος στό χωριό του.

Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, μέ στολή ἢ δίχως αὐτή, εἶναι πάντοτε Στρατιῶτες - φρουροί τῶν συνόρων μας. Στόν πόλεμο τοῦ Σαράντα τό χωριό Ἀμάραντος ἔγινε πολλές φορές θέατρο σφοδρῶν μαχῶν. Στήν κατοχή εἶδαν τίς περιουσίες τους νά διαρπάζονται, τά σπίτια τους νά καταστρέφονται, τίς γυναῖκες τους νά θιάζονται καί πολλούς νά ἐκτελοῦνται. Ὅταν κάποτε τελείωσε κι' αὐτό καί οἱ κάτοικοι ἄρχισαν ν' ἀνορθώνουν τά ἐρείπια, ἔπεσε ἡ φοβερή πληγή τοῦ ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

Ἡ περιοχή τοῦ Γράμμου στήν ὁποία βρίσκεται ὁ Ἀμάραντος, ἔμεινε γιά πολλά χρόνια στά χέρια τῶν συμμοριτῶν. Οἱ πτωχοί καί ταλαιπωρημένοι κάτοικοι τῶν χωριῶν πέρασαν τότε νέες, ἀκόμη πιο φοβερές δοκιμασίες. Καινούργιες καταστροφές, πυρπολήσεις σπιτιῶν καί καθημερινοί βιασμοί.

Σ' αὐτή τή φοβερή περίοδο τῶν ἀνήκουστων ἐγκλημάτων, τῶν σφαγῶν καί τῆς προδοσίας, δέν μποροῦσαν, βεβαίως, οἱ συμμοριτῆς ν' ἀνεχθοῦν στόν τόπο «τους» καμμιᾶ Ἐθνική δραστηριότητα καί πολύ περισσότερο τήν Ἐθνική, Ἐθρσκευτική καί Κοινωνική δράσι τοῦ ἱερέως. Προσπαθοῦσαν συνεχῶς νά βροῦν τήν εὐκαιρία νά τόν ἐξοντώσουν καί ἡ εὐκαιρία αὐτή δέν ἄργησε νά παρουσιασθῇ!

Ὁ Ἐθνομάρτυς Ἱερεὺς Ἀθανάσιος Γεράσης

Μερικοί νέοι καί νέες τοῦ χωριοῦ δέν εἶχαν προφθάσει νά φύγουν γιά τήν Κονίτσα πρὶν ἔλθουν οἱ συμμοριτῆς καί ἔμειναν κρυμμένοι σέ μιά δασωμένη περιοχή κοντά στό χωριό. Ὁ π. Ἀθανάσιος εἶχε ἀναλάβει τήν συντήρησί τους, στέλοντάς τους καθημερινά τρόφιμα καί σέ συνέχεια ὀργάνωσε τήν διαφυγή τους,

στέλοντάς τους προς άλλες ελεύθερες περιοχές. Είχε πάρει επίσης ο γενναίος αυτός ιερέυς και σαφή θέση για τους γενίτσαρους που έτοιμαζε ο σλαβισμός, προσπαθώντας να πείση τους συγχωριανούς του να φύγουν από τό χωριό μαζί με τὰ μικρά τους παιδιά.

Όλα αυτά δέν έμειναν άπαρατήρητα από τὰ κτήνη τής «έθνικής αντίστασης» και του «Δημοκρατικού Στρατού» και τήν Κυριακή 30 Νοεμβρίου 1947, έορτή του Άγίου Άνδρέου, ενώ έτοιμαζόταν για τήν λειτουργία, μία ομάδα συμμοριτών όρμησε στην έκκλησία. Οί αίμοσταγείς δολοφόνοι και προδότες τόν άρπαξαν και σιδηροδέσμιο τόν μετέφεραν στό Μοναστήρι τής Φούρκας - Κονίτης, όπου είχαν εγκαταστήσει τό «άρχηγείο» τους και εκεί τόν υπέβαλαν σέ φοβερά βασανιστήρια και άκατανόμαστους έξευτελισμούς. Μετά από έναν σχεδόν μήνα τόν μετέφεραν στό Μοναστήρι τής Ζέρμας (Πλαγιά) τό όποιο είχαν μετατρέψει σέ ένα από τὰ μεγαλύτερα σφαγεία και τόπο βασανισμών κατά τήν περίοδο τής σλαβαϊκής επιδρομής. Έκει τόν υπέβαλαν σέ νέα φοβερά βασανιστήρια, και στίς 10 Φεβρουαρίου 1948, αφού τόν κατακομμάτιασαν, τόν πέταξαν σ' ένα όρυγμα και τόν σκέπασαν πρόχειρα.

Όταν αργότερα, μετά τήν όριστική συντριβή των κομμουνιστο-συμμοριτών, οί συγγενείς του ιερέως με επί κεφαλής τόν σημερινό Πρόεδρο τής Κοινότητας άνεζήτησαν και βρήκαν τόν πτώμα του νεομάρτυρος, διεπίστωσαν ότι ήταν στον ίδιο τάφο με έναν ακόμη ιερέα. Ό κ. Κούκης θυμάται σήμερα ότι ό άλλος νεκρός ήταν ό

ήρωας π. Δημήτρης Καθάριος του Κάνταϊκου.

Έκτός από τίς πολλές μαρτυρίες που έχουμε για τή ζωή, τή δράσι και τόν μαρτυρικό θάνατο του π. Άθανασίου, έχουμε και ένα έγγραφο του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως - Πωγωνιανής και Κονίτης τό όποιο παρατίθεται. Στο έγγραφο αυτό, στήν Έκθεσί του προς τό Τ.Α.Κ.Ε. - Τμήμα Στατιστικής, Άριθ. Πρωτ. 343/6-6-1950, αναφέρει:

Έγεννήθη εις τό χωριόν Άμάραντος - τμήματος Κονίτης. Άπεφοίτησε τής Άστικής Σχολής του χωρίου του (Άμάραντος) ισοδυναμούσης με Σχολαρχείον. Έχειροτονήθη ιερέυς διά τό χωριόν αυτού. Συνελήφθη παρά των συμμοριτών και έξετελέσθη τήν 5ην Φεβρουαρίου 1948 διότι απέκρυψε και έφυγάδευσε περί τούς 25 νέους οίτινες είχαν άποκλεισθί εις τό χωριόν των και δέν έγένητο ή στρατολογία αυτών παρά των συμμοριτών.

Άντέδρασεν εις τό παιδομάζωμα, συστήσας εις τās μητέρας των παιδιών να μή δώσωσι τὰ τέκνα των. Και όταν τω άπηγγέλη ή κατηγορία ότι συνεργάζεται με τόν Έλληνικόν Στρατόν, ειπεν: «Καλλίτερα μιās ώρας ελεύθερη ζωή παρά σκλαβιά και φυλακή», άποτεινόμενος εις τούς όμοχωρίους του.

Ήτο ηλικίας περίπου 65 έτών. Έγκατέλειψε (6) έξ τέκνα: 1) Χρήστον, γεννηθέντα τό έτος 1908, εργάτην, έγγαμον. 2) Απόστολον, γεννηθέντα τό έτος 1913, ξυλουργόν, έγγαμον. 3) Άναστασίαν, γεννηθείσαν τό έτος 1914, έγγαμον. 4) Σταυρούλαν, γεννηθείσαν τό έτος 1918, έγγαμον. 5) Παναγιώτην, γεννηθέντα τό έτος 1919, εργάτην, άγαμον. 6) Σοφίαν, γεννηθείσαν τό έτος 1920, έγγαμον και 7) Έγγονήν Άφροδίτην Τάση, γεννηθείσα τό έτος 1930, όρφανήν διατελοΰσαν υπό τήν προστασίαν του.

Ό ξενοκίνητος κομμουνιστοσυμμορισμός και οί άηδιαστικοί συνοδοιπόροι τους, έχουν εξαπολύσει μία θρωμερή επίθεση έναντίον των Έλλήνων Ιερέων. Και όλα αυτά δέν γίνονται τυχαία. Σ' όλες τίς κρίσιμες εποχές του Λαού μας και τούς μεγάλους κινδύνους του Έλληνισμού, οί παπάδες στάθηκαν στό πλευρό του λαού μας, άγωνίσθηκαν μαζί του και θυσιάσθηκαν. Μόνον κατά τήν διάρκεια τής κατοχής και τής σλαβικής επιδρομής 450 Ιερείς άκρωτηριάσθηκαν, σταυρώθηκαν ή κάηκαν ζωντανοί! Και αυτό, για τούς έκφυλους και άπόντες συνοδοιπόρους, είναι «θανάσιμο άμάρτημα»! Στη φωτογραφία, ένας λεβεντόγερος Ιερέας, ένας εβδομηντάχρονος - τουλάχιστον - χωρικός και μία υπερήφανη Έλληνίδα Μάνα, προστατεύουν με τὰ όπλα στό χέρι, τὰ παιδιά μας από τούς έκφυλους δολοφόνους και παιδεραστές του Μ. Βαφειάδη, του Χ. Φλωράκη και τής Έλλης Άλεξίου!

[Φωτογραφία Άρχείου Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»]

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

- ΑΡΙΘ. ΠΡΑΞΕΩΣ 9 ΤΟΜΟΣ Α ΕΤΟΣ 1946
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ 17-1-1946
1. Ονοματεπώνυμο αποβιώσαντος Ανχρίτς Κονταβουνήσιος
 2. Όνομα πατέρα Γρηγόριος
 3. Όνομα μητέρας Ευαγγελία
 4. Τόπος γεννήσεως Κροατία έτος γεννήσεως 1941
 5. Υψηλότητα Ελληνική Θρήσκευμα Χ. Ο.
 6. Οικογενειακή κατάσταση έγγαμος - άγαμος.
 7. Όνομα συζύγου _____ το γένος _____
 8. Τόπος αποβιώσεως Πάρις Κροατίας (εξ οδού)
 9. Χρονολογία αποβιώσαντος 16-1-1946
 10. Αιτία θανάτου Θανατηφόρο τραυματικό δια-
τεροβόλον όσπου
 11. Αριθ. Μητρ. Αρρένων _____
 12. Αριθ. Δημοτολογίου (οικ. μερίδας) _____

Σπάρτη

97-3
Ο ΛΗΞΙΑΡΧΟΣ

198 4

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ «Νέου Ὀρθογραφικοῦ καὶ Ἑρμηνευτικοῦ Λεξικοῦ»

Δ. Δημητράκου

Α

ἄγος μῖασμα, κατάρρα, ἐπικατάρτος ἄνθρωπος	15	ἀνδρεῖκελον ὁμοίωμα ἀνθρώπου, νευρόσπαστον, ὁ ἐνεργῶν ἄνευ	
αἱματοδαμμένος αἰμοσταγής, κακοῦργος	46	αὐτοβουλίας, κατὰ ξένας ὑποδείξεις	138
αἱματοκύλισμα αἱματηρά σύρραξις	47	ἀπαίσιος εἰδεχθῆς, φρικαλέος, ὀλέθριος	179
αἱμοδιψής ὁ διψῶν αἷμα, αἱμοβόρος	48	ἀπατεώνας ὁ κατὰ σύστημα ἀπατῶν	183
αἱμομείκτης ὁ καθ' αἱμομειζίαν συνευρεθεὶς	48	ἀποθηρίωσις κάμνω πινά τελειον θηρίον, ἐξαγριῶνω	194
αἱμομειζία ἡ μεταξύ στενῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν σαρκική μείξις	48	ἀποχαλίνωσις ἀφῆνω ἀσύδοτον, ἐκτρακηνίζομαι, ἀκολασταίνω	213
αἱμοσταγής ὁ αἷμα ἀποστάζων, κακοῦργος	49	ἀργυρώνητος ὁ διὰ χρημάτων κτηθεὶς, ὁ διὰ χρημάτων ἐξαγορασθεὶς,	222
αἱμοχαρής ὁ χαίρων διὰ κυνόμενον αἷμα	49	δεκασθεὶς, ὁ πουλημένος	230
ἀλήτης - ἀλήτισσα περιπλανώμενος, ὁ ἄνευ μονίμου διαμονῆς, ὁ ἀγυρπικός	83	ἀρπαγή ἡ διὰ βίας ἀφαίρεσις, λεηλασία	239
ἀναισχυντία ἡ ἔλλειψις αἰσχύνης, ἀδιαντροπία	118	ἀσελγής ὁ ἐν αἰσχρότητι βιδῶν, ἀκόλαστος, αὐθάδης. Ὁ ἐνέχων λαγνεῖαν ἢ αὐθάδειαν	239
ἀναίσχυντος ὁ μὴ αἰσχυνόμενος, ὁ μὴ δυνάμενος νά αἰσχυνθῇ, ἀδιάντροπος, ἀναιδής	118	ἀσήμαντος ὁ μηδαμινός	256
ἀνατριχιαστικός ὁ προκαλὼν ἀνατρίχιασμα	135	ἀτιμία ἡ ἔλλειψις τιμῆς, ἡ περιφρόνησις, καταίσχυνη, ἐπαίσχυντος	256
ἀνδράποδον αἰχμάλωτος, πωλούμενος ὡς δοῦλος, δουλοπρεπής	138	ἄτιμος ὁ περιφρονημένος, ὁ μὴ ἔχων τιμὴν, ὁ ἀνήθικος	125

B

διασμός ή κατόπιν σωματικής βίας συνουσία ή άσελγεια	304
διαστής ό κατόπιν βίας συνουσιασθείς μετά θήλεος ή άσελγίσας	304
βρωμερός δυσώδης, άκάθαρτος, άνήθικος, άχρεϊος	324

Γ

γενιτισαρισμός ή συγκρότησις σώματος γενιτισάρων. Παράνομος και βάναυσος πράξις, συμπεριφορά, ως ή τών γενιτισάρων	338
γενίσαρος στραπίτης, άνήκων εις σώμα πεζών, συγκροτούμενον κατά τούς πρώτους χρόνους της τουρκοκρατίας από έξιολαμισθέντας έλληνόπαιδας	338
γενοκτονία ή προσπάθεια προς εξόντωσιν γένους, έθνους, φυλής πινος	339

Δ

διαστροφεύς και διεστραμμένος μοχθηρός, κακός, φίληρις, νοθευτής, παραχαράκτης, διαφθορεύς	417
διαστροφή πνευματική έκπωσις ή ψυχική 'διαφθορά' επί γενετισίου όρμης: έκτροπή εκ του φυσιολογικού, αισχρότης	417
διαφθείρω καταστρέφω όλοσχερώς, άφανίζω, φονεύω, εξοντώνω. 'Επί ήθικης έννοίας: επιφέρω όλοσχερή φθοράν, έκφαιλίζω, χαλάω. 'Επί παρθένου: διακορεύω, άπμάζω, άποπλανώ	421
διεφθαρμένος κακοήθης, φαύλος (άκόλαστος, άνήθικος)	422
διαφθορεϊον τόπος διαφθοράς, μυστικόν οίκημα, όπου εκδίδονται εις πορνείαν ή άσελγείαν κόραι, νέοι και ύπανδροι γυναίκες	422
διαφθορεύς ό παραποιών, ό άνατροπέυς. 'Ο διακορεύων παρθένον, ό άσελγών επί παιδός, ό φέρων εις πορνείαν έγγαμον γυναίκα	422
δολοφονία φόνος διά δόλου, έξ ένέδρας ή προμελέτης' ή διά δολίων μέσων καταστροφή	446
δολοφόνος ό διά δόλου, έξ ένέδρας ή προμελέτης φονεύς	446
δουλέμπορος ό έμπορος δούλων	449
δουλοπρεπής ό ευτελής, χαμερπής δουλόφρων	449

E

έκβιασμός χρ̄σις βίας ή άπειλών χάριν άθεμίτου όφέλους	490
έκβουλγαρίζω μεταβάλλω πινά εις Βούλγαρον ή π εις βουλγαρικόν. Ούσιαστικόν: έκβουλγαρισμός	491
έκδορεύς ό εκδέρων σφάγια, γδάρτης	492
έκφυλος ό άλλόφυλος, ξένος, άλλόκοτος, φρικώδης. 'Ο άπολέσας τάς χαρακτυπισκάς ιδιότητας του είδους ή της φυλής του. 'Επί άνθρώπων, διεφθαρμένος, ή σεξουαλικώς διεστραμμένος	509
έπιβουλή σκευωρία, προδοτικώς, έξ ένέδρας	579
έφιαλτικός ό του έφιάλτου, καταθλιπτικός, πνικτικός, προδο' κός	643

Z

ζωοκλέπτης κλέπτης ζώων	656
--------------------------------	-----

K

κατακάθι καθίζημα, ύποστάθμη	752
κατάπτυστος ό άξιος έμπιστοϋ, βδελυρός, άποτρόπαιος	759
κατασπαράσσω καταξοσχίζω, κατακομμαπάζω	761
κολλητηρτζής ό παθολογικώς επιδιώκων εις συνωπισμόν νά προστρίβεται εις τά όπίσθια ιδιαίτερος γυναικών	804
κτινάνθρωπος άνθρωπος κτήνος, κτινώδης	831
κτινοβασία συνουσία μετά κτήνους, συνουσία μετά κτινώδους γυναικός	831
κτήνος βάναυσος, άγροίκος, βλάξ	831
κτινώδης όμοιος προς κτήνος εις τήν μορφήν ή τήν φύσιν. 'Ο ιδιάζων ως κτήνος	831
κτινωδία βαναυσότης, κυδαιότης, ήθική πάρωσις	831

Λ

λποταρχεϊον άντρον λποτών	858
λποτεία ή διά άσκήσεως βίας άρπαγή άντικειμένων	858
λποτοσυμμορία συμμορία λποτών	859
λποτοσυμμορίτης μέλος λποτοσυμμορίας	856

M

μαινάς μανιακή, τρελλή, ή διεγείρουσα μανίαν, μανιώδη έρωτα, άγριογυναίκα, στρίγγλα	876
μακάθριος ό εμπνέων τήν φρίκην του θανάτου, φρικιαστικός	876
μακελλάρης σφαγέυς ζώων. 'Ανθρωπος αίμοχαρής, θηριώδης, φονιάς	877
μακελλειό σφαγείον, κρεοπωλείον. Θανάτωσις ανθρώπων δίκην σφαγείων	877
μάστιξ βούρδουλας. Συμφορά, δοκιμασία, ταλαιπωρία	886
μαστούρης και μαστουρεμένος, ό χασισωμένος	886
μαστροπεία τό έργον του μαστροπου, ρουφιανία	886
μαστροπεύω είμαι προαγωγός, ρουφιάνος	886
μαστροπός προαγωγός, ρουφιάνος	886
μαφία μυστική όργάνωσις φαυλοβίων εν 'Ιταλία, όμως επιτηδείων, επιδιωκόντων όφέλη δι' άθεμίτων μέσων	888
μακαιροβγάλης ό φονιάς, κακοποιός	888
μειράκιον ό έχων ήλικία από του 14ου μέχρι του 21ου έτους, έφηβος, νεανίσκος, επιπόλαιος, ανώριμος νέος	893
μπτροκτονία φόνος μπτρός	918
μιαίνω και μιάσμα. Κηλιδώνω, ρυπαίνω, λερώνω. Μολύνω ήθικώς, άπμάζω γυναίκα.	919
μιζέρια ή άθλιότης, κακομοιριά, δυστροπία, φιλαργυρία	919
μιζερος και μιζέριος. 'Αθλιος, κακομοίρης, δύστροπος, φιλάργυρος	919

N

νεκροσυλία σύλλησις νεκρού, τυμβορυχία	953
νεκρόσυλος ό συλών νεκρόν, τυμβορύχος	953
νεκροφιλία ή προς νεκρούς αισθησιακή, άφροδισιακή κλίσις	954
νταβατζής ό έραστής. 'Επιδεικτικός προστάτης, έκμεταλλευτής ίεροδούλων	970
νυμφομανία ό παθολογικός άκόρεστος πόθος του θήλεος προς συνουσίαν, μνητομανία	972

ξεδιάντροπος ὁ ἀναίσχυτος
ξενοκίνητος ὁ κινούμενος καί ὁ δυνάμενος νά κινήθῃ ὑπό ξένων
ξεπεσμός παρακμή σωματική, ὑλική ἢ ἠθική, κατάπτωσης
ξετίσιωτος ἀναιδής, ἀναίσχυτος
ξόανον μωρός, βραδύνους, κούτσουρο

Ο

όλοκαύτωμα θῦμα, καίόμενον ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τῆς πυρᾶς.
 Ὁλοκληρωτική θυσία
ὄργια ἀφροδισιακαί ἀκολασίαι, λίαν ἀνῆθικοι πράξεις
ὀργιάζω τελῶ μουσικὴν λατρείαν, ὄργια... διαπράττω ὄργια, λίαν ἀνῆθικα ἔργα
ὀρδή ἀπειθάρχητος συρφετός, ἐπιδιδόμενος εἰς βιοπραγίας

Π

παιδεραστής ἐραστής παιδῶν
παιδερασία ἔρως πρὸς παῖδας
παιδοκτονία ὁ φόνος τέκνου, ἰδ. βρέφους
παιδομάζωμα ἡ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀρπαγὴ μικρῶν Χριστιανοπαίδων
παλιοβρώμα γυνὴ κακοήθης ἢ αἰσχροῦ
παλιόσκυλο φαῦλος, ἀχρεῖος
πλαστογραφῶ διαπράττω πλαστογραφίαν, διαστρέφω ἰδιωτελῶς ἀλήθειαν
πορνεία ἡ πρὸς συνουσίαν παράδοσις γυναικὸς εἰς ἄνδρα, μοιχεία
πορνεῖον οἶκος, ὅπου διαμένουν πόρνοι, οἶκος ἀνοχής, χαμαιτυπεῖον
πορνοδοσκός ὁ μαστροπός, ὁ διατηρῶν πορνεῖον
πορνογράφημα δημοσίευμα αἰσχροῦ περιεχομένου
πούστης ὁ κίναϊδος. Ἀναίσχυτος κλη
πούστρα ἐπὶ ἄρρένων, πούστης. Ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἐκδιδομένη εἰς παρὰ φύσιν ἀσέλγεια
πρατωριανός τάγματα, ἐξ ὧν στηρίζονται δικτάτορες ἢ τύραννοι
πράκτωρ μίσθαρνον ὄργανον ξένης πολιτικῆς
πρεζάκιας ὁ κοκαῖνομανής
προαγωγή ἀποπλάνησις εἰς ἀθεμίτους σαρκικὰς σχέσεις, μαστροπεία
προαγωγεῖον πορνεῖον
προαγωγός ὁ, ἡ προάγων, παρακινῶν εἰς πορνείαν, ἐκμαυλιστής
προδοσία τό νά εἶναι τις προδότης. Ἀθέτησις τῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος ὑποχρεώσεων, ἐγκατάλειψις εἰς κρίσιμον ὥραν.
Ἑσχάτη προδοσία: Πᾶσα ἐνέργεια, στρεφόμενη κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος
 ἢ τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος αὐτῆς
προδότης ὁ προδίδων τὴν πατρίδα του, ὁ μὴ τηρῶν ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ὁ ἐγκαταλείπων εἰς κρίσιμον ὥραν, ὁ καταδότης
προώλης ὁ παντελῶς κατεστραμμένος· ἐξώλης καί προώλης· ὁ ὅλως διεφθαρμένος

977 **σαδισμός** εἶδος γενετισμοῦ διαστροφῆς. Τό νά αἰσθάνεται τις
 980 ἡδονὴν βασανίζων ἄλλον
 980 **σαρκοβόρος** ὁ σαρκοφάγος
 982 **σαρκοφάγος** ὁ τρεφόμενος διὰ σαρκῶν, ἀνθρωποφάγος
 984 **σάτυρος** ἄνθρωπος ἀσελγής
σκοταδισμός πνευματικός ζόφος
σκοταδιστής ὁ ἐπιφέρων σκοταδισμόν
σκυλολόι ὁμάς σκυλῶν· σύνολον ἀνθρώπων σκληρῶν, φαύλων
σκυλόμουτρο ἄνθρωπος ἀναιδής, ξετίσιωτος
σπεῖρα ὁμάς, ὠργανωμένη κακοποιῶν
στρούγγα ποιμνιοστάσιον, σύνολον ὁπαδῶν, τυφλῶς ὑπακουόντων εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ ἀρχηγοῦ
συμμορίτης καί συμμορίτισσα Μέλος συμμορίας, ὁμάς κακοποιῶν, ληστών
συνοδοιπóρος ἐθνικὸφρων πολίτης, προσκείμενος πρὸς τόν κομμουνισμόν
συνομοταξία ἐπὶ ἀνθρώπων: σύνολον, ἐχόντων κοινὰς κακὰς ἰδιότητας ἢ κοινούς ὄχι ἀδιابلήτους σκοπούς
συρφετός πλῆθος κατωτέρων κοινωνικῶν στρωμάτων
συρφετώδης κυδαῖος, πρόστυχος, πιποτένιος
σφαγεύς ὁ σφάζων, ὁ σφάκτις· χασάπης, φονεὺς, δολοφόνος
σφαγιασμός σφαγὴ, θυσία. Ομαδικὸς φόνος, ἀφανισμός, καταστροφή

Τ

τιμή ἀπόψεις σεβασμοῦ, ἀναγνώρισις ἀξίας, κοινωνικὴ ὑπόληψις
τραμποῦκος μπράβος, εὐτελής, ἐκβιαστής, κουτσαβάκης
τοῖπα αἰδώς, συστολή
τσούλα κορασὶς εὐτελῶς πορνευομένη... τσουῖλος, τσουῖλαρος, τσουλάρα... τσουλίτσα, τσουλάκι
τυμβορύχος ὁ ἀνοίγων τάφους πρὸς σύλησιν αὐτῶν
τυραννῶ διοικῶ τυραννικῶς, καταδυναστεύω, βασανίζω

Υ

ὑπόκοσμος σύνολον ἀνθρώπων, εὐρισκομένων εἰς κατώτερα στρώματα τῆς κοινωνίας

Ψ

ψευδολογία τό νά εἶναι τις ψευδολόγος, ψευδὴς λόγος, ψευπά
ψευδοπατριώτης ὁ προσποιούμενος φιλοπατρίαν
ψευδοπατριωτισμός προσποιητὴ φιλοπατρία
ψευτοφυλλάδα βιβλίον ἢ ἄλλο ἔντυπον, γέμον ψευδολογιῶν ἢ μέ περιεχόμενον ἀνάξιον λόγον
ψεύτρα ἢ καί ψευτροῦ τό θηλυκόν τοῦ ψεύτης
ψωμοζητῶ ζητιανεύω
ψωραλέος ψωριάρης, εὐτελής, πενιχρός

Αριθ.Ε.Π. Ι

Πρός

τούς κ.κ. Δ/ντάς τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας,
Δημοσίων καί Ἰδιωτικῶν

Κοινοποιούντες κατωτέρω, ὡς ἔχει, τήν ὑπ' ἀριθ.Ε.Π.ΙΟΙΟ/ΙΙ-3-65 ἐγκύκλιον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικήν συνεδρίαν τῆς Συλλόγου λάβῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς καί ἐν συνεχείᾳ ἐξετασθῇ ὁ τρόπος ἀντιδράσεως τοῦ σχολείου πρὸς ἐξουδετέρωσιν τυχόν ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος τῆς Νεολαίας Λαμπράκη, χωρὶς, βεβαίως, νά ἐγερθῇ θόρυβος. Εἰς τήν κατὰ τό τέλος ἐνάστου μηνός ὑποβαλλομένην ἡμῖν ἔκθεσιν περὶ κομμουνιστικῆς κινήσεως ἐν τῷ σχολείῳ, θά γίνεται εἰδική μνεία περὶ τῆς τυχόν ἐμφανιζομένης τοιαύτης παρὰ τῆς Νεολαίας Λαμπράκη.

Επιθεωρητής

Π. Μπουρπαγιάννης

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητάς τῆς Ἑκπαίδευσως

Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Νεολαία Λαμπράκη καταβάλλει μεγάλας προσπάθειας προσεταιρισμοῦ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεπιστῶθη ποσοστὸν 12% ὁπαδῶν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εὐνόητον εἶναι ὅτι θά ὑπάρχουν καί μαθηταὶ ἐμποτισμένοι ἀπὸ τὰς οἰκιογενεῖας των μέ ἀριστεράν ἰδεολογίαν. Καί αὐτοὺς βεβαίως, κατὰ πρῶτον λόγον, θά χρησιμοποιοῖ ἡ Κομμουνιστικὴ προπαγάνδα πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν Νέων. Ἐφιστῶ διὰ τοῦτο καί πάλιν τήν προσοχὴν ὅλων τῶν Καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καί τοὺς καθίστῶ ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Ὁ κομμουνισμός ἐστὶν ἐχθρὸς καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας. Καί τοῦτο πρέπει νά παταστή συνειδησίς τῆς Νέας Γενεᾶς.

Ὁ ἔθνικος φρονηματισμός, καθὼς καί ἡ ἠθικὴ καί πολιτικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου. Καί εἰς αὐτὴν ὀφείλουν νά ἐπιδοθοῦν. Τὰ ἰδιὰ μας ἰδανιὰ εἶναι τὰ ἰδανιὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐλευθερία (Ἐθνικὴ καί Πολιτικὴ) καί Δικαιοσύνη. Ἀγάπη καί Θυσία. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἰδεώδη μας καί μέ αὐτὰ πρέπει νά ἐμποτισθῇ ἡ νέα Γενεά. Ἑλλάς καί Δημοκρατία. Ἀληθὴς Δημοκρατία.

Πᾶσα ἐντροπὴ πρέπει νά κολάζεται ἀύστηρότατα. Καί ἂν συμβῇ νά ὑπάρξουν διδάσκαλοι, ὅχι ἀνήκοντες, ἀλλὰ καί ἀπλῶς συμπαθοῦντες, ἢ ἀνεχόμενοι τήν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν Ἑκπαίδευσιν.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ ἰδεώδη των, τὰ ὑπερασπίζουν. Καί τήν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδανιῶν μας καί τήν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἰς τὸν Ἑκπαιδευτικὸν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πολλὰ σχετικὰ ἐγκύκλια. Ἀλλὰ ἐπεθύμουν, λόγῳ τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέματος, νά ἐπινοινωνήσω καί ἐγὼ προσωπικῶς μέθ' ὑμῶν.

Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τό τέλος ἐνάστου μηνός ὑποβάλλητε (Ὑπουργεῖον Παιδείας, Γραφεῖον Ὑπουργοῦ-Ἐμπιστευτικῶς) σχετικὴν ἔκθεσιν, δεχθῆτε καί διαβιβάσατε πρὸς ἅπαντας, διδάσκοντας καί διδασκόμενους, τοὺς ἐγκαοδίλους χαιρετισμούς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ